דבר

יום שישי, א' בטבת תשמ"ט, 9 בדצמבר 1988 ● גליון 19591

היום 60 עמודים כולל „דבר־השבוע" ● המחיר 2.10 ש"ח (כולל מע"מ), באילת 1.83 ש"ח

היום בדבר

מיהו יהודה המכבי. לפני מהפכה. בן־גוריון וה„ארוקים". שנה לאינתיפאדה: היבטים. פגישה בשטוקהולם, פגישה בפראג. ארמניה קטנה בישראל. טלוויזיה. תרבות. „משא" לפסרות ולאמנות.

חיים גודי, חנה זמר, דני רובינשטיין, עליזה ולך, יורם פרי, גלן פרנקל, אלי ולינגר, יקיר צור, איתמר רבינוביץ', אוריאל פרוקצ'יה, אשד ספר, דן אבידן, מוחמד חליליה, סמדר גולן, שמעון וייס, יורם לוי, דליה שרון, שלמה גינוסר, ורדה צימרמן, גדעון קוץ, מושיק.

מזג האויר

הטמפרטורות החזויות: ירושלים: 11-19, תל־אביב: 12-22, חיפה: 12-21, רמת הגולן: 9-18, צפת: 9-16, טבריה: 11-22, נצרת: 7-18, עפולה: 10-23, שומרון: 9-20, לוד: 9-22, ירוחם: 12-25, עזה: 12-21, באר־שבע: 8-23, אילת: 13-27.

שמיר לפרס: בוא נפתח במו"מ מהיר

פרס ושמיר קובעים הבוקר הרכב הצוותים ● הסיכומים ליכוד־חרדים יעברו עידכון

המרכז אמר להם כן

שמעון פרס ויצחק רבין בכפר המכביה, אתמול

(צילומים: ורד פאר)

מאת עליזה ולך, כתבת „דבר" לענייני מפלגות

„בוא נפתח במשא־ומתן מחדש", אמר אמש ראש הממשלה, יצחק שמיר, לשמעון פרס, כשהודיע לו יו"ר מפלגת העבודה על תוצאות ההצבעה במרכז מפלגת העבודה. ייתכן שצוותי המו"מ של שתי המפלגות יפתחו בשיחות עוד היום. אם לא, ייפתחו השיחות בימים אי הקרוב, במגמה לסיימן באמצע השבוע הבא.

ראש הממשלה, יצחק שמיר, הביע אמש שביעות־רצון מהחלטת מרכז מפלגת העבודה וציין, כי כל הזמן אמר שממשלה רחבה עדיפה בעיניו. קודם שהלך אמש להפעתו של המשורר הרוסי יבטושנקו הספיק יו"ר מפלגת העבודה, שמעון פרס, לדבר עם ראש הממשלה, יצחק שמיר, על „הצאתה אל הפועל" של החלטת מרכז מפלגת העבודה. השניים סיכמו לשוב ולהידבר היום כדי לקבוע את מועד תחילת המשא־ומתן בין הצוותים של שתי המפלגות.

הבוקר יכנס שמיר את שרי הליכוד להתייעצות לקראת פתיחת המשא־ומתן עם המערך על הקמת הקואליציה הרחבה. פרס ייפגש היום עם רבין, כדי לתכנן את המהלך, ויש להניח שהשניים גם יחליטו מי

(המשך בעמוד 2)

עיקרון תחילה

- חלק מהמבנים בבקעה ובהר בישראל אינם עמידים בפני רעידת אדמה / עמ' 2
- „בואב לי שקוראים לי משתמט" / עמ' 3
- גורבצ'וב: תודה על הסיוע בפרשת המטוס / עמ' 3
- נאט"ו מציעה: קיצוץ מחצית כוח השריון באירופה בתשובה לגורבצ'וב / עמ' 4
- „העלמויות" ורציחות פוליטיות בפיליפינים / עמ' 4
- „כיתון דימונה" נפתח בהתערבות הרפלד / עמ' 12
- ניתוח בגרעון המסחרי / עמ' 12

„המרכז" מתפרקת

מאת עליזה ולך, כתבת „דבר" לענייני מפלגות

החלטת מזכירות „שינוי" בתל־אביב, שאישרה את ההחלטה ללכת לבחירות בעיריית תל־אביב בשני ראשים – ל"ע לחוד ו„שינוי" לחוד – סללה את הדרך לפירוקה של תנועת „המרכז" קצרת הימים.

אחרי שוויתרה ל"ע על תביעתה ששני המועמדים הראשונים ברשימת תנועת „המרכז" בבחירות לעיריית תל־אביב יהיו יוצאי ל"ע, והסכימה שהמועמד של „שינוי", יאיר רזטלוי, יוצב במקום השני במקום פרץ אוניקובסקי, התקבלה אתמול במזכירות „שינוי" בתל־אביב עמדתו של ח"כ אברהם פורז על הליכה נפרדת של „שינוי".

יצוין, שעמדת ח"כ פורז לא היתה מקובלת על דעתו של יו"ר „המרכז"־„שינוי", ח"כ אמנון רובינשטיין, שהבין את השלכותיה על שלמות התנועה החדשה.

אם חופי יועמד לדין

חב' החשמל מאיימת לסגור תחנת הכוח בחיפה

מאת יוסף מיכלסקי, כתבת „דבר"

חברת החשמל מאיימת לסגור את תחנת הכוח בחיפה. היא מתנה את המשך קיומה בקביעת מדיניות ממשלתית אחידה, שתאפשר להפעילה מבלי שמנהלי חברת החשמל יהיו צפויים לעמוד לדין על הפרת הצו האישי למניעת מפגעים. כך החליט אתמול דירקטוריון החברה, שדן בנושא. דירקטוריון קבע, כי אם תיסגר התחנה, לא תוכל החברה לשאת באחריות לשיבושים החמורים שייגרמו בתוצאות מכך להספקת החשמל למשק.

הדירקטוריון דן בנושא בעקבות הוצאת צווים אישיים, ביזמות השירות לאיכות הסביבה, נגד מנכ"ל החברה, יצחק חופי, ושני עובריו. השלושה נחקרו לפני כמה שבועות במשטרה ונודע, שתיק החקירה הועבר למחלקת התביעות במשטרה לקראת הגשתו לבית הדין.

מנכ"ל החברה, יצחק חופי, ריחוף לדירקטוריון, כי בתשובה לתביעות החברה נמסר לה, כי אין אפשרות לספק לתחנות הכח מזוט העונה לדרישותיהן מבחינת הרכבו הייחודי. הדלק שרוכשת המדינה בחודים לטוחה ארוך מכיל אחוז גבוה של גופרית, אספלטינים וחומרים אחרים, הפוגעים באיכות האויר ואף יצרים קשיים בהפעל יחידות הייצור בתחנות הכח.

הדירקטוריון קבע, כי הוא רואה בחומרה רבה את המצב הבלתי נסבל בו השירות לשמירת איכות הסביבה במשרד הפנים מפעיל נגד החברה צווים אישיים, שלא ניתן לעמוד בהם בגלל איכות הדלק בישראל.

המכבים לא שחזרו נס החנוכה

מאת משה כהן, כתבת „דבר"

נס חנוכה לא התחולל אמש בהיכל הספורט הנועש של יד־אליהו. קבוצת מכבי ת"א פתחה את הופעותיה במסגרת בית הגמר של גביע איזדוה לאלופות בכדורסל בהפסד ביתי צורב לאלופה הספרדית, ברצלונה – 82:83.

אריה סטנונית שרדה ביציעי היכל הספורט לפני שריקת הפתיחה של המשחק. חזן הדליק נרות חנוכה בליווי מרגש של רבבת צופים ומאחורי הסל הושלך ריסון עשן כחול שוק הוסיף צבע לאווירה.

גם הפתיחה היתה בהתאם לציפיות ומכבי הוליכה בנקל, אבל בהמשך הצליחה ברצלונה לשוב לתמונת המשחק ולעלות ליתרון. בדקת הסיום יכול היה קן בארלו לקנות את עולמו, אבל הוא החטיא כסידון מתחת לסל ומנע נס חנוכה. (ראה עמ' 7).

במשחק אחר במסגרת בית הגמר נפלה הפתעה מרעישה, כשאלופת ברה"מ, צ.ס.ק.א מוסקווה נוצחה בביתה ע"י אלופת איטליה סקאולינו פוארו.

3 ימי אבל בקהילה הארמנית בירושלים

מאת יורם לוי, כתבת „דבר" בירושלים

הקהילה הארמנית בירושלים הכריזה על שלושה ימי אבל בעקבות מותם של רבבות אלפי ארמנים ברעש האדמה שסקר שלשום את ארמניה

אתמול הונף דגל שחור על גג בנין הפטריארכיה במזרח ירושלים, ודגל הדגה הורד לחצי התורן. כל המוסדות הארמניים ובתם בתי ספר יסגרו עד יום ראשון, עת תתקיים תפילה מיוחדת לזכר הקרבנות.

מזכיר הערה, ג'ורג' הינסיליאן, מסר אמש, כי הארמנים בירושלים החלו לאסוף תרומות לסיוע לניצולים. הוא הוסיף, כי הקשר הטלפוני עם ארמניה כמעט בלתי אפשרי. לדבריו, עליפי הדיווחים, רבים מן הנספים הם פליטים ארמנים, שברחו מאזרבייג'אן, ומצאו מקלט בארמניה.

חמים ויבש עד תחילת השבוע הבא

מאת אריה אריך, כתבת „דבר"

מזג האויר החמים והיבש הנוכחי יימשך עד תחילת השבוע הבא – אמר אמש החזאי אליעזר דינציגר לכתבת „דבר".

שקע ברומטרי במרכז הים התיכון גורם זרימת אוויר חם ויבש מדרום לישראל.

ביום ב' צפוי השקע להגיע לאגן הים התיכון ויגרום מזג־אויר לא יציב בארץ. מידות החום ירדו, ענני גמוכים יכסו חלקית את פני השמים והלחות תעלה. לפי שעה לא ברור אם שקע זה יגרום גם גשם.

רוב של 65 אחוז פרץ את הדרך למו"מ עם הליכוד

פרס: ראשי מונח על השולחן, ומי שרוצה – שיסיר אותן ● רבין: עם המפלגות הימניות לא נשב ● ברעם: אנו הופכים את שמיר למנהיג המערך

מאת עליזה ולך, כתבת „דבר" לענייני מפלגות

ברוב של 65 אחוז הכריע אתמול מרכז מפלגת העבודה לאמץ את תצעת מרפרנדום „להצעות בחיוב לחברת הכנסת, אם ייווצר, המצאים המתאימים לכך", שהוגשה בפגישה למשא־ומתן עם הליכוד על הקמת ממשלת אחדות. בעד ההצעה הצביעו 637 איש, המהווים 64.6 אחוז מכלל שהשתתפו בהצבעה. בעד ההצעה הנגדית, שהללה מרים עם הליכוד, הצביעו 348 חברי־מרכז. באחת הצבעות הכי חשובות של מרכז מפלגת העבודה השתתפו 74 אחוז מחברי המרכז.

אולם האידעים של כפר המכביה היה אתמול גדוש וגדוש בקרב חברי המרכז ודיכות לקראת ההצבעה. גם שוללי ממשלה בראשות הליכוד לא האמינו, שיזוודו על עצמן תוצאות ההצבעה בלשכת מפלגת העבודה בשבוע שעבר, אך הם קיוו לתבוסה מכובדת יותר, סביב 40 האחוזים.

אחרי שמרכז הצבעות ההצבעה אמר גם יו"ר המפלגה, שמעון פרס, כי לדעתו, בתוצאות ההצבעה לא היה שיקול דעת אישי. [illegible] זה

המכביה

עליה ולך

שהוגש בהצבעה, ונראו שרבים שהשמיעו שיכנעו את החברים. המתנגדים גייסו אפילו תותח כבד במו יצחק בן־אהרן.

את פני הבאים לכפר המכביה אתמול אחרי הצהריים קידמו כרזות ומפלגים, של שני הנשים, שביטו להשפיע על אופן הכריעתם גם ברגע האחרון. משבצעים משני הצעות אף הם לא סמנו ידם בכלום ולא נראה משכנע של הרגע האחרון.

את התוצאות של ההצבעה הוחשאית קרא אהרן נמראיס מעל הבמה מול כמה עשרות מחברי המרכז שנשארו במקום. ולא נתמוך

(המשך בעמוד 2)

כוחות גדולים לשטחים ביום השנה לאינתיפאדה היום ● עוצר על עזה

בקבוקי תבערה הושלכו על מטה המחוז הדרומי של המשטרה ● שביתה כללית במזרח ירושלים ● הרוג ו־6 פצועים בתקריות אתמול

מאת דני רובינשטיין, יורם לוי, דני צוקרמן, מוחמד חליליה ואריאלה רוטבן, כתבי „דבר"

כוחות גדולים של צהל שוהים היום בכרה וברצועת עזה, ביום בו מציינים השלשתיים מלאת שנה לתחילת האינתיפאדה העממית.

קרבי הדגל אמש בתשע על רצועת עזה יצו לחדעה הרשות. גם בישובים ערביים אחרים בישראל נערכים לציין את יום השנה לאינתיפאדה וחל היום. חרישי ערכת היום עצרות אחדות ותפגנות בנצרת, בגליל המערבי ובמשולש, לציון יום השנה לאינתיפאדה.

הדוגר הארצי של תלמידי בתי־הספר התיכוניים הערביים פרסם גילוי דעת ובו הוא מברך על האינתיפאדה וקורא לתודעי התלמידים בבתי־הספר לקיים אסיפות, לרגל יום השנה.

לכתבי „דבר" נודע, כי הביטוי הערבי בישראל אינו נוטה להיענות לקריאת הנהגת האינתיפאדה לקיים היום שביתה כללית בנגזר הערבי לאות הזדהות.

במזרח ירושלים צפויה היום שביתה כללית. משטרת הבירה תפרסם היום כוחות רבים בהר הבית ובמזרח העיר, למנוע הפרות סדר.

צעדי הרגעה בבינלאומי

התקרית הקשה ביותר אתמול היתה בכפר ראעי, בנפת גינין, שם הרג משמר גבול, שהתקיף כאבנים, את יוסף מחמד צבריה, בן 17. עוד שלושה צעירים נפצעו. תקריות דומות בשכם ובסביבתה, ומתחנה הפליטים עין בית־אלמא, הצמוד לעיר, מסרו מקורות ערבים על ילדה בת 12 שהוכתה באלות ונושפה בבית־החולים בעיר. צה"ל חסם את מבואות שכם וחקים עמדות ומחסומים בסביבת מחנה בלאטה, במזרח העיר.

ברצועה: נסיונות להגביר צמצומים

ברצועת עזה הוין אתמול בבוקר נסיונות להגביר צמצומים, אך הבוא מיהר לשים לכך קץ. בחוזר אל האזרח נמשכו אתמול הפרות הסדר לסירוגין זמן רב. הצבא השתמש נגד מפיחי הסדר בגאז ובכדורי גומי. שני תושבים נפצעו והעבירו לבית"ח "שיפא".

בגלל השביתה יצאו רק מעטים מתושבי האיזור לעבודה בישראל.

בקבוקי תבערה במטה המחוז הדרומי

לפחות ארבעה בקבוקי תבערה הושלכו אמש לעבר מטה המחוז הדרומי של המשטרה, הנובל בשכונת ראס אל־עמוד, ממזרח לירושלים.

המקרה אירע סמוך לשעה שש בערב. בקבוקי התבערה הושלכו מכיוון הוואדי ונחתו בחצר המטה, ליד המתקן לשטיפת מכוניות המשטרה. הבקבוקים התלקחו וגרמו נזק קל לגדיית משטרה שחנתה במקום. תגבלי המשטרה קבעו, כי ארבעה או חמישה בקבוקי בתערה הושלכו לחצר.

למקום הגיעו כוחות גדולים של משטרה, ובהם מפקד המחוז הדרומי, ניצב רחמים קומפורט, שהיה בעת הפיגוע בלשכתו בבנין המטה.

הפליטים עין בית־אלמא, הצמוד לעיר, מסרו מקורות ערבים על ילדה בת 12 שהוכתה באלות ונושפה בבית־החולים בעיר. צה"ל חסם את מבואות שכם וחקים עמדות ומחסומים בסביבת מחנה בלאטה, במזרח העיר.

ברצועה: נסיונות להגביר צמצומים

ברצועת עזה הין אתמול בבוקר נסיונות להגביר צמצומים, אך הבוא מיהר לשים לכך קץ. בחוזר אל האזרח נמשכו אתמול הפרות הסדר לסירוגין זמן רב. הצבא השתמש נגד מפיחי הסדר בגאז ובכדורי גומי. שני תושבים נפצעו והעבירו לבית"ח "שיפא".

בגלל השביתה יצאו רק מעטים מתושבי האיזור לעבודה בישראל.

בקבוקי תבערה במטה המחוז הדרומי

לפחות ארבעה בקבוקי תבערה הושלכו אמש לעבר מטה המחוז הדרומי של המשטרה, הנובל בשכונת ראס אל־עמוד, ממזרח לירושלים.

המקרה אירע סמוך לשעה שש בערב. בקבוקי התבערה הושלכו מכיוון הוואדי ונחתו בחצר המטה, ליד המתקן לשטיפת מכוניות המשטרה. הבקבוקים התלקחו וגרמו נזק קל לגדיית משטרה שחנתה במקום. תגבלי המשטרה קבעו, כי ארבעה או חמישה בקבוקי בתערה הושלכו לחצר.

למקום הגיעו כוחות גדולים של משטרה, ובהם מפקד המחוז הדרומי, ניצב רחמים קומפורט, שהיה בעת הפיגוע בלשכתו בבנין המטה.

ערפאת מסביר בתוניס:

„מסמך שטוקהולם – קריאה נכונה של החלטות אלג'יר"

מאת כתבי פרבריות הידיעות

יאסר ערפאת הכריז אתמול בתוניס כי „מסמך ההכרזה", שאישר את שיחות שטוקהולם שנערכו יום קודם, „הוא קריאה נכונה של החלטות המועצה הלאומית הפלשתינית באלג'יר".

בנאום שהשמיע כתוניס אמר ערפאת, כי הוא עצמו לא השתתף בניסוח מסמך זה. „משלחת של ועדת הנוסח של המועצה הלאומית הפלשתינית, וכן היהודים האמריקאים מהמרכז הבינלאומי לשלום במזרח התיכון הם שניסחו מסמך זה", שסמך את ידיו על שיחות שהתנהלו בשטוקהולם – הטעים ערפאת.

'מסמך הכרזה' זה להכרזת אלג'יר פורסם בתום שיחות ערפאת עם משלחת יהודי ארה"ב. במסמך זה נאמר, בין השאר, כי המועצה הלאומית הפלשתינית „מקימה מדינה פלשתינית עצמאית ומסכימה לקיומה של ישראל כמדינה בארץ", וכי המועצה „רוחה ומגנה את הטרור לכל צורותיו, כולל טרור המדינה".

לפי ידיעות משטוקהולם, נערך המסמך בנגלית בלא כותרת ובלא חתימה.

„עם כל הכבוד שאני רוחש אליהם (למשלחת), עלי להבהיר, שאני חותם מסמכים עם נציגים רשמיים, חברי מבשלה" – ערפאת, שביקש להסיר כל אי־בהירות. „לאחר שראיתי, כי אי אלה קטגאים מייחסים לי מסמך זה".

„אין זה יאסר ערפאת שמקבל החלטה על העמדה הפלשתינית, אלא אחי בקרב הדור הצעיר של אש"ף, המכתן קרה בתקופת מעבר ממשלה זמנית של המדינה הפלשתינית העצמאית" – הוסיף ואמר ערפאת.

רבין: ערפאת לא שינה מדרכו

שר הבטחון, יצחק רבין, אמר אמש, כי ערפאת לא שינה את מדרכו – הקמת מדינה פלשתינית אשר־פסיסית בשטחים, ולא שינה את עמדתו כלפי הטרור, אפילו גילה בהצהרתו בשטוקהולם גמישות מילולית יותר מאשר בעבר.

השר, שרואיין בתכנית 'מפגש' בפלוויזיה בערבית, הדגיש, כי ערפאת מתמקד מהבעיה האמיתית, והוא איננו דומר אמת באשר לטרור עצמו.

הודעת ערפאת בדבר קבלת קיומה של ישראל והוקעת הטרור עוררו אתמו לתגובות מעורבות בעתוני לבנון.

'ארסאפיר', בטאון חוגי השמאל בלבנון, מתח ביקורת על ערפאת, בעוד 'אדיאר', בטאון הנוצרים במזרח ביירות, קידם את ההודעה בברכה.

„דם והודעות של ערפאת, שחחל באלג'יר, לא יישסק... על כל פנים, כל מה שיקרה לא יהיה לתועלת הענין הפלשתיני, או הענין הערבי", מכתר 'ארסאפיר'.

'אדיאר' ביקר על הכרת ערפאת בישראל וקרא לאו"ם ולישראל לתמוך במדיניות הפלשתינית החדשה.

בבנ"ין כתב 'באלף ריילי ניוז' כי הצער בו נקט ערפאת הוא תגובה חשובה קריטה לקראת שלום וקרא לישראל להגיב באותו חיוב.

הכאב והחורבות

(צילום: א.פ.)

רעידת האדמה בארמניה מחקה חצי עיר; עשרות אלפים נהרגו

גורבצ'וב יצא לברה"מ – לעמוד בראש מאמצי ההצלה ● ברחבי העולם מציעים עזרה – גם ארה"ב וישראל

מאת מרים מרקס ויקיר צור, כתבי „דבר", ומתכי מהבירות הידיעות

רבבות מצאו את מותם ברעידת האדמה הקשה שפקדה שלשום את ארמניה – ב־70,000 על־פי אחת הערכות. זו של ראש הכנסיה הארמנית בארה"ב, הארכיבישוף טורקום מאנוגיאן, המסתמך על מקורות ארמנים בזיכות.

מקורות סובייטים רשמיים נמנעו עד כה מלנקוב במספר הנפגעים.

מחצית מן העיר השניה בגודלה בארמניה, לינאנאקאן, שבה 300,000 תושבים, נהרסה כליל. מחות צבא הקימו באיזור אוהלים להגשת עזרה ראשונה ולקליטת ניצולים. מאות רופאים

(המשך בעמוד 2)

רדגה 8 בארמניה, 6.8 – ביפאן

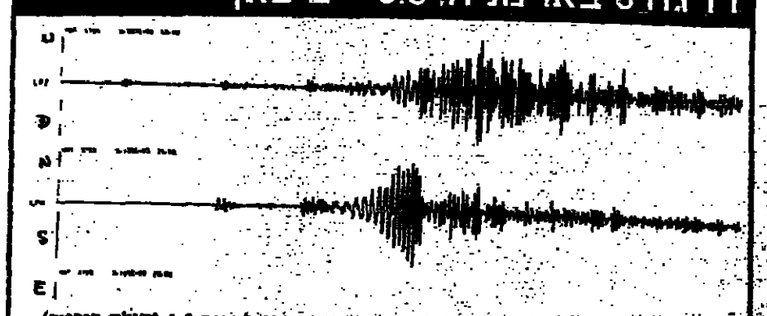

רעידת האדמה בארמניה העלתה את מתח הטיטטוגרף לדרגה 6.8 (שולם ניכטר) ביפאן (צילום: א.פ.)

פרושו של דבר

צעד נוסף בדרך להכרה

מאת זן אבידן, כתבי „דבר" לענייני ערבים

פרטים הנוגעים שקים ערפאת השבוע בשיחה עם חברים אחדים הנמנים עם הקבוצה היהודית־האמריקאית המכונה עצמה 'המרכז הבין־לאומי לשלום במזרח־תיכון', פרסם מסמך שהוא הודעה משותפת בין שני הצדדים דאלה, ובה מפרש ערפאת נקודות אחדות שעניינן הבחינת העצמאות הפלשתינית ההדדיה המדינית המבוקשת, שקיבלה המועצה הלאומית הפלשתינית (המליץ) בתום ביטחה ה־19 שנערך לאחרונה באלג'יר.

בפרשנותו קבע ערפאת, שהמל"פ אכן אישר את העקרון המצוי בהחלטות או"ם, הקורא להקים שתי מדינות בארץ ישראל. (כלומר, החלטת עצרת או"ם מספר 181 משנת 1947 בדבר חלוקת ארץ ישראל לשתי מדינות יהודית וערבית). כמו כן קובע ערפאת ב'מסמך שטוקהולם' שהמל"פ הביע נכונות לנהל מו"מ לשלום במזרח'ת בפסגת ועידה בין־לאומית בחסות או"ם, בהשתתפות החברות הקבועות במועצת הבטחון, כשאש"ף הוא הנציג הבלעדי של הפלשתינים בוועידה זו, כמעמד שווה ליתר המשתתפים. בענין זה נאמר עוד בכ'מסמך, שהוועידה הבין־לאומית תתנהל עליפי החלטת מועצת הבטחון 242 וזכות הפלשתינים להגדרה עצמית, לרבות זכותם להקים לעצמם מדינה משלהם. נקודה נוספת אותה מבהיר ערפאת במסמך עניינה בעמדת אש"ף כלפי ישראל. בענין זה קובע ערפאת, שהמל"פ (עליידי הכרת העצמאות הפלשתינית) הקים את המדינה הפלשתינית מזה, וקיבל את עצם קיומה של ישראל כמדינה במזה'ת מזה.

בשאלת הטרור חוזר המסמך על החלטת המל"פ כמעט כלשונה, והמדינה ניתני הטרור בכלל וטרור של מדינה בפרט. בנסיבות עתונאים שערך ערפאת בשטוקהולם כמסמך לפרסום המסמך הוא הסביר, שלמרות ניתני הטרור, המאבק נגד ישראל בשטחים ייאשך גם להבא. יש עוד להעיר, שערפאת מצא לנכון לציין במסמך את החלטת המל"פ בענין הפליטים. לאמור: את קריאת המל"פ לפעולה בעיה

(המשך בעמוד 2)

هكذا من الأصل

בישראל: חלק לא מבוטל מהמבנים בהר ובבקעה לא עמיד ברעד אדמה

– אומר פרופ' יעקב גליק מהטכניון, בעקבות הרעש בארמניה

מאת יחזקאל מיכלסקי, מפרי דבר

„אני מצהיר, שבמצב הנוכחי חלק לא מבוטל של הבנייה באיזור הר ואיזור הבקעה אינה בטוחה דיה במקרים של רעידות ארמה הצפויות באיזור שלנו. האחריות, לדעתי, תיפול כולה על האחראים לתקנון הבנייה בפשרד הפנים האחראים לתקנון רישוי מהנדסים במשרד העבודה – וגופים שאינם דואגים להתאים את תקנוני הרישוי למציאות ותיקון המהנדסים בארץ. כך אמר לכופר דבר פרופ' יעקב גליק, מהטכניון, שהוא יו"ר ועדת תקינה של תקנון מבנים עמידים ברעידות אדמה בישראל.

פרופ' יעקב גליק מסר, כי החומן לפני זמן מה להעיר בחוברה בין משרדית לטיפול באסונות המתנים בארץ, והציג את הבעיות הכרוכות בעמידת מבנים כפני רעידות אדמה בישראל. פרופ' גליק הדגיש אז שרשויות סטטיות בארץ אינן מסוגלות לבדוק תוכניות מבנים בשל מחסור במהנדסים מקצועי. הוא הציע, שכל מבנה יבדק בידי גורם מקצועי שאינו תלוי במתכנן המנגנון הממשלתי. הצעה זו לא זכתה עד כה לשום תגובה.

להערכת פרופ' גליק, הגורמים האחראים לתקנון התכנון והבנייה במשרד הפנים מסתמכים על תקנונים בלתי מציאותיים בתנאי הארץ, ואת מסעמי נחיזת. פרופ' גליק העלה גם את נושא רישוי המהנדסים. לדבריו, תקנון רישוי המהנדסים הוא מיזשן, ואינו עונה על השאלה המרכזית, מי רשאי לתכנן קונסטרוקציה. בפצב הנוכחי יכול להיות, שלמהנדס מדרגה לפי החוק אין הכשרה מתאימה לתכנון מבנה עמיד בפני רעידות אדמה, למרות שהוא בוגר הטכניון בפקולטה להנדסה אזרחית. יש צורך דחוף להקים מרחד מיחדר ברישוי המהנדסים למהנדסי מבנים. גם להבעה זו לא היה מענה.

במצב הנוכחי הקים בארץ, בוגר הטכניון בפקולטה להנדסה אזרחית, העובר פרק זמן מסוים במשרד הנדסי כלשהו, יכול לקבל בפשרד העבודה מסמך, המקנה לו את הזכות לתכנן קונסטרוקציות, בעוד שבארצות אירופה מבטירים הבוסרות הטכנולוגיים מהנדסים באופן ספציפי בתחום הבניה והקונסטרוקציה. ואילו בארצות־הברית חייב בוגר מוסד טכנולוגי לעמוד בבחינות קשות מאד מכעם אגודות הארגונים.

ועידה בין־לאומית אמיתית עכשיו – קוראים מתכנסי ועידת הדגם בפראג

מאת נדיקן קין, שליח „דבר" בצ'כוסלובקיה

פראג (מיוחד ל„דבר"). – משתתפי „ועידת הדגם הבין־לאומית לשלום במזרח התיכון", שכינסה המתיים ארמאל בפראג, מסרו לפרשם תשובה על מרכזותו של מכיר הארם פרם זה קוראי לבאי הועידה.

בפצב זה, שנפח אלירי ראש המשלחת הסובייטית ולדימיר ויגוגרזוב ואשר בא בפקים הדעה משותפת, קוראים המשתתפים למזכיר הארם „להפעיל את כל השפעתו על תנבירות הקבוצות בפרעצת הבטחון על מנת להנחיל מיד בעבודות הבנה לכיוים מחיר של ועידת שלום בין־לאומית במזרח התיכון.

המכתב אומר כי כל המשתתפים הסכימו שהדרך המתאימה ביותר ליצור תהליך אשר מפרחו להבטיח את האינטרסים של הערבים, הפלשתינים הישראלים ושיאפשר להם לחיות בשלום ובבטחון הוא כינוסה מקרים ככל האפשר של ועידת שלום בין־לאומית במזרח התיכון בחסות הארם, בהשתתפות כל הצדדים המעורבים כולל אש"ף במעמד שווה ועצמאי החברות הקבועה של מרעצת הבטחון. אנו „תומכים במלואה בעמדתו שהכינום האחרון של המועצה הלאומית הפלשתינית באלג'יר יצר מומנטום חדש בתהליך הדיפלומטי ומעניק אפשרויות ותישות להתקדמות לעבר שלום שיש לאחוז בהן. הפתרון במזרח התיכון צריך להתבסס על זכות ההגדרה העצמית של כל העמים בתחום לחוק הבין־לאומי".

בפסיבת עיתונאים שקיים אחר שנערכה בבית בפלון בפראג בתום הועידה שהיתה סגורה לעיתונאים אמר מנחה המסמך של החוץ של הרפובליקה הרוסית ולדימיר ויגוגרזוב כי אין הא מאמין שיש אפשרות ריאלית לכך שוועידה כזאת תתכנס בפתלך השנה הקרובה, אך יש לדבריו לפעול כדי לשכנע את ארה"ב וישראל להסכים לועידה כזאת.

ויגוגרזוב אמר ל„דבר" כי אין הוא מסכים עם הדעה של שר המשפטים האמריקאי לשעבר רמזי קלרק במסיבת העיתונאים. קלרק הודיע בעמדותיו האנטי־ישראליות נשא נאום מבלבל ומן תיאור רחמנני של האינתיפאדה וביטוי ארוך לגשא ריאנן ולשר הצוץ שולץ של אפשרות אם בוא של עדפת לאו"ם. הוא אמר כי אם ישראל וארה"ב יסרבו להשתתף בוועידה בין־לאומית יכנסו את הועידה בכל זאת, ישימו בה כסאות ריקים במקום נציגי המדינות שלא יבואו ויישמו את הצידות לפני הסכמה.

ויגוגרזוב אמר ל„דבר" כי אין הוא ראה אפשרות לכינוס ועידה בלי ישראל וארה"ב. על הועידה בפראג אמר ראש המשלחת המסכיים, מפרי ולדימיר ויגוגרזוב, שהוא יו"ר ועדת תקינה של תכנון מבנים עמידים בפני רעידות אדמה, כי החומן לפני זמן מה להעיר בחוברה בין משרדית לטיפול באסונות המתנים בארץ, והציג את הבעיות הכרוכות בעמידת מבנים כפני רעידות אדמה בישראל. פרופ' גליק הדגיש אז שרשויות סטטיות בארץ אינן מסוגלות לבדוק תוכניות מבנים בשל מחסור במהנדסים מקצועי. הוא הציע, שכל מבנה יבדק בידי גורם מקצועי שאינו תלוי במתכנן המנגנון הממשלתי. הצעה זו לא זכתה עד כה לשום תגובה.

להערכת פרופ' גליק, הגורמים האחראים לתקנון התכנון והבנייה במשרד הפנים מסתמכים על תקנונים בלתי מציאותיים בתנאי הארץ, ואת מסעמי נחיזת. פרופ' גליק העלה גם את נושא רישוי המהנדסים. לדבריו, תקנון רישוי המהנדסים הוא מיזשן, ואינו עונה על השאלה המרכזית, מי רשאי לתכנן קונסטרוקציה. בפצב הנוכחי יכול להיות, שלמהנדס מדרגה לפי החוק אין הכשרה מתאימה לתכנון מבנה עמיד בפני רעידות אדמה, למרות שהוא בוגר הטכניון בפקולטה להנדסה אזרחית. יש צורך דחוף להקים מרחד מיחדר ברישוי המהנדסים למהנדסי מבנים. גם להבעה זו לא היה מענה.

בפצב הנוכחי הקים בארץ, בוגר הטכניון בפקולטה להנדסה אזרחית, העובר פרק זמן מסוים במשרד הנדסי כלשהו, יכול לקבל בפשרד העבודה מסמך, המקנה לו את הזכות לתכנן קונסטרוקציות, בעוד שבארצות אירופה מבטירים הבוסרות הטכנולוגיים מהנדסים באופן ספציפי בתחום הבניה והקונסטרוקציה. ואילו בארצות־הברית חייב בוגר מוסד טכנולוגי לעמוד בבחינות קשות מאד מכעם אגודות הארגונים.

רוב של

(המשך מעמוד 1)

שמפלגת העבודה קיבלה החלטה שלא חיפשה מה טוב למפלגת העבודה, אלא מה טוב למדינה".

על־פי הצעת עזרי ברעם סיגנרו על הצעותיהם שלושה נאמים מכל צד. על עמדת הכניסה למו"מ עם הליכוד דיברו (לפי הסדר): השרים יצחק נבון, יצחק רבין ושמעון פרס. את עמדת השוללים ייצגו: ח"כ מיכאל ברזוהר, יצחק בן־אהרן ומזכ"ל המפלגה, עזרי ברעם. על־פי תתכנון המקורי נוצר ח"כ חיים רמון להיות בין שלישיית השוללים, אך ח"כ ברעם חישש „תוהה" רמזי כבר, וכשלא עלה בידו לבניא לבואו של מזכ"ל בזמן, גייס את בן־אהרן.

מנייסי הקולות להשגת רוב לעמדת פרס־רבין היו פרס עצמו, בעזרת מקורבים, כמו חה"כים רפי אדרי ואברהם כרקעה, ואחרים. מצדו של רבין ריכזו את העבודה יועצו שמעון שבס וח"כ מיכה גולדמן, אך תרומה לא מבוטלת גם הסר יעקב צור וחה"כים אברהם (בייגה) שוחט ואדה נמיר.

נבון: אם ישאר מה לתקן

יצחק נבון ציין ברבריו את תלותו של הליכוד במרכיבים של הממשלה הבאה שלו, גם אם לא יזכה בכך, חוץ „תדהוף אותו להקצנות כאלה שפתאום הוא יזאה כמסן שמאלי". בשאלה הסודית הדגיש נבון „כמה שנים לקח כדי לתקן בתחום הכלכלי מה שקרה?: מי יודע אם יישאר מה לתקן, ואולי גם יגיחו לנו איפה הייתם כשיכולתם למנוע ואתו? באיזו רשות עמדתם מהצדד".

נבון העריך גם שמה שיקרה באופוזיציה הוא ש„בעמדו להתחרות ביוסי, בשולה, מזרחשבסקי. נתפוס איזה כותרת ותתרחה על הקצנה שמאלה ולעמדה אנטי־דתית". לפיכך הציע, שמפלגת הכיוון ועידה בלי ישראל וארה"ב. על הועידה בפראג אמר ראש המשלחת המסכיים, מפרי ולדימיר ויגוגרזוב, שהוא יו"ר ועדת תקינה של תכנון מבנים עמידים בפני רעידות אדמה בישראל.

פרופ' יעקב גליק מסר, כי החומן לפני זמן מה להעיר בחוברה בין משרדית לטיפול באסונות המתנים בארץ, והציג את הבעיות הכרוכות בעמידת מבנים כפני רעידות אדמה בישראל. פרופ' גליק הדגיש אז שרשויות סטטיות בארץ אינן מסוגלות לבדוק תוכניות מבנים בשל מחסור במהנדסים מקצועי. הוא הציע, שכל מבנה יבדק בידי גורם מקצועי שאינו תלוי במתכנן המנגנון הממשלתי. הצעה זו לא זכתה עד כה לשום תגובה.

להערכת פרופ' גליק, הגורמים האחראים לתקנון התכנון והבנייה במשרד הפנים מסתמכים על תקנונים בלתי מציאותיים בתנאי הארץ, ואת מסעמי נחיזת. פרופ' גליק העלה גם את נושא רישוי המהנדסים. לדבריו, תקנון רישוי המהנדסים הוא מיזשן, ואינו עונה על השאלה המרכזית, מי רשאי לתכנן קונסטרוקציה. בפצב הנוכחי יכול להיות, שלמהנדס מדרגה לפי החוק אין הכשרה מתאימה לתכנון מבנה עמיד בפני רעידות אדמה, למרות שהוא בוגר הטכניון בפקולטה להנדסה אזרחית. יש צורך דחוף להקים מרחד מיחדר ברישוי המהנדסים למהנדסי מבנים. גם להבעה זו לא היה מענה.

בפצב הנוכחי הקים בארץ, בוגר הטכניון בפקולטה להנדסה אזרחית, העובר פרק זמן מסוים במשרד הנדסי כלשהו, יכול לקבל בפשרד העבודה מסמך, המקנה לו את הזכות לתכנן קונסטרוקציות, בעוד שבארצות אירופה מבטירים הבוסרות הטכנולוגיים מהנדסים באופן ספציפי בתחום הבניה והקונסטרוקציה. ואילו בארצות־הברית חייב בוגר מוסד טכנולוגי לעמוד בבחינות קשות מאד מכעם אגודות הארגונים.

המפלגתי. מפלגה הסבורה שיש סתירה בין האינטרס שלה ובין האינטרס של המדינה, צריך לאוג לה".

לדברי רבין, לא הוצע למרכז להצטרף לממשלה של הליכוד, המפלגות הדתיות והמפלגות הימניות. „אני אתנגד לכך", הבהיר הנסיף. „אם יסתבר לי שנגשר הסכם הערב, מחר, ויאמרו לבאי תצטרפו, אני אהיה נגד הצטרפות כזאת. אני לא אשב בממשלה עם הליכוד אלא של הליכוד המפלגות הדתיות, כי אני חיזתי אחריהן. עם המפלגות הימניות לא נשב".

שר הבטחון לא חסך עקיצות קלות כלפי אלה שניהלו את מערכת הבחירות ואחר־כך צידדו בממשלה צרה עם המפלגות הדתיות. „כמעט אין הבדל בין המחזירים שהצענו לעומת הליכוד", ציין. הוא גם סיפן שבשנתיים הראשונות של ממשלת האחדות התמסרה מפלגת העבודה בעצם לתקן את משגי ממשלות הליכוד. „זה היה השיג אייר. מי שמצע היום ללכת לאופוזיציה צריך להביא בחשבון שאם בעוד שנתיים, ארבע שנים, נגיע לשלטון, יהיו דברים שספק אם נצליח לתקן".

וכאן מנה רבין את הקיצוניזנים שלו לשותפות עם הליכוד בממשלה רחבה: „בעריפות לאומית ראשונה: למנוע מלחמה, במידה שהדבר נתון בידינו. אני משוכנע שבממשלה שאנו נהיה, הסיכוי למנוע מלחמה גדול יותר מאשר בממשלה אחרת. אני יודע איך שר ביטחון יכול ליצור מתחים ציק צק. הדבר השני, מניעת סתימת הגולל על סיכוי השלום. מי שלא ראה שהשנתיים הקרובות יכולות להיות קובעות בכיוון ההתפתחות הבין־לאומית, ויאשיר את זה למדיני, לשרון, לנאולה כהן, ליזבל נאטן, לגנרי ולרפאל, הוא מתעסר בחפיזרות חיה. אפשרות לקדם את תהליך השלום, אולי לא בדיוק במתכונת שרצינו, אבל חשובה המתכונת, או חשוב המנוקן: בתוים החברתי־כלכלי, אני לא מאמין שיש אנשים סהים מאלה שלנו לפתרון בעיות הכלכלה והחברה".

את נאומו סיכם רבין בציינו את תרומתו, כבן דור תש"ח, לביצור הביטחון ולהשגת היש במדינה. „איננו רוצה להפקיד את היש", אמר בגימה אישית. „זה יחזר מדי יקר לי. אין לי מדינה ספאר. אני יודע מה יהיה כאופוזיציה. יוסי שריד יהיה ראש האופוזיציה, לא אתם".

ח"כ ברזוהר: אנחנו הלכים לכבוש את הקם

„היום שמענו מפי יצחק רבין תסריט, אשר אם יישאר נאמן לו – ואין לי כל ספק לפקפק בכך – וגר הוא יתבבר לשבת בשאפוזיציה והוא יהיה מראשה ולא יוסי שריד", אמר יצחק בן־אהרן.

בן־אהרן עמד בדבריו על מערכת ההסברה שניהל המערך, שבה הוא עומד לבגוד בהצטרפותו לממשלה של הליכוד ושותפתיו. יחר על כן, בן־אהרן שיחזר גם את תחלואיה של ממשלת האחדות הירצא והתריס כלפי בני־הפלוגתא שלו „יש לכם יצרים עשויים מפלדה אם אתם יכולים להעלות היום את הנעצוצים לשבת איתם". „אם אנחנו נשב באופוזיציה, אני בטוח שלא נשב באופוזיציה ארבע שנים", הדגיש. „הממשלה הצרה הזאת, שהיא צרה אכיתית על ישראל, לא תחזיק מעמד הרבה זמן".

את נאומו סיים בן־אהרן בקריאה לחדש את הברית עם פועלי ישראל ועם כל הציבורים שזנו את מפלגת העבודה. „אני מציע למרכז לומר היום: אנחנו בממשלה בראשותם של שמיר, ארנס, שרון וקצב, הבשתפת של הרדים וכל אלה שהם ימינה מהשמאל? הזה, 'חידות', לא נשב, אנחנו הולכים אל העם, לכבוש אותו".

ברעם: ריצת אמתק

מזכ"ל מפלגת העבודה בא מצדיר בציטוטים מדברים של פרס, ויצמן ובר־לב, לפני הבחירות, שהם פסלו את האפשרות לשבת עם הליכוד בממשלת שיתוף נוספת. הוא האשים את המצדדים בממשלה רחבה ב„ריצת אמתק, חסרת כל יושר, למשלה בראשות שמיר" והדגיש ש„טובת העם היא מניעת ידידותה ואמיתותה של מפלגת העבודה המתוגה מבמת הדיסטוריה".

„אנחנו הפכים את שמיר", מגדיר ביצרני אפנד של הליכוד, למנהיג של המערך, והכל בגלל מגרס אחד עודף", ליגלג על ראש הממשלה ועל החוברים אליו, שיהיו „שוחקי משנה בהצנה הגדולה של סרבני השלום". „תנו צ'אנס לאמת", קרא ח"כ ברעם. „תנו צ'אנס לעתיד התנועה. אני משוכנע שאם נאמין בתנועה, גם העם יאמין בנו".

פרס: ראשי על השולחן

יו"ר מפלגת העבודה, שמעון פרס, שהיה אחרון הדוברים, נשא נאום לא מסודר. עם זאת, דיבר בלהט רב, בתגרגשות רבה, ובשתעיד לו מישהו מן האולם „מדוע אתה צועקי", השיב: „מפני שכאב לי אצבע". פרס התפלסם עם כל אלה שהאשימוהו בהתבוות בשבועות האחרונים ועם כל אלה שמתחו עליו ביקורת.

„במשך 11 שנים עבדתי עבודת פרך כדי שהתנועה הזאת לא תתפרק", אמר פרס. „ויתרתי יותר מכל אחד אחר. אני לא באתי לבקש שום דבר. ראשי מונח על השולחן, ומי שרוצה שיסיר אותו".

את עיקר נאומו הקדיש לנושא שינוי שיטת הבחירות וקידום תהליך השלום, שלמענם היה מוכן, הוא עדיין מוכן, לחפש פתרונות שונים. „אני מודה שיש לנו בחירה קשה מאוד בשני המקרים", אמר פרס. „אל תסתמו לנו את הראש: תפסיקו עם הגאוה והיהירה: לא זה העומד על הפרק. כולנו אנשים גאים, והבעיה היא מהי הדרך".

„אני רוצה לומר חד־משמעית", הדגיש פרס, „שצריך לנסות ולהקים ממשלה רחבה כדי למנוע דברים וכדי להשיג דברים. מבחינתי השנת הדברים יותר חשובה ממניעת הדברים. התגלויות יהיו בכיה לדורות. ואני לא יודע איך יהיה אחר־כך תהליך שלום גם אם נהיה בשלטון. לא ניכנס לממשלה שתרצה לוקים 40 התגלויות בארבע השנים הקרובות. אמר לי מקור מוסמך, שתביעות הדתיים כבר מסתכמות במיליארד שקל. אם ניכנס לממשלה, כבר בקרוב היסוד לא ניתן להדפים מיליארד שקל ועוד 100 מיליון שקל להתגלויות".

כיתון שאת התהליך המדיני ודאה פרס בעדיפות עליונה ציין כבר אתמול, למורת־רוחם של חברים רבים במרכז. „אני רוצה להגיד לחברים שדוגלים בלקיחת האוצר: אין הבראה כלכלית בלי שינוי מעמדה הבין־לאומי של ישראל. אני מציע לא להיכנס לשום ממשלה שתאסור עלינו בחשבות על שלום ודעיונות לקדמו. כן ניזום. אני לא רוצה להיכנס לממשלה ולהיות בה אסיר־ציון וגם לא אסיר ליכוד. גם שלום נעשה בתחבולות ובדרכים שונות. ניכנס לממשלה על בסיס שוויון, עם שני דגלים: דגל השלום ודגל הצלת הדמוקרטיה".

★ „נגע הנצת חשבוניות מזוייפות, גורם נזק עצום לשפת המדינה", אמר אתמול נציג מס הכנסה בבית המשפט השלום בתל־אביב בבקשתו לעצור שני בעלי חברות החשודים בביצוע הנצאות והקטנת הכנסות. החשודים עדי ברזילי ושלום אבנר נעצרו לחמישה ימים.

נמשכת הירידה בריבית המכרז המונטארי

במקביל תרד ריבית הזכות שמשלמים הבנקים ללקוחות

מאת אלי גולדברג, מפרי הכלכלי של דבר

בסכרז המונטארי שנערך אתמול נקבעה ריבית שנתית ממוצעת של 24.6 אחוז, לעומת ריבית של 29.7 אחוז לשנה, שנקבעה בשבוע שעבר, ו־33.3 אחוז לפני שבועיים.

בעקבות זאת הוריד הבנקים גם את ריבית הזכות שהם משלמים ללקוחותיהם. עבור פקדונות גדולים (ג'מבו), מקבלים הלקוחות כרגע ריבית של כעשרים אחוז לשנה, לעומת 28 אחוז לפני שבועיים.

הירידה בריבית המונטארית נובעת משתי סיבות עיקריות. האחת – עודף הנזילות שבו מציים הבנקים במחצית הראשונה של החודש, בעקבות הזרמת משכורות ע"י המדינה, תשלומים לספקים. השניה – הגדלת סכום המכרז המונטארי ע"י בנק ישראל 1.2 מיליארד ש"ח.

מקורות בנקאיים צופים, שבשבוע הבא תיבלם מגמת הירידה בריבית, בעקבות החתמה הצפויה במצב הנזילות של הבנקים כתוצאה מתשלומי מס ערך מוסף, והתבצעות ב־15 לחודש. לדעתם, תימנע עליה מחודשת בריבית רק אם יגייל בנק ישראל את סכומי המכרז המונטארי, או שיקטין את חצבת הנזילות של הבנקים.

מסעדת „מי ומי פרדייז" בת"א הוצתה ונשרפה

(עז). – מסעדת „מי ומי פרדייז" בקרית שאול בתל אביב, שבבעלות בדוק כרוני, נשרפה אדר לאתמול. בחקירה הראשונית של הכבאים התחוור שהיתה זו הצתה.

בחקירה אמר אדר בדוק, הנוק ב־700,000 דולר, ואמר שי כבר היתה זו הצתה על רקע תחרות מסחרית.

צעד נוסף

(המשך מעמוד 1)

זו עלי־פי הנוק הבין־לאומי והחלטות או"ם שהתקבלו בנושא הפליטים, הכוללות את הזכות לשוב לבתיהם, או לקבל פיצויים.

מסמך שסוקהולם הוא – לכל הדעות – צעד נוסף מצד אש"ף, ובמיוחד מצד ערפאת, בשאלת הכרת בישראל. משפט המפתח במסמך בנושא זה הוא הקטע האומר: „שאש"ף במעצמו האחרונה קיבל את עובדת קיומה של ישראל כמדינה באזור". משפט זה הוא חדר־משמעי יותר ממוצאות שונות בהודעה המדינית המסכמת של דיוני המל"ם ה־19 שבהן נאמר שאש"ף חוזר להשיג פתרון מדיני, שיכולל המדיר ביטחון ושלום לכל מדינות האזור – מבלי להזכיר במפורש את ישראל. באותה מסיבת עיתונאים שערך בשסוקהולם הוא חזר וציין, שהמל"ם אכן הכירה בעובדת קיומה של מדינה יהודית במזה"ת, הדיינו: ישראל. בכל יתר הנקודות המופיעות במסמך, שעניינן, כאמור, סוגית המרוז וכן סוגית הפליטים וכינוס הועידה הבין־לאומית – אין שינוי של ממש בעמדות אש"ף לעומת העמדות, כפי שנוסחו בהחלטות המל"ם ה־19.

אין ספק, שהפרשנות המתקדמת שהעניק ערפאת במסמך שסוקהולם להחלטות המל"ם בשאלת הכרת אש"ף בישראל, יועדה לסכר אוזניים אמריקאיות ולקדם דו"ש מדיני בין אש"ף לבין הממשל האמריקאי החדש. בראשות ג'ורג' בוש, שעדיין לבוא על מקומו בתוך זמן קצר. אפשר לצפות, כי בכינוס עצרת או"ם בדצמבר בשבוע הבא נשמע מפי ערפאת הבהרות נוספות בעמדת אש"ף כדי לשרב הכרה אמריקאית בארגון זה, ובדי לקדם כינוס ועידה בין־לאומית, שבה יכפה על ישראל להשתתף על ידי לחץ המעצמות, הבראשן ארה"ב.

חזואתמה וערפאת

„ההתקוממות תימשך עד לנסיגת ישראל"

מאת דן אבירן, מפרי דבר לענייני ערבים

יאסר ערפאת הנאיף חזואתמה אמרו אמש שהתקוממות בשטחים תימשך עד שישראל תיסוג מהגדה ומעזה ותקבל בתם מדינה פלשתינית עצמאית. נעדרי חבש חיזה לעומת זאת את דעתו, כי בעתיד צפויים לתרשבי השטחים ולאש"ף קשיים גדולים יותר מבעבר בהמשך ליבוי האינתיפאדה. שלושת המנהיגים הפלשתינים דיברו במלאת שנה להתקוממות בשטחים.

לרגל מאורע זה פרסמו רוב מדינות ערב הודעות תמיכה באינתיפאדה. פרשנים סודים מוסמכים קראו להקמת חזית ערבית אפקטיבית שתעשיק גיבוי מדיני וחומרי לאינתיפאדה. הפרשנים מתחו ביקורת על המנהיגים הערבים, המוכנים לעשות מחוות פוליטיות לישראל והצביעו על האינתיפאדה כדרך המוערפת מבחינת הערבים לאלץ את ישראל לקבל הסדר ברוח התפיסות הערביות, או להיקלע לביודד בין־לאומי ולסבול ממצוקות פנימיות גוברות.

חסן השני, מלך מרוקו, אמר, כי אש"ף מיתן את עמדותיו מתוך התחשבות באינטרסים של תושבי השטחים, וכי ישראל צריכה לפתוח במו"מ עימו. „אין לי יותר מה לומר לפרס", אמר חסן.

המלך חוסין אמר בראיון לעיתון כויתי, כי האינתיפאדה גרמה קשיים עצומים לישראל וכי הוא צופה, שקשיים אלה יגברו בעתיד. שר החוץ המצרי, עסמת עבד אל־מגיד, פרסם הודעה המכסתת את התקוממות בשטחים כמאבק לגיטימי של הפלשתינים לשחרור לאומי וכאמצעי לקידום היחסה לכינוס ועידה בין־לאומית.

נמשכת הירידה בריבית המכרז המונטארי

במקביל תרד ריבית הזכות שמשלמים הבנקים ללקוחות

מאת אלי גולדברג, מפרי הכלכלי של דבר

בסכרז המונטארי שנערך אתמול נקבעה ריבית שנתית ממוצעת של 24.6 אחוז, לעומת ריבית של 29.7 אחוז לשנה, שנקבעה בשבוע שעבר, ו־33.3 אחוז לפני שבועיים.

בעקבות זאת הוריד הבנקים גם את ריבית הזכות שהם משלמים ללקוחותיהם. עבור פקדונות גדולים (ג'מבו), מקבלים הלקוחות כרגע ריבית של כעשרים אחוז לשנה, לעומת 28 אחוז לפני שבועיים.

הירידה בריבית המונטארית נובעת משתי סיבות עיקריות. האחת – עודף הנזילות שבו מציים הבנקים במחצית הראשונה של החודש, בעקבות הזרמת משכורות ע"י המדינה, תשלומים לספקים. השניה – הגדלת סכום המכרז המונטארי ע"י בנק ישראל 1.2 מיליארד ש"ח.

מקורות בנקאיים צופים, שבשבוע הבא תיבלם מגמת הירידה בריבית, בעקבות החתמה הצפויה במצב הנזילות של הבנקים כתוצאה מתשלומי מס ערך מוסף, והתבצעות ב־15 לחודש. לדעתם, תימנע עליה מחודשת בריבית רק אם יגייל בנק ישראל את סכומי המכרז המונטארי, או שיקטין את חצבת הנזילות של הבנקים.

מסעדת „מי ומי פרדייז" בת"א הוצתה ונשרפה

(עז). – מסעדת „מי ומי פרדייז" בקרית שאול בתל אביב, שבבעלות בדוק כרוני, נשרפה אדר לאתמול. בחקירה הראשונית של הכבאים התחוור שהיתה זו הצתה.

בחקירה אמר אדר בדוק, הנוק ב־700,000 דולר, ואמר שי כבר היתה זו הצתה על רקע תחרות מסחרית.

צעד נוסף

(המשך מעמוד 1)

זו עלי־פי הנוק הבין־לאומי והחלטות או"ם שהתקבלו בנושא הפליטים, הכוללות את הזכות לשוב לבתיהם, או לקבל פיצויים.

מסמך שסוקהולם הוא – לכל הדעות – צעד נוסף מצד אש"ף, ובמיוחד מצד ערפאת, בשאלת הכרת בישראל. משפט המפתח במסמך בנושא זה הוא הקטע האומר: „שאש"ף במעצמו האחרונה קיבל את עובדת קיומה של ישראל כמדינה באזור". משפט זה הוא חדר־משמעי יותר ממוצאות שונות בהודעה המדינית המסכמת של דיוני המל"ם ה־19 שבהן נאמר שאש"ף חוזר להשיג פתרון מדיני, שיכולל המדיר ביטחון ושלום לכל מדינות האזור – מבלי להזכיר במפורש את ישראל. באותה מסיבת עיתונאים שערך בשסוקהולם הוא חזר וציין, שהמל"ם אכן הכירה בעובדת קיומה של מדינה יהודית במזה"ת, הדיינו: ישראל. בכל יתר הנקודות המופיעות במסמך, שעניינן, כאמור, סוגית המרוז וכן סוגית הפליטים וכינוס הועידה הבין־לאומית – אין שינוי של ממש בעמדות אש"ף לעומת העמדות, כפי שנוסחו בהחלטות המל"ם ה־19.

אין ספק, שהפרשנות המתקדמת שהעניק ערפאת במסמך שסוקהולם להחלטות המל"ם בשאלת הכרת אש"ף בישראל, יועדה לסכר אוזניים אמריקאיות ולקדם דו"ש מדיני בין אש"ף לבין הממשל האמריקאי החדש, בראשות ג'ורג' בוש, שעדיין לבוא על מקומו בתוך זמן קצר. אפשר לצפות, כי בכינוס עצרת או"ם בדצמבר בשבוע הבא נשמע מפי ערפאת הבהרות נוספות בעמדת אש"ף כדי לשרב הכרה אמריקאית בארגון זה, ובדי לקדם כינוס ועידה בין־לאומית, שבה יכפה על ישראל להשתתף על ידי לחץ המעצמות, הבראשן ארה"ב.

ועידה בין־לאומית אמיתית עכשיו – קוראים מתכנסי ועידת הדגם בפראג

מאת נדיקן קין, שליח „דבר" בצ'כוסלובקיה

פראג (מיוחד ל„דבר"). – משתתפי „ועידת הדגם הבין־לאומית לשלום במזרח התיכון", שכינסה המתיים ארמאל בפראג, מסרו לפרשם תשובה על מרכזותו של מכיר הארם פרם זה קוראי לבאי הועידה.

בפצב זה, שנפח אלירי ראש המשלחת הסובייטית ולדימיר ויגוגרזוב ואשר בא בפקים הדעה משותפת, קוראים המשתתפים למזכיר הארם „להפעיל את כל השפעתו על תנבירות הקבוצות בפרעצת הבטחון על מנת להנחיל מיד בעבודות הבנה לכיוים מחיר של ועידת שלום בין־לאומית במזרח התיכון.

המכתב אומר כי כל המשתתפים הסכימו שהדרך המתאימה ביותר ליצור תהליך אשר מפרחו להבטיח את האינטרסים של הערבים, הפלשתינים הישראלים ושיאפשר להם לחיות בשלום ובבטחון הוא כינוסה מקרים ככל האפשר של ועידת שלום בין־לאומית במזרח התיכון בחסות הארם, בהשתתפות כל הצדדים המעורבים כולל אש"ף במעמד שווה ועצמאי החברות הקבועה של מרעצת הבטחון. אנו „תומכים במלואה בעמדתו שהכינום האחרון של המועצה הלאומית הפלשתינית באלג'יר יצר מומנטום חדש בתהליך הדיפלומטי ומעניק אפשרויות ותישות להתקדמות לעבר שלום שיש לאחוז בהן. הפתרון במזרח התיכון צריך להתבסס על זכות ההגדרה העצמית של כל העמים בתחום לחוק הבין־לאומי".

בפסיבת עיתונאים שקיים אחר שנערכה בבית בפלון בפראג בתום הועידה שהיתה סגורה לעיתונאים אמר מנחה המסמך של החוץ של הרפובליקה הרוסית ולדימיר ויגוגרזוב כי אין הא מאמין שיש אפשרות ריאלית לכך שוועידה כזאת תתכנס בפתלך השנה הקרובה, אך יש לדבריו לפעול כדי לשכנע את ארה"ב וישראל להסכים לוועידה כזאת.

ויגוגרזוב אמר ל„דבר" כי אין הוא מסכים עם הדעה של שר המשפטים האמריקאי לשעבר רמזי קלרק במסיבת העיתונאים. קלרק הודיע בעמדותיו האנטי־ישראליות נשא נאום מבלבל ומן תיאור רחמנני של האינתיפאדה וביטוי ארוך לגשא ריאנן ולשר הצוץ שולץ של אפשרות אם בוא של עדפת לאו"ם. הוא אמר כי אם ישראל וארה"ב יסרבו להשתתף בוועידה בין־לאומית יכנסו את הועידה בכל זאת, ישימו בה כסאות ריקים במקום נציגי המדינות שלא יבואו וישמו את הצידות לפני הסכמה.

ויגוגרזוב אמר ל„דבר" כי אין הוא ראה אפשרות לכינוס ועידה בלי ישראל וארה"ב. על הועידה בפראג אמר ראש המשלחת המסכיים, מפרי ולדימיר ויגוגרזוב, שהוא יו"ר ועדת תקינה של תכנון מבנים עמידים בפני רעידות אדמה בישראל.

פרופ' יעקב גליק מסר, כי החומן לפני זמן מה להעיר בחוברה בין משרדית לטיפול באסונות המתנים בארץ, והציג את הבעיות הכרוכות בעמידת מבנים כפני רעידות אדמה בישראל. פרופ' גליק הדגיש אז שרשויות סטטיות בארץ אינן מסוגלות לבדוק תוכניות מבנים בשל מחסור במהנדסים מקצועי. הוא הציע, שכל מבנה יבדק בידי גורם מקצועי שאינו תלוי במתכנן המנגנון הממשלתי. הצעה זו לא זכתה עד כה לשום תגובה.

להערכת פרופ' גליק, הגורמים האחראים לתקנון התכנון והבנייה במשרד הפנים מסתמכים על תקנונים בלתי מציאותיים בתנאי הארץ, ואת מסעמי נחיזת. פרופ' גליק העלה גם את נושא רישוי המהנדסים. לדבריו, תקנון רישוי המהנדסים הוא מיזשן, ואינו עונה על השאלה המרכזית, מי רשאי לתכנן קונסטרוקציה. בפצב הנוכחי יכול להיות, שלמהנדס מדרגה לפי החוק אין הכשרה מתאימה לתכנון מבנה עמיד בפני רעידות אדמה, למרות שהוא בוגר הטכניון בפקולטה להנדסה אזרחית. יש צורך דחוף להקים מרחד מיחדר ברישוי המהנדסים למהנדסי מבנים. גם להבעה זו לא היה מענה.

בפצב הנוכחי הקים בארץ, בוגר הטכניון בפקולטה להנדסה אזרחית, העובר פרק זמן מסוים במשרד הנדסי כלשהו, יכול לקבל בפשרד העבודה מסמך, המקנה לו את הזכות לתכנן קונסטרוקציות, בעוד שבארצות אירופה מבטירים הבוסרות הטכנולוגיים מהנדסים באופן ספציפי בתחום הבניה והקונסטרוקציה. ואילו בארצות־הברית חייב בוגר מוסד טכנולוגי לעמוד בבחינות קשות מאד מכעם אגודות הארגונים.

רוב של

(המשך מעמוד 1)

המפלגתי. מפלגה הסבורה שיש סתירה בין האינטרס שלה ובין האינטרס של המדינה, צריך לאוג לה".

לדברי רבין, לא הוצע למרכז להצטרף לממשלה של הליכוד, המפלגות הדתיות והמפלגות הימניות. „אני אתנגד לכך", הבהיר הנסיף. „אם יסתבר לי שנגשר הסכם הערב, מחר, ויאמרו לבאי תצטרפו, אני אהיה נגד הצטרפות כזאת. אני לא אשב בממשלה עם הליכוד אלא של הליכוד המפלגות הדתיות, כי אני חיזתי אחריהן. עם המפלגות הימניות לא נשב".

שר הבטחון לא חסך עקיצות קלות כלפי אלה שניהלו את מערכת הבחירות ואחר־כך צידדו בממשלה צרה עם המפלגות הדתיות. „כמעט אין הבדל בין המחזירים שהצענו לעומת הליכוד", ציין. הוא גם סיפן שבשנתיים הראשונות של ממשלת האחדות התמסרה מפלגת העבודה

גרשון קליינמן מבני ברק, איש תותחנים דתי, שהפגין אתמול עם חבריו מול משרד רה"מ:

אני משרת 50 ימי מילואים בשנה וכואב לי שקוראים לי משתמט

מול הקצינים הדתיים הפגינו נטורי קרתא שנשאו שלטים „אין אנו משתמטים אלא מתנגדים"

מאת יהודה לוי ומרדכי גלזר, כתבי דבר בירושלים

„רבה החברה אצלנו מגויסים או מתנדבים לצהל. ולא בפי שמציגים את זה בעיתונות. הרבה חילונים משתמטים גם כן מצבאי, כך אמר מרן (מיל.) יעקב גלזרמן, איש כפר חבשי. אחרי מבחן יותר מאלף חרדים ודתיים שעברו אתמול תהלוכה ועצרת מול משרד רה"מ בירושלים הזמינה בכתבי הישיבות.

רבים הגיעו עם מגפסי המילואים שלהם, עברו דרגות, על הכתפיים או אותות מלחמה. על המעיל השחור. „לימוד משניות להצלחה בקרבות", באמר בכרזות. „תורה מגלקת אותנו בקרב". גרשון קליינמן מבני־ברק מספר כי הוא -איש תותחנים שעבר כבר שני מלחמות. 90 אחוז משרתים בסופר של רבי בצה"ל. כואב לי שקוראים לי משתמט ואני משרת 50 ימי מילואים בשנה". רב קייזר מירושלים הסביר כי בא להפגנה „משום שאני מעדיף שהם יגשימו ללמוד זמי שיוצא לעבוד צריך לשרת בצבא".

פתוחה לפסקה, גם הוא מכפר חב"ד בא להפגנה עם בעליו הצבאיות קשורות על הכתף, כאילו כהכהה. „גלחמתי בששת הימים ונעקים לי בדתך שאני משתמט, זו הסתה פרועה של השמאל". מארגני ההפגנה העלו על בימת נאומים מאולתרת על גג של מכונית שורה ארוכה של קציני מילואים מיחידות קרביות שהביעו את תמיכתם באי־גיוסם של תלמידי ישיבות. הדברים תקפו את „ציעות אנשי השמאל שמפיצים לדבריהם את השקרים על החרדים המשתמטים משירות בצה"ל.

אחד מהם, סא"ל (מיל.) רענן נאמן, לבש חליפה שחורה, הניף בגאוה את מדי הטייס שלו. „השתגרדתי לפני חצי שנה" הוא מספר „אני בן צהל 50 אחוז בעל עיסוי הטופס וכבל זאת המשכתי לשרת. מאיפה יש חצפה למספר לא מבוטל של אנשים לעמוד ולזרוק שרשרת בת 3500 שנלית ולהגיד לנו שאנו לא בדרך הנכונה".

אנשי המילואים החרדים, אתמול, בהפגנתם מול משרד רה"מ בירושלים (צילום: יצחק הרדי)

ובכל הקהל הזה בלטה דוקא אמא חילונית אחת שהודיעה בשם רחל. היא סיפרה כי שני בניה משרתים בסיירת מטכ"ל. „אין לי כלום נגד אלה שמשרתים שירות מלא. אני לא מבינה מדע נותנים הנחות לאחרים. מדע יש כאלה שמשרתים רק חצי שנה ואח"כ „מילואים" על שאלה זאת ותקשו משתתפי ההפגנה לענות. היא הוקפה מיד בעשרות חרדים ודעים ולבסוף נתבקשה עליידי המשטרה לעזוב את המקום. „המתאות" שהיא זכתה לשמוע מפי המפגינים שייכות לאופרה אחרת.

אנשי נטורי קרתא ערכו אתמול הפגנה נגד החרדים והקצינים (מיל.) הדתיים, שהפגינו כמחאה על מסע השיסוי, כביכולים, נגד ציבור החרדים. דבני הישיבות על „משתמטים משירות בצה"ל.

מארגני ההפגנה של הקצינים והחרדים שהתבטאו ליד מלון „המארה" בירושלים ומשם עמדו לצאת במצעדגן לעבר משרד ראש הממשלה נתקלו בקבוצת חרדים אנשי נטורי קרתא שנשאו שלטים ובהם נאמר: „אין אנו משתמטים אלא מתנגדים". „בשלטון הנוכחים אין אנו מכירים ולצבאם אין אנו מתגייסים". „אין לנו חלק ונחלה במדינה ובצבאה הטמא המורד במלכות שמים".

הנטורים פירוו אלפי כרוזים שבהם נאמר בין היתר „החרדיות המגישה המבהילה של אגודת ישראל והדגל (תורה) במאבקם הכלתי מתפשר בהקמת השלטון הציוני, תמורת שרים ושלמונים גרדה בעקבותיה הדרדרות של תנועה זולה, מהכריזה כי היהדות החרדית בכלל ובני הישיבות בפרט נאמנים לצבא וציוני".

גורבצ'וב הודה לישראל על הסגרת החטופים

מאת מרים פרקש, כתבת דבר בניו־יורק

מרכז הארץ (ניו־יורק). המנהיג הסובייטי מיכאל גורבצ'וב הודה לנציגי ישראל בארה"ב ביום ראשון על שיתוף הפעולה של ארצות הברית בפעולה בשבוע שעבר. אמר, שיש לקוות שיש לעבור מעתה רב של רצון טוב בין שתי המעצמות.

הפיוטיו של גורבצ'וב באו, כאשר מ"מ הנציג הישראלי בארה"ב, יחזקאל בן־אל, הלצ בפניו בקבלת פנים באחד האולמות במרכז האו"ם.

גורבצ'וב אמר: „אנו מעריכים מאוד את שיתוף הפעולה של ארצו ושל ממשלת ישראל בקשר לחטיפת שאירעה לפני כמה ימים".

„אנו שמים מאוד באילתורים ואנו שמחים שניתנה לנו ההזדמנות להוכיח את רצונו הטוב", הוסיף בין.

על כך הגיב גורבצ'וב: „עליך לדעת כי לבה"מ יש הרבה רצון טוב בכל הקשר לישראל".

עוד בשבוע שעבר שיבחו השלטונות הסובייטים את ישראל על שהחזירה אזרחים סובייטים שקיבלו מסוס וכמות גדולה של כסף מזומן ותחשו לסוס לתל אביב, תמורת שיחרור אשתו של ילדי בית ספר, אותם נגלו בבני ברוק.

בן 38 מבית עובד ל־14 ימי מחבוש על סרבנות

(עש"ת)– אפרים שידמן, תושב מושב בית עובד, בן 38, נידון ל־14 ימי מחבוש לאחר שסירב לשרת בצה"ל.

אפרים שידמן שיגר במשך השנה האחרונה מספר מכתבים לשר הבטחון רבין וביקש לפטור אותו משירות בצבא מטעמי מצפון. הוא כתב: „לאחר התלבטויות קשות ומשוטטות, הגעתי להכרה מצפונית השוללת שפיכות דמים. אין אני מוכן להיות חלק מצבא כיבוש, אשר מבצע פעולות הרוסות למה שנעשה נגד העם היהודי בעבר, כגון רצח נשים וילדים והבאת זקנים עד מוות. אין אני מוכן להיות חלק מהמסגרת הזאת. אני מכריז בזאת על התפטרותי המוחלטת מן המסגרת הזאת, אשר בניגוד ליעודה המצהיר להגן על קיום המדינה נוטפת למבשיר של ריכוז ושיעבוד בדוטאלי ללא מעצורים נגד עם זר".

שידמן קיבל בו קריאה למילואים, לאימון צבאי. במקום להתייצב, הוא שלח ליחידה הענק ממכתבו לשר הבטחון. הוא נקרא להתייצב לבירור, הופיע אליו והוזר על נימוקיו לסירוב לשרת בצבא. הוא נשפט בו במקום ל־14 ימי מחבוש. כמו כן, ניתן לו צו קריאה חדש, המודיע אותו להתייצב ל־30 ימי מילואים ברצועת עזה. שידמן הודיע בו במקום, כי יסרב גם לשירות חדש זה. כמו כן הודיע כי בעת מעצרו יסרב ללבוש מדים ולבצע עבודות לתועלת הצבא.

בתגובה, הניעשו אותו שלטונות הצבא בכך שנאסר עליו להכניס ומזר קריאה לתא המעצר. שלשום הזל שידמן בשביתת רעב בתאו, בדרישה שלא יכפו עליו ללבוש מדים, שהם בעיניו סמל להשתייכות למערכת הצבאית שאינו רוצה להשתייך אליה, ושיחזירו לו את ספרי הקריאה שלו.

ח"כ מחבר מיעד מרשימה המתקדמת לשלום שיגר מברק לשר הבטחון וקרא לו להתחשב במצפונו של שידמן ולהעניק לו פטור משירות צבאי. „כאשר עשרות אלפי בחורי ישיבה זוכים לפטור משירות בהנף קלמוס, כאשר חלקם הגדול תומך במלחמות, בכרוזים ובמעשי דיכוי אך מצפה שאחרים יבצעו את המלאכה השחורה למעשה, הוא אות קלון למדינת ישראל שדוחקה איש מצפון ומסר נהפך לקודבן בסל מצפונו", נאמר במברק של ח"כ מיעד.

חרף התנגדות כל סיעות האופוזיציה

קיסר שב ומודיע: אחון החסימה בבחירות להסת' יועלה

מאת חיים באוד, כתב „דבר"

מזכיל ההסתדרות ישראל קיסר, שב והודיע אתמול כי יפעל להעלאת אחוז החסימה בבחירות להסתדרות, הקמתי כיום על 2 אחוזים.

לדבריו, מתבאות הבחירות לבנסת ניתן ללמוד כי רבי סיעות רק מקשה על פעילות דמוקרטית תקינה.

קיסר, שדיבר בסקס הענקתו של פרס העובד המצטיין בועד הפועל, אמר כי נודע לו שמספר רב של סיעות „בתן סיעות שביבור העובדים אינו מעניין אותן", רוצות להשתתף בבחירות לוועידה הקרובה של ההסתדרות. בכך רמז לסיעות „התחיה", „צומת" וכן רשימות חרדיות המעוניינות להתמודד בבחירות להסתדרות. לדבריו, כניסתן של סיעות רבות למוסדות ההסתדרות „יקשה על ההסתדרות להגן בהלכה על העובדים בהקפה זו של משבר בשכר".

יו"ר ואגף למיגוד וכוח אדם, גדעון שביא, מסר שמספר עובדי הועד הפועל יקצץ. הוא לא הבהיר בדיוק מדוע יתבצע הקיצוץ, אך מתקציב הועד הפועל לשנת 89' עולה שמרובר בכשלושה אחוזים.

היום יפגש קיסר עם ראשי ארבע הסיעות המיצגות בהסתדרות – המערך, הליכוד, זו"ש וד"ש – כדי להגיע לפניהם אל פרסיה של תוכנית ההבראה בקתצרן „בדר". ראש רשימת ר"צ, ח"כ רן כהן, מתכוון להעלות בפגישה גם את התנגדותו להעלאת אחוז החסימה בבחירות להסתדרות. התנגדות דומה הביע גם נציגי הליכוד וזר"ש.

בראיון לשבועון 'ערב שבת':

ריבלין: אם לא יקום אצטדיון בירושלים אפרק את הממשלה

מאת מה זמלוני, כתב „דבר" בירושלים

ודיבר המרי של הליכוד, ראובן ריבלין, איש ירושלים, המפלגתי לבחירות ולקבוצת-בחירות ירושלים „שמא-עדמה בראשות, כי אם לא יקום אצטדיון בירושלים הוא יפרק את הקואליציה עם המרדים.

הבטחה זו מסר הח"כ ריבלין לשבועון הדתי „ערב שבת". על השאלה אם יקום אצטדיון בירושלים גם בחיר פירוק הקואליציה ענה ריבלין ואמר „אני אפרק את הממשלה אם לא יקום אצטדיון".

על שאלה נוספת אם הוא ושב כי מצביעי הליכוד תומכים בשמחקים בשבתות אמר: „קודם כל יקום האצטדיון. לאחר מכן יחזור בשאלה, אם ישחקו בשבתות, בימי שישי, או בימי ראשון, אולם דעתי שלא צריך לשנות את המצב הקיים.

יו"ר ועדת החוץ של פרלמנט יפאן – לישראל

מאת יקיר צור, סופרו המדיני של „דבר"

יו"ר ועדת החוץ של הפרלמנט היפאני, איתארו איטוויאמה, הגיע אתמול לביקור של יומיים. איטוויאמה, חבר מפלגת השלטון – המפלגה הדמוקרטית־ליברלית – הגיע ארצה מהנדון, שם נפגש עם המלך חוסיין, והוא אמור להמשיך למצרים, לפגישה עם הנשיא מובארק.

הוא נפגש אתמול עם הנשיא חיים הרצוג, והיום הוא אמור להפגש עם ראש הממשלה, יצחק שמיר ושר החוץ, שמעון פרס.

ביקורו של אייתרו איטוויאמה הוא הביקור הרשמי השני בחשיבותו של פוליטיקאי יפאני בארץ. לאחר ביקורו של שר החוץ היפאני בארץ לפני ששה חודשים והוא מעיד על רצונה של ממשלת יפאן להמשיך את מגמת טיפוח היחסים בין יפאן וישראל. בנוסף להיותו אחד הפוליטיקאים החשובים ביותר ביפאן, איטוויאמה נחשב לעשיר מופלג, המדורג במקום העשירי בעולם בעושרו. הוא בעל נכסי דלא נייחי רבים: רשתות בתי מלון, מסעדות, שתי אוניברסיטות, מגרשי גולף ועוד.

שר החוץ המצרי עבדל מגיד בראיון ל'טיימס':

שיחות ישירות אינן מקובלות על איש – מלבד על שמיר

מאת דליה שרון, סופרת „דבר" בירושלים

לונדון (מיוחד לדבר"). – „אינני מאמין כי הסכמנו עם ישראל במבנה, אנו יכולים להיות הגורם היחידי המסוגל לדבר עם כל הצדדים", אמר דר' עיסמת עבדל־מגיד, שר החוץ המצרי, בתשובה על שאלה אם התפטרותו שחלה לאחרונה בין מצדדים ומרעות ערב הקצנית, בעקבות הברת מצרים במדינה פלשתינית, תאיים על התפכחה עם ישראל.

בראיון עם כתב ה"טיימס" בקאהיר אמר ד"ר עבדל־מגיד כי הגישה העומדת על שיחות ישירות בין ישראל וארצות ערב האינדיבידואליות אינה מקובלת עתה על אף אחד, כולל ארה"ב – מלבד יצחק שמיר. הוא אמר כי ועידה בינלאומית בחסות האו"ם היא הדרך המעשית היחידה להביא לפתרון וכי קשה לצפות להסכמה מלאה בין הצדדים, אך זו נושא למו"מ – בדרך כלל מתחיל מו"מ במצב בו הצדדים מרוחקים זה מזה. „מה שרורש עתה הוא דיאלוג אמריקאי־פלשתיני, כי ארה"ב היא שותף בעל חשיבות ממדרגה ראשונה בתהליך השלום", אמר. העתון אומר כי הגסיה עתה היא להאשים את ג'ורג' שולץ בעניין אשרת הכניסה ליאסר ערפאת, ולצפות לשינוי כיוון על ידי ממשל בוש.

שר החוץ, אשר דיבר בריון על המזרח התיכון בג'נווה, ב־13 בדצמבר, אחרי יאסר ערפאת, אמר כי מדינות ערב המתונות מתכננות עתה כיצד לשמור על המומנטום החדש בתהליך השלום. „אנו מעדים להמשיך במגמה בשנה הבאה ביתר שאת, אך עלינו לקבל עזרה מידידינו האירופים. לדעתי בריטניה צריכה להיות שותף פעיל בתהליך".

המצרה לקידום החינוך הטכנולוגי־המקצועי

לוח אירועים לחודש ההסתדרות – הועדה לקידום החינוך המדעי־הטכנולוגי־מקצועי

תאריך	שעה	הרשות	האירוע
יום חמישי כ"ב כסלו 1.12.88		„עמל" – „המעגל"	יום עיון
שישי–שבת כ"ג – כ"ד כסלו 2–3.12.88		„עמל"	יומי עיון לצוותי בתי־ספר בקריות ענבים „מחלך חדש"
יום ראשון כ"ה כסלו 4.12.88		ישורות	פתיחת 40 שנות יסודה של ישורות
יום שני כ"ו כסלו 5.12.88	16.00–8.30	„עמל"	יום עיון בנושאי כ"א – בביזיס לפעילי ההסתדרות
יום שלישי כ"ז כסלו (7) 6.12.88	20.00	„עמל" „עמל"	כנס מרכזים סטנולוגיים מדעיים בבר הירקון. מסיבת פרידה למשלחת ארגנטינה מתל
יום רביעי כ"ח בכסלו 7.12.88	9.30 16.00 14.30–8.30	„עמל" „עמל"	יום עיון רכזים ומרחיבים ברמת אפעל בנושא: „כיבוד החוק והמשפט" יום מנוח בבית העיר חפעל ובמרכז „עמל" מועצה פדגוגית יום עיון קניות בנושבי לצרכן: נושא: יום עיון „כחול לבן"
יום חמישי כ"ט בכסלו 8.12.88	12.30 13.15–9.00	„עמל" – „הפעלי"	יום עיון בנחול במרכז „עמל" יום עיון למורים לאנגלית במרכז „עמל" בנושא: הוראת האנגלית בעזרת וידיאו
יום ראשון–שני ג'–ד' טבת 11–12.12.88	10.00	יומי עיון	יום עיון פעילי רווחה מועצת תלמידים ארצית
יום ב' ד' טבת 12.12.88		מ. קופיח	כנס ארצי של אחיות בחילטון
יום שלישי ה' בטבת 13.12.88	14.30–9.30	„עמל" מ. קופיח	כנס נמלאים שנתי **טקס ממלכתי – חלוקת תעודות** בבניני האומה ירושלים.
	19.00	„עמל"	טקס חלוקת מילגות בסכללת קרית חיים
יום רביעי ו' בטבת 14.12.88	18.30		**טקס חלוקת מילגות באונים**
יום רביעי, ו' טבת, 14.12.88, שעה 17.00, טקס פתיחת מגללת יהלומים בביה"ספר „עמל" הוד השרון בהשתתפות: אורי אגמי, יו"ר „עמל" וחבר הועדה המרכזת של ההסתדרות, משה שניצר, יו"ר מכון היהלומים, נחום קיישטל, מנהל היחידה לחקר מקצועות היהלומים, יהודה עניש, מזכיר הסתדרות פועלי היהלומים, רחל בר־ניר, מנהלת ביה"ס			
יום חמישי ז' טבת 15.12.88	16.00	„עמל"	כנס ארצי ועדי מורים
יום ראשון ו' בטבת 18.12.88	18.30	„עמל"	פתיחת חוג סמנואות של ביה"ס „עמל" שמשון בקרית אתא בהשתתפות: יו"ר „עמל" וראש העיר קרית אתא
יום שני י"א טבת 19.12.88	תאום רשתות		יום עיון לוועצות במרכז הרשת
יום ב', י"א בטבת, 19.12.88 שעה 18.30, טקס פתיחת ביה"ס „עמל" לידידי דיוויס ירושלים המחודש בהשתתפות: אורי אגמי, יו"ר „עמל", מיכאל גל, עיריית ירושלים, אלי סופר, מ. פ. ירושלים			
יום שלישי י"ב בטבת 20.12.88	17.00 10.00	„עמל"	**טקס חלוקת מילגות בבי"ס אופקים** שיר מקאדמ ב„עמל"
יום רביעי י"ג בטבת 21.12.88	12.30		כנס רכזי הכשרה מקצועית למבוגרים באונים. יום עיון רחוקה
יום חמישי ט"ו בטבת 23.12.88	10.30	„עמל"	**טקס חנוכת מבנה חדש לחטיבת הביניים „עמל" מקיף סבריה**
יום ב', י"ח בטבת, 26.12.88, טקס חגיגת תעודות למשימי קורס דפוס בביה"ס ל.ד. תל־אביב. משתתפים: אורי אגמי, יו"ר „עמל", עמי שדי שמואל, יו"ר קרן הדפוס, נחמיה ארז, הממונה המחוזי משרד העבודה והרווחה תל־אביב, מאיר גולדשטיין, מזכיר האיגוד. תארצי לפועלי הדפוס			
יום שלישי י"ט בטבת 27.12.88	9.00 18.00	„עמל" „עמל"	כנס בנושא תעשיה והכשרה מקצועית ב„עמל" מכללת קרית חיים פתיחת מכללת הדפוס ב„עמל" קרית חיים
יום רביעי כ' בטבת 28.12.88	17.00	„עמל"	מסיבה לפורשים לגימלאות מ„עמל"
יום חמישי כ"א בטבת 29.12.88	19.00 14.00 17.00	„עמל" „עמל"	יום עיון חינוך טכנולוגי **חלוקת מילגות** קרן פנאי בל.ד. ת"א יום עיון ועדי הורים כנס מנהלי חטיבות ביניים במרכז „עמל" חנוכת ספריה עיש נח שוסט, בל.ד. ת"א
יום ראשון כ"ב בטבת 1.1.89	14.00	„עמל"	מועצה פדגוגית

אני משרת 50 ימי מילואים בשנה וכואב לי שקוראים לי משתמט

אום אל פחם חצויה בפרשנות על החלטת המל"פ להקים מדינה פלשתינית

מאת מחמד חלילה, כתב „דבר"

יחסים מתוחים שוררים בימים האחרונים בין תנועת בני הכפר הקיצונית לבין התנועה האיסלאמית באום אל פחם. תנועת בני הכפר מאשימה את התנועה האיסלאמית בהתנגדות להכרזה על המדינה הפלשתינית.

בכרוז שהוציאה תנועת בני הכפר נאמר שאחד ממנהיגי התנועה האיסלאמית באום אל פחם הביע בדרשת יום ו' האחרון התנגדות בהכרזה על הקמת המדינה הפלשתינית. תנועת בני הכפר טוענת ששייח' האשם מחג'ני, מראשי התנועה האיסלאמית מאום אל פחם אמר שאין כל ערך להחלטת מל"פ ושאין לה להחלטה זו שום תועלת מפני שאין לה כל קשר להקמת מדינה איסלאמית.

תנועת בני הכפר טוענת שקיימת אחדות במטרה בין התנועה האיסלאמית לבית ישראל וארה"ב המתנגדות אבסולוטית להקמת המדינה הפלשתינית. בכרוז שהוציאה אתמול התנועה האיסלאמית באום אל פחם היא מכחישה מכל וכל את טענות בני הכפר. התנועה האיסלאמית גורסת שבדרשות של שייח' האשם מחג'ני לא הובעה כל ההתנגדות בהכרזה על הקמת המדינה הפלשתינית.

התנועה האיסלאמית תדיפה על תכיסתה בתנועת 'המאס' והדגישה שתנועת בני הכפר מעלילה על תנועת ההתנגדות האיסלאמית, שלא הביעה כל התנגדות להכרזה על הקמת המדינה הפלשתינית. עם זאת, התנועה האיסלאמית באום אל פחם מודה שתנועת 'המאס' קראה להבר' הכיעבה הלאומית הפלשתינית לדחות את החלטות מועצת הבטחון 242 ו־338 המתייחסות לבעיה הפלשתינית.

עובדי שפירא דורשים כונס נכסים

(ע)– ועד העובדים של שני מפעלי המקבטיל באור עקיבא, שבבעלות החיב לשמבר אברהם שפירא, פנה אתמול לעורכת דין גלילה אורנשטיין מהחדר המעבל בהתאחדות כדי שזו תגיש בשמם היום בקשה לביהמ"ש המחוזי בת"א למינוי כונס נכסים למפעלים.

הבקשה למינוי כונס נכסים באה לאחר שגם אתמול לא קיבלו העובדים את משכורת חודש אוקטובר. נודע שישנה עדיין מחלוקת בין המשקיעים מארה"ב לבין בנק הפועלים על פרס סכני מסרים. פרס סכני זה מעכב כבר מספר ימים את העברת הכספים לפועלים ואת תשלומי המחצות ואת קניית חומרי הגלם להמשך העבודה.

יו"ר ועד עובדי מפעל הדילונות „גלנויט", ניסים סודסה, ציין כי בשל מצבם המידרדר של המפעלים העובדים מגיעים לבנקים, ויתכן שהם יהדרו בעת להתנכבר על הפרס הסכני ולחתום על ההסכם עם המשקיעים.

600 העובדים לא יחזרו ביום א' הקרוב לעבודה כפי שתוכנן מראש, אלא יכנסו אס"פה ובה יודיעו לפועלים על המצב החדש. כן יגיעו למפעלים רבים בלשכת התעסוקה באיזור כדי לרסום את הפועלים לקבלת דמי אבטלה. דבר זה סוכם עם מנכ"ל שרות התעסוקה, דוד בנע.

מיכאל וראיסה 'כבשו' את מנהטן בשיירה של 45 מכוניות

השלטים הענקיים בכיכר טיימס הבהבו: „ברוך בואך גורבצ'וב"

ראיסה גורבצ'וב יחד עם אשתו לאורה בביקורה שלשום במשרדי חברת הקוסמטיקה הנודעת בניו־יורק. קודם לכן נפגשו אשתו לאורה, ראיסה גורבצ'וב, ננסי רייגן וברברה בוש לארוחת צהריים בביתם של מזכיר האו"ם דעייתו, מרשלה דה קוויאר (צילום: א.פ.)

שיירת גורבצ'וב באה לכיכר הטיימס מביקור במרכז המחר העולמי בקצה הדרומי של מנהטן ואשר בו ניצבים „הענקים", שני גורדי השחקים הגבוהים ביותר של העיר. הנגיעה ברחובות הפשפים של ניו יורק והפסקה בעת שהשיירה בת 45 המכוניות עברה במרכז מנהטן בשעת עמס קשה וכמובן שגבתה מקקי תנועה גדולים.

שלטי הניאון הענקיים והבהבו: „ברוך בואך גורבצ'וב" הסתובבו מגדל הטיימס הנבוקה הכותרת: „ברוך בואך, המזכיר הכללי גורבצ'וב". הברכה הופיעה על רקע אדום ובתוכו פטיש ומגל בצבע זהב. בעת שהשיירה חשה לאורך רחוב 42, ניתנה לגורבאצ'וב ולרעייתו הזדמנות לחזות באחד המחזות הפחות נאים של ניו יורק הם עברו ליד מספר בתי קולנוע בהם מוצגים סרטי פרנוגרפיה וליד בארים בהם מופיעות הספניות.

ערפאת ימנה שר ידוד מ'נטורי קרתא' בממשלתו

הרב משה הירש, המרינה הפלשתינית תוקף אבן שרבאל' ומרים שבאו להזות בה ברוח "ישראל סבא"

מאת גת זבלון, כתב „דבר" בירושלים

אבו עראפאת „בשרידי מקום אבו לבאת „נטורי קרתא" ממשלתו שלו, אבו, הקמתה הבהרה הנגיעה בהשאלות הפלשתינית שהתבטאה באנגלית.

בראיון לשבועון הדתי „אבו מאר" שהופיע ע"מ הבא אמר בין הדברים כי הוא מתכוון לבנות בארץ „נטורי קרתא" בממשלה שיקים בעיקר להתרכז על בן באוכלוסיה של הנגיעה המרכזית של אשף הנעמת להתבטא בעקר.

הכרזתו של „אבו" בעניות על הקמת ממשלה עצמאית בשטחים ומקום שר יחודי לצעירים יהודים, עורר תמיהה בקרב הנוכחים בארץ וכמובן גרם את הרוגז הם מתחלקים בעמדה, הרים המנעמים לבחינה זו, וכדי למנוע אותנות בין שאר הכרזה הקואליציתי על הקמת ממשלה עם הפרדים שבינו לבין הכמעה הליכה „בעצה הנגיעה", הסכנות הפלשתינית של „נטורי קרתא" שעשויה את הנגיעה הנוכחים בעמדה, לחמות אנשי „נטורי קרתא" אבו מירושלים הרב משה הירש הסכנן כ„ש הארץ של הנוכחים) אבו מלהנהגת הרב יחזקאל ישראל יצחק הומבו, הנגיע מרכז הרים בני ברק.

„מדיניה" זו תעמוד בראש המשרד לענייני יהודים, שלכאורה הוא לאחר מהם הבה הנגיעה בה אולם כל אחד בנגיעה יכול לקבל כשר ולהשתתף בישיבות הממשלה, וחזה מוסמך לחתום על מסמכים הקשורים במינהל ליהודים. בראיון הנגיעה „נטורי קרתא" ירושלים מלשעבה „כשלבנה הנגיע הרגל של אשף".

נחקר לה הנגיעה לסיכוים, שעליו יהיה מסתה אבו נטורי קרתא ומסמכות לחתמה ודיבנים של המרינה הפלשתינית בשטחים, הם ליהודי הנגיעה הנגיעה בשטחה של המרינה הפלשתינית הנגיעה.

הנגיעה הנגיעה הנגיעה

שרי החוץ של חברות נאט"ו מציעים לצמצם בחצי מספר הטנקים באירופה

בריסל (רויטר ואי.פי.). – שרי החוץ של מדינות ברית נאט"ו הציעו אתמול של הברותו הדרמאטית של גורבצ'וב באו"ם בהצעה לצמצום פרוד חכחות המשוריינים של שתי הבריתות הצידדה – ברית ארשה והברית הצפון־אטלאנטית – ב־40,000 מנקים בסך הכל.

אם אכן תתקבל הצעתם על־ידי שני הצדדים, יישאר מספר הטנקים של שני הבריתות בכ־50 אחוז. מזכיר הברית, גנראל מנפרד ורנר אמר, שהחלק נראה כצעד בכוון הנכון, אלא שאי השוויון ישאר גם לאחרי בצעו.

השרים הציעו גם שתעקל הגבלה על מספר הטנקים הכולל שיותר לכל אחת ממדינות הברית להחזיק על אדמת אירופה – 12,000 טנקים. הגבלה זו, אם תתקבל, תפגע בראש וראשונה בברה"מ.

ראש ממשלת בריטניה מארגרט תאצ'ר, ראש המדינה החתיקה ביותר בנאט"ו, כינתה את נאום גורבצ'וב "צעד חיובי ביותר קדימה" ו"בריקוד הדבר שאותו ביקשנו". "הדבר מקטין את עליונותם עליונו סיפון של 3 ל־4 ליחס של 2 ל־1", הסביר. "כך שכדאי בעיני יותר ביותר".

שר ההגנה הבריטי ג'רג' רוברטסון הביע דעתו, שהכרזה הסוביטית היא תוצאת מדיניותם החדשה של מדינת נאט"ו. "זהו נצחון גדול למערב, לפוליטיקאים שלו", אמר. עמיתו הצרפתי ז'אן באודיס כתבים, ש־אכזרתו של גורבצ'וב היא כשרתו לנקוט צעדים לשני שהוא מצולץ לנקטם".

קאנצלר מערב־גרמניה הלמוט קוהל רואה בהצעות גורבצ'וב "הזדמנות סדה להשיג. יציבות אירופית בתחום הנשק הקונבנציונאלי" – אבר בשנו דבר הממשלה בבון פרידהלם אוסט. שר החוץ המערב־גרמני האנס־דיטריך גנשר אמר, בביקרו, שהיא "פותחת פרק חדש בפירוק החימוש".

שר החוץ הספרדי פרנציסקו פרנאנדז אורדונז קידם אף הוא בברכה את הצעות גורבצ'וב אך אמר, "הפוביים יודאים שבמו"מ על פירוק הנשק הקונבנציונאלי יהיה עליהם לקצץ הרבה יותר מבעלות הברית המערביות, הם מקרימים, אפא, את הצעותיהם, כדי לבנות את תרביתם בעיני רעת הקהל העולמית".

למה מדיטרדיוסו

פקידים יפאנים הביעו סיפוק מהצעות גורבצ'וב אך הסתייגו מהצעתו למורטריום בילדאוטי על חובות המדינות המתפתחות. "לברה"מ בעלות חוב מעטת בלבד", ציין שקיד משרד החוץ שביקש שלא להזדהות. עם זאת הביע חבר משרד החוץ השאני אכזבה מכך שלא ניכר כל סימן לשינוי בעמדה הסוביטית, המסרבת לחזור על ערבות איים יפאנים שתעסה בכלכלת העולם השנית.

המשרה: להחל מבאמים

בברית הנוש המזרח הביאו רוב אבצעי התקשורת את הודעת גורבצ'וב כלשונה בלי להוסיף לה פרשנות משלהם. יצא מכלל זה הערוץ הצ'כי "רוד פראבו", שהמביד לקראיה: "מטרת המהלך הייתה לאלץ את השותפים המערביים לחדל מלשאת נאומים בדבר הצורך בפירוק החימוש ובדבר ראנתם נוכח מדרוך החימוש והפיתוח הטכנולוגי מקדימים, אפא, את הצעותיהם, כדי לבנות את תדמיתם בעיני רעת הקהל העולמית".

בסין הובע סיפוק בדיוחר מהעיף שבו חזר על פיגר מדבת הכוח הסובייטי המוצב על הגבול שבין שתי המדינות.

הפאנאים הדהים הצבעות

המודדים האפגאנים הבוסלמים הדיעו אתמול מאיסלאמאבד, כי הם דוחים את הצעתו של גורבצ'וב להכרזת הפסקת אש בסדינה ולהצבת כח הפרדה של האו"ם. "נוכח העובדה שכוחות פולשים נמצאים בארצנו, אין כל טעם להצעה להכריז על הפסקת אש", אבר אחד מבכירי מפלגת "נאציאנאל אייסלאמי". "בני העם האפגאני נמרו אומר להשתחרר מהכובש".

דוכר מפלגה אחרת הלוחמת בכוחות הבריטלה תיאר את הצעת גורבצ'וב כ"תמרון הנועד להבטיח לו מירה המדינית את ההפסד בזירה הצבאית". "נאבקנו נגד המסטר במשך עשר השנים האחרונות, ונמשיך להלחם", אמר, "עם הרוסים או בלעדיהם".

קדאפי הגיע לתוניסיה בראש פמליה גדולה כדי לזרז את שיחות האיחוד

תונים (רויטר). – מנהיג לוב מועמר קדאפי התקבל אתמול בתונים בחמימות רבה על־ידי ראשי המדינה בפתח ביקור ממלכתי שנועד לזרז את ההתקרבות לקראת אינטגרציה של שתי המדינות ואולי אף איחודן המלא.

בגמל התעופה של תונים קידם את פניו נשיא תוניסיה זין אל עבדין בן עלי, זו הפעם השלישית בתוך פחות משנה. אין זו פגישה בין ראשי שתי מדינות זרות", הבהיר קדאפי בהודעה קצרה לעתונות. "זו מפגש בין בני משפחה אחת, אחים וחברים".

בגמל התעופה יצאו קדאפי ומארחו בסבכנית פתוחה לעבר ארמון הנשיאות. דרך מרכז העיר, למרות רחובות חוזקות וגשם סוחף, משני עברי הכביש הריעו להם אלפים, שנשאו דיוקנאות שני ראשי המדינה. קבלת הפנים הוכנסה על־ידי המשלה, ששחררה את עובדי הציבור ואת תלמידי בתי הספר בשעות אחר־הצהרים ודרשה מבעלי העסקים לסגור את החנויות.

לקראת נילוותה מסלייה גדולה, שכללה, בין היתר, את סגנו עבד־אל סאלם גלוד, שר הצדק ג'אלוד עוזו אל מאהי, שר הכלכלה פארהה שרגה ושרים אחרים. היום יצאו קדאפי בפני כיתת הכתבים הזרים, ולאחר מכן יצא לדרום המדינה שם יעשה את מדרכת זמנו.

קדם לביקור קדאפי ביקור של ראש ממשלתו עומר אל מנתאסר, שנועד עם פקידים מקומיים באפשרויות למפעלים משותפים. מפעל אחד כזה, להקמת מוצרי נפט על מדף הים, שהבעלות עליו היתה שנויה במחלוקת עד לא מכבר, יחל, לדברי קדאפי כבר בעתיד הקרוב. הוא ציין, שכבר נרשמה חברה שתעסוק בכך.

הפעולות המקומית כתבה לקראת הביקור, שפתי הממלכות קרובות לחתימת הסכם סופי בדבר פיסקה, שבמסגרתה תעניק לוב תעסוקה לכ־10,000 תוניסים, רבבות אחרים עובדים כבר בלוב בתעסוקות מזדמנות. תכנית משותפת אחרת היא להנפיק תעודות זהות אחידות לאזרחי שתי המדינות, כך שניתן יהיה ללובים ולתוניסים לחצות את הגבול בלא דרכונים.

הצלב האדום הורה לאנשיו בצורה להפסיק מתן שירותים

בירדות (א.פ.ג.). – הצלב האדום הבין־לאומי הודה אתמול לכל אנשי צוותו בצורה להפסיק את פעולותיו במקום, לאחר שקדם לכן רק הושעו זמנית ולשוב למרכז הארגון בבירדות – הודיעה אתמול דוברת הארגון בבירדות פרנסואז דרקן. במקביל מסרה דוברה אחרת של הארגון בז'נווה, שאזרחים שוויצים המועסקים על־ידי הארגון התעלמו מפניית ממשלתם וממשיכים לספק את שירותיהם כרגיל.

החלטת הארגון נועדה, ככל הנראה, להפעיל לחץ על חוטפי איש הצלב האדום פטר וינקלר, שנחטף באמצע החודש שעבר. טעם נוסף הוא חששו של הארגון מפני מעשי חטיפה נוספים.

כאמור, מתרו דברי שתי הודעות אלו את אלו. לדברי דרקן, "הוצאו כל עובדינו הזרים מדרום לבנון, אם כי אנו מוסיפים לתפקד כרגיל בשאר אזורי המדינה." הודעת האחרת מסרה בז'נווה, שמעשה הצלב האדום בצד לא נסגר אלא ששלושת אנשי צוותו השוויצים הושבו לשוויץ לשם התייעצויות. "לא חל כל שינוי במצב, ולא נתקבלה כל החלטה לעזוב את לבנון", אמרה.

ממשמרת צור נמסר שכמה עובדים לבנונים נותרו בסרכז הארגון אתמול, אלא שאלו אינם יכולים לספק את אותו השירות התומניטרי שסיפקו הנציגים השוויצים, כגון ביקור אסירים בבתי־הכלא שבשלטה ישראלית. דובר משטרתי ציין, מצידו שהוצאת אנשי הארגון מדרום לבנון החלה כבר ביום ד' כשנהגים לבנונים הסיעו תשע מתוך 12 מכוניות המרכז לבירדות.

שגריר שוויץ בלבנון פרסם אתמול הודעה במדת־בירדות הנוצרי, שבה נאמר, שחטיפת וינקלר היתה "שגיאה גדולה מאד, מאחר שהיא גרדה את 'הצלב האדום' לעניינים שאינם קשורים כלל לאופי פעילותו".

חנינה כללית

אסיר מדיני, אחד מ־16,971 המשוחררים ברחבי מקיסטאן במסגרת החנינה הכללית שהכריזה ראש הממשלה הנבחרת בנאזיר בוטו, נושא על כתפי פועלים, חברו למאבק הפוליטי, בצאתו מבית־הסוהר המרכזי בקראצ'י. (צילום: א.פ.)

הכנסת שיא למצרים מתעלת סואץ – 1.31 מיליארד דולאר

(ע). קאהיר (ע"ר) – מצרים הודיעה אתמול, כי היא מצפה שהכנסותיה מהפעלת תעלת סואץ יסתכמו השנה בסכום שיא של 1.31 מיליארד דולאר.

יו"ר רשות התעלה איהאב עאדל אמר בראיון שנתן לכתב סוכנות הידיעות המזרחתיכונית, כי לפי התחזיות, יגיעו השנה הכנסות מהתעלה לפי שנים מאלה שנרשמו ב־1980. לעומת הנתונים של שנת 1987 אמורות ההכנסות להיות גבוהות ב־7 אחוזים.

יצויין, כי ההכנסות של מצרים ממכירת נפט, מחודת הינא הראשית של מדינה זו, פחתו בשנה זו לאור הירידה במחירים.

שיטת ניתוח חדשה: השתלת חלק מהכבד הנתרם בלבד

בוסטון (ע"ר). – שיטה חדשה של השתלת כבד, שלפיה רק חלק מן הכבד של התורם מושתל בגוף המקבל, עשויה להגדיל את סיכויי ההצלחה – קובע ד"ר שהופיע אתמול ב"ניו אינגלנד ג'ורנל אוף מדיסין".

בניסויים שנעשו על שישה בני אדם שסבלו משחמת כבד חשוכת מרפא, השתיל צוות רופאים בהלגר מהתגתו של ד"ר אונו קרסטארה מאוניברסיטת ארסמוס ברוטרדאם חלק של כבד לכל אחד מן החולים.

כל החולים, שלא ניתן לבצע בגופם השתלת כבד מלאה, שמרו על הכבד שלהם בנוסף על החלק המושתל. בד"ח נמסר, כי כל ששת החולים נשארו בחיים אחרי הניתוחים שבוצעו לפני חמישה עד 23 חודשים.

אשה בעוצמה של 100 וולט

מקין (ע"צ). – פקידה סינית, ליאו יינג, סובלת ממחלה משונה: גופה מייצר אנרגיה חשמלית בעוצמה עד 100 וולט. תופעה זו מקשה, כמובן, על מלאכתם של הרופאים המטפלים בה – על כך מדווח יומון הבוקר הסיני.

בחודש נובמבר סבלה ליאו, שהיא עתה בת 35, מחולשה ומהתקפות חום. בבית־החולים קיבלו הבחינה שנבעו בה מכות חשמל תריפות, שנמדדו על־ידי חשמלאי שהוזמן למקום. נתברר כי העוצמה מגיעה עד לכ־100 וולט.

תופעה זו נגלתה כאשר היא בוערת, אך בכל פעם שהיא נוגעת בחומר המוליך זרם חשמלי, היא מקבלת בעצמה מכת חשמל.

בית־סוהר '5 כוכבים'

חצר כלאו החדש של מנהיג 'הקונטרס הלאומי האמריקאי' נלסון מאנדלה במתקן הכליאה 'וקלסוף פרסטר' בלב אזור הגטאים של דרום־אפריקה, לשם הועבר ביום ד' מהמחנאה שבה החלים מדלקת ריאות. שר המשפטים הדרום־אפריקאי אמר לא מכבר, שבמקום כלאו החדש יותר לבני משפחתו לבקרו באורח חפשי. (צילום: אב.)

דו"ח זכויות האדם בפיליפינים

'העלמויות' ורציחות פוליטיות תחת אקינו רבות מבימי הרודן מרקוס

מאנילה (רויטר). – הרדעות המבוחן של ממשלת הפיליפינים הגיעו למעלה מ־1,400 אזרחים מבוגרים מבחרים שנים מאז תפסה הנשיאה קראזון אקינו את השלטון ב־1986 – הודיעה ביום ד' קבוצת לחצים לזכויות האדם הנתמכת על־ידי הכנסיה הקתולית.

הקבוצה, המכונה 'עבודי כוח המשימה' פרסמה הודעה ובה הערכתם בנוגע למאזן זכויות האדם של ממשל הנשיאה אקינו ב־1,000 ימי שלטונה הראשונים. לדבריהם, "נגיג אחד של הארגון מנואל גוזמן, יחזק את הוראות מפר אנשי הכנסיה למדיניות "המלחמה הטוטאלית" ואנשי קבוצות פאראצבאות בעיגר מאת אזרחים.

אתמול לא נמסרה כל תגובה ממשלתית רשמית על הנשמות הקבוצה. שר ההגנה פידל ראמוס קרא ביום ב' להעניקם של אנשי זרועות הבטחון המוגעים בזכויות האדם במסגרת תפקידם הסבירו, שקציני הצבא יחזקו אזרחים לעבירות של אנשיהם.

מנהיג ילדי הארגון אולק מראנו ציינה, שמעשי הדרג ה"העלמויות" תפרים יותר עונה מאשר בתקופת שלטונו של הרודן פרדיננד מרקוס. "נגיג אחד של הארגון מנואל גוזמן, יחזק את הוראות מפר אנשי הכנסיה למדיניות "המלחמה הטוטאלית" שנעקם זה בפלחמתו בפורדים, במאמץ להביא לכלל הכרעה את המלחמה בהם, ונמשכה זה 19 שנה.

מרו"ח שהכין הארגון עולה, שמרבית הנרגנים היו כפריים ולא מיעוטם סטודנטים. מכלל 11,911 הנעשים שנעצרו מאז נבחרה אקינו לתפקידה מעמדים פוליטיים, עצורים ביום 363 מהם 27, שנגנים לא הוגשו כתבי אישום. כמו כן מאשימים מנהלי הדרג את הדרעות הבטחון במדינות של ריכוז בפריים באחוזים גבוהים מגודים ובמניעת הכנסת מזון לאזורים אלה, מדי פעם, במגמה לנתק עורקי אספקה של המורדים.

39 שנה לאחר שהורשע נעצר הנאצי הוטנטורת בארגנטינה

בואנוס איירס, (ע"ר). – יוהאן הטנטורת, פשע מלחמה הולנדי שהורשע, נעצר על־ידי משטרת ארגנטינה בביתו בבואנוס איירס 39 שנים לאחר שנמלט מבית כלא בגרמניה.

מוכנויות ידיעות מקומיות ציינו, כי האסיר הנמלט נעצר ביום ד' בלילה. הוא לא היה מופתע וזרק שאה: "ביום זה לא קרה עוד קודמו".

דובר משרד המשפטים בהאג ציין, כי ממשלת הולנד מבקשת את הסגרתו של הוטנטורת, שנמלט בשנת 1949 מבית־סוהר בשלמה שהמתין למשפט שמעמד לדינו לו, על הסגרת אנשי התנגדות ההולנדית לנאצים. כעבור המישה־חודשים הוא נידון שלא בפניו ל־20 שנות מאסר.

הטנטורת, שקיבל אזרחות ארגנטינית ב־1957, הועסק כשוטר בעיר מנדוזה, שם התגורר במשך 15 שנים לפני שעבר לבואנוס איירס. הוא נשוי ואב לבן. שנה מתגוללים הליכים בקשר עם הסגרתם של שני פושעי מלחמה אחרים שמצאו מקלט בארגנטינה. מאחר והוא אבריהם קיים, המבוקש, על־ידי הולנד, על פי הסכמה הדדית, הליכים הנאצי, הוא יחיד שהאמבורג, "פאשאל בלינים" הבינתים של כ־5,000 יהודים.

ברה"מ מנעה ממדענים יהודיים כניסה להשתתפות בכינוס מדעי

מאת דליה שרון,
כתבת דבר בבריטניה

לונדון (מיוחד לדבר). – מסקנה ניחתה בקשתם של שני מדענים יהודיים מבריטניה לקבלת אשרות כניסה לתומת, כדי להשתתף בכנס מדעי שאותו מארגן המתמטיקאי מטרג העליה וד"ר יהדי צ'רניאק. צ'רניאק ביקש להגר מברה"מ ב־1977.

משרדי הדוק של בריטניה ואה"ב מנסים לבטל את הדחיה. השניים הם דר' סימון מאומברג מהמחלקה לגנטיקה באוניברסיטת לידס, ודר' דניאל דבין, מתמטיקאי אמריקאי העובד עבור האוניברסיטה הפתוחה.

יצויין, שהשניים ביקשו אשרות כניסה לכנס מדעי. 10 מדענים אחרים, שביקשו אשרות כניסה מיידים נענו בחיוב.

בוואשינגטון אמר ביום ג' חתן פרס נובל אנדריי סחרוב, כי הקמת מפלגות שליטיות חדשות בברה"מ היא שעה תהליך בלתי נמנע. הוא אמר את הדברים בשידור של קול אמריקה, ונקלט שעה בלא הפרעות בברה"מ.

רשות ניירות ערך

הודעה למבקשי היתר לפרסום תשקיף

רשות ניירות ערך מודיעה בזה, כי בקשות היתר לפרסום תשקיף, שבכוונת הממניק לפרסמו עד 28.2.89, יש להגיש לא יאוחר מתאריך 30.12.88 שעה 11.00.

רשות ניירות ערך

משחת השיניים אלמקס יעילה פי 3 בנוגעת עשיית

תורנות בתי מרקחת

יום ששי	
תל־אביב	
בן – מרשמן 66 – 237326	
מגדים מרקם – יהודה הנשיא 61, יפו – 822973	
ירושלים	
דר' הזיתים – דר' הזיתים – 267480	
חיפה	
מזרח – מכבי 27 – 664073	
מרחובות	
לוי גנים – לוחמי גליל 6 – 9327416	
בת־ים – רמז'מן	
חן – דבוסינסקי 99 רמז'מן – 7514434	
בת־ים – חולון	
מזרח – הביבה רייק 20 בת־ים – 583360	
בן גוריון – לוראו 16 חולון – 5523954	
רחובות	
הנגב – הרצל 196 – 479936	
רעננה – פטרסבורג – דר' המשרון	
המרכז – דרך המשרון 55 דר' המשרון	
יום שבת	
תל־אביב	
בריאות – המלך ג'ורג' 28 – 283731	
כרמל – אבן גבירול 83 – 246003	
– מרש"ש	
כרמל – אבן גבירול 83 – 246003	
– מרש"ש	
ירושלים	
מרשאת רומבה – המ"ג 28 – 233582	
אל חיאת – בית חניבא מול מחנה בנה יעקב – 539286 – מרש"ש	
חיפה	
מרדיאן – מרדיאן 18 – 664039	
מרחובות	
הרשון – שטסמן 24 – 910946	
בת־ים – רמז'מן	
רמז – דבוסינסקי 69 רמז'מן – 7514485	
בת־ים חולון	
קופת חולים – עין יהב 2 חולון – 854854	
גני בת־ים – הנביאים 3 בת־ים – 5815671	
בן גוריון – לוראו 16 חולון – 5523954	
רחובות	
הנגב – הרצל 196 – 479936	
רעננה – פטרסבורג – דר' המשרון	
המרכז – דרך המשרון 55 דר' המשרון	
יום שבת	
תל־אביב	
בריאות – המלך ג'ורג' 28 – 283731	
כרמל – אבן גבירול 83 – 246003	

אלמקס

מודעון

מוקד מידע פלשתי
של קופת חולים הכללית המוסד אינפורמציה של מרשאות קופת חולים של ההסתדרות, כתי חולים, עזרה ראשונה, מרשאות הפתוחות בשבת וכמו וכן אינפורמציה על הנרדים הרפואיים בישראל:
טלפון 03-433300
בימים א' עד ה'
מ־8.00 בבוקר עד 20.00 בערב
ביום ו' הבערבי חג
מ־8.00 בבוקר עד 15.00 אחה"צ

מרשאות שיניים לעזרה ראשונה
אזור תל־אביב
רחוב בר כוכבא 49 – טלפון 03-284649
בימים א' עד ה' מ־21.00 עד 23.00
בימים ו' ובערב חג מ־16.00 עד 24.00
שבתות וחגים – מ־15.00 עד 21.00
אזור חיפה
רחוב הנגפן 26 קומה ג' – 04-523566
כל יום כולל ערבי חג, שבת, שבתות וחגים מ־20.00 עד 23.00

אזור ירושלים
בערבי שבת וחג, בשבתות וחגים רופא תורן ומהתן טיפול דחוף לכאבי שיניים בהזמנה עין כרם בחדר המיון – 02-446220

קו"ן עזרה ראשונה נפשית
בתל־אביב – 03-5461111
קו לילדים ונוער – 03-261113
ירושלים – 02-227171
חיפה – 04-672222
נתניה – 053-835316
כרמיאל (גליל) – 04-988410
באר־שבע – 052-913999
באר־שבע – 057-418111.

קו פתוח – אזן קשבת לילדים ובני נוער
בתל־אביב 03-221680 (24 שעות)
בנצרת – יעדן בעיות אלימות ממשפחה
בימים א' עד ה' מ־9.00 עד 16.00
03-235922 –
קו פתוח לקשיש 02-690685

האגודה לזכויות האזרח בישראל
– מרכז תל־אביב – בן יהודה 146
טל': 289207 בימים א' – ה' 9 – 3

נהג!
עשה את המיגיתום
למען אלה העושים
את המכסיתום.
הן
מרגמי
לחיל!

מבט ברק

כוחות כיבוי נאבקים בדליקה שאחזה בשורת בתים בעיירה המשולב במערב־גרמניה, שם התרסק מטוס סילון של חיל האוויר האמריקאי מדגם 'אנדרבולט (מבט ברק) ב' בלב אחד מבתים. לפחות חמישה בני אדם נהרגו, אם כי נראה שמספר ההרוגים הסופי יהיה גבוה בהרבה, ועשרות נפצעו. עשרות בתים נשרפו בדליקה שפרצה בסדרת התפוצצויות שנמשכו עוד כשעה וחצי לאחר ההתרסקות, כנראה של מטענו חומר נפץ שחמטוס נשא עימו. (צילום: א.פ.)

מרמזה ייעור:

מאז תחילת המאה נגדעו מחצית מיערות תבל – הנזק לא הפיך

גם מספקים וגרכים של עץ המופק מן היער הטרופי. בין היתר נחקרת מדיניות ניהול כריתת העצים ב־18 מן המדינות המספקות לשוקים את הכמות הגדולה ביותר של עץ מיערות טרופיים. "תמונה היא עגומה מאוד", אמר לצדדי הודעה לשימור הסביבה, שבה נכתבו מדענים, פקידים בכירים וראשי תעשיית העץ.

מדענים מודיעה אמרו, כי מתוך יערות טרופיים באזורים הלחים שהשתרעו על שטח של 1.5 מיליארד הקטר (הקטר – 10 דונם) בתחילת המאה העכשווית, ומשמרה המחצית עד היום. הם ציינו, כי בין 10 ל־20 מיליון הקטר של עצי יער נכרתים בכל שנה לצרכים שונים.

גרוזינגן, הולנד (ע"ר). – כריתת יערות בלתי מוגבלת לתעשיית העץ גורמת נזקים בלתי הפיכים ליערות הטרופיים – הזהיר אתמול ד"ר הודעה הכין־לאומית להגנה על היער הטרופי, אוטו גנו.

מזמרה הארם קבע בין היתר, כי "רק בחודש אחד של 800 מיליון הקסרים של יערות טרופיים פרוזדקטיביים, כריתת העצים נעשית תחת פיקוח, כלומר שכריתת העצים איננה גורמת נזק בלתי הפיך".

ברברים שנשא בהודעה לשימור הסביבה המתקיימת בגרוזינגן, הוא אמר, כי המסקנה על הנזק הבלתי הפיך נתקבלה לאחר חקירה נרחבת שהקיפה

שערי מטבע חוץ ביום 8.12.88

המטבע	בנקטטים: לאומי קנה	לאומי מכירה	התעלים קנה	התעלים מכירה	דיסקונט קנה	דיסקונט מכירה	העברות והמרחאות: לאומי קנה	לאומי מכירה	התעלים קנה	התעלים מכירה	דיסקונט קנה	דיסקונט מכירה	שער יציג
1 דולר ארה"ב	1.55	1.62	1.55	1.63	1.55	1.62	1.5782	1.5978	1.5801	1.5999	1.5772	1.5970	1.5874
1 מארק גרמני	0.89	0.93	0.89	0.93	0.88	0.93	0.9021	0.9133	0.9029	0.9142	0.9004	0.9117	0.9070
1 לירה	2.86	2.99	2.87	3.01	2.86	3.00	1.9186	2.9548	2.9214	2.9578	2.9130	2.9496	2.9358
1 פרנק צרפתי	0.26	0.27	0.25	0.27	0.25	0.27	0.2638	0.2671	0.2644	0.2676	0.2636	0.2669	0.2656
100 יינים יפאניים	1.26	1.32	1.26	1.32	1.26	1.32	1.2852	1.3011	1.2868	1.3028	1.2851	1.3013	1.2924
1 גולדן הולנדי	0.78	0.82	0.78	0.82	0.78	0.82	0.7991	0.8090	0.8005	0.8105	0.7987	0.8088	0.8040
1 פרנק שוויצרי	1.05	1.10	1.06	1.11	1.05	1.10	1.0721	1.0855	1.0746	1.0880	1.0721	1.0856	1.0785
1 כתר שודי	0.26	0.27	0.25	0.27	0.25	0.27	0.2607	0.2639	0.2611	0.2643	0.2605	0.2637	0.2620
1 כתר נורבגי	0.24	0.25	0.24	0.25	0.23	0.25	0.2429	0.2460	0.2430	0.2460	0.2424	0.2454	0.2443
1 כתר דני	0.23	0.24	0.23	0.24	0.23	0.24	0.2340	0.2369	0.2343	0.2372	0.2337	0.2367	0.2354
1 מארק פיני	0.38	0.39	0.37	0.39	0.37	0.40	0.3826	0.3873	0.3830	0.3877	0.3823	0.3871	0.3850
1 דולר קנדי	1.30	1.35	1.30	1.36	1.29	1.36	1.3196	1.3360	1.3215	1.3390	1.3175	1.3341	1.3270
1 דולר אוסטרלי	1.30	1.43	1.32	1.42	1.32	1.42	1.3644	1.3813	1.3693	1.3864	1.3650	1.3822	1.3748
1 רנד דרום־אפ"ר	0.44	0.53	0.40	0.56	0.42	0.59	0.4723	0.4806	0.4728	0.4812	0.4717	0.4801	0.4756
10 פרנקים בלגיים	0.42	0.44	0.42	0.44	0.42	0.44	0.4282	0.4335	0.4311	0.4365	0.4299	0.4353	0.4328
10 שילינגים אוסטריים	1.26	1.32	1.26	1.32	1.26	1.33	1.2816	1.2975	1.2832	1.2992	1.2832	1.2994	1.2911
1000 לירות איטלקיות	1.19	1.26	1.20	1.28	1.20	1.29	1.2215	1.2367	1.2240	1.2392	1.2197	1.2351	1.2286
1 יחידת מט"ח (ECU)	—	—	—	—	—	—	1.8749	1.8982	1.8780	1.9014	—	—	1.8856
1 דינר ירדני	2.70	2.86	2.61	2.77	—	—	—	—	—	—	—	—	3.0161
10 לירות לבנוניות	—	—	—	—	0.03	—	—	—	—	—	—	—	0.0314
1 לירה מצרית	0.58	0.62	0.61	0.64	0.62	0.65	—	—	—	—	—	—	0.6985

אנשים • אנשים • אנשים • אנשים • אנשים •

מרוצה

ח"כ רפי אדרי (בתמונה) לא מרגיש כל־כך טוב: שרידי שפעת. אבל בכל זאת, אתמול ושלשום הוא התגייס גיזם מלא – לשיחות טלפון ופגישות אישיות וכנסים, כדי לשכנע את המספר המרבי של חברי מרכז "העבודה" להצביע בעד הצעת פרס־רבין. התוצאות גרמו לו סיפוק לרעתו, זו לא רק פתיחה להצטרפות לממשלה, אלא גם סיום ל"אינתיפאדה" נגד ההנהגה.

מוצף

גם נשיא צרפת, פרנסואה מיטראן שיגר מברק ברכה לעמוס עוז, וזו לשונה: "שמחתי להיוודע כי פרס שמיעה לדומאן הוד הענק ל'קופסה שחורה'. אתה הנך אחד מאותם הסופרים אשר יצירתם אינה מרשת לשאלות הזמן. יצירתך מבטאת בכשרון רב את הנאמנות להרבות ולאחזה כמו גם לתקוה. אני שולח לך את ברכותי החמות ואת רגשי ידידותי".

אגב, ספרו החדש של עמוס עוז יראה אור בהוצאת "כתר" באמצע ינואר ושמו "לדעת אשה".

ר.ב.

בלב שמח

התגנה מרגשת ביותר נערכה בימים אלה בכפר־סבא. בתו של מושתל הלב בומה בורשטיין נישאה בשעה טובה. השמחה היתה גדולה והשמפניה נשפכה כמים. ראש העיריה, יצחק ולר אשר בירך את הזוג הצעיר ובני משפחתם אמר: "פעם ראשונה שאני מגיע לחתונה של זוג צעיר שאביהם הוא בן חצי שנה". בזכות חוד בומה בורשטיין לפני כחצי שנה מבלגיה, שם הושתל בו לב.

ללא דעות קדומות

את הבכורה של "חוק יחתר מסופרמן" חגג התיאטרון לילדים ולנוער בסיגנון ארגנטינאי, במסעדת "פיקאראס", שבתל־אביב. הבמאי הגרמני של ההצגה קרמפן ראב, שלח מברק ברכה מגרמניה ובו נאמר: "באתי לישראל עם דעות קדומות, וחזרתי שבוי בקסמה – אנא חזמינו אתו שוב". בפסיכה נכחו גם השחקנית פנינה גרי ואורנה פורת וסמנכ"ל התיאטרון יצחק קלוגר.

למלחמה

הציירת הישראלית אורה פרקש־פישוף מקיימת היום ומחר תערוכת־יחיד, שהכנסותיה מוקדשות למלחמה בתאונות־הדרכים, ולהקמת מגרש לימוד רכיבה נכונה על אופניים. התערוכה מתקיימת בביתם של רבקה (נאמן) ויובל קופרמן. ברמת־השרון. רבקה קופרמן החלה בפעילותה במועצה למניעת תאונות, מאז שאמיה רון נהרג בתאונה ערב חג הפסח האחרון.

אריה אריך

קשישי מעמדון גיל הזהב מוזג מביר הוא אתמול אורחי התיאטרון לילדים ולנוער. לכבוד הנוכח הוזמנו לצפות בהצגה ה־120 של "בומבי" בבימויו של ישראל גוריון. בתום ההצגה הדליק יעקב ברליוסקי (במרכז) נר שישי של חנוכה.
צילום: דורון גלעד

אכזבה

עד לרגע האחרון לא היה ברור אם יגיע הצייר מרדכי ארדון למשכן נשיאי ישראל, לקבל את פרס האוסקר הישראלי לאמנות מקורית. ארדון מחלים עתה ממחלה בפאריס. את ה„בוריס" קיבל בשמו בנו, פרופ' מיכאל ארדון מידי הנשיא. הפרס הוא תבליט מעשה ידיו של פרופ' בדיים שץ המנוח, מייסד „בצלאל" ומנהלו הראשון. הפרס ניתן לארדון על תרומתו האמנותית הייחודית לישראל בתחום הציור והאמנות במאה ה־20. היעדר ותן הפרס גרם אכזבה לעשרות האורחים המכובדים שנקבצו במשכן כדי לברכו: מדי קולק, מנהל „בצלאל" פרופ' רן שחורי, הסופר דוד שחר וגלדיה של העיר הירושלמית.

בתמונה: הצייר אביגדור סמסמקי מחבר השופטים והיר שץ, בתו של בדיים שץ.

המשך יבוא

הפילהרמונית הצעירה כבר גדולה ביום חמישי שעבר נפתחה העונה החמישית בקונצרט הגיבי במוזיאון הארץ. בתמונה: ברונו לרסברג ז"ל התזמורת עם שרון בצלי בת 15½, בת טיפוחיו של זובין מהטה.

שווה בשווה

חתן פרס נובל לספרות נגיב מחפוז הודיע אתמול כי יימסור רבע מסכום הפרס – 390,000 דולר – לצדקה. מחפוז בן ה־76, גילה בפסיבת עתונאים כי יחלק את הכסף באופן שווה בינו לבין אשתו ושתי בנותיו. את חלקו יתרום למטרות צדקה. הפרס יוענק בסטוקהולם בשבת, יום הולדתו ה־77 של מחפוז. בגלל מצב בריאותו – הוא סובל מקשיי שמיעה, לוקה בסוכרת ובאיתנו חלשה – לא יוכתף מחפוז בטקס, אך בנותיו אם כולתם ומאמכה יקבלו את הפרס בשמו.

אורחים

משלחת של אמנים, סופרים אנשי רוח ואנשי תרבות מגרוזיה ביקרה אתמול בבית התפוצות. המשלחת הגיעה לארץ במסגרת הרחבת קשרי התרבות בין ישראל לברה"מ ונענתה להזמנתו של אליעזר שמואלי, מנכ"ל בית התפוצות, לבקר במוזיאון. בית התפוצות מכין בימים אלה תערוכה מקיפה על יהודי גרוזיה, שאמורה להפתח באמצע שנת 1989 ולצורך העניין נסעה האוצרת האורחת של התערוכה, לילי מגל, עולה חדשה מגרוזיה – לגרוזיה, שם נפגשה עם שר החינוך הגרוזיני ועם אנשי תרבות שהבטיחו לסייע בכל הקשור להבנת התערוכה.

צילום: ישראל טימיונסקי

עניין של טעם

רזבי צה"ל אפרים לסיד, שהיה אתמול אורח של אגודת העתונאים בחיפה, סיפר כי לאחר שהתברר לשלטונות צה"ל כי המזון שניתן לחיילי צה"ל במוצבים איננו ערב לחיכם, החלט להפסיק לספק להם מזון צה"לי ובמקום זאת הם מקבלים דמי כלכלה. בדמי הכלכלה, אמר, הניתנים להם כתוספת למשכורתם הם יכולים להצטייד במזון המתאים עליהם.

אריאלה ראובני

שושנה דמארי (במרכז) פתחה אתמול בתיאטרון ירושלים בסדרת הופעות חדשה בביצועה של שירי כספי (מימין). אורח לשיר אחד – בתוכנית היחיד הראשונה שלה אחרי 20 שנה – הוא הזמר בועז שרעבי (משמאל).
צילום: חיים 77

מינוי

למפלגה הסוציאליסטית האוסטרית יש מזכ"ל חדש. המזכיר בהסכמת ציאם, בן ה־36 שנתמנה לתפקיד על־ידי ראש הממשלה ומנהיג המפלגה הסוציאליסטית האוסטרית, ד"ר פרנץ ורניצקי. גם צ'אפ, שהיה בעבר מראשי הסוציאליסטים הצעירים השמאלנים הלחמים במיסדר, התמנו באחרונה במקצת. נוסף על כך זכה בתואר דוקטור במדע המדינה הנושא שלו היה כמובן המפלגה הסוציאליסטית האוסטרית. יש מקומם שהמזכ"ל החדש, שהוא אחד משגיים בתפקיד זה, יצטרף למאמצים לחיזוק המפלגה נוכח שורה של פרשיות שגרעו באחרונה מיקרתה, ונוכח המחלוקת הפומבית המרשה בין ורניצקי לבין הקאנצלר לשעבר, ד"ר ברונו קרייסקי

שיין

במיטב המסורת

מסיבת החנוכה המסורתית תיערך היום אחה"צ בקפה „כסית" בהנחייתו של „בשיא" כסית דהיום, גרשון פלוטקין. אות „אבירי הבמה" יוענק לוותיקים שבין אנשי התיאטרון בארץ – שמעון פינקל, שמואל רודנסקי, נתן בוגן והרשה קלצקין. אבירי הבמה ועצובה הם יהודה גבאי וגניה ברנר. אביר המכחול – אביגדור סמסמקי. אבירי השירה העברית הם אבות ישורון ויעקב אורלנד. את אות אביר המחזאות העברית תקבל רעייתו של מנשה לוין ואות בוני הבמות יוענק לשמואל פיסמצקי. יש גם אביר בחמה והוא השנה יחזקאל בן־אב.

ר.ב.

סיגליות

אתמול קיבלו חיילי צה"ל המאושפזים בבית־החולים „תל־השומר" ובמחי חולים אחרים בארץ שי חנוכה מחברת הבשמים האמריקאית „ג'יורג'יו בוורלי הילס". את השי – בקבוקי בושם לגברים – חילקו „נערת ישראל", הגנית בוגן (מימין) והמנים של שנות השמונים, אלונה פריידמן. בתמונה: עם צפריר שמואל מכפר מטריק, שנפצע ברגלו בתאונת קומנדוס.

הלוח הכללי • ידיעות אחרונות • הלוח הנפוץ ביותר • דבר ראשון בבוקר

שחל
שרותים רפואיים בע"מ
דרושים
★ נציגי מכירות
★ מנהלי מכירות
דרישות התפקיד: מגורים בגוש־דן, רכב, השכלה תיכונית ומעלה, עבודה בהקף מלא.
המועמדים המתאימים יעברו קורס מיוחד בין 21/12–25/12 לקביעת ראיון נא להתקשר לשח"ל – 03-330851
מיום א', בין השעות: 9.00–15.00

תבדה ישראלית למובילים בע"מ MF
דרוש
סוכן מכירות
לאזור הדרום
הכישורים הדרושים:
★ ידע ונסיון בהפעלת טרקטורים וחקלאים ותעשייתיים
★ נסיון קודם במכירות בסקטור החקלאי
★ יתרון לבעל רכב.
נא לפנות בכתב בצרוף קורות חיים ונסיון קודם לת.ד. 429 חיפה 31003 ולציין מספר טלפון.
– סודיות מובטחת –

טל – יעד
שרותים לתעשיה בע"מ
מקבוצת הדיראן
למוסכמו באור־יהודה
(מול שער דרום חדש)
דרושים:
★ מנהל מוסך
בעל ותק של 10 שנים
★ מכוואי רכב
★ חשמלאי רכב
★ פחחי רכב
★ צבעי רכב
לראיונות יש לפנות לאילן שופר, רח' הסיבים 30 קרית מטלון פתח־תקוה, בימים א', ב', בין השעות 13.00–17.00.

חב קד – טק
CADTECH בע"מ
מפתחת מערכות תיב"מ מכני
CADTOOL/NCTOOL
מחפשת
אנשי תמיכה ושיווק בחו"ל
(ארה"ב, קנדה, ואירופה)
כישורים נדרשים:
1. שליטה בתכנות חלקים ב־CNC
2. ידיעת השפה האנגלית.
למעוניינים להתקשר טל' 03-5322366 בין השעות 14.00–19.00

חבר
שרותי כח אדם
תל־אביב, בנין מגדלור
בן יהודה 1 טל. 03-5101420
שעות קבלה 08.00 - 18.00
חיפה 04-663966 | ראשל"צ 03-9686139 | ירושלים 02-234265
לסניפנו בתל־אביב דרשים:
• חרט/ת כרסם קונב' נסיון מעל 3 שנים לפ"ת.
• מסגר/ית רתך CO2 5 שנות נסיון לת"א.
• מסגר/ת קונסטרוקציות 3 שנות נסיון לפ"ת.
• מבלטן/ית בוגר/ת ביה"ס ר.קצועי פרופיל 5+72 שנות נסיון לת"א.
• מפעיל/ת תכנת CNC נסיון מוכח מעל שנתיים לת"א.
• מלחימות/ים 3 שנות נסיון עבודה עפ"י שרטוט לשפלה/ הרצליה.
• שרטט/ת מכונות + ידע בגרפיקה לפרוייקט בת"א.

לחברה ותיקה בתחום מוצרי החשמל והאלקטרוניקה
דרוש/ה
מנהלן/ית
בעל/ת נסיון בנושא יבוא/יצוא ורקע בתחומי האדמיניסטרציה הכללית
המעוניינים ישלחו קורות חיים, פרוט נסיון בעבודה ומספר טלפון, לת.ד. 53210 תל־אביב מיקוד 61531. נא לציין על המעטפה „עבור אבשלום – אישי".

ל.י.ב. אחזקות מערכות בע"מ
דרושים
★ מכנאי מיזוג אויר.
★ מכנאי לדוד הסקה.
לעבודה באיאור תל־אביב.
בפרטים לפנות:
03-5566294

RS שרותי כח אדם
לאו.אר.אס סניף פ"ת
דרושים:
★ קניין מנוסה
רקע בכימיה, חכרת ותחליכי יבוא.
★ איש מכירות מנוסה
רצוי טכנאי מכונות.
גיל 30–25, אנגלית מעולה.
★ קופאי מנוסה
(לא רק כסטר), ידע בחנוכית.
כתובתנה: רח' התנגה 16, קומה א', פ"ת
טל' 03-9301913
הטובים עובדים קבוע ORS

מפעל אדמל קיבוץ עמיר אור
צעירים בוגרי צבא
בואו לנסות משהו חדש!
★ חיים בקיבוץ בתנאים של חבר משק (מגורים, תקציבים וכלכלה – על חשבון המשק).
★ בסיום שנת עבודה (לפחות), תקבל תמורה כספית הולמת ביותר, סכום כסף המהווה עבורכם חיסכון נקי.
★ העבודה בתעשיות מתכת (מפעל ליצוא)
★ לראיון נא לפנות בימים א'–ו' שעות: 06-584267, 06-582400, 9.00–16.00
מחכים לך!

למשרד שכאים בתל־אביב
דרוש
שמאי
עם תעודה
תנאים מרבים למתקבל
כולל רכב
ת.ד. 25149 תל־אביב
– סודיות מובטחת –

Golf
לחנות גולף בקניון
דרוש/ה
מנהל/ת חנות
הכישורים הדרושים:
– ניסיון בניהול חנויות גדולות
– ניהול צוות עובדים
– ניהול מלאי
– ניסיון במגע ישיר עם לקוחות
– גיל 40–30
אם אתה/ה עונים על הדרישות הנ"ל, נא לשלוח קורות חיים לת.ד. 2147 תל אביב. מיקוד 61020.
עבור מנהל חנות.

pilat פילת אבק השמה
ללקוח שלנו
חברה המפתחת, מייצרת ומייבאת ציוד אלקטרוני עתיר ידע
דרושים
מהנדסים/ות שירות
להשתלבות במערכת השירות והתמיכה בלקוחות ברחבי העולם.
דרישות התפקיד: מהנדס/ת הנדסאי/ת אלקטרוניקה.
נסיון במערכות אלקטרוניות רב־תחומיות.
ידיעת השפה האנגלית הכרחית.
ידיעת גרמנית/ צרפתית יתרון.
יכולת עבודה עצמאית עם לקוחות.
יש לפרט בקורות החיים:
השכלה, נסיון מקצועי, מצב משפחתי, ידיעת שפות וכו'.
המועמדים המתאימים יעברו תקופת הכשרה של מספר חודשים בארץ, בוגרים אשר יסיימו את הכשרתם בהצלחה, יוצבו בתחנות השירות של החברה בחו"ל להקמה של מספר שנים עם משפחותיהם.
נא לשלוח קורות חיים מפורטים ל"פילת" בע"מ, דרך פתח תקוה 114, ת"א, מיקוד 67012, ולציין על המעטפה – משרה 5590.

למפעל העשייתי גדול
בתחום החשמל
דרושים
★ מהנדס חשמל – מנהל אבטחת איכות
• מהנדס חשמל זרם חזק
• נסיון של מינימום 10 שנים בבחקרי חשמל גדולים
• ידיעת השפה האנגלית והעברית הכרחי
• התפקיד הינו בדרג הניהולי הבכיר במפעל
★ מכנאי / הנדסאי חשמל – מוד מכירות
• נסיון מוכח של 3 שנים במכירות
• נסיון מוכח בתחומי הגישה מקוונית
• יחסי אנוש ותקשורת טובים
במפעל תנאים סוציאליים מלאים, הטעות, ארוחות, 5 ימי עבודה
נא לפנות בכתב יד בצירוף קורות חיים ונסיון לת.ד. 1176 רמת השרון 47100
רק פנים מתאימים ייענו
– סודיות מובטחת –

לבית אבות
דרושים
עובדי/ות נקיון
למשמרות בוקר ואחה"צ
לפנות לרצכן 4 תיא לבבר.

נשר מפעלי מלט ישראליים בע"מ
למפעלנו ברמלה דרושים
★ מכוואי צמ"כ
בעל תעודה ונסיון בטיפול בציוד מיכני כבד.
★ חשמלאי מוסמך
בעל נסיון בתעשיה, לעבודה במשמרות.
לקביעת ראיון
נא להתקשר לטלפון 08-241939

דנאל לשרותי כח אדם בע"מ
החברה
■ הנדסאי/טכנאי מכונות
לניהול אחלקה בתחום הפלסטיקה
■ מבקר איכות אלקטרוני
■ הנדסאי/טכנאי חשמל
לאכירות במפעל תעשייתי
■ מסגרים ותכים בכל הרמות
■ מלחימות ומחווטות
בעלות ניסיון
■ עוזר למנהל מחלקת תובלה
רישיון ג' מעל 15 טון
■ צבעי־תעשייתי (פיסטול)
■ קונדיטור מנוסה בתחום הבצק
עבודה מידית ותנאים מעולים
דנאל
גורדון 68 ת"א טל' 03-222266,246841

DALE דייל ישראל
מקבוצת ורישי
למפעלנו בדימונה דרושים
(1) הנדסאי מכונות
לעבודה באחזקה.
(2) הנדסאי חשמל
לעבודה באחזקה.
(3) הנדסאי תעשייה וניהול
לתפקיד אחראי משמרת ייצור.
(4) מזכירה
שליטה באנגלית ונסיון במעבד תמלילים.
מועמדים מתאימים יפנו בכתב בציון קורות־חיים, נסיון קודם וטלפון להתקשרות אל „מחלקת כח־אדם" ת.ד. 87, דימונה 86001.
הבקשה זו מיועדת לשתי המגדרים כאחד.

מאה שערים ● מאה שערים ● מאה שערים ● מאה שערים ● מאה שערים ● מאה שערים ●

במשכנות העליות

● הגיאות בי מרכז מפלגת העבודה יחליט על כניסה למשא ומתן עם הליכוד על הקמת ממשלה רחבה העלו את שערי המניות ● נמשכים הביקושים למספר מניות מובחרות של חברות שצמיחה עליה ברווחיותן ● ביקושים ומחזורי מסחר נאים למניות מפלגת ● הנסקה שביעה נמרצת בשקל 105 ● המבט המרכזי – 24.6% בממוצע ● עלית בתשואות המקיפה ויירידה בשיעורי ריבית הצמוד

מאת ישראל הרובל*

שוק המניות המשיך אתמול במגמת העליות שהחלה ביום המסחר הקודם. ונרשמו בו עליות שערים. מגמת העליות החלה עוד בשלב המרץ שבו נרשמה ירידה של כ-1.1% במדד המניות הנסחרות בשיטה זו ועליות השערים אף גברו במסחר במניות בשלב השערים המשתנים. סחרי הבורסה הסכירו את עליות השערים בציפיה כי מרכז מפלגת העבודה יחליט על כניסה למו"מ עם הליכוד על הקמת ממשלת אחדות לאומית וכתוצאה מכך ייקל על הממשלה החדשה לנקוט צעדים ודסיסים המוצדים למשק כדי לחלץ אותו מהמיתון המתקיים שהוא שרוי בו. המחזור בשוק המניות המשיך לחיות נמוך והסתכם ב-5.8 מיליון שקל. שעריהם של 119 ניירות ערך עלו אתמול, 123 ירדו ו-165 נותרו ללא שינוי. מבחינה סטטיסטית היה המצב מעודד יותר. 69% מכפח המסחר בניירות ערך התנהל אתמול בעליית שערים, 13% בירידה ו-17% ללא שינוי. במסחר במניות היה מחזור של 510 אלף שקל במניות פורחים ושעריהן עלו ב-0.25%. כמו כן נרשם מחזור גדול של 595 אלף שקל במניות דיסקונט השקעות ושעריהן עלו לאחר המסחר. המשתנים בשני אחרים. גם במניות יש המלה, סבע ופי.ב.י. נרשמו מחזורי מסחר נאים. בסולל המסחר המשתנים בלם מחזור נאה במניות פולגת ב' ושעריהן עלו ב-5% בכפח מסחר של 120 אלף ש"ח ואת עקב ציפיות כי החברה תעבור בקרוב לפסי רווחיות עקב צעדי ייעול המתבצעים כרגע בחברה.

במסחר הרב-צדדי נרשמה עליית שער של 10% במניות מרכז וקבלנים ואת לאחר תגובות שערים שהיו לאחרונה בשערינו. עליית שער בולטת של 48.6% נרשמה אתמול במניות חברת המחשבים משהב המנהלת. ברשימה המקבילה ואת לאחר עסקת יצוא גדולה שהתבצה הוכרה ולאחר שבעת עניין בחברה הגדיל את אחזקותיו במניה. במניות קוסגוי אייזנברג נרשמו אתמול היצעים שנקלטו בדרך כלל בירידות ואת לאחר עליות נאות שנרשמו בתקופה האחרונה בשעריהן. מניות מוכרות נוספות שבלטו אתמול בהמשך מגמה חיובית היו אלקטרה, כבלים, רוגוזין, אלביט ואגן. לעומת זאת נרשמו אתמול ירידות שערים ודות במניות ישרס, לימשיק, מרלן, נכסי אחוזים, בחשמון, מנו 5, לבדיי אשקלון ואבניר 5.

בשוק אגרות החוב המצומדות למדד נרשמו אתמול בדרך כלל ביקושים שגרמו לירידות שערים קלות נוספות. באג"ח המלים המשיכה מגמת הירידות שהביאו את תשואותיהן לרמות שנתית של כ-22%. בנק ישראל הנפיק אתמול תעקה נוספת של אג"ח מסוג שביא שנסגרה במחיר של 105% ובשער זה נקבע לקונים ביצוע וחלקי של 3.9887%. אתמול התבטאה גם הנפקה של אגרות חוב ניתנות להמרה של כלל תעשיות שהתעקה במחיר של 90%. וריבית לאג"ח הנ"ל נקבעה במכרז שבוצע ל-5.5% שמשמעותה תשואה ברוטו למחזיקי האג"ח של 7.06% ותשואה נטו של 4.98%. ראוי לציין כי כשעה זה הסיכון שבתעקה הינו מינימלי ואת גם עקב העובדה שקיימת אחריות של המרה למניות כלל תעשיות.

סיום השבוע במרשם – במבחר למצב הפוליטי שבוע המסחר נפתח השבוע רק ביום שני ואת לאחר שבתם אי שבוע עובדי הבורסה עקב דרישות שכר. שבוע המסחר אופיין בירידה בכפח המחזורים ובהתנהגות הבורסה בצמוד להתפתחויות שקולו במרים הקואליציוני בין הליכוד והמפלגה הדתית שלו ובסיכוי להקמת ממשלה רחבה בהשתתפות הליכוד והמערך. כאשר ומביע ומבוטטר על סיכוי להקמת ממשלת אחדות הגיב גם קרומסר הבורסה בעליות ובאיבוד מצמנם הסיכוי להידברות בין הליכוד והמערך ומדיר את שערי המניות. ביום ב' וג' נרשמו ירידות שערים קלות בשערי המניות ובימים ד' וה' חל מפנה ושערי המניות נסו לעלות עקב תחקות שמרכז מפלגת העבודה יחליט על כניסה למו"מ עם הליכוד להקמת ממשלה רחבה. בשוק אגרות החוב המצומדות למדד נמשכו עליות השערים המתונות שהוריד פעם נוספת את התשואות. הירידה בתשואה באה לידי ביטוי בהנפקה המפורסמת של אג"ח שביא שחיתה אתמול ההנפקה במחיר 105. בשוק צמודי המט"ח לא היו השבוע שינויים של ממש והאג"ח מסוג מק"מ והמנפקות ע"י בנק ישראל נמשכה גם השבוע העליה בתשואותיהן שהגיעה עד קרוב ל-22% שנתי. לקראת סוף השבוע בשתתבדר שהמבט המרכזי נמוך ברמת ריבית נמוכה יחסית ולה ירידה בשערי ריבית הצמוד שהגיע לרמה של 18% לשנה לערך.

השמעת קסת מאקסוול-מאיטקס על חברות ישראליות

ביום ג' הודיעו מר רוברט מאקסוול יו"ר חברת פרגמון מדיה שהיא חלק מקבוצת הון תקשורת העולמית של מאקסוול וחברת מאיטקס על תחילתו של מו"מ בדבר השקעה גדולה של פרגמון בהון המניות של מאיטקס. המדובר בהשקעה של 38 מיליון דולר אותם תשקיע החברה בתמורה ל-4.5 מיליון מניות הרשומות של מאיטקס. לאחר ביצוע העסקה תחזיק פרגמון ב-26% מהחלישה במאיטקס. ברגע מחיקים כלל תעשיות דיסקונט השקעות ב-20.1% כ"א ממניות מאיטקס ולאחר השלמת העסקה יקטן חלקן ל-15% המחלישה בחברה. לעסקה זו ישנן שני אספקטים שראוי לעמוד עליהם. האחד בי לשתי החברות ובמשרדן גם לכלל תעשיות אלקטרוניקה, כלל ישראל ואי.די.בי. פיתוח יגרמו רחוקי הון ניכרים מהשלמתה וחשבי כי בזהם כלכלי עולמי גדול מוכיח שוב כי יש מקום להשקעה מתאימה במשק הישראלי לטווח התנאים המביבתיים הנראים נודעים.

מניית המשבוע – כלל תעשיות אלקטרוניקה

העסקה שביצעה השבוע קבוצת מאקסוול במאיטקס הגבירה את העניין בכלל תעשיות אלקטרוניקה המחזיקה במשרדן 14.6% ממניות מאיטקס. החברה מרכזת את השקעותיו של קונצרן כלל בתחום האלקטרוניקה ואחזקה ושובה שלה היא בנוסף למאיטקס בחברת אי.מי.אי. טלקום. שתי החברות – מאיטקס ואי.מי.אי. טלקום – דיווחו בחודשים האחרונים על שיפור ניכר בתוצאותיהן העסקיות ואין ספק כי תופעה זו גרמה להתאוששות גם בכלל תעשיות אלקטרוניקה. בניתוח של זו עלו השבוע ב-6.3% ואת לאחר שאתמול לא התקיים מסחר בניירות הערך של החברה. אין ספק כי הדרגת קונצרן מאקסוול תביא להתעניינות מוגברת גם במניה של כלל תעשיות אלקטרוניקה בשבוע המסחר הבא ואף תביא לעליית שערים נוספת.

מחלפי גורבאצ'וב הקפיצו את המניות והדולר

הכרזתו של מנהיג ברית המועצות מיכאיל גורבאצ'וב כי בכוונתו לפעול לצמצום משמעותי של הכוחות הסובייטיים הקונבנציונליים המוצבים במזרח אירופה באמצעות הוקטנת מספר הכוחות בתוך מיליון חיילים החוזרת 6 דיביזיות משוריינות ממזרח גרמניה, צ'כוסלובקיה והונגריה גרמה ביומיים האחרונים לעליות נאות במניות העולם. במיוחד מול סחרים ולהתחזקות משמעותית בשער הדולר האמריקאי. מדד הראו בנתם עלה ביום ב' בלילה ב-26% נקודות. המשיך בעלייתו ביום ג'. מומחי בורסות מעניים כי צער זה של גורבאצ'וב עשוי להוביל למפלגה זה מצד ארצות הברית ויגרום להקטנת הוצאות הבטחון של ארה"ב ולהקטנת הגרעון הממשלתי שלה. בנוסף זה ברור כי צער כזה חייב לגרום לעליות גם בשוק אגרות החוב האמריקאי ואת כיוון שמשקר המצב הכלכלי והבטחון בגרעון בתקציב מקטין את המרוץ בגיזום הון נוסף של הממשלה מאז נראר ביקוש לאגרות החוב הקיימות בשוק. ברור, כי תוצאות האמרות לשיפור המצב הכלכלי שהוצגו בורסים כי תוליכי השלום הללו יגיעו בסופו של דבר גם למחזו הוויכוח שנשאר הזום אור המומים מעוני תוצר הנפץ בעולם ואין ספק כי שיפור במצב הבטחוני באזורנו יזכל לגרום לשיפור גם בשוק המניות הישראלי. מהלכי השלום של גורבאצ'וב ברגע גם בלעיה בשערי של הדולר האמריקאי ואת מהמהות שציינו לעיל.

* ישראל הרובל ודאו מנהל תיק השקעות

שערי מניות

בנקים מסחריים

שם המניה	השער	המחזור	השינוי	השינוי/הנצ' בנקודות	ב-%	ביקוש
שאים בהסדר והצמדה						
שו.נ.ה. ס						-100
אירגי ב		—	הפסקת מסחר	—		
אירגי בכא		—	הפסקת מסחר	—		
דיסקונט שיה ב		—	הפסקת מסחר	—		
סמבטה 1		—	לא נסחר	—		
סמבטה 5		—	לא נסחר	—		
המעבדים מבכר		—	הפסקת מסחר	—		
כללי לא בהסדר 1	15750	4.0	4.0			-4.0
כללי ש"ח 7		—	הפסקת מסחר	—		
כלל ש"ח 11		—	הפסקת מסחר	—		
מבטח 1		—	הפסקת מסחר	—		
מבטח הסד 5		—	הפסקת מסחר	—		
בהסדר הצמדה ל-89						
אירגי מרז ל-89	147350	40.0	+1000	+7	+374	
אירגי ב ל-89		—	לא נסחר	—		
אירגי בכא 89		—	לא נסחר	—		
אגד 1 ל-89	109300	31.0			-21.0	
דיסקונט ל-89		—	לא נסחר	—		
דיסקונט אל-89	187940	+500	+3	+5.0		
מזרחי ש ל-89	60700	129	+400	+7	+519	
מזרחי ב ל-89		—	לא נסחר	—		
המעבדים ל-89	100650	394	+1300	+1.3	+680	
המעבדים ב ל-89	100750	41.0	+1250	+1.3	+218	
כלל א ל-89	254300		+500	+.2	+50.0	
בל"ל מסק ל-89	63340	191			+81.0	
בהסדר הצמדה ל-91						
אירגי מרז ל-91	117200	154	+148	+.1	+374	
אינר 1 ל-91	87850	56.0	+200	+.2	+92.0	
דיסקונט ב ל-91	150001					
דיסקונט אי ל-91	149800	100	-50		-21.0	
מזרחי ש ל-91	48220	174	+50	+.1	+470	
מזרחי ב ל-91	48250				+400	
המעבדים ל-91	79450	1709			-565	
המצדים ל-91	79500	66.0			+156	
כלל א ל-91	203000	1.0	+50		+99.0	
בל"ל מסק ל-91	50500	-20	2490		-1631	

בנקים למשכנתאות

שם המניה	השער	המחזור	השינוי	השינוי/הנצ' בנקודות	ב-%	ביקוש
ארגים 0.1	34200	10.0	+200	+.6	+4.0	
לאומי משכנתא ש	16580	67.0	-550	-5.0	-167	
לאומי משכנתא ב	10232	37.0	-430	-4.0	-17.0	
כרטל 1	206	1000			+540	

שערי איגרות חוב

הצמדה	השער	השינוי בנק	הצמדה	השער	השינוי בנק	הצמדה	השער	השינוי בנק
4.25% מלוות מדינת ישראל			ק-253 תשואה 1.95%			ש2056	79364.0	
ק-432 תשואה 4.15%	471.0	+1.5	ש2057	178.8	-.3	ש2057	84299.0	
0.45%			ש2058	170.5	-.5	ש2058	86369.0	
ק-432 תשואה 1.97%	192.5	-.1	ש2059	169.5	-.3	ש2059	71444.0 כ	-2310.0
ק-433 תשואה 0.20%	185.4	-.1	ש2060	167.0	-.2	ש2060	86896.0 ק	+2531.0
ק-433 תשואה 1.97%	180.0	-.1	ש2061	156.4	-.6	ש2061	51608.0	
0.20%	180.0	-.1	ש2062	173.2	-.6	ש2062	54790.0	-1324.0
ק-435 תשואה 0.40%	200.0		ש2063	167.3	-.6	ש2063	64008.0	+199.0
ק-435 תשואה 1.96%	168.3	2	חלרים	161.7	-.6			
0.25%			בז	158.9	-.5	21 בז	103.5	
ק-434 תשואה 1.96%	155.6	+.1	פצ			פצ	105.9	-.1
ק-435 תשואה 1.99%	152.7	+.1	פד			פד	111.2	+.1
0.40%	142.7		פה			פה	106.0	+2.4
ק-436 תשואה 1.96%	142.7	+.8	פו			פו	106.1	
0.45%	141.5	+.3	פז			פז	103.8	+2.1
ק-437 תשואה 1.96%	139.4	+.3	פח			פח	102.0	
0.45%	136.4	+.3	פט			פט	108.0	03/12/88
ק-451 תשואה 1.80%	176.4	+.1	ש2056	140.1	-.2	ש2056	108.0	
ק-452 תשואה 1.70%	173.6	+.1	ש2057	143.3	+.9	ש2057	103.5	03/12/88
ק-453 תשואה 1.75%	170.8	+.1	ש2058	140.6	+.3	ש2058	104.0	
0.47%	165.3	+.1	ש2059	139.2	+.3	ש2059	90.0	+2.5
ק-454 תשואה 1.70%	162.6	+.1	ש2060	137.0	-.1	ש2060	101.5	-.7
0.70%	158.6	-.5	ש2061	133.9	-.1	ש2061	101.8	
ק-452 תשואה 0.70%	158.6	-.4	ש2062			ש2062	101.5	
ק-455 תשואה 0.22%	158.5	-.4	ש2063			ש2063	101.0	
0.22%	156.7	-.5	ש2064			ש2064	88.5	23/11/88
ק-206 תשואה 0.46%	153.6	-.5	ש2065					
0.46%	150.0	-.5	ש2066					
ק-208 תשואה 0.62%	145.7	-.5	ש2067					
ק-453 תשואה 0.75%	143.2		ש2068					
ק-207 תשואה 0.35%	143.8	+.1	ש2069					
ק-209 תשואה 0.47%	137.3	+.1	ש2070					
ק-471 תשואה 0.43%	137.9	-.6	ש2071					
ק-491 תשואה 1.50%	135.2	-.4	ש2072					
1.50%	132.2	+.4	ש2073					
ק-205 תשואה 0.22%	130.4	+.4	ש2074					
0.47%	129.0	+.3	ש2075					
ק-209 תשואה 0.47%	126.9	+.4	ש2076					
ק-210 תשואה 0.87%	124.8	+.4	ש2077					
6.15%	122.9	+.3	ש2078					
ק-210 ב תשואה 0.98%	124.5	+.4	ש2079					
6.47%	123.2	+.4	ש2080					
ק-211 ב תשואה 1.11%	121.0	+.4	ש2081					
6.43%	113.7		ש2082					
ק-212 א תשואה 0.79%	112.7	+.1	ש2083					
6.37%	110.6	2	ש2084					
ק-212 ב תשואה 1.19%	107.9		ש2085					
6.47%	137.8	-.2	ש2086					
ק-213 א תשואה 1.02%	136.5	-.1	ש2087					
5486.0	137.8		ש2088					
ק-213 ב תשואה 1.09%	136.5		ש2089					
5179.0	138.2		ש2090					
ק-214 תשואה 1.42%	139.6	+1.0	ש2091					
4925.0	138.2	+1.0	ש2092					
ק-215 תשואה 1.42%			ש2093					
4630.0			ש2094					
ק-216 תשואה 1.57%			ש2095					
3955.0			ש2096					
3269.0			ש2097					
2836.0			ש2098					
ק-217 תשואה 1.35%			ש2099					
2541.0			ש2100					
2207.0			ש2101					
ק-218 תשואה 1.45%			ש2102					
1998.0			ש2103					
1803.0			ש2104					
4.25% מלוות בריבית (גליל)								
ק-231 תשואה 1.44%								
1564.0								
ק-232 תשואה 1.00%								
1230.0								
ק-233 תשואה 1.56%								
1061.0								
910.1								
ק-251 תשואה 1.89%								
474.8								
ק-252 תשואה 1.85%								
193.1								
185.6								

מסחר ושרותים

מסחר

שם המניה	השער	המחזור	השינוי	השינוי/הנצ' בנקודות	ב-%	ביקוש
צינורבאמה 1	691	700	+11	+1.9	+1000	
אינטרבאמה 5	514	1000	+24	+4.9	+2000	
מחיר עזרא 1	284	900	-6	-2.1	-1240	
מאיר עזרא אגח 2	92.0 תב	582	+6.0	+7.0	+582	
כלל מלר אגח ד	147.0	1500	+1.5	+1.0	+300	
כלל מלר אגח 2	137.5					
קרסטל 1.0	441	890	+9	+2.1	+627	
רשם 1	10800				-7.8	
רשם 3	13650					
שופרסל ע 0.02	1180	900	-17	-1.4	-3310	
שופר-סל אגח ד	4250	1140			+612	
שופר-סל אגח א	123.0	31571	+1.0	+.8	+91439	

שרותים

שם המניה	השער	המחזור	השינוי	השינוי/הנצ' בנקודות	ב-%	ביקוש
אמותא 1	324	400	-1	-.3	-3985	
מטנת הפשקה 1	277	1604	-6	-2.8	-3822	
מטנת הפשקה 5	152.0	8691			-5861	
מטנת הפשקה אגח	150.0	12500	-16	-2.8	-1154	
מטנת הפשקה אגח	107.0	10040			-60.0	
עדר המפעל 1	599	4061	-16	-2.8	-990	
קדר הפשקה 10	261	9653			-400	
חיפני עיתונות 1	699 תב	331	-50	-5.3	-889	
חיפני עיתונות 5	691 תב	1057	-41	-5.9	-1812	

מלונות ושרותי תיירות

שם המניה	השער	המחזור	השינוי	השינוי/הנצ' בנקודות	ב-%	ביקוש
גני הדר 1	63.0	6850	-1.0	-1.2	-2850	
גני הדר אגח 1	31.0 תב	5000	-2.6	-7.7	-5000	
מלונות דן 1	1260 תב		+75	+6.3	+670	
מלונות דן 5	420					
חוף האלמוגים 0.1	8130	47.0			-20.0	
מלונות ירדן 1.0	2500				-80.0	
ים סוף 1	314				-700	
ים-סוף אגח 1	133.5	50.0			-50.0	

מתכתים ושרותי מתכת

שם המניה	השער	המחזור	השינוי	השינוי/הנצ' בנקודות	ב-%	ביקוש
תי.ב.מ. 1	106.5	5000			-2500	
תי.ב.מ. אגח 1	25.1	28036			+22929	
93.60%						
תי.ב.מ. אגח ב	112.0	1848			-1848	
אלקן 1	4450	150	+50	+3.5	+450	
בלבד 1.0	1735				-10.0	
בלבד אגח 2	642				+198	
ביסל 1	758	45.0	-30	-3.8	-45.0	
ביסל 5	242	1216	+4	+1.6	+1367	
ביסל אגח 2	280	1000	+1	+4	+935	
תים מחשבים 1	466	300	-6	-1.3	-300	

סקרקעין ופיתוח

מרכז ביטי ופיתוח

שם המניה	השער	המחזור	השינוי	השינוי/הנצ' בנקודות	ב-%	ביקוש
אמנים 1	248 תב	4459	+16	+6.9	+8568	
בן-יש"ר בת 1.0	1539 תב	38.0	+94	+6.7	+53825	
דורקס 1.0	3140				+17490	
דורקס 5.0	6484		-3.0	-13.0	-12133	
מיכל 1	348				-761	
מיכל 5	13450				-108	
מרכז מסחרי 1	11320	57.0	-1.2	-400	-9.0	
מרכז 5	390	1000	+16	+2.6	+1906	
מרכז 1	2525	243			+7.0	
אלרון 1	1820 תב	68.0	-160	-9.0	-50.0	
בתעבורה 1	2000	50.0	-18	-5	-50.0	
בתעבורה 5	1770	192	+15	+9	+105	
רקעי 1	4700	108	-150	-3.1	-189	
רקעי 1	179.0	3502	-2.0	-1.1	-5271	
רקעי 5	113.5	3200	-2.5	-2.2	-6280	
שה-לן 1	927 תב	992	-105	-10.0	-744	
שה-לן אגח 1	216	18748			-6510	
שה-לן אגח 1	79.5	117200			-23984	
תמסורת 1.0		—	לא נסחר	—		
תמסורת 5.0		—	לא נסחר	—		
תל.ב. 0.1		—	הפסקת מסחר	—		
תל.ב. 0.5		—	הפסקת מסחר	—		
כלכלית ים המלח 1	37.5	3085			-2615	
בי-לן 1	3630	50.0	-50	-1.4	-18.0	
בי-לן 5	3460					
השכרת ישרס אגח 1	100.5	19380	-5.5	-5.2	-39674	
השכרת ישרס אגח	86.0	6271	-.5	-.6	-6271	
השכרת ישרס אגח	100.0		-1.5	-1.5	-2672	
מבני תעשיה 1	58.0	6580			+2308	
מבהיקשה אגח 1	14.6	81345	-.1	-.6	-10988	
מבהיקשה אגח	111.5	21000			+34000	
ישפרו 1	4210	131	-40	-.9	-231	
ישראלון 1	1182	160	+40	+3.5	+245	
ישקו 1	57169 תב	156	-3000	-7.5	-216	
קו פיתוח 1	5580		-30		-68.0	
לומיר 1	4000	39.0			+3.0	
לומיר 5	1320	48.0	+19	+1.5	+68.0	
מגדל 1.0	270	3460			-4240	
מגדל אגח 2	128.0	2499			+1999	
מגדל אגח ב	136.5					
מגדל אגח ד	409	745	-8	-1.9	-275	
מגדל 5	124.5	3368	-3.5	-2.7	-4840	
מיטאל 1	71.0	2000	-7.0	-9.0	-2700	
מיטאל אגח 1	74.50%					
מגבר 3	860	260	-10	-1.1	-246	
מגבר 5	72.5	4181	-9.0	-6.0	-28964	
מגבר אגח	57.60%					
לישרס 1.0	33.9 תב	34963		-2.2	-47087	
לישרס אגח 2	14.4	20397			+3632	
לישרס אגח 5	16.8	53705			+33308	
לישרס אגח 1	81.0	30030			+7770	
בתה אביב 0.5	1670		-5	-3	-150	
מבני אחים 1	115.5 תב	13716	-9.0	-7.2	-13716	
מבני אחים אגח	50.0	3221	-1.4	-4.5	-11179	
מבני אחים אגח	96.5	8000			+92000	
מור התשקה 1.0	318	196	-2	-.6	-196	
מוף 1	1297				-20.0	
מזרחן 1	180.0	920	-6.0	-3.2	-1420	
רוטבין 5	136.5					
רוטבין אגח 2	369	270		-1.1	-55.0	
רוטבין אגח 1	143.0	15000	+2.0	+1.4	+50000	

חקלאות

שם המניה	השער	המחזור	השינוי	השינוי/הנצ' בנקודות	ב-%	ביקוש
משקי זיו 0.1	2761					
משקי זיו 0.5	2670					
מודגן 1	4409	199			+51.0	
נכסי הדרים 1	1110	184	-10	-.9	-180	
פריאור 5	2115	100	-20	-.9	-100	

תעשייה

שם המניה	השער	המחזור	השינוי	השינוי/הנצ' בנקודות	ב-%	ביקוש
דוקס מכ ש	1568	50.0	-2	-1	-70.0	
דוקס מכ ב	1340	175	-40	-2.5	-125	
בקלבל 1	297					
בקלבל 5	232					
בקלבל אגח	91.0					
מסגר בדיה 1	22131				+3.0	
מסגר בדיה 5	17400		-100	-.6	-10.0	
יצור 1	964	500			-1.0	
יצור אגח 5	308	80.0	-30	-.4	-489	
יצור אגח 2	103.5	92.0	+2.0	+2.0	+1907	
מן 1	1140	3315	+1.0	+.9	+604	
84.50%						
מן 5	96.0	626	-5.5	-5.4	-545	
81.10%						
מפרשים 1	10445	33.0			-43.0	
עמים 5	280	5684	-8	-2.8	-3506	
שלמה אבנל 1	1902	100	+35	+1.8	+350	
שמן מבוא 4	560	295	+18	+3.3	+231	

מקסטיל והלבשה

שם המניה	השער	המחזור	השינוי	השינוי/הנצ' בנקודות	ב-%	ביקוש
ארגו 1	300	2800	-7	-2.3	-2800	
ארגו אגח 2	75.8	1197	-4.5	-5.7	-1197	
ארגו אגח 1	120.5		-1.5	-1.2	-3000	
אפריל 1	252	1.0			+799	
אשנב טריקו 1	94.0	1300	-4.0	-4.1	-2467	
אשנב טריקו 5	60.0					
אשנב טריקו אגח	46.5					
אלבון רגא	7500				-10.0	
מאגר-מלל 0.1	800	1590		+3.8	+2276	
רלוקו-מלל 0.5	725				-200	
רשלבו 1		—	הפסקת מסחר	—		
רשלבו 5		—	הפסקת מסחר	—		
הדרגון 1	5000			+2.4	+38.0	
דיקית 1	1348					
דיקית 5	938	200			+151	
דיקית אגח 2	193.5		+2.5	+1.3	+600	
לודיה 1	454				+41.0	
לודיה 4	368			+1.9	+1000	
ליגה 1		—	הפסקת מסחר	—		
ליס 1.0	3139	187.0			+735	
ליס 5.0	5077	94.0	-10.0	-9.6	-8930	
ליס אגח 2	1427	49.0	-3.5	-6.7	-20609	
ליס אגח 1	1280	108.0	-5	-.5	-8500	
מסגר 1.0	1112	13.0	+3.0	+3.8	+148	
מסגר אגח 1	26.4				+1000	
מלבוא א 1	317	1200	+14	+4.6	+5800	
מרגוע 1	670	100	-1	-.3	-200	
מרגוע אגח א	85.0	10000			+8500	
מיבור-סברינה	2131					
תעש רמתיים 1.0	4477 תב	440	+407	+10.0	+819	

מתכת ומוצריה

שם המניה	השער	המחזור	השינוי	השינוי/הנצ' בנקודות	ב-%	ביקוש
אדרון 1	2170	198			-19.0	
אדרון 5	1855	104	+1	+.1	+246	
אלומות 1	5083					
אלומות 5	5700					
כבלים 1	440					
כבלים אגח 1	120.0	45886 תב	+20.0	+20.0	+74457	
כבלים אל"ת-אגח	118.5	37165	+5.0	+5.2	+49992	
כבלים אמכא א	115.5	33000	+15.5	+15.5	+37016	
כבלים אל"ת בע"מ	92.0	17475	-1.5	-1.6	-38625	
תוקס 1.0	12 מלי		-14	-5.0	-1905	
תוקס 5.0	152.0					
דיקו 1	1598					
דיקו 5	958		-10	-1.0	-98.0	
קשקשת פח 5	1929		-11	-.6	-232	
כבלי ציון 1.0	2355	225			+375	
כבלי ציון 5.0	1463	700			-342	
מתכת קסטנר 1	94.0	1700	-1.0	-1.1	-1739	
מתכת קסטנר 5	52.0	5400			-1770	
מתיזון 0.1	28500 תב	62.0	-2400	-7.8	-63.0	
מרשלל 0.5	7700	25.0			-138	
מסי פלדה 1	1500 תב	278		-5.6	-458	
קיבו 1	304			-3	-100	
קיבו 5	199.0	121		-2.2	-121	
קלל 1	5000	230			-110	
קלל 5	2450	165	-50	-2.0	-510	
קלל אגח	1555	865	-60	-4.6	-1416	
קלל אגח	145.0	1401			+3000	
קרש 1	339				-300	
קרש 5	238					

שערי איגרות חוב

הצמדה	השער	השינוי בנק	הצמדה	השער	השינוי בנק	הצמדה	השער	השינוי בנק
4.25% מלוות מדינת ישראל			ק-253 תשואה 1.95%			ש2056	79364.0	
ק-432 תשואה 4.15%	471.0	+1.5	ש2057	178.8	-.3	ש2057	84299.0	
0.45%			ש2058	170.5	-.5	ש2058	86369.0	
ק-432 תשואה 1.97%	192.5	-.1	ש2059	169.5	-.3	ש2059	71444.0 כ	-2310.0
ק-433 תשואה 0.20%	185.4	-.1	ש2060	167.0	-.2	ש2060	86896.0 ק	+2531.0
ק-433 תשואה 1.97%	180.0	-.1	ש2061	156.4	-.6	ש2061	51608.0	
0.20%	180.0	-.1	ש2062	173.2

ה„דרבי" ביומק"א „חזק" יאפשר לירושלים לשוב ולהיות בשנים

מאת ברוך דגן

ירושלים תיטול מחר יותר מתשעה קבין של עניין. ה„דרבי" של הבירה יהיה, ודאי, מסגנוני רשמה והיריבות העירונית תוחזה השובבה יותר מעצם ההתפרדות על כר הדשא. הטבלה הלאומית העליונית תוחזק, אישוא, בהיאחזון של יסקיא.

בית"ר ת"א תוכל להמשיך ולאחוז בטבלה הלאומית מאחר שהפועל סכריה אינה נראית כמי שתוכל לסכן אותה. מי שמאמינה דווקא במכריעים היא מכבי חיפה, אולם היא חייבת למצוא נוסחה לגבור בחוץ על קבוצה ביתית מהטיפוס הפועל חולון.

מכבי ת"א, ששמה לחדים ולכושר הבקעה, מועמדת לרשום נצחון רביעי ברצישות, הפעם על חשבונה של הפועל נס"ס. מכבי נתניה מצפה לנצחון ביתי על הפועל באר־שבע, שיבחיר, כי לכותותיה בצמרת יש כיסוי.

הפועל ת"א, האלופה בפרחות, תנסה לחתאמש מול קבוצת חדיקה, שמשון, ואילו בני־יהודה, עם מגבל וחלון חדש, תעשה שוב מאמץ להשיג נצחון בכדורה במאבק הביתי עם הפועל פ"ת.

הפועל י־ם – בית"ר י־ם

„דרבי" ירושלמי" הוא בעל ציבור אופי מיוחד, המודע מתוחם יחסי הכוחות המכלאיים. כשמדובר בשתי קבוצות, השוות ביכולתן, ניתן לצפות למאבק שקול ומעניין במיוחד. אין, אישוא, אפשרות להעניק עדיפות לאחת משתי צלעות הבירה הנראות, כי והכרעה, אם בכלל, עשויה לישול מכל צד.

התחזית: תיקו.

מכבי ת"א – הפועל כפ"ס

שמעמו של אחד המכבי צריכה להמחיר את כפ"ס. הפורחים הנשמשים מעם, אולם מול היכולת החקפית המצויינת של ת"א הם יצטרכו לסמוך על הגנה כמורה ויציבה.

התחזית: נצחון למכבי.

מכבי נתניה – באר־שבע

באר־שבע אינה אוהבת משחק תיקו, אולם מחר תהיה מרוצה אם תשיג נקודה. בהתחשב בכושר הנבקעה הירוד של נציגת הנגב, ניתן לחזות מאבק מרסי כין שיבה התנייתי חבריו לבין אילה הנציגי.

הפועל חולון – מכבי חיפה

חולון חיזקה את הקישור שלה בחיים גולדברג תוגנה לבלום בסמוך המגרש את הצמד עטר – ארמלי. חיפה, הלוחשת עין לפסגה, צריכה לשוב ולהיות בכושר גבוה כדי למלא את הקשר. צפוי משחק שקול.

התחזית: תיקו.

התחזית: נצחון לנתניה.

בית"ר ת"א – הפועל סכריה

אלי בן־אמו יקבל, ואני, טיפול מיוחד מהגנת סכריה ואילו עודד מכנס יישמר בשבע עיניים ע"י הבית"ריים. בית"ר, כיאה למוליכה, תמיל את יתרונה על התקפה ואילו סכריה תנסה לסמוך לה מלכודת.

התחזית: נצחון לבית"ר.

הפועל ת"א – שמשון

הפועל עברה מישול בהלם והיא תקח את עצמה לידיים ותנסה לזנק קדימה. שמשון, אלופת הגיקה, יזעזעה מרגה אם תרשום נקודה נוספת, אך נראה, כי הפרישות תהיה הפעם של הראשים.

התחזית: נצחון לחדיה.

בני־יהודה – הפועל פ"ת

משה איינבנרג שב מארה"ב וחישר לחדיכה והוא נושא עמו תקוה של שכונה שלמה. המגבר גיזרא שפיגל ינסה לגוזלי קבוצה מרוה להתאושש ברחלה, שאולי תגיב שלוש נקודות בכדורה במשחק אחד.

התחזית: נצחון לבני־יהודה.

הטבלה הלאומית

	הקבוצה	משח'	נצח'	תיקו	הפס'	שערים	נק'
1.	בית"ר תל־אביב	12	7	3	2	7–11	24
2.	מכבי חיפה	12	6	6	0	9–21	22
3.	הפועל פתח־תקוה	12	6	3	3	12–15	19
4.	מכבי נתניה	12	5	4	3	15–16	19
5.	הפועל באר־שבע	12	4	6	2	8–8	18
6.	מכבי תל־אביב	12	4	6	2	12–19	16
7.	שמשון תל־אביב	12	3	6	3	8–8	15
8.	צפרדים חולון	12	4	4	4	11–14	14
9.	בית"ר ירושלים	12	4	2	6	12–13	14
10.	הפועל ירושלים	12	3	5	4	9–7	13
11.	הפועל סכריה	12	3	2	7	14–8	11
12.	הפועל כפר סבא	12	2	5	5	13–8	11
13.	הפועל תל־אביב	12	3	4	5	15–10	9
14.	בני־יהודה ת"א	12	0	4	8	16–5	4

כרוז של טדי ב„רבי" הבירה

מאת יוקם לוי

ראש עיריית ירושלים, מר קולק, החליט לבצל את „הדרבי" הירושלמי המסקרן שיערך מחר כדי להסביר לאוהדים מדוע עליהם לצפות במשחק מן הסרטונות הישנות של מגרש קק"א.

בכרוז שיופץ מחר בין האוהדים כתב קולק כי הערד תוגאים נוחים לקהל בעיר עד כמה חיתני מגרש מרכזי חדש בעיר.

הוא מסביר כי למרות הקשיים פעלה העיריה בנחישות לקידום בניית מגרש משוכלל במלחה ופנה רק מצפים לפסיקת בית המשפט העליון בעניין. „אני משוכנע יחד אתכם כי ירושלים זכאית למגרש כדורגל מרכזי, שיתאים לצרכים ראשון, התקרמות לכדורגל הירושלמי ויבטיח פעילות ענפה ואיכות נעימה וכינוחה של מגרש ביתי".

במשחקה הביתי הראשון העונה תארח טמרה את הפועל רמת־גן

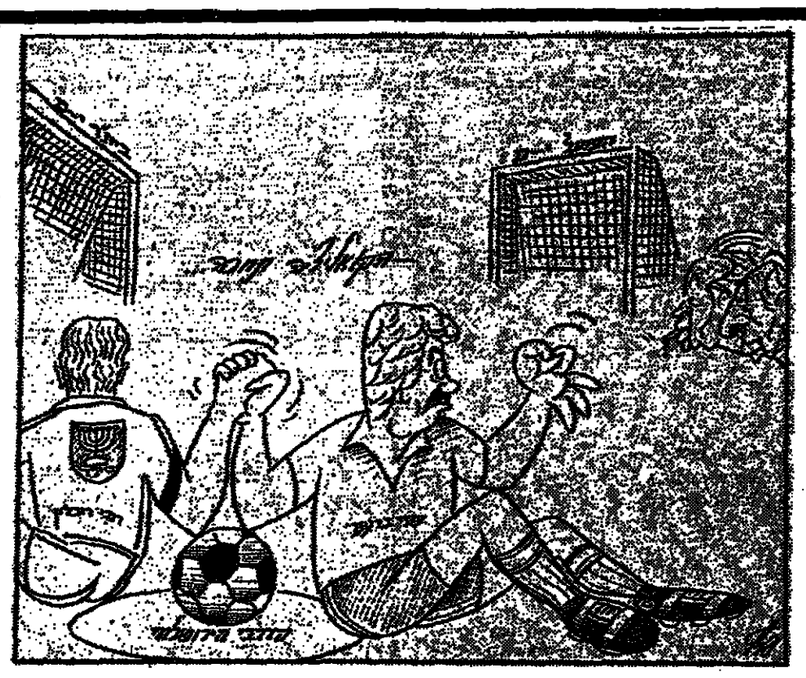

מאת שמואל טל

„אלופת התורה" של הלילה הארצית, קבוצת הפועל ר"ג, הדרומית בטעם ללא מעצורים ללילה הלאומית, תפיים מחר את הפיכוב הראשון במשחק חוץ נגד מכבי טמרה.

טמרה תופיע לראשונה העונה במגרשה הביתי, אך ספק אם עובדה זו תסייע לה לצמוד את הרמתגנים המפוים בכושר מעולה.

בדרקרב על הסגנות תשמור קרב לחראי מכבי יבנה על מקומה השני, גם לאחר משחק הבית שלה נגד הפועל לוד. מכבי פ"ת תנסה לחזור לעצמה לאחר הפסדה השבוע שעבר בלוד על חשבון סוגרת הטבלה, הפועל יזרע.

הפועל חיפה והפועל בת"ים, שתי קבוצות הממוקמות מתחת ל„קו האדום", יפגשו במגרשה של הראשונה. התארשות חיפה תביא לה ככל הנראה שלוש נקודות נוספות מול הקבוצה המתמוטטת מבחינה.

רמת־עמידר הפועל חדרה שניצחו בשבת האחלפת ושישרו מיקומן בטבלה, יפגשו ב„עיר הבנים" בית"ר רמלה, תנסה לבצע את הפיכה ביבולתה של מכבי שעדיים כדי לגבור עליה ואחותה התחרותית תתקשה להביא נקודות ממגרשה של מכבי ביפו.

רמת עמידר – הפועל חדרה

שתי הקבוצות ניצחו בשבת האחלפת ושישרו עמדותיהן בטבלה. על הנייר יש לחדרה עדיפות, אולם בביתי הפרבר הרמת־גני יגסו לבצל את ביתיותם כדי להפסיד שלוש נקודות למאמנם ולתקע יחד במרכז הטבלה.

התחזית: תיקו ומעלה לעמידר.

הפועל חיפה – הפועל בת"ים

שתי הקבוצות ממוקמות מתחת ל„קו האדום". חיפה דווקא מגלה סימני התארשות לאחרונה, עם חזרת הנהלה. אבל בת"ים חשוך דרמאן. עובדות אלה בתוספת הביתיות מעניקות יתרון לחיפה שכנראה תשאיר אצלה את הנקודות טולן.

התחזית: נצחון לחיפה.

מכבי פ"ת – הפועל יהוד

מכבי פ"ת מרוסה ככל הנראה יכולה, אולם נקודות קריטיות הם את המשק להיאבק על הישרדות.

מכבי טמרה – הפועל ר"ג

חגיגה בטמרה. לראשונה העונה מופיעה הקבוצה במגרשה הביתי ודווקא מול מוליכת הטבלה ו„אלופת התורה". ר"ג תנסה בכל הנראה בהגיגיות המעמד כשלא תשאיר שום סיכוי לאורחים.

התחזית: נצחון לר"ג.

ה„ביצים" מאטלנטה התחילו הכסד שני רצוף ל„סלטיקס"

לאחר הפסדת שלשום נגד הבולס בשיקגו, מסגת אתמול הבוסטון סלטיקס הפסד שני ברציפות והשתם בבית מול „הביצים" מאטלנטה.

הבוסט הישיר להפסד היה מרוס מאלן שקבע שיא אישי עונתי וקלע 27 נקודות, מהן שלוש מקו העונשין ב־10 שניות הסיום של המשחק. היה זה נצחונה השישי ברציפות של אטלנטה.

מגיק ג'נסון, מוכבה של האלופה לוס־אנג'לס לייקרס עשה את „שיעול האבל" הרביעי שלו העונה והוליך את קבוצתו לנצחון ביתי משכבע על הפניקס סאנס 111:125. ביידון סקוט קלע 27 נקודות לייקרס. גם עבור האלופה היה זה נצחון שישי רצוף.

דטרויט פיסטנס התארשה מהפסדה הנבוה מול מילווקי ובראה ב„אוברן הילס" מישיגן, על השיקגו בולס בתוצאה 89:102. אדריאן דנטלי קלע 14 מ־31 נקודותיו ברבע האחרון של המשחק והאליך את חבריו לנצחון. אולם עיקר כחה של דטרויט ארמול היה בהגנה שם הצליחו לעצור את מייקל גורדן קלע 18 נקודות.

צ'ארלס בארקלי שוב בשיאו. אמש קלע 29 נקודות וקטף 14 ריבאונדים כדי להוליך את פילדלפיה 76 לנצחון בהפרש של 25 נקודות על דנבר נאגטס.

מאמני היס עדיין ללא נצחון. בשמחקה נגד סקרמנטו קינגס עמדה שעדיים כדי לגבור עליה ואחותה התחרותית תתקשה להביא נקודות ממגרשה של מכבי ביפו.

כל העיניים נשואות באי הבריטי לנוריץ'

מאת ג. שרון

כל העיניים באי הבריטי יופנו מחר לנוריץ', „הקרייתי" הבריטית שבה מבלה ולהיגה האנגלית יאריכו את מגיפתם „התחרתנים" מאנשטר בקרב על השיבה.

נציגת לונדון מפגרת עתה בשתי נקודות אחרי הקשים הראשון, בצחון חוץ יוכיע אותה לפיסגה ויבטל משם את הבוגבים־יריבים. אולם אלה לא יוותרו בקלות ויבטו לחזיל שוב את הפער לחמש נקודות.

כאשר נקבעה תכנית השידורים בטלוויזיה, לא צופה איש שנדיר – אולם הוא יהיה הקרב המרכזי. לכן החליט מי שהחליט ש„הדרבי" של העיר ליברפול הוא המפגש המרכזי של המחזור. המשחק הזה ייערך ביום ראשון מול מצלמות הטלוויזיה ולבר מזיקה עידונית אין לו כל משמעות.

ניוקאסל, עם מנהלה החדש שהגיע מקפ"ר תארה את ויטבלרן. סוטהאם תשחק ב„ריטהאדס ליין" נגד מילוול, וסוטהאם תארה לא רוצה משם את שפילוי מנסיי.

יתר המשחקים: צ'לסון – קפ"ר, קובנטרי – מנצ'סטר־יונייטד ודבי – לוטון, מידלסבורו – אסטון־ווילה, סאות'המפטון – נוטינגהאם־פורסט.

בליגה הסקוטית יעמוד במרקז המפגש בו תארח האלופה סלטיק את השניה בטבלה אברדין. ריינג'רס המוליכה תתארח אצל הארטס. דאנדי־יונייטד תשחק מול הרברניאן המוליכה נגד דאנדי וסט. מרון מול מאדרוול.

צמרת הספורט העולמית תופיע במשחקי ה„רצון טוב" בסיאטל

מאת שמואל טל

בסיאטל, בירת דרום מערב, חודר הדרים למסלולים הנקיים. המשחקים האולימפים הפכו כבר נחלת היסטוריה. הספורטאים, הנבחרים כבולים, חוזרו הביתה. חלקם כדי לחלות את הבעלים ולהכריע על מרשה, חלקם כדי להחזיר לעצמם את כבודם והכבוד ההולך העיקרי כדי לחזור למסגרת האימונים לקראת המשימה הבאה.

SEATTLE WO GOODWILL GAMES

Uniting The World's Best.

המטרה, אבל מרכזיתם, הם כמובן המשחקים האולימפיים בברצלונה, בעוד ארבע שנים. אולם המפגש הקרוב יותר של עמדת הספורט העולמית, יהיה כבר בעוד שבועיים בעיר סיאטל שבמדינת וושינגטון בחוף ה„רצון טוב" („גודוויל גיימס").

למשחקי ה„רצון טוב" שיערכו בסיאטל בפעם השניה, יגיעו מיטב ספורטאי העולם, בודדים וקבוצות, כדי להתמודד במשך 17 ימים על המדליות והכבוד. על פי התחזיות צפויים להגיע לסיאטל כ־2500 ספורטאים מ־50 מדינות, שיתחרו ב־22 ענפי ספורט. המשחקים יהיו על מסלולי האתלטיקה, בבריכת השחיה, באולם ההתעמלות, בזירת האיגרוף ובמגרשי הכדורגל.

בניגוד למשחקים האולימפיים, לשם יכולה לשנר כל מדינה את בציגיה מבלי להתייחס לרמתם, תשלח הודעה המאוגנת של משחקי סיאטל הזמנות רק לעילית שבעילית, דוהיינו לשמונה הספורטאים או הנבחרות שדורגו וידורגו ראשונים בסיאולן האולימפיות העולם הנוכחי, בתחלך השנה הקרובה. בכל התחרויות יערכו רק מקצי גמר ושבעה זו מבטיחה רמה גבוהה ביותר.

מטרת משחקי הרצון טוב" החלה בינלי 1986 במוסקווה, בירת ברה"מ. זה היה הנסיון הראשון להפגיש את הספרטאי המזרח המערב מאז הדחם של מונטריאול 1976 והא המתיים בפלוזה. היו שם בסוקווה כ־3000 ספרטאים מ־79 מדינות, שהתחרו ב־18 ענפי ספורט.

התחרויות במוסקווה הוצלו לרמה גבוהה. הושגו בהן שבעה שיאי עולם, מהם שיא אחד בבריכה ע"י ולאדימיר סלניקב ב־800 מ' חופשי ושני שיאים באתלטיקה, ע"י מרגיט מבקה בקפיצה בגבוה וג'ק ג'ונינר בקרב שבע (לראשונה ניצחה את מחצית 7000 הנקודות).

ב„סיאטל סאקומה" מרכז הספורט הדרש החלק ובבנה בעיר, בהשקעה של 265 מיליון דולאר, יוצגו לרשות הספורטאים כמה מן המתקנים הטובים בעולם, כולל בריכה מעולה. להם ישאר רק להמצין את כושרם ולהתעלות לשיאים חדשים.

הצלחת המשחקים, תהווה קרש קפיצה למפגשים דומים נוספים בעתיד. כבר עתה נקבע כי שני מפגשים נוספים במסגרת ה„רצון הטוב" יהיו ב־1994 וב־1996. הממעלים ומבצעו ללוח התחרויות הבין־לאומי ונתמנו הסכמים בין בציגי הגופים הגדולים ארה"ב וה„ה.

המטרה, אבל מרכזיתם, הם כמובן המשחקים האולימפיים בברצלונה, בעוד ארבע שנים. אולם המפגש הקרוב יותר של עמדת הספורט העולמית, יהיה כבר בעוד שבועיים בעיר סיאטל שבמדינת וושינגטון בחוף ה„רצון טוב" („גודוויל גיימס").

צ.ס.ק.א „אכלה" אותה מול פוארז

כבר בתחילת הפתיחה של משחק בית הגמר נפלה הפתעה, לאחר שאלופת בה"מ קבוצת צ.ס.ק.א מוסקווה נתנה בפתיע בביתה ע"י אלופת איטליה, סקאוליבי פוארז – 71:63 (34:28).

אין ספק, כי ההפסד של האלופה הרוסית בביתה מרמז במשהו על הצפוי לנו בהמשך המשחקים. בשחקים האחרים לא נפלו הפתעות. יוגופלאסטיקה גברה בביתה על לימוז' בתוצאה 78:87 ואיים סאלוניקי הביסה בהר הנעש שלה את ולנסוס הלשה – 63:116. ניקו גאלים קלע במשחק זה 44 נקודות.

בארצלונה לא השאירה מקום לספק מול משחק מאכזב של מכבי 82:83

מאת משה כהן

קן בולו היוה את הסיפור העצוב של המשחק הדרמאטי בין אלופות ישראל וספרד. הענק שחתם העד החטיא בשניות הסיום כסיכון מתעת לסל ומנע מעם שניה ברצישות „גם תנוכה". אמנם הספרדים כאילו ניסו להעניק למכבי כמתנה את הנצחון, אבל בולו לא קיבל את המתנה וכסיום זכתה ברצלונה בנצחון חוץ רחוק על מכבי ת"א – 82:83 (46:41).

המכבים איכזבו. הם סבלו מחוסר מול בשניות הסיום, אבל תוכיח של צבי שוקן צריכים לבוא בטענות רק אל עצמם, שכן משחקם היה ברמות רבות מסורבל ולא כל השחקנים הצליחו להביא את יכולתם ההילה. למעשה, פרט לקין מאני חזן ליפין איכזבו כל יתר השחקנים. גם המשחק הקבוצתי של מכבי לא השביע רצון וחזקה אמש ראינו מעט תרגילים.

האלופה הספרדית שיצתה פניה לעונת השנה שעברה, אמנם פרט להחלפת אחד משחקניה הזרים נותרו כל שחקני הסגל בקבוצה, אבל המשחק הקבוצתי של האלופה הספרדית היה יותר אחראי והשחקנים דיקו הפעם מכבים יותר בטחים. אין ספק, כי לברצלונה יש תלכיד מכבים מעולה. אולם אבדן העצתנות בשניות הסיום הופיע בקבוצה גם השנה וקשה להבין מדוע מכבים כמו סולומאבל, אפיפאניו וסיביליז מתנהגים ברגעים הקריטים כמו מרדנים. הפעם שיחק המול לספרדים והם ירדו מהמגרש מחוכים ומאושרים.

המשחק היה צמוד והפכפך בכל שלביו. אף קבוצה לא הצליחה לשכור את יריבתה. העצבנות הטפיעה כנראה על רוב השחקנים חאת אולי הסיבה שבסך הכל קלעו שתי הקבוצות 165 נקודות. לא אחת החטיאו שחקנים משתי הקבוצות ממצחי קליעה. קרצים וקשה היה להבין אותם. כנראה שהעצבנות הרבה היתה בעוריהם.

השחקן הטוב ביותר בשורות המכבים היה קין מאני, שלחם כאריה מתחת לסלים ואף קלע נקודות חשובות. חן ליפין קלע נקודות רבות ומשחקו היה יחסי יציב. אין ספק, כי עם יותר במזון יוכל ליפין לתרום יותר למשחק וחבריו ובעיקר אמורים הרבים לגבי חלוקת „אסיסטים" לחבריו הנבחרים.

לאבאן מרסר לא מצא בדקות רבות את ידיו ורגליו. יתכן שהתרגשות היתה בעוכריו ויש לקוות שמרסר יתודל כבר בשבוע הבא לפרוץ את השטרות. וילי סימס הרבה לכדור ולא אחת מתבך. סימס לא ניצל את יתרון הגובה שלו על־פני שומרו והא גם לא ניסה מספיק את כוחו בקליעה לסל. דוחן ג'מצי קלע 18 נקודות, אבל הוא החטיא כמה וריקות בדקות הקריטיות של המשחק ונתנו היה לצפות מה־קפסן" המכבי שיצליח לסחוף את חבריו למהפך. בדקות רבות הוא הפתיע במשחק ההגנה המוב שלו ואפי חוש זאת הייסב על בשרו. מרטי דניאל לא שמר בכבודה וגם משחק התקפה שלו לא הרשים במיוחד. קן בארלו היה ביתני ועל ההחטאה שלו בשניות הסיום עוד יחזור רבות.

פתיחת המשחק לא רמזה על הפתיע לקרות. המכבים בהשראת הדלקת נרות החנוכה וריסון העשן המחול שנורק ביציע הלמו והר הגעש של יד־אליהו יצא מגרון – 2:11. אולם, מי ששם לב באותם רגעים מרגשים לשלוחה של הספסל הספרדי צריך היה להיות מודאג. ואכן, שחקני ברצלונה חזרו ממהרות לתמונת המשחק וברוב דקות המחצית הראשונה חזינו במאבק שקול. רק בשלהי המחצית הצליחה מכבי לברוח במעט – 41:46.

במחצית השניה הגיעה המפולת. לאחר שתי דקות עקרות מכלים, הצליחה ברצלונה לשוב במהירות לתמונה – 50:50. המשחק השקול והמפכפך המשיך להתנהל וכולם הכינו עצמם נפשית לסיום דרמאטי. כשנותרו 4.15 דקות לסיום נראו הספרדים מאושרים – 79:87. כאן נכנס לפין ומאני לפעולה והצליחו לנצל אינדי כוחו של ברצלונה כדי להפיח תקווה. ברקה האחרונה עלה המתח באולם. חן ליפין עורר סערודיה לאחר שסל שקלע ממרחק נרשם לוח התוצאות כשתי נקודות בלבד, ראשי מכבי זעמו, אבל השופטים היו בשלהם וברצלונה הוליכה ביתרון של שלוש נקודות – 79:82. הכדור היה בידי שחקני האלופה הספרדית והכל נראה כבר נמוך. אולם, כשנותרו 28 שניות לסיום נתן סיביליז מתנת חנוכה למכבים ומסר כסדרון את הכדור מקו החוץ לידי קן בארלו המופתע. בארלו התקדם בבטחון לסל וספק אם אפילו הכין כיצד נכשל בקליעה פשוטה. בעקבות זאת נוצרה עבירה מכוונת על סולומאבל והוא קלע בהצלחה קליעת עונשין אחת – 79:83. כשנותרו 15 שניות לסיום שוב איבדו הספרדים את הכדור וג'מצי מיהר לקלוע ממרחק כדי להמתיק במעט את הגלולה המרה – 82:83.

קן בארלו מול אחדי טריס בעימות גבהים

רעה אישית

אהרן כהב

לשפר את הקליעה

החששות של צביקה שרף לפני שריקת הפתיחה נגד ברצלונה, לא היו לשווא. הכמהה המכבית לא עשתה אמש דשם שהיא מכבה לקראת הקרבות בבית הגמר. לחרות הלחיה שתמת הדר, שתחקה עליהי לאבאן מרסר ה„אחוז", שבשקות רבות של המחצית הנוכחית לא התיחה מקום ליותר משחקן ישראלי אחר – היתה לידת כל כרוכה בטאמצים כבירים. המכבים לא הצליחו למצוא את הדרך הקלה והבטלית לטבעת הספרדית וגם נאלצו להסתבך בתיבולים שונים עד שהכדור יצא ברוכו אל הטבעת ובמחצית המקרים קליעות עקרות.

הבלין המכבי של 2:11 בפתיחה הזוזיק רקמה ספורטה בלבר. מאן אפיפאניו הוחיף וקוסטה הרבו יחד עם ווחרנו חזבנו כבשו לאט אבל ביסודיות את הרחבה שמתחת לשני הסלים. בצד אחר צליפות ובצד השני מאבק בלתי מתפשר על קליטת הכדורים הזוחרים. במחצית הראשונה עוד היתה לאחרי מכבי ערנה (41:46) אבל כבל שבחקר מתבי השעון אל הסיום הזוחר, כי הספרדים מעבירים את היתרון לידיהם.

הנמנים חייבים לשפר את קליעותיהם ותנועתם האיטית המסרבלת לסל הידיב, אחרת נסבול מעוד המסרים צורבים ושוב נתרחק ממשחק הגמר.

קליעת המשך

יצחק שוחט

חנוכה מבוישת

גם גדול לא היה אמש למכבי ת"א בהיכל הספורט בידאליזה. מה שהחל בקול תרועה רמה, עת נרשמה על הלוח ההשמלי התוצאה 2:11 למכבי, נסתיים במפח נפש גדול.

מי שיבקש סיבות להפסד, שהיה בו, לדעתי, סממנים של אמללות הנבלת בשלומאליות – לא יתקשה למצוא. נסף לכך ראינו משחק חסר אחריות אל „המכבים" במראשות כשלות ומכופלות ואין מעם לנקוב בשמותיכי לא נגמה.

הסרנו אמש את הכובע, או את הסומבריו, בפני סראפיפניו וחבריו. אלה באו, דבר לנצח ותפסו את המכבים בקלונם. יתכן שאיזרזי הטיגות האחרונות של המשחק אמתקר היו לנגד עיניהם. אבל הם שכחו כי למכבי נגמר מיקי הארוכה. וגם אדוסכי.

מעמת לשיפוטי יתכן. אבל למה לבוא בטענות כאשר נצחון היה ברישג יד. הטעוכה בה הוחלקו נרות החנוכה לפני שריקת הפתיחה נותרה מבוישת.

מכבי יפו – בית"ר נתניה

יפו וקבה קבוצת מרכז קבלה טיפטוח. מבצעת בבית הנבחה לחלץ תיקו בחוץ. אצל הנתניתים הענינים עדיין יגעים ולכן סביר להניח שהביתיות תשאיר את הנקודות אצל הישראים.

התחזית: נצחון ליפו

מכבי טמרה – הפועל ר"ג

חגיגה בטמרה. לראשונה העונה מופיעה הקבוצה במגרשה הביתי ודווקא מול מוליכת הטבלה ו„אלופת התורה". ר"ג תנסה בכל הנראה בהגיגיות המעמד כשלא תשאיר שום סיכוי לאורחים.

התחזית: נצחון לר"ג.

מכבי תל־אביב – הפועל ת"א

מכבי תל־אביב – הפועל ת"א

מכבי ת"א – הפועל ר"ג

מכבי חיפה – הפועל ירושלים

מכבי נתניה – הפועל פ"ת

מכבי יבנה – הפועל לוד

מכבי בת"ים – הפועל חיפה

מכבי פ"ת – הפועל יהוד

מכבי נס"ס – הפועל כפ"ס

מכבי רמלה – מכבי שערים

מכבי פתח־תקוה – הפועל חולון

מכבי ירושלים – הפועל ירושלים

מכבי חדרה – הפועל רמת־גן

מכבי נתניה – הפועל ר"ג

מכבי חיפה – הפועל בת"ים

מכבי ת"א – הפועל כפ"ס

מכבי יבנה – הפועל לוד

מכבי רמלה – מכבי שערים

מכבי יפו – בית"ר נתניה

מכבי ת"א – הפועל ר"ג

מכבי חיפה – הפועל ירושלים

מכבי נתניה – הפועל פ"ת

הלוח הכללי | ידיעות אחרונות | הלוח הנפוץ ביותר | דבר ראשון בבוקר

טכנאי — הנדסאי קירור
דרוש
למפעל תעשייתי בגוש דן
דרישות התפקיד:
★ נסיון – 5 שנים לפחות במערכות קירור ומזגן אויר תעשיתיות.
נא לפנות בכתב יד, בצירוף קורות חיים לת.ד. 33616 ת"א מיקוד 61336
עבור מס' 88.

לחברה משחרית בתל־אביב
העוסקת במסחר בינלאומי
דרוש/ה
חשב/ת מנהל/ת חשבונות ראשי/ת
לעבודה עצמאית במסגרת התפקיד הכ"ל.
הכישורים:
1. רואה/ת חשבון צעיר/ה
2. נסיון כחשב/ת בחברה דומה
3. ידיעת אנגלית טובה בכתב ובע"פה
המתאימים מתבקשים להתקשר לטלפון 03-664561 ביום ב' בין השעות 08.00–12.00 בלבד לשלמה.

לתב' מזון גדולה
דרוש
מנהל סניף ירושלים
בעל נסיון מוכח ויכולת ניהול צוות עובדים, קווי תלוקה ומערכת רשומית ממוחשבת מצורים באזור ירושלים, חובה יתרון לבעלי נסיון בענף המזון
נא לפנות בכתב יד בצרוף קורות חיים ונסיון לת.ד. 10212 ת"א 61101
עבור „מנהל סניף"
במודעה קודמת מ־25.11 נפלה טעות במספר ת.ד. המספר הנכון מופיע במודעה זו. עם הפנים סליחה.

ידע מחשבים ותוכנה בע"מ
דרושים
איש תמיכה וסיוע ללקוחות
★ רקע פרמלי במחשבים.
★ הכרת המחשב „מקינטוש" – יתרון.
★ רקע בתקשורת מחשבים.
המעוניינים יפנו בכתב יד בלבד ל„ידע מחשבים"
ת.ד. 20544 עבור „איש תמיכה".
מזכירה למחלקת סיוע
★ נסיון בעבודה עם מחשב.
★ שליטה טובה באנגלית.
המעוניינות יפנו בכתב יד בלבד ל„ידע מחשבים"
ת.ד. 20544 עבור „מזכירת סיוע".

שחקנים
משוחררי צבא קבע, בואו לעשות
הסבה מביטחון לביטוח
בוא והצטרף אלינו ל"שחפים" סוכנות הביטוח המובילה בשוק ביטוח חיים.
אנו נכשיר אותך כאיש מכירות במערכת שיווק לביטוח ובסיום לך "קאריירה שניה" מכניסה ומבטיחה.
דרישות התפקיד:
★ השכלה תיכונית.
★ בעל רכב.
★ מעל גיל 26.
הכנסה חודשית מובטחת על בסיס משכורת ותנאים סוציאליים.
נא לפנות בכתב יד בצרוף קורות חיים לת.ד. 33616 ת"א
מיקוד 61336 עבור מס' 200. רק פניות מתאימות תיענה.
סודיות מובטחת.

לתעשיה הצבאית באיזור המרכז
דרושים/ות:
★ **01/58 מפעילי מכונות וציוד אוטומטי** — לעבודה במשמרות
דרישות המשרה:
1. בוגרי בית־ספר מקצועי 3 או 4 שנתי (בעבודת מכניקה ומכונות).
2. לאחר שרות צבאי.
3. בריאות תקינה (פרופיל 72 ומעלה).
★ **02/58 עובדות "יצור"** — לעבודה במשמרות
דרישות המשרה:
1. 11 שנות לימוד לפחות. שליטה מלאה בעברית.
2. בריאות תקינה.
★ **03/58 עובדי "יצור בלתי מקצועיים"** — לעבודה במשמרות
דרישות המשרה:
1. 10 שנות לימוד לפחות.
2. לאחר שרות צבאי.
3. בריאות תקינה (פרופיל 72 ומעלה).
מועמדים/ות הענים/ות לדרישות המשרה מתבקשים/ות למנות ליחידת התעסוקה של התעשיה הצבאית, רח' הארבעה 16, תל־אביב, בימים א, ב, 11–12.12.88 בשעה 8.00 בבוקר.
בא לזכיא תעודת זהות, פנקס מילואים ותעודת שחרור/או תעודת פטור. על כל מועמד/ת יהיה להמציא במועד מאוחר יותר בסופם שליחה של שירות התעסוקה בהקדם האפשרי.
ההסעות למפעל וחזרה מבוטלות בכפוף עד אשרור בדרגתו.
התעשיה הצבאית

נייטשר ביוטי
תעשיות קוסמטיקה בע"מ
דרושים:
אנשי מכירות
בעלי נסיון בענף. עדיפות לבעלי רכב.
טלפונים לקביעת ראיון: 053-334374
053-332882

★ מהנדס חשמל בכיר
בעל נסיון 5 שנים לפחות בפיתוח וייצור ציוד מיוחד
★ מהנדס חשמל
נסיון בהתקנות.
לפנות 03-9614666 ת.ד. 8590 ת"א (61084)

לחברת השקעות צבורית
דרוש/ה
מבקר/ת פנים
בעל/ת נסיון בתחום הביקורת הפנימית, לחברה ולמפעלי תעשיה וחברות מסחר הממוקמות באזור ת"א.
חיקף המשרה – עד חצי משרה אפשרי גם לפנסיונר/ית בעל/ת נסיון
בפרטים: ת.ד. 30121 ת"א 61301
עבור „מבקר/ת פנים"

עורכי־דין
בעלי נסיון וחוג לקוחות המעוניינים להצטרף למשרד עורכי־דין בעל מוניטין
מוזמנים לפנות לת.ד. 20064 ת"א 61200

גידרון תעשיות מזון בע"מ
דרוש/ה
מנהל/ת מעבדת מיקרוביולוגיה למזון
הכישורים הדרושים:
★ השכלה פורמלית מוכחת בתחום המיקרוביולוגיה
★ 5 שנות נסיון בתחום בדיקת מזון
נא לפנות בכתב יד בלבד, לגידרון תעשיות מזון בע"מ רחוב הנפח 21 חולון 58817, לידי ד"ר שומרוני.

לרב־בריח יבנה דרוש/ה
מהנדס/ת / הנדסאי/ת מכונות
ליח' פרוייקטים
★ התפקיד ליצירתיים, המעוניינים בשינוי, אנגר ושותפות בפיתוח ותכנון אמצעי הנפילה של העתיד.
★ נסיון של 3 שנים לפחות בתכנון.
מועמדים מתאימים יפנו בכתב־יד לת.ד. 465 יבנה 70653 (עבור יעל - אגף הנדסה)
רב־בריח - מקום גדול לעבוד בו.

חברת תעבורה
ברוכות הבאות
כימיה עתירת ידע
דרושים
מנהלי מוצר
• ליחידה עסקית האנאורגנית
• ליחידה עסקית המטפלת בחומרים מזנים
התפקיד כולל:
■ מדע עם לקוחות בארץ ובחו"ל
■ יזום, פיתוח מוצרים ושימושים חדשים
■ הבנת תקציב ובקרה על ביצוע.
התפקיד כרוך בנסיעות לחו"ל
הכישורים הדרושים:
■ כימאי או מהנדס כימיה
■ השכלה בסיתול עסקים/ כלכלה
■ נסיון שיווקי - יתרון
■ שליטה בשפה האנגלית
■ ידיעת שפות נוספות - יתרון
* ליחידה העסקית המטפלת בחומרים מזנים ולחלקות דרוש בנוסף נסיון מוכח בתעשיה הפלסטית
מבוך חיים במכנולוגיות המחר
סודיות מובטחת
מיועדים הענים לכישורים המבוקשים
מזמנים לפנות בכתב יד ובצרוף קורות חיים ונסיון למדור כח אדם ת.ד. 180 באר־שבע 84101 (נא לציין ת.ז.)
מודעה זו מתיחסת לנשים וגברים כאחד

לחברה לבנה בנתניה
מזכירה מנוסה
מנהלת חשבונות מומחשבת.
לשעות העבודה מ־8.00–16.00
טל: 08-401097, 08-406229.

מכון מ.ש.פ.
שירותים פסיכולוגיים
לאגודה ציבורית ארצית וחדיקה ורבת פעילים
דרוש/ה
מנהל מערך ארצי לגיוס וניהול כספים
משרה מס. 900
התפקיד:
הפעלת שכירים ומתנדבים, ניהול מרים, תכנון וארגון.
כישורים:
ניסיון מוכח בניהול כספים וכח אדם, ידע בשיווק ופרסום, תואר אקדמי בכלכלה, ראיית חשבון או מנהל עסקים, ידע במחשבים, נידות בהחלט, שליטה טלאה בעברית ובאנגלית.
עדיפות לבעלי נסיון בניהול מערך התרשה איסוף כספים.
שכר בהתאם לכישורים
להגשת מועמדות יש לפנות בכתב־יד תוך פירוט קורות־חיים לת.ד. 11767 מיקוד 61116 תל־אביב, ולציין את מספר המשרה
סודיות מובטחת

דרושים
פקיד/ה
לאגף בטוח חיים
בעל נסיון 3 שנים לפחות בתחומי
הפקה ושיווים של פוליסות בטוחי חיים / מנהלים
מועמדים מתאימים בעלי נכונות לעבודת מאומצת יפנו בכתב יד לכ"א ת.ד. 37299 ת"א 61372
אי־לון חברה לבטוח

חברת ישראלית לאשפרה בע"מ
דרושים:
מכונאי אחזקה
נא לפנות למנהל כח אדם
אחוז תעשיה יבנה
טלפון 08-439021
— סודיות מובטחות —

שומרים
לבריס שדה עין־גדי
רזוק, מגורים במקום, רשיון נהיגה, רצוי ידע בחזוקה
לפנות – 057-84250, 057-84288 לאר'.
לבריס שדה מעלה־אפרים
רזוק, מגורים במקום, רשיון נהיגה
לפנות – 02-941344 לעמי.
החברה להגנת הטבע

לחברת הר וגיא
דרושים/ות
מדריכים/ות מעולים/ות
לידיעת הארץ להדרכת טיולי בתי ספר
★ בוגרי קורס מורה דרך, החברה להגנת הטבע, אוניברסיטה וחוו"ל.
לתיאום פגישה טלפון 03-759164
כתובת: שדרות ירושלים 96 רמת־גן

רשת מכללות, בתי־ספר תיכוניים טכנולוגיים ומקיפים, בתי־ספר תעשייתיים ולחניכים.
MACOMALTAY
טכנולוגיה ומדע לקידום האדם והחברה
למרכז עמל דרוש/ה
סמנכ"ל/ית לענינים פדגוגיים
תאור תפקיד: אחריות לנושאים הפדגוגיים מדעיים וטכנולוגיים במוסדות "עמל"
דרישות המשרה:
★ השכלה אקדמית, תואר שני או שלישי
★ רשיון הוראה קבוע
★ נסיון ובקיאות במינהל חינוכי על יסודי
★ ידע ונסיון בכלכלה חינוכית
★ כושר ניהול צוות
★ רצויה הכרת מערכת החינוך המדעית-טכנולוגית
מועמדים מתאימים מתבקשים לפנות עד תאריך 23.12.88 בצרוף קורות חיים והעתקי תעודות, למת' כח אדם, "עמל" רח' קהילת קייב 15 ת"א 69410.
פרסום זה מתקן פרסום קודם מתאריך 4/11/88.

דרוש/ה מיד מנהל/ת לביה"ס המקיף "עמל" ע"ש שרייבר בית שמש
★ השכלה גבוהה ומושלמת (רצוי ברמה של M.A או M.Sc.)
★ רשיון הוראה קבוע
★ נסיון של 5 שנים לפחות בהוראה ובניהול בי"ס על־יסודי
★ כושר הדרכה בעבודה פדגוגית
★ נסיון בפעולות חינוך חברתי ופעילות עם צבור ההורים
מועמדים המעוניינים באתגר חינוכי, מתבקשים לפנות בכתב ולצרף תיאור תולדות חיים, תעודות והמלצות למנהל המחלקה הפדגוגית "עמל" רח' קהילת קייב 15, תל־אביב. מיקוד 69410.
המועד האחרון להגשת הצעות 25.12.88.

לחברה לתרופה בינלאומית
דרוש
בחור רציני
לאחר שרות צבאי
לעבודות כלליות
03-7522055

למשרד אדריכלים בת"א
דרוש/ה
שרטט/ת והנדסאי/ת
נסיון 5 שנים לפחות
– 5 ימים בשבוע –
טל: 03-219254

שמאי רכב מוסמך
נסיון,
סודיות מובטחת
לפנות לת.ד. 9069 חיפה.

למושב גן שומרון דרוש
גזבר
לתצי משרה
לפנות למושב גן שומרון
דאר כרכור 37915

לחברת מחשבים
דרוש/ה
מתכנת / מנתח
בעל/ת נסיון ב־P.C.
ביסיק וסרוזיה
נא לפנות בכתב יד לת.ד. 37657 ת"א מיקוד 61375
— סודיות מובטחת —

אלעד מערכות - כח אדם בע"מ
דרושים
אנשי מחשב
מנוסים
בכל התחומים 03-239063

לבית קלנוע חדש בחניה
דרוש מנהל בית
לפנות בכתב בצרוף קורות חיים לת.ד. 11322 ת"א

קיבוץ עין דור מחפש
אחות
בסיר פרטים לפנות לטל:
ביום: 06-768409, בערב: 06-768284

למלון דביר חיפה
דרוש
טבח - אחראי מטבח
בישורים:
● טוג 4-5
● נסיון בעבודה במלונות 4-5 כוכבים
● רצוי רקע בהדרכה
לפרטים נא לפנות למר דבירי אליעזר
טל. 04-381068

קופת חולים לעובדים לאומיים
דרושים:
1. מנהל
למכוני הרנטגן ומכון הרנטגן המרכזי בת"א
2. רוקחים אחראיים
לבתי־מרקחות באזור המרכז ובאשדוד, במשרות מלאות וחלקיות, או על־פי הסדר מיוחד.
נא לפנות למחלקת המנגנון
טל. 03-210271
קופת חולים לאומית - בריאות עם עתיד

Systematics סיסטמטיקס בטוחון מוגבל | **PRIME Computer**
עם התרחבות פעילותנו דרוש:
SYSTEMS ENGINEER/SYSTEMS PROGRAMMER
בעל נסיון של 5-1 שנים וקע/נסיון בתחומים:
★ מערכות הפעלה במיני מחשבים (UNIX וכדומה)
★ רשתות תקשורת
★ תמיכה בלקוחות ובהדרכה - יתרון
★ מסדי נתונים עבאיים (INGRES, ORACLE וכדומה) - יתרון
תנאי עבודה מצויינים
המעוניינים יפנו בכתב בלבד לפי הכתובת: סיסטמטיקס בערבון מוגבל,
רח' ביאליק 155-157 רמת־גן 52523,
ויציינו על גב המעטפה לתפקיד SE.

עם הרחבת הפעילות
Dr. Fischer
למפעלי
ד"ר פישר תעשיות פרמצבטיות
דרושים
פקידה ראשית
אחראית על המשרד הראשי של החברות/מפעלים.
שולטת בהדפסה על מעבד תמלילים (א.ב).עברית ואנגלית ברמה טובה מאד.
ידע ונסיון בניהול משרד ממוחשב.
כושר ארגון ויחסי אנוש טובים.
פקידת הנהלת חשבונות/קלדנית
סוג 2 בהנהלת חשבונות
לעבודה בהנהלת חשבונות - שיווק,יכולת עבודה מול מחשב (IBM36).
פקידה למחלקת התפעול
הנדסאית וטכנאית תעשיה וניהול מתחילה
המשרות לעיל לעבודה מלאה בין 7:30-16:30 חמישה ימים בשבוע בבני-ברק נא לפנות לת.ד. 39367 ת"א מיקוד 61392 תוך ציון המשרה על המעטפה.

למוסד בנקאי בת"א
דרושות:
מוכירות אחר"צ
★ השכלה תיכונית – מלאה.
★ ידיעה טובה בשפה האנגלית.
★ הדפסה עברית שוטפת.
★ רצוי נסיון של שנתיים במזכירות.
העבודה במשרה חלקית
בין השעות 14.00–18.00
המעוניינות תמצינה בכתב יד בצרוף קורות חיים ונסיון קודם לת.ד. 23032, תל־אביב עבור „מס' 815".

למחלקה המשפטית של מוסד בנקאי
דרוש/דרושה
עורך/ת דין מתחיל/ה
נא לפנות בכתב בצירוף קורות חיים ת.ד. 2428 ת"א מיקוד 61024 מחלקת כח אדם – משרה מס' 10

למפעל לטריקו סרינמיש דרושות
עובדות מקצועיות
למשמרת יום מ־7.00 עד 3.30 אחה"צ
למשמרת ערב מ־3.30 עד 8.00 בערב.
★ תנאי עבודה מתמצים בשטח
★ שעות עבודה מסיימת לאיזאות
★ אוירה נעימה ואיכותית ביקר
★ חסעות מתוך לגמר יום
★ 5 ימי עבודה בשבוע
לפנות לגמר כח אדם לשולת. טל: 03-377746
רח' הרבנות 32 (ליד תחנת הרכבת) בת"א.

ליפאורה בע"מ
יצרני מיץ פז ושוופס
לטניף חיפה דרושים/ות
מוכרנים/יות
הכישורים הדרושים:
★ השכלה תיכונית.
★ נמרצות והריצות.
★ נכונות לעבודה בשעות בלתי שגרתיות.
★ תקשורת בין־אישית טובה.
לפנות בכתב יד לאמנון דיינגי
ת.ד. 2340 רחובות 76120 עבור מוכרן.

למפעל תעשייתי באזור חיפה
דרוש
מנהל מחסן
הכישורים הדרושים:
★ ידע ונסיון מתקן בניהול מחסן ממוחשב.
★ השכלה תיכונית מלאה.
★ ידיעה טובה בחשבון
★ נסיון בניהול צוות עובדים
★ כושר ארגון וניהול
★ ידיעת השפה העברית על בוריה
★ בעל רשיון נהיגה
מועמדים מתאימים יפנו, בכתב יד, תוך פירוט קורות חיים ונסיון קודם אל ראש אגף מרואים ת.ד. 24149 תל אביב ויציינו על גבי המעטפה „מנהל מחסן".
סודיות מובטחת

למפעל תעשייתי באזור חיפה
דרוש
מנהל מחסן
הכישורים הדרושים:
★ ידע ונסיון מתקן בניהול מחסן ממוחשב.
★ השכלה תיכונית מלאה.
★ ידיעה טובה בחשבון
★ נסיון בניהול צוות עובדים
★ כושר ארגון וניהול
★ ידיעת השפה העברית על בוריה
★ בעל רשיון נהיגה
מועמדים מתאימים יפנו, בכתב יד, תוך פירוט קורות חיים ונסיון קודם אל ראש אגף מרואים ת.ד. 24149 תל אביב ויציינו על גבי המעטפה „מנהל מחסן".
סודיות מובטחת

עמית" שרותי תקשורת
דרושים לסניפי החברה בירושלים, תל־אביב וחיפה
אנשי / נשות מכירה מנוסים
לשיווק שרות יחודי של שינור טלקס ופקס.
ישירות מהחשב הלקוח.
רצויים בלבד, מ־3 חערים, יפנו למשרדנו בת"א לקביעת ראיון עם גב' מילת, טל' 03-5449626.

ברדר — BROTHER
דרוש
נציג מכירות למדפסות לייזר
נסיון בשיווק ותמיכה במדפסות לייזר.
חבות בממשקים למעבדי תמלילים נפוצים
ותוכי הפרטים המקובלים.
ותאים טובים למועמד המתאים.
לפרטים נא לפנות לטלפון 9225921
לבקש את לילי

מכון מ.ש.פ.
שירותים פסיכולוגיים
לאגודה ציבורית ארצית וחדיקה ורבת פעילים
דרוש/ה
מנהל מערך ארצי לגיוס וניהול כספים
משרה מס. 900
התפקיד:
הפעלת שכירים ומתנדבים, ניהול מרים, תכנון וארגון.
כישורים:
ניסיון מוכח בניהול כספים וכח אדם, ידע בשיווק ופרסום, תואר אקדמי בכלכלה, ראיית חשבון או מנהל עסקים, ידע במחשבים, נידות בהחלט, שליטה טלאה בעברית ובאנגלית.
עדיפות לבעלי נסיון בניהול מערך התרשה איסוף כספים.
שכר בהתאם לכישורים
להגשת מועמדות יש לפנות בכתב־יד תוך פירוט קורות־חיים לת.ד. 11767 מיקוד 61116 תל־אביב, ולציין את מספר המשרה
סודיות מובטחת

לטפעל של התעשיה הצבאית באיזור המרכז

דרושים:
מסגרים/רתכים
בגרי ב"ס מקצועי א/ו קורסים מוכרים

בעלי ידע בקריאת שרטוט סכני וניסיון של 3 שנים לפחות.
עדיפות תינתן לבעלי ניסיון ברימתך שריקן.

מועמדים העונים לדרישות המשרה מתבקשים לפנות ליחידת התעסוקה של התעשיה הצבאית, רח' האר"בעז 16, תל-אביב, ביום ראשון – 11.12.88, בשעות 08.00–10.00.
על המגיעים להצטייד בתעודת זהות, פנקס מילואים ותעודת שבוי.

ניתן לפנות במירוש קורות חיים, ליחידת התעסוקה של התעשיה הצבאית, ת"ד 1044 רמת"ש, מיקוד 47100.
נא לציין מס' התעודת זהות

התעשיה הצבאית

לבית ציוני אמריקה
דרושה
מרכזנית
פקידת מודיעין
למשרה מלאה בשעות אחה"צ בי 15.30 – 22.00
ידיעת השפה עברית ואנגלית (דיבור) חיונית.
נא לפנות לבית ציוני אמריקה רח' דניאל פרישמן 3, ת"א. טל: 03-259341

הנדסאי/מכונאי מחשבים
★ נסיון מעשי עם מחשבים אישיים XT, AT, 386.
★ אנגלית סבירה/ניהולית – מעבדה ושירות
נא לפנות בכתב ביד ל"עדיף מחשבים בע"מ" (מיאמי VISION) ת.ד. 59 כפר-ביה 70450
סודיות מובטחת

למפעל תעשייתי גדול
דרושים
מהנדסי מערכות אלקטרוניקה

בעלי רקע ונסיון במערכות צבאיות משובצות מחשב בשטח המכים, ל"א או תקשורת.
העבודה רבת אתגר בפיתוח, שילוב וניסויים מערכתיים בפרויקט פיתוח מתקדם רב-שנתי.
על המעוניינים לפנות לת.ד. 612, יבנה.
סודיות מובטחת
מודעה זו מיועדת לנשים ולגברים

למלון 4 כוכבים בצפון
דרוש
טבח ראשי
לפנות בכתב בציון קודות חיים, ניסיון קודם והמלצות לת.ד. 2134 ת"א עבור "טבח ראשי"

למוסד ציבורי
דרוש
מנתח מערכות / מתכנת בכיר

הכישורים הנדרשים:
א. תואר ראשון במדעי המחשב או במתמטיקה.
ב. ניסיון של 3 שנים לפחות בתכנות על מיני מחשבים.
ג. שליטה וניסיון בשפת "C".
ד. ידע בשיטות תכנות והנחזקות תכניות.
ה. ידיעת השפה האנגלית חובה.
עדיפות תינתן לבעלי:
א. ניסיון במערכות זמן אמת.
ב. ניסיון במחשבי D.G. ומערכת הפעלה AOS/VS.
ג. ניסיון בתכנון מערכות.
ד. הכנה בסיסית במערכת הפעלה.

המועמד המתאים ידרש לעבוד השלמות, בת כ"ם חודשים בארה"ב.
אחר"כ יקבע בהתאם לכישורי המועמד.

על המעוניינים לפנות בכתב-יד עד לתאריך 16.12.88, לת.ד. 7019 ת"א 61070 עבור "מתכנת בכיר".

לחברת אי סי איי מלקום בע"מ
דרושים/דרושות

1. מהנדס/ת אלקטרוניקה
חמש שנות נסיון במערכות משובצות מיקרו מחשב
נסיון ותיכנתי ב-80286 – חכרתי. חכרת PC/AT – יתרון.

2. הנדסאי/ת אלקטרוניקה
(לתקופה של כ-6 חודשים)
שלוש שנות נסיון במערכות משובצות מיקרו מחשב.
נסיון ב-8031 – הכרחי, ב-80286 – יתרון.

3. הנדסאי/ת אלקטרוניקה
(לתקופה של כ-6 חודשים)
נסיון של שלוש שנים במערכות RS הכרת 8031 – יתרון.

4. מהנדס/ת תוכנה לזמן אמת
שלוש שנים נסיון במיקרו מחשבים וסביבת פיתוח של INTEL.
שפות C ו-ASSEMBLY. רקע בחומרה – יתרון.

תחל מיום א' נא להתקשר 03-333241 למשרות 1, 2, 3 לאיציק לוי, קו פנימי 226
למשרה 4 ליעקב שגל, קו פנימי 277

אתגר, יוזמה, נכונות לתרום
אם אלה אינן רק מילים עבורך – מקומך עמנו
אם אתה בן 21–30, בוגר 12 שנות לימוד, לאחר שירות מלא בצה"ל כקצין ביחידת שדה

הצטרף ליחידה מיוחדת העוסקת במשימות בלתי-שגרתיות

אצלנו תמצא:
★ עבודה מעניינת,
★ אפשרות לקידום ותנאי שכר טובים
★ קביעות בעבודה

פנה בכתב לת.ד. 39351 מיקוד 61392 (עבור יפתח) וציין קורות חיים ופרטים אישיים מלאים (כולל מס' ת.ז. ומס' טלפון).
– פרטים מתאימים ייענו –

לחברה ליבוא ושיווק ציוד טכני
דרוש
סוכן מכירות
(עדיפות לנגדסאי/מכונאי)

הכישורים הדרושים: חרוץ, נמרץ ויכולת שיווק, כושר ביטוי בע"פ ובכתב. ידע בסיסי בשפה האנגלית, נסיון קודם, רשיון נהיגה.

לפנות בכתב בצרוף קורות חיים ת.ד. 223 פתח-תקוה 49101.
סודיות מובטחת

למגן מעליות בע"מ
דרוש/ה
איש/ת מכירות מעולה

בעל/ת נסיון עצמאי/ת ואחראי/ת, יזמי וכושר בפצוע מעולה לניהול מו"מ עם קבלנים.
מגורים באזור המרכז יתרון.
נסיון בענף הבניה יתרון.
הזדמנות לעבודה מעניינת בעלת אופק.
תנאים טובים ורכב צמוד למתאים/ה
לפנות בכתב יד לת.ד. 3250 קרית-אריה פתח-תקוה עבור שמואל

קופת חולים מכבי
דרושים
רופא/ת משפחה
לעבודה באזור ת"א
על המעוניינים להתקשר לגב' סילביה טל': 03-5630310.

דרושה
אחות מוסמכת
לקיבוץ מחניים
רציה רווקה או בעלת משפחה מתחילה.
נא לפנות לטלפון 06-933711 בבוקר 06-933335 בשעות הערב.

להקמת מערך שיווק ארצי למוצר בתחום הבנין המתאים גם לבתים פרטיים
דרושים
סוכני מכירות לזיכיון בלעדי

★ באזורים: דרום / מרכז
★ רכב – יתרון
★ ניסיון קודם בענף הבניה – יתרון

לקביעת ראיון, טל: 03-663437 או לפנות בכתב יד בציון פרטים וניסיון לת.ד. 50073 ת"א 61500, עבור "שיווק".
– סודיות מובטחת –

לחברת עמילות מכס מתפתחת
דרוש
מנהל מסחרי שיווקי

בעל יכולת ניהול מסחרית
וכושר פיתוח שיווק בתחומי
עמילות המכס והשילוח הבינלאומי.
יתרון לבעלי אחד מהכישורים הבאים:
★ רשיון סוכן מכס
★ רשיון משלח בינלאומי
★ רשיון סוכן ביטוח

נא לפנות בכתב-יד בצירוף קורות חיים לת.ד. 20519 ת"א, עבור "מנהל מסחרי"
– סודיות מובטחת –

רותם דשנים בע"מ
לאגף השיווק בחל-אביב דרושה
מזכירה בכירה

★ נסיון במזכירות וניהול משרד
★ שליטה בשפה האנגלית להדפסה וסלקס

נא לפנות בכתב בצירוף קורות חיים והמלצות אל "רותם דשנים בע"מ" מ.ד. 20279 הקריה ת"א 61203 בציון "מזכירה".

לחברת בניה גדולה במרכז
דרוש
מהנדס בניין לניהול פרויקטים

★ נסיון מוכח בביצוע פרויקטים מורכבים
★ בעל נסיון בניהול עסקי של עבודות ציבוריות, ניתוחי מחירים ובניהול מו"מ.

מעמדים ישלחו פרטי קורות חיים ותסיון לת.ד. 11024 תל-אביב 61110, ויצירנו מסי משרה.
סודיות מובטחת
תנאים ייעוץ לעשאי כח אדם בע"מ

---

digital
מרכז טכנולוגי לתכנון וביתוח בירושלים

אנו מרחיבים פעילותנו ע"י בניה לפרויקטים חדשים בתחומים עתידיים. ולצורך כך דרושים לנו אנשי מקצוע מומחים בתחום המחשבים.

מהנדס מחשבים בכיר
בעל נסיון בפיתוח חומרה/תוכנה
★
מהנדסי מחשבים/ אלקטרוניקה מתחילים
לחפקיד של מהנדסי תכנון VLSI

אצלנו תמצא הזדמנות:
לעבוד בארגון יציב ובהיר פרוגרמה.
לשלב רציניות עם מעמד חדש עם ריכוז של חברת מחקר.
להצטרף לפעילות צעירה ולהשפעה יחד עמנו.

בתרים ברישומים הנכונה
אנו ומייע לכמעמדים שישתקו מתרים
עוסקים עשויים להגדעם רשיעות לארצות הברית
סודיות מובטחת
המעוניינים יפנו בכתב בלבם, בציון קורות חיים ותעודות (מומלצים לשמירת מהנדסים מתחילים מתבקשים לצרף גליון ציונים), לת.ד. 10109 ירושלים.

המודעה מיועדת לעניים אברים בלאור

אגיש
ציוד סביבתי למחשבים בע"מ
רח' דיב"ל 18 תל-אביב דרוש/ה
מהנדס/ת אלקטרוניקה

* בעל ידע ונסיון בתקשורת מחשבים
* נסיון בסכירות של מוצרי אלקטרוניקה בתחום הקשורת מחשבים
* שפה אנגלית על בוריה, רצוי שפות נוספות.

התפקיד כרוך בסכירות בחו"ל
לדרשים נא לפנות לטלפון 03-371282

לחברת איכות הישראלית
דרוש/ה
מרכז/ת
בתי דיור מוגן לקשישים
(משרה חלקית)

דרישות: אחראי/ת לניהול ופיתוח בתי דיור מוגן.
נסיון וידע בעבודה עם קשישים,
רציה השכלה גבוהה.
נא לפנות למזל, טל. 03-610721/2

לחברת אחזקות
דרוש
איש מכירות תוכנה
(P.C ותאמיות)
רצוי בעל רכב, רקע בתוכנת הכרת הענף.
נא לשלוח קורות חיים לת.ד. 6065 תל-אביב

לחברה ותיקה וידועה בתל-אביב
דרושה
פקידת מכירות

בעלת מרץ ויוזמה לתפקיד מעניין ומגוון. הכולל שיווק וקידום מכירות. ניסיון – יתרון. אחריה נעימה ותנאים טובים. לפנות לדן – טל. 03-810312.

לחברת מכירות העוסקת במכירות לתיירים
דרוש
מנהל תיק אילת

דרישות המשרה:
★ יכולת לפקח על מכירות
★ אחריות בכל הקשור לניהול הסניף
★ ידיעת אנגלית – הכרחית. הערית ספה נוספת

תנאים מרבים למתאים

למעוניינים – נא לפנות בכתב יד, בצירוף קורות חיים. לת.ד. 33149 ת"א 61337.
– סודיות מובטחת –

לאולפן לבגרות דרושים
מורים

לכל המקצועות להכנת בחינות לבחינות בגרות בשעות הערב
רק מורים בעלי נסיון בהכנת בחינות לבגרות ותעודת הוראה מתבקשים לפנות:
תל-אביב: 03-546058
ירושלים: 02-222375
חיפה: 04-641040
באר-שבע: 057-71890
תנאים טובים למתאימים

לחברת מחשבים
דרוש
איש מכירות תוכנה
(P.C ותאמיות)
רצוי בעל רכב, רקע בתוכנת הכרת הענף.
נא לשלוח קורות חיים לת.ד. 6065 תל-אביב

קשת האגודה למען הקשיש בתל-אביב-יפו
דרוש/ה
מרכז/ת
בתי דיור מוגן לקשישים
(משרה חלקית)

דרישות: אחראי/ת לניהול ופיתוח בתי דיור מוגן.
נסיון וידע בעבודה עם קשישים,
רציה השכלה גבוהה.
נא לפנות למזל, טל. 03-610721/2

לחברת מחשבים
דרוש
אנשי שיווק לעבודה מזדמנת
רצוי מתחום הפרסום/פיננסים

* נשיון מוכח של 3 שנים בתפקיד.
* תגמול גבוה.
* הזמנה ניתן ושיווק ניהול כוכא ומרץ ברמת נבחרת.
* בעלי רכב.

תנאים טובים למתאימים
נא לפנות בכתב יד בצירוף קורות חיים לת.ד. 32471 מיקוד 61332 ת"א.

לחברת בניה גדולה
דרוש
מהנדס בניין לניהול פרויקטים

★ נסיון מוכח בביצוע פרויקטים מורכבים
★ בעל נסיון בניהול עסקי של עבודות ציבוריות, ניתוחי מחירים ובניהול מו"מ.

מעמדים ישלחו פרטי קורות חיים ותסיון לת.ד. 11024 תל-אביב 61110, ויצירנו מסי משרה.
סודיות מובטחת
תנאים ייעוץ לעשאי כח אדם בע"מ

למפעל תעשייתי גדול באזור היפה
דרוש
אדריכל

★ בעל נסיון בעבודה מעשית של 3 שנים לפחות;
★ תקשורת בין-אישית טובה;
★ התפקיד כרוך בנסיעות.

נא לפנות בכתב-יד בפרטים קורות חיים ונסיון בעבודה לת.ד. 4354 חיפה (31043) עבור "אדריכל"
סודיות מובטחת

אנשים טובים – אצלנו זה בטבע.
דרושים/ות
למפעלנו הכימי פלנסקס בנתניה

מנהלי משמרות
הכישורים הדרושים:
- הנדסאי/סכנאי כימיה
- או תעשיה וניהול בעלי נסיון ניהולי
- 3 שנות נסיון בתעשיה
- נכונות לעבודה במשמרות
- מגורים באזור השרון

מפעילים כימיים
הכישורים הדרושים:
- 10 שנות לימוד לפחות
- נכונות לעבודה במשמרות
- ידיעה בסיסית בשפה האנגלית
- מגורים באזור השרון
- עדיפות לבעלי ניסיון בתעשיה הכימית

מכונאי אחזקה
הכישורים הדרושים:
- הנדסאי/סכנאי מכונות
- בעל ידע בפניאומטיקה הדראוליקה ובקרים מתוכנתים
- עדיפות לבעלי נסיון בתעשיה ובעבודות ריתוך וצנרת

המועמדים מתבקשים לפנות בכתב יד למחלקת כח-אדם תד. 160 נתניה מיקוד 47101 או לפנות ישירות למפעלנו באזור התעשיה הישן נתניה

טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

אביקן בתנופה – בוא תצטרף!

סמוך מפעל ודק צוכות כימיה תרשה, אלמות הייצר הים הנקים ובכן המשרדים החדש המרוח והמדוני מעמד להגיעים לך את הנכונה בחברתו.
אביק, יצרנית תרופות לישראל ארוחה הארה"ב קוראה לך להכסיף והחזקים יחד איתה, כשחוף בעמדה הנכונה.

כעבל מחסן
★ ידיעות בסיסית בעברית כלשי כמחסנת.
★ נסיון קודם בתחום עובדים.
★ רציה שליטה באנגלית.

5 ימי עבודה בשבוע הסעת כאוד הבוכה.
פנה בכתב לפעמת לאביק בע"מ ת.ד. 8077 אזור תעשיה חדרים נתניה עבור רחל מעם.

אביקן

אתך, ניצור כימיה!

למוסד ממלכתי
דרושים קציני מילואים

בדרגות: סגן, סרן, רב-סרן
אנו מציעים לך
★ עבודה בעלת ענין ואתגר, הכרוכה בנסיעות.
★ לימוד השפה הערבית.
★ תנאי שכר טובים תנאי שרות מיוחדים (לרבות רכב צמוד בתום ההכשרה).
★ עבודה קבועה.
★ מסלול קידום רחב ואפשריות להתפתחות עפ"י כישורים.

אם גילך 23–31, השכלתך לפחות תיכונית מושלמת ובריאותך תקינה

פנה נא בכתב לת.ד. 33171 ת"א (מיקוד 61231) עבור כ"א, בצירוף תולדות חיים ופרטים אישיים (כולל מספר ת"ז וטלפון).
פרטים מתאימים ייענו.

לחברת מפתחות בתיקוף ארצי
דרושים/ות
תוכניתנים/ות

● **הכישורים הדרושים:**
(1) נסיון מוכח של שנתיים לפחות בעבודת מחשב IBM 43xx (MAIN FRAME).
(2) שפות RPG, COBOL.
(3) עבודה בסביבת DOS-VSE תחת VM.
(4) נסיון בכתיבת תוכניות ON-LINE.
(5) עדיפות לבעלי/ות רקע בנושאי שכר וכ"א.
(6) תושבי/ות גוש דן והסביבה.

מועמדים/ות מתאימים/ות יפנו-תבנינה בכתב יד בצירוף תולדות חיים ונסיון קודם, לאגף כ"א לת.ד. 8751 ת"א – יפו.
– סודיות מובטחת –

הספקה
חברה ישראלית להספקה ולתקנאות בנרם
לסניף נמינוז
דרוש:
מחסנאי מכני והדברה

דרישות התפקיד:
★ נסיון בחקלאות.
★ הכרת מוצרים חקלאיים.
★ נסיון בתפעול מחסן – יתרון.

לפנות טלפונית: 057-82972/3/4 ליגאל

לאמניקלופדיה הישראלית הכללית
דרושים/ות
מקדמי/ות מכירות

★ נחתמות לך 2 מכירות בלבד ליום ובשעות הטובות לך –
והכנסתך: 3,000 ש"ח לחודש.
(מחיר האמניקלופדיה במבצע: 540 ש"ח ב-10 תשלומים).
★ נסיון במכירות – לא הכרחי.
★ רכב חובה.
– המתאימים יעברו הדרכה קצרת מועד –
– התחלת העבודה מיידית –
תפוך את האמניקלופדיה הישראלית הכללית לסיפור ההצלחה שלך.
הזדקשר/י עוד היום 03-7522922, 03-7522890

לעבודה בצפון
דרושים

1. מהנדסי תעשיה וניהול
עם נסיון של לפחות 4 שנים בתכנון והקמת מערכות ענ"א בתעשיה.
יועדפו בעלי סיווג בטחוני

2. מתכנתים
בעל נסיון מוכח בהקמת מערכות ענ"א לתעשיה על IBM – 36

יש להעביר קורות חיים בכתב לא יאוחר 20.12.88 לת.ד. 5794 חיפה מיקוד 31037

לחברת מלון בנתניה
מנהל מכירות

דרישות:
★ ניסיון בתפקיד דומה.
★ ידיעת שפות.
★ אישיות מתאימה.

לפנות בכתב בציון קורות חיים ונסיון קודם לת.ד. 2134 ת"א עבור "מנהל מכירות"

לחברת מלון בנתניה
מנהל מכירות

דרישות:
★ ניסיון בתפקיד דומה.
★ ידיעת שפות.
★ אישיות מתאימה.

לפנות בכתב בציון קורות חיים ונסיון קודם לת.ד. 2134 ת"א עבור "מנהל מכירות"

למשרד עורכי דין
דרושה
מזכירה מנוסה

בעלת נסיון וידע בהדפסה
על מעבד תמלילים,
5 ימי עבודה בשבוע.
שעות העבודה: 8.30–16.30
תנאים טובים כמקובל המתאימה
טל' 03-7523716/7/8

לאולפן לבגרות דרושים
מורים

לכל המקצועות להכנת בחינות לבחינות בגרות בשעות הערב
רק מורים בעלי נסיון בהכנת בחינות לבגרות ותעודת הוראה מתבקשים לפנות:
תל-אביב: 03-546058
ירושלים: 02-222375
חיפה: 04-641040
באר-שבע: 057-71890
תנאים טובים למתאימים

לחברת מכירות
דרוש
מנהל מכירות

דרישות המשרה:
★ יכולת לפקח על מכירות
★ אחריות בכל הקשור לניהול הסניף
★ ידיעת אנגלית – הכרחית. הערית ספה נוספת

תנאים טובים למתאימים

למעוניינים – נא לפנות בכתב יד, בצירוף קורות חיים. לת.ד. 33149 ת"א 61337.
– סודיות מובטחת –

לחברת מכירות
דרוש
מנהל מכירות

דרישות המשרה:
★ יכולת לפקח על מכירות
★ אחריות בכל הקשור לניהול הסניף
★ ידיעת אנגלית – הכרחית. הערית ספה נוספת

תנאים טובים למתאימים

למעוניינים – נא לפנות בכתב יד, בצירוף קורות חיים. לת.ד. 33149 ת"א 61337.
– סודיות מובטחת –

לחברת מכירות
דרוש
מנהל מכירות

דרישות המשרה:
★ יכולת לפקח על מכירות
★ אחריות בכל הקשור לניהול הסניף
★ ידיעת אנגלית – הכרחית. הערית ספה נוספת

תנאים טובים למתאימים

למעוניינים – נא לפנות בכתב יד, בצירוף קורות חיים. לת.ד. 33149 ת"א 61337.
– סודיות מובטחת –

מבחר מודעות

מבחר מודעות

03-6171001

מעל 24 שנות ניסיון מוכח בגיוס עובדים

מבחר מודעות!

SALES MANAGER

For our expanding European subsidiary headquartered in Brussels, Belgium we are seeking to fill the following position:

REPONSIBILITIES: Reporting to the General Manager
• Defining annual sales plan and managing its implementation.
• Supervising the European sales force.
• 5 years experience in sales management and direct sales of capital equipment.
• Supporting selling activities to key accounts.
• Organizing company's participation in tradeshows.

QUALIFICATIONS:
• BSc in Electrical Engineering, MBA-a plus.
All three - a plus.
• Fluent English and French or German.
• Knowledge of the PCB Industry - a plus

Interested candidates should apply in writing, in English and send resume to: Operaded Ltd Human Resources Division, P.O.Box 69, Ne'Zona 70450 Israel. Or fax: 03-9611115

SALES / MANAGER

MANPOWER TWINSBURG

CICS / COBOL

ADABAS / NATURAL

ASSM.

מבחר מודעות

מבחר מודעות

**מבחר מודעות

דירות

וילות ובתים

● כאנן-יהודה להשכרה וילה יפהפיה 03-697386 053-
● בהרצליה-העיר להשכרה קטנה 6 חדרים 052-
● בהרצליה-פיתוח וילה חדשה ומרווח 052-
● בהרצליה לשכירות וילה 5 חדרים בשיפוץ 052-
● בהרצליה-פיתוח 5 חדרים בשיפוץ 03-
● בהרצליה לשכירות וילה 6 חדרים+ גנים 03-
● בהרצליה-פיתוח וילה 6 חדרים+ גנים 03-
● בהרצליה-פיתוח 5 חדרים בשיפוץ

5000 בבית הפתוח של ההסתדרות

יותר מ־5000 מחברי ההסתדרות, מקריית שמונה בצפון עד ישובים בערבה, בקרו ביומיים האחרונים בבית הועד הפועל של ההסתדרות והביאו להסתדרות את ברכת יישוביהם במלאת לה 68 שנה – מוטר דובר ההסתדרות. את האורחים בבית הפתוח, הנחוג זו השנה החמישית בחנוכה, ואשר הפך מסורת באירועי חודש ההסתדרות, קיבלו מזכ"ל ההסתדרות ח"כ ישראל קיסר וחברי הוועדה המרכזת. מסכת הביקורים החלה בסמוך המזכ"ל עם רבני ערים וישובים ברחבי הארץ, ואחר כך במשך כל היום נתקבלו נציגי רשתות החינוך, נשות נעמ"ת, ראשי ערים ומנהלי מתנ"סים, עולים, ראשי העדות המוסלמית והדרוזית, מועצות פועלים, הרשות לצרכנות וראשי חברת העובדים. ריכז את המבצע מוניה אדמוני

הגרעון המסחרי גדל ב־63 אחוזים

מאת אמנון אבר, מפרי
הכלכלי של „דבר" בירושלים

עליה של 63 אחוזים נרשמה בגרעון המסחרי של ישראל בחודשים האחרונים בהשוואה לשני החודשים שקדמו להם.

מנתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מתברר כי העליה בגרעון נובעת מעליה של 13 אחוזים ביבוא ומירידה של ארבעה אחוזים ביצוא.

ניתוח הנתונים מראה כי מחודש פברואר נמצאת מגמת היצוא בירידה ואילו ביבוא החודשי נרשמו במשך השנה תנודות, עם מגמה ברורה של עליה בחודשים האחרונים.

ביבוא מוצרים לצריכה נרשמה בחודשים האחרונים עליה של 17 אחוזים ואילו יבוא המוצרים בי־קיימא גדל בתקופה זו ב־31 אחוזים.

הירידה שנרשמה בחודשים האחרונים בחלק מענפי היצוא התעשייתי, הקיפה את ענפי היצוא הבטחוני, המכשירים הטרדייקים, הצורפות וחפצי־דן.

עובדי „כיתן־דימונה" פתחו את המפעל בתום כחודש־השבתה – בהתערבות הברפלד

מאת אמיר רזנבליט
סופר „דבר"

עובדי מפעל כיתן־דימונה נענו אתמול לבקשתו של יו"ר האגף לאיגוד מקצועי בהסתדרות, חיים הברפלד, ופתחו את שערי המפעל, לאחר חודש של השבתתו. הם נעלו את השערים ומנעו הכנסת חומרי גלם והוצאת סחורות, לאחר שמנכ"ל התשלובת, עומרי פרן, החליט על סגירת המתפרה במפעל ופיטורי 119 עובדיה.

בפגישה שקיים שלשום בלשכתו עם מזכיר מועצת פועלי דימונה, יוסי בוטבול ועם נציגי העובדים, אמר הברפלד כי טובת העובדים מחייבת את פתיחת שערי המפעל.

במקביל, הסלין, יפתחו העובדים ואנשי האיגוד המקצועי במו"מ עם ההנהלה על הנושאים השנויים במחלוקת.

אתמול בבוקר נערכה במפעל אסיפת עובדים סוערת, בהשתתפות מזכיר מועצת הפפועלים ומזכיר האיגוד המקצועי במקום ראוהן אילוז שבסיומה הוחלט על פתיחת המפעל. זה אכן נעשה סמוך לשעה 12 בצהריים.

כזכור, דחו ביום שני השבוע הודעים במפעל את הסכם העבודה חדש, עליו חתומים מנכ"ל המפעל מרדכי אלדר ומזכיר מועצת הפועלים בדימונה. בהסכם נאמר כי ההנהלה מתחייבת לפתוח את המפעל בהדרגה תוך חמישהששה ימים „על כל מחלקותיו ויפעל במלואו". עוד נאמר בהסכם, כי מועצת הפועלים תאפשר להוציא את הסחורות ותפתח את השערים לכניסה וליציאה. במקביל וכך בכך, קובע ההסכם, יבטחו הדדים למ"מ במטרה להגיע להסכם בכל הנושאים השנויים במחלוקת.

אולם עם לאחר חתימת ההסכם, שלח מנכ"ל התשלובת, עומרי פרן, מסמך בו הכחיד לעובדים כי בגיסוח „על כל מחלקותיו" הכוונה למחלקות שלא נסגרו על ידי ההנהלה וכי המתפרה איננה נכללת עוד בין מחלקות המפעל. העובדים רוו בתוקף פרשנות זו וציינו כי הם מקבלים את ההסכם, בתנאי שהמפעל ייפתח במלואו, לרבות המתפרה. ההנהלה עומדת על דעתה, אך עם זאת היא מוכנה לקבל בחזרה לעבודה 40 מעובדי המתפרה בתנאי שיועסק בתנאים חדשים.

מזכיר מועצת הפועלים הצביע, אתמול כי תוך ארבעה עד חמישה ימים ייכנס המפעל לפעילות מלאה. בוטבול ציין כי בימים הקרובים ייפתח המו"מ בין הצדדים. לדבריו, העובדים אמורים לקבל מההסתדרות סכום של כ־500 שקל לעובד כפיצוי על תקופת השבתה.

חילוקי דעות מהותיים על פיתוח במגזר הערבי אפיינו סימפוזיון בחיפה

מאת יוסף מיכלסקי
סופר „דבר"

חילוקי דעות מהותיים היו אתמול בסימפוזיון על תכנון ופיתוח במגזר הערבי שנערך באוניברסיטת חיפה. למרות שכל המשתתפים,נציגי המגזר הערבי ואנשי אקדמיה ומוסדות יהודיים, היו תומכי רעים שיש לכבד את החוק וכי קיימת השפעה ניכרת של מסורת החיים הערבית על הנעשה בשטח, טענו נציגי המגזר הערבי שהאמצעים שנוקטת הממשלה, לרבות עיבוד תוכנית המתאר במגזר זה, אינם עונים על הצרכים בעוד שמשתתפים אחרים הביעו אופטימיות בנושא האפשרויות של ביצוע התוכניות הקיימות.

מוסטפה להאני, מזכיר מועצת עראבה, טען בהרצאתו שהעיכוב בהקמת הרשויות המוניציפאליות בסקטור הערבי גרם עיכוב בהגשלת תכנון הכפר הערבי ונוסף על כך קיימים גם עיכובים בתהליכי הכנה, והפקדה האישור הסופי של תוכניות המתאר. לכן תוכניות מתאר רבות, כגון זו של עראבה, איבדו את ערכן ויעודן בשום שבינתיים היו תהליכים שקבעו עובדות בשטח אשר קשה להתמודד איתם. במקרה של עראבה אי אפשר לעצור את הבניה וההתפתחות בשטח 20 שנה ואז לחדש אותה עם גמר התוכנית.נוסף על כך אין לרשויות המקומיות הערביות סמכות וכלים חוקיים לפעול ליישום תוכניות המתאר ולפקח על כל חריגה מהן וגם אין להם מקורות המימון הדרושים.

הפרצה ציין שלמרות כל העיכובים, 75 אחוז מהיחידות לעיבוד תוכניות מתאר היו מקומיות, של הרשויות המוניציפאליות הערביות. לדעתו צריך לטפל בנושא בדחיפות ובכובד ראש ולשתף את נציגי הציבור הערביים בכל הקשור בקביעת מדיניות וקבלת התוכניות של סקטור זה, להכיר בישובים הערבים מושרי הכרה, להחזיר את הרשות המוניציפאלית, להקים יחידת תכנון מקומית בישובים גדולים ולצרף מספר ישובים קטנים לחודעות אלה. כל זה נוסף על אבטחת מקורות מימון כדי להוציא לפועל את תוכניות המתאר כולל אחזי תעשיה ותשתית.

דוד שיש, הממונה על מחוז הצפון לאיגוד המקצועי בהסתדרות, חיים הברפלד, ופתחו את שערי המפעל, לאחר חודש של השבתתו. הם נעלו את השערים ומנעו הכנסת חומרי גלם והוצאת סחורות, לאחר שמנכ"ל התשלובת, עומרי פרן, החליט על סגירת המתפרה במפעל ופיטורי 119 עובדיה.

בפגישה שקיים שלשום בלשכתו עם מזכיר מועצת פועלי דימונה, יוסי בוטבול ועם נציגי העובדים, אמר הברפלד כי טובת העובדים מחייבת את פתיחת שערי המפעל.

עובדי המלונאות והאירוח דורשים הקלות מס כמו לעובדי התעשיה

מאת חיים ביאור, סופר „דבר"

עובדי המלונאות והאירוח דורשים הכרה בהם כעובדי תעשיה לכל דבר ומתן הנחה במס על עבודה במשמרות.

זו אחת ההחלטות המרכזיות שיוצאו לאישורה של ועידת ההסתדרות עובדי האירוח, שתתכנס בשבוע הבא בירושלים.

מזכיר ההסתדרות עובדי האירוח, ששון אפרתי, מסר אתמול כי הוא רואה במשרד התיירות אחראי לקידומה של דרישה זו. הוא הביע אכזבה מהעובדה שחרף הבטחותיו הרבות של השר אברהם שריר, לא הושגה הסכמה של המשרדים הנוגעים בדבר להשוואת עובדי המלונאות והאירוח עם עובדי התעשיה מבחינת ההקלות במס.

דרישה אחרת שעובדי האירוח מפנים לממשלה ולהסתדרות היא לחוקק את „חוק הנופש", שבמסגרתו יהיו דמי ההבראה פטורים ממס ותנוהג תוכנית חיסכון למימון נופש בישראל לעובדים ומשפחותיהם.

כן דורשים עובדי האירוח מהמעסיקים לשנות את שיטת חישוב המשכורת הנוכחית הנהוגה ברוב המלונות בדרגת ארבעה כוכבים ומעלה, לפיה בסיס המשכורת נמוך ומעליו מקבל העובד דמי שירות. הם תובעים להחליף שיטה זו, הקרויה „משולבת", בשיטת השכר הקבוע, שאינו תלוי בדמי שירות.

מזכיר הסתדרות עובדי האירוח טען אתמול שהשפל בענף התיירות אינו „כצעקתה". לדבריו, מספר התיירים שהגיעו השנה ארצה אומנם נמוך ב־13 אחוז לעומת אשתקד, אך בבתי המלון ירד מספר הלינות רק בששה אחוזים עקב גידול בלינות של ישראלים.

שקדיאל מציינת חרדת יהדות ארה"ב מעליית כוחם של החרדים

מאת אמיר רזנבליט, סופר „דבר"

„היהודים בארה"ב מודעים מעליית כוחן של המפלגות החרדיות ושאלת 'מיהו יהודי' מטרידה אותם יותר מכל בהקשר הזה. היה לי קשה מאד להסביר להם שמבחינתנו של הישראלי הממוצע כל הנושא של 'מיהו יהודי' הוא מאד אבסטרקטי ויש בעיות אחרות המטרידות אותנו יותר לאור עליית המפלגות החרדיות", אמרה אתמול לסופר „דבר" חברת המועצה הרחתית בירחום, לאה שקדיאל, ששבה בימים אלה ממסע הרצאות בקרב יהדות ארה"ב מטעם אגודת בני־ברית והקרן החדשה לישראל.

שקדיאל, שפורסמאלית הזומנה לארה"ב כדי להרצות על נסיונה האישי להיבחר למועצה הרחתית בירחום, בהקשר הכללי של הפמיניזם ושחזון זכויות לנשים בארץ, דברה בהרצאותיה גם על השינוי הפוליטי המתרחש בימים אלה בישראל.

סופרה שקדיאל: „ניסיתי להסביר להם שאני מבינה את עליית כוחן של המפלגות החרדיות לא כפונקציה של עליית מספרם של היהודים שאכן מחזיקים באידיאולוגיה חרדית, אלא הרגשתי שהרבר מעיד על כך שבמשך 10 השנים האחרונות המפלגות הרחתיות פשוט שינו את יחסן למרכזה. הן שינו את יחסן לשכבות המצוקה, מקימות פעילות מאד עניפה בשכונות ובעיירות הפיתוח ונותנות לאדם הפשוט ברחוב, בעיקר לנשים החלשות, את ההרגשה שמטפלים בהם ועוזרים להם להפחית את החרדות שיש להם מפני העולם המודרני. הסברתי להם, שהחרדים מבטיחים לאוכלוסיות אלוה הבטחות בסגנון אמנם נראה לכם איך מחזיקים את המשפחה ולא יהיו אבלכם יותר סמים. הבטחתי להם, שהאידיאולוגיה הזאת, נגזר על הבנים הטבעי הגבוה בקרבם ולעליה הגבוהה שלהם לארץ, הם הנודמים שחוקו את החרדים בבחירות האחרונות לכנסת".

קולק „אינו מוכן עוד לקבל תכתיבים ארציים"

מתנגד לשבוע עבודה מקוצר

מאת יוחנן לוי, סופר „דבר" בירושלים

ראש עיריית ירושלים טדי קולק אינו מסכים לתוכנית ההסתדרות והממשלה לקיצור שעות העבודה. הוא פנה למזכ"ל העיריה וליועץ המשפטי שלה ובקשם להכין את הנימוקים והעמדות שהעיריה צריכה לנקוט כדי לא לבצע את התוכנית בעיריה.

לדבריו, במעבר לשבוע עבודה בן חמישה ימים לא תוכל העיריה לסמוך את העלויות והתוצאות הנוספות הכרוכות בשינוי. השינויים שעליהם יחליטו ההסתדרות והממשלה בשביל העיריה, בעיקר קיצור שעות העבודה השבועיות, לא יאפשרו לה לספק שירותים לתושבים.

„אינני מוכן לקבל עוד תכתיבים של הסכמים ארציים וכדומה, ואם יש צורך, עלינו לנתק עצמנו מאותם מערכות המחליטות עבורנו בנושאים עקרוניים כאשר ההחלטה בידיהם אך אחריות הביצוע והאחריות לתוצאות נופלות עלינו", כתב קולק למנכ"ל העיריה אחרון שריג בבקשתו להכין חומר לדיון בו תגובש עמדת העיריה נגד קיצור שעות העבודה.

★ הבעה לשחרר את תושבי תל־אביב מתשלום דמי חניה באיזורים שהם מסומנות המרכזות בצבע כחול לבן ובמגרשי החניה העירוניים.

קיסר ונסים ידונו ביום ב' בתוכנית הכלכלית של ההסתד'

נכשל ניסיון נוסף להגיע להסכם עם האקדמאים

מאת חיים ביאור
סופר „דבר"

מזכ"ל ההסתדרות, ח"כ ישראל קיסר, ייפגש ביום שני עם שר האוצר משה נסים לדיון בבעיות המשק. בין השאר ידונו השניים בתוכנית הכלכלית בת 10 הסעיפים שקיסר ביבש.

עיקרי התוכנית, שפורסמו לפני שבוע ב„דבר", מתמקדים במתן הנחות מס לעובדים שיסכימו לדחיה מניות של ממעליהם הנחות במיסוי למפעלים שיגדילו פריונם. הקמת קרן סיוע למפעלים ביטול רשיונות עבודה לאזרחים זרים; הגדלת כראיות הייצוא וייקור הייבוא; פריסת חובות; סבסוד ברמה של 30 אחוז מיקרי רווחי הון; שמירה על מכשיר תוספת היוקר וכן מתן עדיפות לשירותי הבריאות והחינוך.

חברים עם האקדמאים

בתוך כך נכשל אתמול ניסיון נוסף להגיע להסכם שיאפשר לשלם לאקדמאים בחברות הממשלתיות והציבוריות בעלות אופי עסקי את תוספת השכר בעלות של חמישה אחוזים, המתחייבת על פי הסכם השכר האחרון.

בפגישה, שבה השתתפו יו"ר האגף לאיגוד מקצועי בהסתדרות חיים הברפלד, הממונה על השכר באוצר יעקב דנון, נציג השלטון המקומי גדעון לב וראשי הסתדרויות המתנדסים, המנהלים והאקדמאים במדעי החברה והרוח, לא נמצא פתרון להתנגדות האוצר לכך שתוספת השכר לא תחול אוטומטית על כל החברות, לרבות הכושלות.

יצחק, שעקב הערך הסכמה בסוגיה זו, נמנע האוצר מלשלם את תוספת השכר לכלל המהנדסים, המנהלים והאקדמאים במדעי הרוח, המועסקים במגזר הציבורי.

קבלת פנים של חג

(ימין לוי). – ראש עיריית ירושלים טדי קולק ורעייתו ערכו אתמול קבלת פנים לראשי העדות המוצריות לרגל חג החנוכה והשנה האזרחית החדשה. בעיקר מנינים בחיוב את השתתפותם של מכבדים ערבים ומוצרים רבים (צילום: יצחק הררי)

משפחה פינית שתתגייר ותתיישב בעין גדי יזמה הקמתו של מפעל פלסטיקה בקיבוץ

מאת אמיר רזנבליט, סופר „דבר"

משפחה מוצרית מעיבר שתתגייר תתיישב בקיבוץ עין גדי, היא בין הנמנים המקדמים להקמתו של מפעל פלסטיקה חדש שלדי אותה מתכוננים קיבוץ. על כך מודה מנהל מפעל, עליה והנהלת הקיבוץ הודיע.

המפעל יתמחה בייצור כמויות גדולות של מוצרים מפלסטיקה לתעשיה הקסטיל, הבייד, הפלסטיקה, הנעליים והמזון ועוד. יתמה יחזק, המנהל את הפרויקט הקמתו, מסר כי בשלב ראשון יועסקו במפעל 15 עובדים, שבבים הנמנים. את הדיר לשמיל הביא עמו מפינלנד ושל המשפחה, שניהל מפעל בגודל כ־15 שנה מפינלנד.

חריש אישר שפיטתם של ששה לבנונים ומצרי על סחר חשיש

מאת אמיר רזנבליט
סופר „דבר"

פרקליטות מחוז הדרום הגישה אתמול בבית המשפט המחוזי בבאר שבע כתב אישום נגד ששה אזרחים לבנונים ואזרח מצרי, בו מיוחסות להם עבירות של סחר חשיש וכן החזקתו שלא לצריכה עצמית בכמות של סוגנה. לכתב האישום צורף אישור של היועץ המשפטי לממשלה, יוסף חריש, בו מצוין כי הוא נותן את הסכמתו להעמדתם למשפט, כנדרש במקרים סחר מחוצה בגבולות אזרחי ישראל.

בכתב האישום נאמר כי ב־22 בנובמבר עשו שבעת הנאשמים עסקת סמים, שבמהלכה העבירו מנה חשיש מלבנון למצרים דרך חיפה. הנאשמים החזיקו את הסם שלא לצריכתם העצמית ובלי שהם רשאים לתת להם על פי דין, נאמר בכתב האישום.

ששת תושבי לבנון המואשמים בפרשה הם מוסטפה אבוזה (32), מחמד עיד (25), עבול רחום עראיר (33), חמד בדוד (23) עותמן אוויה (19) ואחמד אברהים (29). האחרון המצרי הוא מחמד חדיר (33). בסיב המישום לא מפורט באילו נסיבות נתפס הסם אצל הנאשמים.

כל הנאשמים נמצאים עתה במעצר ולכתב האישום צורפה בקשה להארכתו עד סיום הליכיהם.

הדיון המקדמי בכתב בית המשפט המחוזי בבאר שבע דן אתמול את רפי מויאל (27) מאופקים לחמישה חודשי מאסר בפעל לאחר שהודיע אותו בריסון להכרית הדיאון בתוך מערן החלב „רפי" לעבד דוד קדוש שהיה כלוא בבית המעצר של משטרת אופקים.

המקרה אירע ב־7 בספטמבר השנה ואת הסם גילה ומחזר שהיה אחראי על בית המעצר.

מת פרופ' גרשון גיטלין

מאת יחזקאל לוי, סופר „דבר" בירושלים

גרשון גיטלין (72), פרופסור לאנטומיה באוניברסיטה העברית ומייסד המחלקה לאנטומיה ואמבריולוגיה בבית הספר לרפואה של האוניברסיטה ו„הדסה", מת אתמול בירושלים. הלויתו תצא היום בשעה 10.00 מבית הלוויות בסנהדריה.

פרופ' גיטלין נולד בקישינאו, בשנת 1916. את השכלתו האקדמית רכש בדרום אפריקה וב־1940 הגיע לו תואר דוקטור מטעם אוניברסיטת קיימברג. ב־1948 עלה לישראל וב־1951 הצטרף לסגל האקדמי של האוניברסיטה העברית.

היה מראשוני המורים בתחום האנטומיה, הניח יסוד למעוך הרוראה של תחום זה באוניברסיטאות בארץ והעמיד דורות רבים של תלמידים, עמם נמנים חוקרים המרכזיים בתחום האנטומיה כיום.

הניח אשה, שתי בנות, בן ובתים.

בצער רב אנו מודיעים על פטירתה
של אשתי, אמי, סבתנו וחמותנו היקרה
ניוסיה יפה
הלוויה תצא ביום ראשון 11.12.88 מבית הלוויות העירוני
ברח' רשבי 5 ת"א בשעה 12.00 לבית העלמין הדרום
בראשון לציון.
בעלה: ד"ר צבי יפה
בתה ובעלה: ורדה וברוך לוי
אחותה: סוניה ורוזה
הנכדים: עידית, עמית וקובי

אגודת האקדמאים למדעי חברה והרוח
משתתפת בצערו של חברנו
יצחק ברזלי, מנהל האגודה
על מות רעייתו
לאה ברזלי ז"ל
תנחומינו לכל בני המשפחה
מרדכי גני, יו"ר האגודה
חברי הנהלה וחברות הצוות

אנו מודיעים בצער על פטירת חברתנו
רחל גולדהירש
ההלוויה תצא היום, יום שישי א' טבת תשמ"ט 9.12.88 בשעה 13.00 מבית הקברות בקבוצת שילה
המשפחה
ובית קבוצת שילה

עם זכר יקירנו – חברנו
אהרון (אצקה) שץ ז"ל
נתייחד ביום ראשון ג' טבת תשמ"ט 11.12.88 בשעה 14.00
בבית העלמין של הקבוצה
המשפחה
בית קבוצת כברת

הנהלת
הדיר־קטוריון של
תיאטרון חיפה שוקל
התפטרות
מאת אריאלה ראובני
כתבת „דבר"
חברי מועצת המנהלים של תיאטרון חיפה שוקלים התפטרות קולקטיבית נוכח מצבו הקשה של התיאטרון שעדיין לא מצא את פתרונו. ביום רביעי הקרוב אמורה להתקיים אסיפה של מועצת מנהלי התיאטרון ועד מועד זה יחליטו חברי מועצת המנהלים אם אכן יתפטרו.

קבלת מודעות 24 שעות
נדחף
מודעות
משפחתיות דחופות
וכל יתר סוגי המודעות ל־
הלוח הכללי
הכר
מתקבלות
24 שעות ביממה
ב־ דרחף דיזנגוף
רח' דיזנגוף 118
(מול כסית)
טל. 246363
239952

ל יד טבנקין
התארגנות לתעלולות כלכלתם "הנגב"
ע"ש ישראל גלילי
יום עיון: כיבוש הערים הערביות והמעורבות במלחמת העצמאות
יתקיים ביום ב' ד־12 לדצמבר 1988, בשעות 9.00–16.00
בבית־תומר, ליד טבנקין – אפעל
משתתפים – במושב הבוקר:
אלוף (מיל) משה פרמל, אלוף (מיל) רפאל וידיי,
אל"מ (מיל) נחום מלק, ניצב (מיל) מולה בוקן.
במושב אחה"צ:
חיים לוי (ליטאי), ד"ר מאיר פעיל – על כיבוש יפו.
שיחת סיכום. הציבור מוזמן

בית המלון פאר־באנד סידקן קלוב
מזמנים למוסיבת חנוכה
מוקדשת
להסתדרות ביום חגה
במוצאי שבת 10/12/88 בשעה 8 בערב
בבית המלון רח' ויצמן 30, תל אביב
על הנושא:
ההסתדרות במאבקה בשנת ה־68 לקיומה
יו"ר: משה מיליס
דברי פתיחה: מתתיהו שפירא
בתוכנית האמנותית: חומר פרדי פאר

ב"ה
זמני
הדלקת הנרות
פרשת השבוע
יקץ ד חנוכה
ב' טבת תשמ"ט

ערב		מוצ"ש	
ירושלים	3.59	ירושלים	5.15
תל־אביב	4.17	תל־אביב	5.13
חיפה	4.07	חיפה	5.14

אנו משתתפים באבלו הכבד של
מר מרציאנו דוד
מוכיר מועצת פועלי לוד
במות אביו ז"ל
ומביעים תנחומים לו ולמשפחתו
עורכי תעופה בע"מ
ההנהלה והעובדים

בנות ישראל
נעמת
תנועת נשים עובדות ומתנדבות
ביום שני ד' בטבת תשמ"ט (12.12.88)
נתייחד עם זכרה של
בבה אידלסון
ז"ל
בבית הקברות קרית שאול בשעה 14.00.
נפגשים ליד השער.
התחבורה תצא מבית הדיר הפועל בשעה 13.15.
מוקדי זכרה מזומנים.

במלאות שלושים למותו של
חגי אשד ז"ל
יתקיים ערב לזכרו ביום ראשון י' בטבת תשמ"ט 18.12.88 בשעה 18.00
הערב יתקיים במבנן ראן ליד, כפר איינשטיין, ירושלים.
ישאו דברים: נשיא המדינה – חיים הרצוג
שלמה הלל
חיים גורי
בילוי המצבה באותו יום בהר המנוחות בבית שאן, ירושלים בשעה 15.30.
מוקדי זכרו מזומנים.

איזה צורה / עליזה ולך

מידהו יהודה המכבי

שמיר יכול להיות ארון לממשלה שמרית או עבר לכנסייה סרמנית. מי שחושב ששמיר יהיה בן־עדיבה של עמיתיו שרעת זולתם לנגד עיניהם אינו מעריך נכונה את האיש

אילו גויס הזוג שפירא, לא זה מ„שסיחי כרמל" אלא התסריטאים של שושלת, לכתוב את קורות הימים האלה של הרכבת הקואליציה, לא היה יוצא מתוח יותר תסריט דמיוני כמו זה שאנו צופים בו מאז הבחירות. גם בלי התערבות ההוליוודית יש לנו סיפור מפותל ומסתבך ותרשות לבקרים, מפני שהעלילות נרקמות בלילות. שעת הערפים, וכל יום כותב פרק מורכב מקודמו.

מי היה מאמין שאחרי שגידל שמיר במסירות את צוף הנגבי הביאו עד הכנסת, כדי שיעמוד על רגליו, יצטה הינוקא להיות רק עם אמא נאולה כהן. שניהם, צוף הנגבי ונאולה כהן, לא רוצים קואליציה רחבה. הארץ שרוקן האם משאת נפשו באמת לקבל את יהושע שביא כמנהל במשרד הבריאות? הרי שרון מרוח כליכך על סיכולה של ממשלה רחבה, וכמהו עושה הכרחורב לליכוד שגיא מתוך פרס על מאמציו לנגב את הקואליציה הצרה אולי יסנה שמיר את שרון לשר הבריאות, אך כדי שלא ישגה לבבו יסנא לידו את שנאר־שנאר יהושע.

בכל אשם אחד דן. אילולא הכתיר את אריק שרון בתואר יהודה המכבי, לא היה שרון מתפש את הנס שלו בעצם ימי הנבוכה השתא. כמו שבינתו הוא סובב בין הפרדתיים ולא נטפל על הנס, אלא על בסים. הוא מציע להם מתכנית ולביבות ומשה בסים מחשב את הריבית על המתת־בהקפה. פך השמן שהוא מצא אצל הפרדתיים יפילו רק אל הפתח. שמיר אינו נגד בחילה. מפני שיתוק הוא מתוסן, אבל מפני רזוס מרוני מיסב הדפאים לא יספקו לו מחר. חירוסים תוקפניים יש לו הן במפלגתו הן בשותפים שמשרתים לו.

לעומתו, קום, את יצחק מרעי ואת אריאל שרון. שרון ומרעי יודעים שמבוקשם לא יינתן להם מידי שמיר, ומנגד יצאו בהתחזקות כוחם של ארנס ונסים, שלא לדבר על הנבחרת הצעירה של מפלגתם. הם מעדיפים איפוא לחלות את פניהם של גדולי התורה ולבבו שלא יהיה עליהם לחלות את פני גדולי „העבודה" ולכלות את ימיהם במיניסטריונים היותר נחותים. טועה מי שחושב שבניהול המשא־ומתן עם הדרדתים עושה שרון טובה לשמיר. הוא גומל לו רעה מראש. וכמהו מרעי, היודע שמה שהופקר הופקר.

אילו כתבו ב. מיכאל ואפרים סידון פארודיה על המשא־ומתן הקואליציוני, הם לא היו מעלים בדעתם להציע ל„אגודת ישראל" את תיק הבריאות בתור תיק השני. אבל זה הצע לה, כהשלמה לחקיקה שתסיג את הרפואה אחור. הרעיון המקברי הבא יהיה בוודאי לספח את „החברה קדישא" למשרד הבריאות. לא רצו לתת להם את משרד החקלאות, המופקר על מינהל מקרקעי ישראל, הם כבר ימצאו יעוד חדש לקדקע.

בחלומותיו הרעים לא ראה את עצמו שמיר עומד בראש ממשלה, שבה הוא בן־ערובה של המבקשים לרשת אותו מצד אחד ושל המרצים את לשרד מצד שני. ככל שהוא לא אגוראיסט, הוא יודע שגודלם של ראשי־ממשלות בישראל לא שפר עליהם. הם הסתלקו מן השלטון לא לאחר כבוד. הוא בוודאי מעוניין לחרוג ממתכונת הסיום הזאת. הקואליציה שמבשלים לו בשבוע האחרון, לא תחלץ אותו ממנה. ממשלת אחדות עשויה להעניק לו סוף טוב. זה תלוי גם במערך, אבל לא רק. אם לא שותפות שוויונית עם המערך, טוב יעשה לעצמו שמיר אם יציע בחירות חדשות.

הכשר, והוא אפילו לא כרוך, חה נאמר, כמוהו, לטובתו. כשיושיש שרון לשמיר את ההסכם הקואליציוני עם המפלגות הדרדתיות, יגיד לו שמיר „לא, תודה". חילקת שמים וארץ, עבר ועתיד, אבל אני לא הסמכתי אותך לכך. ראית מה קרה לדוד לוי בסיבוב הראשון.

השורות האלה נכתבות לפני ישיבת מרכז מפלגת העבודה, שעתיד להכריע אם ייכנס המערך למשא־ומתן עם הליכוד על שותפות בממשלה רחבה. תוצאות הצבעה אינן ידועות מראש, אבל איכשהו נרמה לי, שיהיו התוצאות אשר יהיו, ממשלה צרה לא תהיה בישראל. מלבד הקשיים שמעוררות כל השותפות הפוטנציאליות למשלה צרה של הליכוד על הציר המרכזי של הקואליציה הזאת, הליכוד, מאמיים את עצמם על שמיר גם קבלני־השלד של המפלגה הפוליטית הזאת.

בין הנמלים העמלניות להעמיד על הרגלים את הזחליל הזה לא יימצא אפילו אחד שמובת המדינה והמפלגה לנגד עיניו. כל אחד מהמשתתפים הזרוצים במעשה המורכבת הזה רואה רק את רעת ידיבו הפוליטי לנגד עיניו. ויריבים יש לכל אחד מהללו יותר מאחד. לא קל להשביע מרודים כליכך הרבה בשביל כליכך מעט, אבל עובדה, הם מתאמצים מאוד. רק מיעוט באמת הליכוד מתנגד על יצר הרע ועל איגמרסים אישיים, ונותן את רעתו גם על טובת הכלל. מדינת ישראל, במקרה זה.

קום, למשל, את שמיר. יצחק שמיר יכול היה לצמוח על כולם ולהכשיל מלוא הזעפן דמי ותוכה לכל האכזפים המסתפחים אל מחנהו. מה איכפת לו? לא יהיה זה מנהגו להביה שגם שמיר אינו מתכנן למתוח את הקריירה הפוליטית שלו מעבר לקדנציה הנוכחית, והוא יכול היה להתגיל אחרון כבר עכשיו. אבל יצחק שמיר רוצה לחלק את ממשלתו עם גורמים אחראיים, וכאלה, להחזיקו, יש דוקא במפלגה הירבה למפלגה שהוא מנהיג. אם כבר מוטל עליו לשבל כרוזים, הוא מריח כרוזים בגר צרבת ולא נגד בחילה.

דוד בן־גוריון

השתלטו פה ה„אדוקים"

שדה בוקר, 12.6.68

לאדם דוזון – שלום וברכה,

אני לא אשתייך לשום קהילה – לא רשדרמית, לא שמרנית ולא אורתודוקסית, אבל אני חושב קיומה ושלמותה של הקהילה האורתודוקסית בישראל לאמון ולשלוף. אני בטעם בטוח שתרוב בארץ דחוק מאוד מהאורתודוקסים. באמריקה לא יקיר שום איש לפטול איש, לשמול רב כמנוח פילדור, ואפילו המזרחי בארצות־הברית ובארץ ראו בו מנהיג יהודי [illegible] לי – של כל אורתודוקסי־שרשי לוקח כבל זאת צורך ב„כנסיה" – השתלטו מה ה„אדוקים". פיין לכך משפר הבחירות הנסמר הקיים בארץ, המקנה לסיעות קטן כוח פוליטי שלא מגיע לו כלל. אבל אשמים גם היהודים שיש להם צורך בבית כנסת – ולו רק פעם בשנה (לי אין צורך בכך, אם כי אני דוחק מחיות אתאיסטן), שאין בית כנסת שבתוכו גברים ונשים מתפללים יחד ולא דוקא בטוסה המקובל שיש ברבים שהמקום המרדני אינו מרבל אותו (כגון קרבנות הרזמה).

היתכן שגרי בגיזון זה?

בכבוד רב,

ד. בן־גוריון

חליפת המכתבים בין בן־גוריון לאדם דוזון והלה לאחר כינוס של רבנים קונסרבטיבים שעיר בבית ברל ב־1967, לאחר מלחמת ששת הימים. בכינוס זה דיבר דוד בן־גוריון בפני הרבנים על מעמדה של ישראל, על מצבה של הדת במדינה ועל מעמדם של הדתיים בעם היהודי. בן־גוריון ציידד בשוויון בין הדתיים והחשקפות שהביע בנאומו תרגו ממדיניותו של ממשלת ישראל לאותן השנים.

אדם דוזון שבמו בעמדו זה כתב לאחר מכן כמה מאמרים שקראו, בין השאר, לשינוי בעמדות של הקונסרבטיבים הדתיים. לפי־מה המלצת הרב הדתי משה זמר, שבא אז בדברים עם דוד בן־גוריון בשאלות של דת ומדינה, שלח דוזון את אחד המאמרים לשדה בוקר. במכתב שציירף אל המאמר כתב דוזון לדוד בן־גוריון: שמותי לשמוע את דבריך בכינוס הקונסרבטיבים. עכשיו כשאין עליך אחריות קואליציונית, מודע שלא תגיד את דעתך. באמת בחר? מכתב התשובה של בן־גוריון המובא כאן היה הפרק הראשון בחליפת מכתבים בין השניים.

* הפיסטריון אדם דוזון עדיין לאחרונה את הספר „מדינת ישראל וארץ ישראל", בהוצאת בית ברל

לא ייאמן / חנה זמר

בלי אינתיפאדה, בבקשה

קשה להאמין: עוד לא חלף שבוע מאז שנחת בארץ והוחזר למוסקווה המטוס הסובייטי שהביא לכאן את חוספי אוסוטס הילדים. יש שהגדירו את האירוע כדראמה, יש שביטלוהו בפארסה. אני נוטה יותר להגדרה הראשונה, אך בכל אופן היתה זאת סנסאציה בין־לאומית. הנה בקשרי חלף שבוע, ואנשים כמעט שכחו. דברים מתרחשים כאן בקצב מטורף, ורץ מתרכבת קואליציה ממשלתית. אמנם גם במלאכה זו כותרות רודפות כותרות, אלא שהן מסתדרות במעגל, שבוע אחרי שבוע.

עוד נגיע לזה. בינתיים אנחנו במטוס. הסיפור הזה, שכל־כך קשה להאמין שאכן התרחש, סיפק לי ולשכמותי את ההוכחה שאכן נוצרה בריה־מועצות חדשה. הוכחה חוקה עוד יותר מנאומו מרחיק־הלכת של מיכאיל גורבצ'וב בניו־יורק שלשום. אם הוא יישאר בהגה השלטון, עוד נראה אותו מגשים את חזונו של רובצ'ק על קומוניזם הומאני. הנה המעצמה האדירה, בעלת השלטון הכל־יכול, שלעולם לא קידשה את הפרט, שיש לה מסורת של בדסאליות, והיא אינה מהססת לסכן את יוקרתה, ובלבד לא לסכן חייהם של ילדים. אבל יוקרתה רק יצאה נשברת.

כבר הספקנו לשכח זאת, כי היינו רתוקים לריצת הנתונות המטורפת של המערך ושל הליכוד אחרי מועצת גדולי התורה, ועקבנו בבהנזות אחרי הזיגוגים של אגודת ישראל, והאזנו בפה פעור לחיכוח בין גאולה כהן יובל נאמן, כי אצלנו גם בסיעה של שלושה צריכים חייבות להיות לפחות שתי דעות, אז צריך להכפיל את זה פי שלושה־עשר לגבי הליכוד והמערך – ואכן הם סיפקו את החזיון. אבל הציבור לא נהנה מזה, כי הציבור אוהב להשתעשע במחשבה שאנשי ההנהגה הפוליטית המחליטה גם על גודלו, הם אנשים רציניים.

מילא, אצל הירדי. חסידי הליכוד תמיד גרסו שהמערך לא רציני, וכן להיפך. אבל כשאתה רואה במחנה שלך דברים שקשה להאמין, זה לא נעים, בלשון המעטה. את הדברים האלה לא שוכחים מהר, כמו את המטוס הסובייטי. מפלגת העבודה יכולה להצטרף לקואליציה, או להתמקם באופוזיציה, אבל הרומאן האומלל עם „האגודה", הציני הנאיבי בעת ובעונה אחת, לא במהרה יישכח, חו רק דוגמה אחת.

מפלגת העבודה יכולה, כאמור, להצטרף לקואליציה או להתמקם באופוזיציה. בעת כתיבה זו אין לי מושג מה יחליט המרכז, כי אופוזיציה הרבה יותר טובה למפלגה, אבל הצטרפות טובה יותר למדינה. בכל מקרה אסור לה לחסל את עצמה מבפנים. אז היה פודל, כבר היו דברים מעולם. אבל אם התחשבנות הפנימית תימשך, והיא יכולה להימשך גם אם מצטרפים וגם אם לא, או אז בכל מקרה לא תישאר אלטרנטיבה.

אז בלי אינתיפאדה, בבקשה. ברשות השידור אמנם אסור להשתמש במלה הזאת, אבל היא חדרה ללשוננו. אני שומעת אותה כל־יום, גם בלי קשר לשסחים. המפגינים עשו אינתיפאדה, אשתו עשתה לו אינתיפאדה. המלה הזאת השתלטה עלינו מבלי שנרגיש, כשם שהתפעה שכנתה בשמה השתלטה עלינו מבלי שנהיה מודעים לכך. אלא שזאת כבר סוגייה אחרת, בעמודים אחרים.

עורו העברים! / חיים גורי

הרצף החופן והחוזק של הקורות. המהומה. החדשות המרעישות בחגיגת התקשורת. הגיחתם המאושר הזה מודעי ושרון, ברלב ואדרי, חבושי כיפות, במצודת בנ־ברק, בפרחוזר הממתינים המוליך אל מרקלין גדולי התורה הקובעים ביידיש מי יהיה ראש ממשלת ישראל ומהו מחיר הכתרתו בידיהם. מסמך ביילין שיזכור לדראון. השמיניות ברגליים. הדיפלומטיה הזושאית בקלושמרל. עוד זה מדבר וזה בא. ואין שריקת שופט על עבירה, אין כרטיס צהוב ואין כרטיס אדום. אין עונש ודיכוי.

המרשל טיטו אמר פעם כי הוא מביר רגש אחד בלבו הזוקן מפחד משרה הקרב והוא רגש הבושה. רפה הוריית אין בושה והוריית אין ייזרג וכל יעבור. לא מורא שמים ולא מורא אדם. פרודש כמשל. אך אין פרודש כמשל ללא שרון כמשל, ללא אדרי כמשל. כחוו העולה מכיעורם. הפלונטרים. המחשבה המחליאה שאפשר היה אחרת. הפתרון הפשוט והנכון. הנכון מפני שהוא פשוט.

בשעה זו איננו יודע איזו הכרעה תיפול במרכז העבודה. שמעתי מחבר אחד כי מדובר ב„בחירה בין אקרה לציאנקאלי". הרהור שני מעלה אפשרויות חיים. אפשר לחזור אל הנאום אשר לא נגאם מפי שמעון פרס בשעה שתיים לפנות בוקר, בהיותו האמת: „תוצאות הבחירות עד עתה מעידות כי העם לא העניק לנו יכולת לכונן ממשלה שתתחזק לבטחון ושלום, לתחייה חברתית ורוחנית. אנו מודים למאות אלפי הישראלים שהצביעו בערנו ומבטיחים להם כי נמשיך לשרת את העם והארץ באופוזיציה תקיפה ואחראית. תוצאות הבחירות האלה מעידות פעם נוספת כי הסיעה הנוכחית מעניקה למפלגות גנסיות ולפלגים למיניהם יכולת סחיטה המעוותת את הדמוקרטיה ופוגעת ברוב המכריע של הבוחרים. לא נחזור ולא נשלם. אם יצחק שמיר ימצא לנכון לפנות אלינו בהצעה לכונן ממשלה המושתתת על שתי המפלגות הגדולות, שתכהן זמנית, כהודאת שעה, למען שינוי שיטת הבחירה, נדון בפנייתו בכל הכבוד הראוי". ניתן היה להוסיף כמה מלים, על דעת הציניות המקובלת בארצות הדרום, לאחל הצלחה לידיב היודע כי מרגע זה ואילך הוא חייב לשכנע את העם כי אינו מייצג רק את מתציתו ב„ימים טרופים אלה".

זכרו זאת אתם, צעירי הפוליטיקאים. יושר הגיגות ועמידה על עקרונות יכולים גם להביא תועלת בשעות קשות. לפעמים זה גם כראי. זכרו את הפתרון הפשוט ונסו לחשב מראש את המחלכים. הצער והתסכול והאכזבה כלולים תמיד במחיר כמו הידד המנצח. הגועל אינו הכרחי. משפט אנגלי אומר: "Honesty is the best policy". בקיצור עברי: „הישר משתלם". הרי אנחנו רק בראשית הדרך ומעצבים דמוקרטיה ישראלית באיזור אלים ועריץ, עוין ומסוכן, בקרב עם הנוצר על האבניים, בארץ שבעורה „כור־היתוך לקיבוץ גלויות היא סיר־לחץ של גלות מקובצת", כאמרת השפר של ידידי מוסה פיש.

■■■

בימי המהומה האלה שכחו רבים כי מלאה שנה ל„אינתיפאדה". השביתה העדרית הגדולה בתרצ"ז נמשכה ששה חודשים. זו כעת עומדת במבחן האכזרי שנה שלמה ואין היא מגלה סימני שברון. „רע את האויב". לא משא שוא ותרמית אוניים. זה עם שכן הבוכר לנו יותר ויותר במסות ובמוראים. חובה להודות בכוח העמידה של ערביי ארץ ישראל, של הפלשתינים. הם גילו כושר סביגה אדיר. הם מתנים לסבל אמיתי וממשיך. רמת חייהם ירדה משמעותית ואחרים איבדו את מטה לחמם. התגנותם, תוכה לומר זאת, אינה רק פועל יוצא של איום וטרור מצד „רעולי פנים" ו„קבוצות הלם", אף שגם הפחד עושה את שלו. הם וקמו קומתם וגילו אחוזה לאומית. באין משטרה ושלטון לא הפכו עריהם וכפריהם לאגרכיה של פשע. הם שברו את הסטטוס־קוו והעמידו את דעת הקהל הישראלית בפני בריתה אכזרית בתחום המרחבי והמוסרי. הם התאחדו במרי ואנחנו התפלגנו בדיכוי.

מרד הנעורים. ה„שבאב". כל אלה נולדו תחת שלטוננו וכינו עצמם בשם „הצברים של הכיבוש". תחילה היו ההפגנות המוניות, הקללות והבאצות והרגימה וביזוזי של צה"ל שלא ידע מה לעשות מול צורת־הקרב החדשה. התפרצה השבאה שהפתיעה רבים בקרבנו, שראו בכך כפיות טובה על שלטון נאור יחסית ועל תעסוקה וייעוץ ושרותי בריאות ורמת־חיים משתפרת. ההמון המגלה את כחו לא קבע לעצמו מטרות־מלחמה מוגדרות ובתוצאות עזה גם שמעבר. „חייבר, חייבר, יא יהוד: ג'יש מחמד סה יעודד" כלומר: „חייבר, חייבר, הו היהודים צבא מחמד עוד ישובו". סיסמאות ה„חמאס" האיסלאמי המעורבות בקריאות הקרב של „המפקרה המאוחדת". שרים ומפקדים שניבאו את קץ התנועדות או את דעיכתה והדרגתית למרו לדעת כי זו מחליפה את צורתה אך מתמדה ונמשכת ומעריבה את הסטטוס־קוו. רוב חיילי צה"ל, סדיר ומילואים, עמדו בכבוד, כבני אדם, במצבי התגרות בלתי נסבלים אך עלינו להודות בצער ובושה כי רבו „החריגים", האכזריות והחמה השפוכה וביזוי צלם האדם. הרי מדובר בעם שכן שתמיד נחה אותו. אין אנו שלטון קולוניאלי החזור אל „ארץ האם". זו הארץ ואנחנו המקומיים. ובעודנו שבים ושואלים מה אנו עושים להם שאלנו מה זה עושה לנו. „לא אשרי הצרים כי אשרי הנצודים", כתב המשורר. אך בעדם נצודים בידיהם, בעצר ובסגר ובחיפושים, היינו אנחנו ישראל הנצורה בקרב ערב, מול צבאותיה ההמתגברים כחום מיום ליום באמל"ח יציל ומודרני, מול אימת „החזית המזרחית", רכבה ופרשיה, תועפות תותחיה ומטוסיה. ועם הטילים הזכורים לטוב, על החזית ועל העורף בארץ הקטנה כל־כך.

ישראל למדה מטוה. גם הם. ישראל הדרגנית האחראית למדה את „גבולות הכוח" הערבים למדו, מקץ שיה לאינתיפדה, כי האמן ובקבוק תבעיה, לא ישברו את העם שעמד באש כל המלחמות שידעה הארץ ויש להכיר בו ולדבר אתו. אמת זו חלה גם עלינו. המומחים חלוקים עדיין על משמעות דברי עראפת האחרונים ודב הפילפל. אך ישנה תחושה ממשית כי משהו זז בקרבם. גם אם נביא בחשבון את הטבסיס והערמה האת הרצון לזכות בהיקש תעמולתי ו„לעבור" על האמריקאים, דומה כי מתחיל איכשהו תהליך ההכרה בישראל, פרי היאוש מהאשליה כי ניתן למגרה בחרב או להתישה עד מוות. דומה כי כעת צריך לומר שישראל נכונה לשיחות גלויות וישירות עם כל גורם ערבי המעורב במסכסך, כולל אש"ף. הם מסתכנים בכך לא פחות מאתנו.

■■■

בעת עצרת הדיבות שנערכה בשבוע שעבר בכבר מלבי ישראל „נגד השתמטות הדרדית" הוקרא גם קטע קצר מ„הוא אמר לה" של יוסף חיים ברנר. אינני זוכר בדיוק מתי הועודעתי אל הדברים האלה המלווים אותי מאז. אני מציע למרי הספרות ללמד את „הוא אמר לה". זו פנינה ספרותית ותעודה מעוצמת. אביא מעט מן הכתוב בהמשך הימים האלה ... אמיר אל תגיאיני מרדכי אשר אני הולך עליה...כי אין עצה ואין תחבולה: אני אנכי ללכת... ארוד האומר" מתבואר. ברנר זוכר אל אמו, מעלה את פני אביו, הרוכל הנודד, שנרצח בידי ה„שקצים" הוקראינים ואומר לה: „בשבעתי באותו הרגע האחרון, האיר־סופי, בתבונסו בדמו תנפשו סרם יצאת, מהכיר נשמתו הנועדת, מתוך רממת הסכסוך, כי ריבון העולמים לא יציל חסידיו מרדת שחת, ובחזות עיניו, התלכות וכבות, את האבדן הנצחי הפרוש לפניו ולפני כל העולם עד אין קץ – נקם אקחה". הליכתו של ברנר אל ההנגה־הצעמית.

ואנחנו כאן והמונים אחרים מאז ושנו צה"ל המגן גם על אלה שאינם הולכים, על תועפות המשתמטים הללו, בשם „לימוד התורה". ברנר, נרצח תרפ"א בפרדסי יפו, ידע בראשית המאה כי „ריבון העולמים לא יציל חסידיו מרדת שחת". ימים רבים לפני הכבשנים והמרות ידע זאת. כעת מספרים לנו בכרחי ענק בעתונים כי מזאתנו הבזדקה. כלוחמים עברים בארץ הזאת, נגד הערביקים האלה היא „פגיעה בתורת ישראל עליה נאבקנו כל הדורות... פגיעה בלומדי התורה שתוחזקו ותפילתם הינן גם הן חלק אינטגרלי במאבקנו הצבאי והלאומי – הם המסייעים לנו בעת קרב בלימוד תורה ותפילה". ויש כוח פוליטי לשקר הזה והרבה מאד כסף וסחיטת תן וקח. עיין גם „מסמך ביילין", בשם הסטטוס־קוו בסעיף 8.

מה שאמור להתלחש או להצטעק מעמקים, מרם קרב או בעיצומו של שפך הדמים, כתתנו על חייך ועל חיי היקרים לך ועל עם ישראל כולו, הופך להכרזה מוצפת בפי המקצועניים הללו כאילו השם יתברך קשור אליהם בחיוב ישיר או בגללם הוא חלק מהמד"כ של צה"ל. הקריאה „גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי" יוצר משהיא פוליטי ביטוח היא בגדר תקווה ואמונה. הרי לא דרכינו דרכיו. אילו הציל „לימוד התורה" את לומרה לא היו נחרבות עד תום קהילות הקודש שהיו משופעות בתלמידי חכמים ובעילויים וב„מתמידים", בצדיקי עולם. שלא לדבר על שחיטת תרפ"ט בחברון. אמו ההרוגה של אורי צבי גרינברג מופיעה בחלומו ב„קודש קודשים", בספר „רחובות הנהר", ממשמת אותו ואומרת: „... מאיר גם לבושן, בני, לבוש חיילים ורוכה על שכמך..." היא משביעה אותו: „גם בשבת לא תחליף את זה הלבוש, בני...ותמיד. יומם ולילה, עם הרובה ביד...". והוא לא היה חשוד כמי שמבקש לפגוע בתורת ישראל.

המחאה ההמונית הזאת אינה „צביעות השמאל" והיא לא באה משום ש„המפלגות החרדיות החליטו לזנוח את המערך והצטרפו לקואליציה לאומית". נפגשו שם רפאל איתן ורן כהן, „חרד" ואורי אור, „פראי" ושלמה להם ועוד רבבות ישראלים,חובשי כיפות בקרבם, החלוקים ברעותיהם אך המאוחדים בענין הזה. נערי השמיניות טרם צבא ונכי צה"ל מאה אחוז כמעוזיה סגל שדיבר בשמם. לא קנוניה פוליטית אלא מחאה שתמשך עד שיושם קץ להשתמטות ולמטחרדת של הדת. זה לא חדש, זה ביטוי ל„אפקט מצטבר".

נמאס לנו לשמוע את הקשקוש על עגלתנו „הדיקה" מול עגלתם „המלאה".

■■■

הזרגלנו מאד בקבלת „הדע במיעסר" בלית ברירה, „זה מה שיש". מגיע גם לכם אחי המתשים לזכות ב„סוב במדבר". אם לא ראיתם עדיין את הסרט „החגיגה של באבט" נשו בהקדם האפשרי אל בית הקולנוע שבו מוקרנת יצירת המופת הזאת. פסקזמן. הדרכנת.

לא רק נסיון בלתי מוצלח להרכיב ממשלה / יורם פרי

לפני מהפכה

התסיסה הפוליטית החוזרת־פרלמנטרית המתרחשת בשבועות האחרונים אופיינית להברות שהמערכת הפוליטית הממוסדת שלהן אינה מתפקדת כהלכה. צריך לחולל כאן, ומבעוד מועד, שינוי מבנה־יסוד־אלי במערכת השלטונית

מה משותף לאירועים הבאים:

– ביכר מלכי ישראל באמצעים אלפי בני־אדם לאסיפת מחאה ועמדת. קיבץ בלתי שיגרתי של אנשים. תומכי מערך וחסידי ליכוד, אנשי צמרת וחברי רב, שילוב של גיבורים שלא היו שותפים מעולם בהפגנה אחת.

שבע לאחר מכן, באותו מקום, שוב אסיפת מחאה. על הבמה יושבת חבורה נכבדה, שוב מכל גוני המפה הפוליטית. שחורים ואדומים, כאלה ששנים הם צחובים זה לזה. „בינוס הנראלים" מכריח מישהו את האירוע.

באולם צוותא בתל־אביב מכנס „שלום עכשיו" נציגים של קבוצות פוליטיות שונות כדי לארגן מחדש את מחנה השלום. אנחנו צריכים להיות, אם נשתמש במונח האנגלי A Wide Church, אומר נציג „השנה ה־21", קבוצה מגוונת, בעלת בסיס רחב ככל האפשר.

ואחותו עניה:

מאות תלמידי בתי־ספר תיכוניים בירושלים שלחו מכתב לנשיא, הביעו בו מדת רוח מן הנוהלים הפוליטי הפוליטיקאים במדינה. קודם לכן השמיעה קבוצת תלמידים אחרת, שביקשה אגד הנשיא, ביקורת על התנהגות חברי הכנסת במשרד הפתיחה.

ועוד:

יותר משני תריסר קבוצות פוליטיות חדשות קמו בשנה החולפת על רקע האינתיפדה הנעשה בשטחים. רובן אמנם קיקיוניות, אך מקצתן חדשניות באופיין: פסיכולוגים ומחנכים שמעולם לא הזאנגנו על נושא בעל משמעות פוליטית־ציבורית, קבוצות של נשים שבעבר לא נהגו להיות פעילות במישור הפוליטי, ואחרות.

ואפשר לשרט אירועים נוספים, כולם מעידים על מבנה משותף: זהו מצב מרום מהפכני. לא שהמהפכה היא בלתי נמנעת, אלא שבאווירה כזו, אם מתמלאים עוד כמה תנאים – למשל משבר כלכלי חמור – מתרחשים בדרך כלל שינויים פוליטיים מואצים, מהפכניים.

התסיסה הפוליטית החוץ־פרלמנטרית המתרחשת בשבועות האחרונים אופיינית לחברות, שהמערכת הפוליטית הממוסדת שלהן אינה מתפקדת כהלכה. חברות שהמפלגות בהן אינן מבטאות את רצון הציבור, שהפוליטיקאים מנתקים מבוחריהם, כמו פועלים בתוך אחר מזה של אלה ששלחו אותם. אלה הן מערכות שהתהליך הפוליטי בהן אינו יעיל, שרמת האמינות של המערכת כולה בשפל המדרגה ושהמימשל אינו מצליח ל„ספק את הסחורה" לציבור.

אחד הסימפטומים הבולטים במצב מרום מהפכני הוא ששוב אין השחקנים שומרים על כללי המשחק. מבטיחים הבטחות ומתבחשים להן. חותמים על הסכמים אבל מבטלים אותם עוד בטרם יבשה הדיו על החתימה. כמו בפרק הידוע של קישון קובעים את כללי המשחק תוך כדי המשחק עצמו.

במערכות כאלה נהרס גם המעמד המיוחד שיש למוסדות המדינה. שוב אין הפרדה בין האינטרס הציבורי לבין האינטרס של קבוצות סקטוריאליות. בסיס הממלכתיות מתעוות, ובמקום הישענות על עקרונות אובייקטיביים ומוסכמים ומאמץ להלוקה הגנת של הטובה הלאומית, באים עקרונות אחרים לגמרי: פרוטקציוניזם ;פסדונאו', כלומר, המדינה שוב אינה נתפשת כמי שצריכה לספק שירותים לאזרחיה על־פי קריטריונים אוניברסליים אלא שיוכיים.

המחזה שהתגלה בשלושת השבועות האחרונים מאז הבחירות היה לא רק נסיון בלתי מוצלח להרכיב ממשלה. הוא חשף שיטה פוליטית שאינה תואמת את המצב החברתי החדש שנוצר בחברה הישראלית. הדבר משול לאיזור שהתגלו בו מים והתעלות שבו אינן מסוגלות לתעל את המים באפיקים שנקבעו מראש וכך הם עולים ומציפים את השטח כולו. המסקנה ברורה. יש צורך לתעל מחדש את האיזור, ולחפור תעלות ניקוז חדשות שיתאימו לכמויות המים ולעוצמת הזרימה שלהם.

להחלטת מרכז מפלגת העבודה אתמול להצטרף לליכוד בממשלת אחדות לאומית יש פנים לכאן ולכאן. יש בה חסרונות אבל יש בה גם נקודות חיוב רבות, חשובה במיוחד הנקודה שהעלה שמעון פרס המתייחסת להכרח לשנות את שיטת הבחירות.

המצב שנוצר במדינה מזכיר יותר מדי את רפובליקת וימר או את הרפובליקה הרביעית בצרפת, ואסור שיימשך כך זמן רב. צריך לחולל שינוי סטרוקטוראלי במערכת השלטונית ולהתאימה למצב החדש. איזה מין שינוי בדיוק? האם אפשר להסתפק בהעלאת אחוז החסימה ולשנות את שיטת הבחירות, או שיש צורך גם בחיזוק משמעותי של ראש הפירמידה השלטונית על־ידי בחירה ישירה של ראש ממשלה? שאלות אלה צריכות לעמוד בתקופה הקרובה בראש סדר היום הציבורי ולהתלבן שם זמן מה. אבל אי־אפשר להמשיך במצב שנוצר. כי אם לא ייעשה שינוי מהפכני, בלתי מתוכנן ובלתי ממוקד, והוא לא ייעשה בהכרח על־ידי מי שרצוי שיעשה אותו.

הרמיסה הפוליטית

מה משותף לאירועים הבאים:

– ביכר מלכי ישראל באמצעים אלפי בני־אדם לאסיפת מחאה ועמדת. קיבץ בלתי שיגרתי של אנשים. תומכי מערך וחסידי ליכוד, אנשי צמרת וחברי רב, שילוב של גיבורים שלא היו שותפים מעולם בהפגנה אחת.

שבע לאחר מכן, באותו מקום, שוב אסיפת מחאה. על הבמה יושבת חבורה נכבדה, שוב מכל גוני המפה הפוליטית. שחורים ואדומים, כאלה ששנים הם צחובים זה לזה. „בינוס הנראלים" מכריח מישהו את האירוע.

באולם צוותא בתל־אביב מכנס „שלום עכשיו" נציגים של קבוצות פוליטיות שונות כדי לארגן מחדש את מחנה השלום. אנחנו צריכים להיות, אם נשתמש במונח האנגלי A Wide Church, אומר נציג „השנה ה־21", קבוצה מגוונת, בעלת בסיס רחב ככל האפשר.

ואחותו עניה:

מאות תלמידי בתי־ספר תיכוניים בירושלים שלחו מכתב לנשיא, הביעו בו מדת רוח מן הנוהלים הפוליטי הפוליטיקאים במדינה. קודם לכן השמיעה קבוצת תלמידים אחרת, שביקשה אגד הנשיא, ביקורת על התנהגות חברי הכנסת במשרד הפתיחה.

ועוד:

יותר משני תריסר קבוצות פוליטיות חדשות קמו בשנה החולפת על רקע האינתיפדה הנעשה בשטחים. רובן אמנם קיקיוניות, אך מקצתן חדשניות באופיין: פסיכולוגים ומחנכים שמעולם לא הזאנגנו על נושא בעל משמעות פוליטית־ציבורית, קבוצות של נשים שבעבר לא נהגו להיות פעילות במישור הפוליטי, ואחרות.

ואפשר לשרט אירועים נוספים, כולם מעידים על מבנה משותף: זהו מצב מרום מהפכני. לא שהמהפכה היא בלתי נמנעת, אלא שבאווירה כזו, אם מתמלאים עוד כמה תנאים – למשל משבר כלכלי חמור – מתרחשים בדרך כלל שינויים פוליטיים מואצים, מהפכניים.

התסיסה הפוליטית החוץ־פרלמנטרית המתרחשת בשבועות האחרונים אופיינית לחברות, שהמערכת הפוליטית הממוסדת שלהן אינה מתפקדת כהלכה. חברות שהמפלגות בהן אינן מבטאות את רצון הציבור, שהפוליטיקאים מנותקים מבוחריהם, כמו פועלים בתוך אחר מזה של אלה ששלחו אותם. אלה הן מערכות שהתהליך הפוליטי בהן אינו יעיל, שרמת האמינות של המערכת כולה בשפל המדרגה ושהמימשל אינו מצליח ל„ספק את הסחורה" לציבור.

אחד הסימפטומים הבולטים במצב מרום מהפכני הוא ששוב אין השחקנים שומרים על כללי המשחק. מבטיחים הבטחות ומתבחשים להן. חותמים על הסכמים אבל מבטלים אותם עוד בטרם יבשה הדיו על החתימה. כמו בפרק הידוע של קישון קובעים את כללי המשחק תוך כדי המשחק עצמו.

במערכות כאלה נהרס גם המעמד המיוחד שיש למוסדות המדינה. שוב אין הפרדה בין האינטרס הציבורי לבין האינטרס של קבוצות סקטוריאליות. בסיס הממלכתיות מתעוות, ובמקום הישענות על עקרונות אובייקטיביים ומוסכמים ומאמץ להלוקה הגנת של הטובה הלאומית, באים עקרונות אחרים לגמרי:

هكذا من الأصل

שנת האינתיפאדה

התקוממות בשטחים, האינתיפאדה שפרצה לפני שנה, נשאה מראשיתה אופי ספונטני ועממי מאוד: ללא הכנה מוקדמת וללא ארגון מסודר. כאשר התבררה עוצמתה של ההתפרצות ניסו הארגונים הפלשתינים שבאש"ף לכוון אותה והצליחו במידת מה. מערכת הבטחון הישראלית ניסתה לדכא אותה והביאה פה ושם לרגיעה יחסית. אולם הרישום הפוליטי של האירועים היה רב. מדיניות הניתוק של ירדן מהשטחים, החלטות מועצת אש"ף באלג'יר, היו בין התפתחויות הפוליטיות החשובות של השנה שהושפעו מהאינתיפאדה. הצלחתם הגדולה של תושבי השטחים היתה בהעלאת בעייתם על סדר היום הבין־לאומי. נראה שהאירועים בגדה המערבית ובעזה אינם שוכבים, אף שהם משנים צורה ואופי. מוסכם על הכל שהשטחים לא יחזרו יותר למצב בו היו לפני דצמבר 1987 ובכך חשיבותם העיקרית של המהומות שגרמו וממשיכות לגרום סבל רב לפלשתינים בשטחים ונזק למדינת ישראל

ד.ר

בשנה ה־22 / דני רובינשטיין

מדינת ישראל נגד כפר טמון

מדי פעם מגיח צה"ל ומאלץ את התושבים לפנות את המחסומים, למחוק סיסמאות ולהסיר את הדגל מצריח המסגד. אחר־כך הכל שב לקדמותו. העונש שהוטל על התושבים לפני כחודש היה ככל הנראה החריף ביותר בגדה זה שנים

טמון, כפר ערבי גדול בנפת ג'נין, קילומטרים אחדים ממזרח לעיירה טובאס, על הר סרשים קרח בגבול מדבר הירדן, בשולי עמק שיש בו מטעי פרי ויתים. עיקר פרסומו במקשות וקיץ של האבטיחים והמלונים. יותר מ־3,000 תושביו אינם יכולים להתפרנס מהחקלאות המקומית והם נודדים לעבודה בתל־אביב וסביבתה. אחרים נוהגים לרדת לבקעת הירדן הסמוכה, שם הם עובדים בשדות ואפנים בעלי הארמות של שכם או אצל המתנחלים הישראלים.

השבוע, בשנה ה־22 לשלטון הישראלי ובמלאת שנה לאינתיפאדה, היה הכפר טמון סגור מכל עבריו. אילנה המרמן מקבוצת „די לכיבוש" שכחה מנית ערבית מרמאללה בעלת לוחיות זיהוי צבעוניות של הגדה המערבית ועימה אפשר לנסוע לכל פינה בשטחים כמעט ללא חשש מאכנים. כמעט, מפני שבשבועות האחרונים מחרימים חיילי צה"ל מכוניות ערביות כדי להכנס בהפתעה לכפרים. לכן נזהרים עכשיו בטמון גם ממכוניות עם לוחיות זיהוי של השטחים.

חשמל אין בטמון. היה נסיון להקים רשת חשמל, אולם מריבות עם „אגודת הכפרים" של נפת ג'נין, לפני 8 שנים, הכשילו את הנסיון. מים זורמים אין בטמון. היו מים. אבל, שוב, המריבות עם „אגודת הכפרים" חיסלו את רשת המים וחלקי צינורות מעוקמים מונחים לצד כביש הכניסה לכפר.

טלפון אין בטמון. היה טלפון, במשרד הדואר המקומי. באחד מימי האינתיפאדה ניתק אותו צה"ל.

בית־ספר אין בטמון. לפחות עד השבוע שעבר. בצו של הממשל הצבאי הוא נסגר כמו שאר בתי־הספר בגדה. לפני שבוע, כאשר נפתחו הכיתות הראשונות של בתי־הספר היסודיים בגדה, היתה פעילות יוזמה של צה"ל בטמון ופתיחת בית־הספר נדחתה.

ואם אין די בכך גם שום כלי רכב לא היה בטמון לפני שבוע. צה"ל החרים את כולם. משאיות, טרקטורים ומכוניות פרטיות. כל אלה השייכים לתושבי טמון עמדו בשדות לפני חצר המרכז הצבאי בטובאס הסמוכה.

טמון נחשב כפר בעייתי, כמו עוד עשרות ואולי מאות כפרים בשטחים. צה"ל מרבה להעניש אותו. עשרות מצעיריו עצורים. עוד מספר לא ידוע מבוקשים למעצר ולחקירות. כאשר מבחינים בכפר בתנועות צבא בסביבה בורחים הצעירים לשדות ומסתתרים. מאות אחרים, ילדים ופועטות, מגלגלים אבנים לסימטאות, מצדדים סיסמאות ומניפים דגלים פלשתיניים. הטיפור הידוע חוזר על עצמו. צה"ל מגיח מדי פעם – כמו בדדום לבנון – כפי שגורס דובר המתנחלים אליקים העצני מקרית ארבע, מאלץ את תושבי טמון לפנות את המחסומים, למחוק את הסיסמאות ולהסיר את הדגל מצריח המסגד. ואחרי שהצבא יוצא חוזר הכל לקדמותו.

באחת מגיחות צה"ל, בחודש שעבר, נוצרג נער בטמון והכפר נחסם אז לתקופה ממושכת. אחר־כך חשדו אנשי הבטחון הישראלים בקבוצה של צעירים מטמון שהשחיתו במתכוון רכוש חקלאי של התנחלויות הישראליות הסמוכות בקעות וחמרה. שוב פשטו על הכפר ועצרו רבים. הטלת אז סגר דוגמת זה הקיים עתה. בולדוזר צבאי עודם גלי אבנים ועפר בכל הכבישים והדרכים המובילים לכפר ושום כלי רכב אינו יכול להכנס אליו או לצאת ממנו.

חוץ הכל לא כל־כך נורא בטמון. יש חיים מעבר לאינתיפאדה. אין חשמל, אז כמה משפחות קונות במשותף גנרטורים ביתיים קטנים. ואכן על גגות בתים רבים רואים אנטנות טלוויזיה. גם עם המים מסתדרים. מובילים אותם מבורות ומעיינות בסביבה. אפילו את המחסומים המוגרים על הכפר מצליחים לעקוף.

וגם הפרנסה הדלה ממשיכה להגיע מהעובדים בתל־אביב ומהחקלאות המקומית.

הצעירים המתגודדים בכניסה מקבלים אותנו, קבוצת הישראלים הזועלכת ברגל ממחסום העפר, בחשד. מבקשים שנראה להם תעודות. אחר־כך מספרים על שלושה ילדים שנפצעו מירי במשיטה של צה"ל לפני יומיים. בבית אחד שברו או גם רחיטים וגרמו נזקים. צעיר מוביל אותנו לבית. וילדים מצביעים בגאוה על חורים בקירות שהותירו קליעים שירו החיילים. בבית פנימה לא רואים נזקים ואנחנו שואלים את הצעיר שהוא סטודנט במכללת אל־נג'אח בשכם מדוע פרצו דווקא לבית הזה. הוא עונה: גר כאן מישהו שמבוקש. מי זה? הוא מהסס ואומר בנימה מעט מפתיעה ומביכה, „זה אני". למה מחפשים אותך? הוא לא יודע. „איך אני יכול לדעת למה הם רוצים אותי?"

הענישה הקיבוצית הזריפה ביותר נחתה על כפר טמון לפני כחודש. בכפר חוזרים על הדיווח שהתפרסם בחלקו בעיתונים. ב־7 בנובמבר לפני הצהרים בא מחמד עבראללה בשיראת, צעיר בן 21 מטמון, למושב משואה בבקעת הירדן. יחד עם אחרים מטמון עבד מחמד בשיראת כפועל שכיר אצל חברי המושב. הוא בא לגבות שכר עבודה של כ־170 ש"ח שהיו חייבים לו. „גם לי חייבים כסף בבתניה", מפטיר אחד הבחורים את הסיפור. חייל המילואים דוד דניאלי שמשר בשער המושב לא נתן למחמד להכנס. דניאלי הכיר את מחמד בשיראת שבא למשואה פעמים אחדות קודם לכן, בין השאר כדי לגבות את המגיע לו. אישור הכניסה למושב שהיה בידי הפועל הצעיר מטמון לא היה בתוקף, וחייל המילואים התווכח איתו. הוויכוח התלהם ומחמד בשיראת, שחזל להשתולל, שלף סכין ודקר למוות את דוד דניאלי. דקות אחרות לאחר מכן נדרה מחמד למות על־ידי חייל שנזעק למקום.

טמון נחשב כפר בעייתי. עשרות מצעיריו עצורים. בבית־הספר אין לימודים. הטלפון נותק. כלי הרכב הוחרמו. עשרות מבני מגורים מחוסמר נהרסו

בתום החקירות והבירורים שהיו לאחר מכן אמרו גם הרמט"כל דן שומרון וגם שר הבטחון יצחק רבין שהצעיר מטמון לא בא למשואה במטרת רצח ולכן אי־אפשר להגדיר את הרצח כחבלה על רקע לאומני.

ערף זאת, העונש הקולקטיבי שהוטל על משפחת הרוצח ועל מאות תושבי טמון היה, אולי, הקריף ביותר שהוטל בגדה המערבית זה שנים. בית משפחת בשיראת בכפר נהרס עד היסוד. גרו בו אחיו ואחותו של הרוצח. צה"ל פשט על מאות מבני החיטר והבתים הפזורים בג'מטליק וגילה בהם עוד כ־80 משפחות שמוצאם טמון. עשרות מבני החיטר שלהן נהרסו. לפי אומרני הצלב האדום הבין־לאומי נהרסו משם קרוב ל־700 נפש.

בג'מטליק מתגוררת אוכלוסיית פלאחים ואריסים דלה, בחלקם פליטים מ־1948 ובחלקם בדואים ופועלים וחקלאים קטריים. תוך בריקה קפדנית הוציא השלטון הישראלי מהג'מטליק רק את אותן עשרות משפחות שמוצאן מטמון. לחלק מהן היו בתים בכפר עצמו והן חזרו אליהם. לחלק אחר, כ־40 משפחות, לא היו מגורים אחרים ובניהן לנו ימים אחדים תחת כיפת השמים, עד שהצלב האדום סיפק להם אוהלים קטנים. כאשר נוטעים לטמון דרך ואדי שארעה הרחב, העולה מבקעת הירדן, רואים לצד הדרך כמה מהאוהלים הללו. עוד כמה אוהלים פזורים בכפר וליד אחד מהם מנסות שתי משפחות להקים מבנה מבטון. ללא רשיון כמובן. כל הסיכויים שיהרסו אותו בקרוב. על ההרים שממזרח לטמון רואים עוד אוהלים לבנים ובמולם מתגודדות אותן מאות הנפשות, מגורשי הבקעה.

הפסקת שידורים, גידושים, תפיסת ועדות עממיות, מעצרים, הפקעת מכוניות ומצור מתמשך. זהו השלב הנוכחי במאבק מדינת ישראל נגד טמון, במלאת שנה לאינתיפאדה.

ראיון עם מח"ט המרחב אל"מ אדיב / טלי זלינגר

„כשצה"ל בשטח כולם במתח"

פעם אחת יצאו תושבי אחד הישובים היהודים לבבישים בפעולה פרטיזנית, והם חטפו ממנו כבה, שהמסר הובן. מאז. „זה הדבר שהכי קשה להתמודד איתו. זה לא קרה לי הרבה, ועשינו הכל שזה ייפסק מייד כשהוא צץ"

פגש את החיילים ומעביר את המסרים לאנשים. כשכל הכח מגיע, הם מקבלים ממני תדריך נוסף. תוך כדי התעסוקה מרבריס, עוקבים מקרוב, מנתחים מצבים, בודקים חריגים. אני מביא להם נציג של המינהל האזרחי, מתרגם־לוחם את זכויות האזרח והפרט, יחודי וערבי, מכין אותם לחיכוכים עם הצד היהודי. ובשורה התחתונה, כשפרבריס על מכות וחריגים, ההנחיה ברורה לגמרי: אין להרבין. מותר להפעיל כוח כשיש הפגנה אלימה ואפשר להפעיל כוח סביר כשמישהו מתנגד למעצר. אני שלם עם זה לגמרי, אני מרגיש טוב עם ההנחיה הזאת. כל אירוע שאני רואה כהיטפלות לעציר, זוכה לטיפול החמור ביותר. יש הרבה

הוא לא אמר „מחיר גבוה". את מה שיודעים לא צריך להגיד מפורשות. רצוי שלא, מטעמי זהירות. אל"ם חי אריב, כבר אמרנו, הוא מאד איש לא־מפוחד בכלל, ואצלו יש באופן יחסי פחות חריגים. איש צבא, לא נריב מאד במלים ומשתדל לשמור על שלימות מקצועית ואנושית. אנחנו נוסעים ברמאללה והוא מראה לי את „השקט". „כאן, לפני חמישה חודשים אי־אפשר היה לעבוד, הכל היה מלא מחסומי אבנים", והוא מצביע על אתרים חיסטוריים. פעם היו מקללים חיילים ומחציפים פנים מולם ועכשיו, כשצה"ל בשטח כולם במתח. הסיסמאות מקוקעות, כל סיסמה נמחקת בצבע הכתמתה של הכח שמחק אותה. התושבים ביום רגיל של

שקט, זדים הדידה מפני נהמת הג'יפ, הדיוה החדרפית היא המשיה היחידה באופק. „אז מה את אומרת – האינתיפאדה דועכת?" מראיין אותי מרואיינו. היא רק משנה פנים, מסתגלת למצבים חדשים, נסוגה נסיגה טקטית כדי להמשיך לעשות את שלה, אני משיבה לו. מהדוב הראשי של ראמאללה עולה עשן ולא של צמיגים, לשם שינוי, אלא של בשר על האש. הכל כאילו חזר כמעט לקדמותו.

שעה קצרה אחרי שעזבתי את רמאללה פרצה הפגנה המונית ברחוב הראשי של העיר והיא פוזרה בעמל רב. ביני כיורי פלסטיק. האינתיפאדה חזרה לסדר.

נתונים

ענף הסברה בדובר צה"ל ריכז נתונים לסיכום שנת אינתיפאדה ראשונה. להלן מימצאיהם הכוללים את כל השטחים:

הרוגים: ערבים – 308 (60 מתוכם לא נפגעו מאש צה"ל)
חיילי צה"ל – 2
אזרחים ישראליים – 6
פצועים: ערבים – 3625 (הערכה בלבד)
חיילי צה"ל – 743 (כולל כל מי שקיבל טיפול רפואי על כל שריטה)
אזרחים ישראליים – 407
הפגרות פרי (לא כולל שימוש באמצעים חמים): 19,588
ירי והטלת ריסוניים על־ידי ערבים: 42 (34 ריסונים, 8 מקרי ירי)
בקבוקי תבערה: 1330
מטענים: 80
פיגועים קרים: 45
הצתות: 355
חריסות בתים: 138
אטימות: 46 (לא כולל אטימות חדרים או חנויות)
גירושים: 32 (נגד 27 אנשים עדיין עומדים צווי גירוש שלא מומשו והנמצאים בתהליכים משפטיים)
עצורים: כלואים – 5467
מהם שפוטים – 458
עצירים לפני משפט – 1335
עד תום ההליכים – 2314
מינהליים – 1360
עלות תקציבית (לא מנתתי דובר צה"ל) – יותר מ־500 מיליון ש"ח. מערכת הבטחון ביקשה מהשרה קיצוי תקציבי בגין הוצאות הללו, רק על חלק מהסכום.

מה עשתה לנו האינתיפאדה

מוקי צור, עין־גב

האינתיפאדה היא תוצאה ישירה והמשך של מלחמת לבנון. זו תוצאה של יומרתנו למוקד את השאלה הפלשתינית, יומרה שעודנה כחות ורדומים בגדה. האינתיפאדה גם מעלה את הבעיה המוסרית הקיומית של מדינת ישראל, את הזירה בבושר עמידתנו.

היא הציתה הרבה אש וזרח בתובנה ירידת ערכה של חשיבה מדינית־מוסרית ועליה של רגשות של תוסר־אונים ושל קיצוניות. ככל שהיא קירבה את הפרספקטיבה של ראיית האבודה שבהמשך הדיעות, כך היא חיזקה את הבחנות שתובעים ללמד עם הבינוש עד הסוף.

רק אופק של שלום, שיקבע מסורת בינייים קשות ופרוזאיות, יוכל לקדם אותנו לעבר פתרון. הדבר מחייב אומץ מדיני, כושר עמידה וכמידה מחלטת בנצח הארב.

ישעיהו אלטוביה, יו"ר התעשיינים בירושלים

תחילת האינתיפאדה הפתיעה גם אותנו, התעשיינים בבירה. את השבועות הראשונים הקשנו להעדכנו ומפעלים ולהתאמת תחליכי הייצור להעדרויות העובדים.

מרבית העובדים הערבים מן השטחים הביעו לעבודה, במרוצת השנה האחרונה, מאז החלה האינתיפאדה. זאת, גם בימים שבהם הוכרז על שביתה כללית של ערבי השטחים, על־ידי כרוזים. מרבית הוותרדויות של מעלי השטחים היו בימים בהם הכריזו שלטונות הצבא על עיצר, שמנע מהם להגיע למקום העבודה. היו אמנם ימים שבהם משמרות שלמות לא הגיעו בגלל זה לעבודה. אבל יפרנו קשר עם מושל יהודה ושומרון, הוחרת עתה, במידת האפשר, להתריע בפנינו, התעשיינים, על הטלת עוצר מבעוד מועד.

במשך הזמן נערכנו לוותרדויות מעלי השטחים גם על־ידי שילובם של סטודנטים בעבודות הייצור. במבצע זה לקחו חלק כ־150 סטודנטים שעבדו גם בבשמרות ושכרם נקבע על־פי תעריף הקבוע לסטודנטים. לשתרון הבעיות בטוחה הקרוב שילבנו עובדים יהודים וישראלים, כדי להקטין את תלותם של המפעלים בפועלי השטחים. לטווח הרחוק, אנחנו שמים דגש עתה על מעבר לאוטומציה, אבל מצבה הכללי הקשה של התעשייה בישראל מקשה על כך, בגלל היקף הוחשקות הבסיסית המתחייבות.

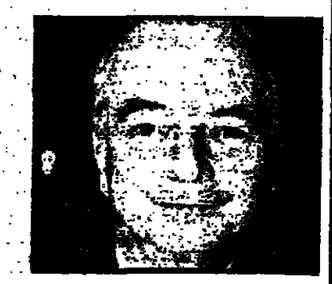

מיכה נוימן, פסיכיאטר. תל־אביב

האינתיפאדה פוגעת באיזראל שלנו, ברצונו להיות מדינה אנושית. העולם מצפה היום מהיהודים להתנהגות יותר מכובדת מאשר מהעירקים. אני מעריך שיצפו מאיתנו ליותר. האינתיפאדה פוגעת בנו גם בלכלית. אני מאמין ששוק המערות הישראלי הצטמצם מאד בגלל הדגים הכלכלי שלהם. גם הזיהות נפגעת, וזה היה צפוי. מי שלא האמין שאלו יהיו התוצאות, הישלה את עצמו. עם זאת, אני לא הייתי מסכים שצריך להפסיק לנסוע ולמייל בארץ. זה נראה לי מאוד לא בריא, כי אין צורך להגבלות כאלה.

לגבי רוב האנשים האינתיפאדה היא גורם מבאיש ומצער. היא מביאה לאיבוחות גדולה לאזרחים ובמיוחד לחיילים, שמשרתים במקומות שאינם רוצים לשרת בהם ומבצעים שם תפקידים שאינם רוצים בהם. לחלק גדול מהצבור הישראלי התפקיד הזה, של לדכא אוכלוסיה ולהילחם באזרחים – ולא בחיילים – שרוצים משהו שאנחנו יכולים לתבין אותו, מהווה לחץ וארעיות וקשי נפשי גדול. יש מיעוט קטן בלבד שנהנה מהחדמנות הזו של המעלת כוח.

תלונות של ערבים שמתעללות כלא נבחנות. אני בודק כל תלונה. לא בגלל הערבים, אלא מפריד אותי החיל, איש הסדיר או המילואים, שממנו אני מחכה שיפעל לפי אמות־מידה שצה"ל מחבר לזן".

„אז מה את אומרת – האינתיפאדה דועכת"? שואל המח"ט בשעה רגועה יחסית ברמאללה. הוא לא רוצה שיפחדו ממנו או מחייליו. רק שכל הצדדים יבינו היטב את כללי המשחק

אל"מ אדיב היה הקצין הבודק בפרשת ההתפרעות של צנחנים מכות שהיה בגיזרתו, בקלנדיה. על האירוע הזה אינו מדבר. נחזר מהחשיפה. „המלחמה הזאת לא קלה. מלחמה מתישה, 24 שעות מסביב לשעון. העבודה דורשת הרבה סובלנות, לא רק שלי אלא של החייל הבודד ובעיקר, של המפקדים המתמודדים מול המצבים ומול החיילים ונקלעים אליהם. אי־פעם לא יצא לי להתמודד עם משהו כזה. זה לא תפקיד שאפשר להתכונן אליו. צריך להיות בשל מבחינה נפשית ובאמת שהורה, עם הרבה הרבה סבלנות סובלנות ורגישות. אני חושב שאנחנו יכולים לתת פתרון מצויין לבעיות פה, במושגים של מה שהגדירו לנו, כאנשי צבא, לעשות. אני חושב שאנחנו עושים את זה טוב. צריך להפעיל שכל ולא רק רגש. אני שלם עם עצמי שאנחנו עומדים במשימה. אני גם שלם עם מה שאני מגדיר לחיילים, בצורה שלמה וברורה ולא מעורפלת. משיחות איתם ושלהם אני יודע שהמסר עובר אליהם. לא יכול לבוא וחייל במרחב־בנימין ולהגיד המפקדים שלי אמרו לי". שיבוא חייל כזה ויגיד. אני לא מאמין שיימצא אחד כזה אפילו. ברור שבגלל הרגישות והבעייתיות של סוג המלחמה הזאת תמיד יהיו הסתפקויות. באלה צריך להילחם. המקרה של קלנדיה לא מלמד שהנורמות השתנו".

איך אתה מרגיש עם עמישה סביבתית, עם תרישות בתים הרבים כאלה?

לי אישית קשה. לפנות משפחה עם ילדים קטנים מבית זה קשה מאד. אבל האפקט של זה שווה. אין לי תענוג אישי מזה ואנחנו הרי רק הגוף המבצע. זה לא נותן לי תחושת כוח ואני שם מסך בין מה שאני מרגיש כפרט לבין מה שאני צריך לבצע.

המלחמה פה היא מבחן למנהיגות המפקדים?

זה מבחן אמיתי. מנהיגות זולה לא תצליח פה. היא נכשלת מהר מאוד. אם אתה לא יודע להחזיק את האנשים טוב, אתה נסתר ועושה שטויות. התמודדות פה היא באמצעות כושר הנהגה, שיחות, פיקוח ואחריות מפקדים. ואם יש אירוע חריג – יש מיצוי החקירה ועגישה. אני נגד עגישה כברה של למען יראו ויראו. יש להטיל עונש בהתאם לכמה חמירה. בכל נושא הרגיש ואחריות היא על המפקדים בשטח. אין לי טענות לחיילים. אנחנו מדברים, חוקרים, מטיפים ומנבים, אבל אין לזה סוף. האם אני מרוצה? כן, אני מרוצה, בהחלט.

אפשר להוריד את רמת האלימות?

אפשר, אבל יש לזה מחיר. בדי שיפסיקו האבנים פה, צריך את הכבא מכוחות גדולים וזה מחיר.

אם ראית את צערת הנוכח של מתיישבי מטה־בנימין שבשומרון המשכת להסתכל בכתבה הזוכיות ב„מבט" גם בקטע שבו הגיבו הנוערים לקו־הסיום, ראית את תערוכת האמצעים שהכין להם צה"ל את שיאה, בדמות „חצצית־ל" (הרגם וחזרה בדרך־כלל נצץ נגדל). שמתיזה מפתחי החצץ סוכריות לילדים היהודים. הרעיון הוא של אל"מ חי אריב, מח"ט המרחב. שנה לאינתיפאדה. אחרי שנמרו להמציא את החצצות מהרגמים החרישים ביותר, וגם כדורי הפלסטיק כבר הוכיחו את יעילותם, אפשר להתפנות מעט לתגיגות. „מה יש, לא מגיע להם לראות במה אנחנו מגיגים עליהם?" אומר אריב בחיוך.

שלושה וחצי מיליון ימי־עבודה של חיילים כבר חושקעו בשטחים, יותר מ־500 מיליון שקלים, יותר מעשרת אלפים חיילים שרתו שם. והדבר העיקרי שבאמת עובר הוא הנוכחות המוגברת, עם כל־מיני אמצעים מפלסטיק, מאבן ומעשן.

אל"מ חי אריב, מזה שבעה חודשים מפקד חטיבת המרחב שבמרכז גיזרתה העיר ראמאללה, חי עם האינתיפאדה. בגיזרתו 32 נקודות יישוב יהודיות, עם 26,000 תושבים ועוד 220,000 תושבים ערבים, „מקומיים". מאחורי אל"מ אריב, עם נעלי צנחנים וכומתה אדומה, תפקידי לחימה ופיקוד בחטיבת הצנחנים ובבסיס הטירונים שלה. מאחוריו גם תפקיד

בחטיבת הנח"ל ושנת לימודים בוגר להיסטוריה באוניברסיטת תל־אביב. היישר משם הגיע אל מקום שבו ההיסטוריה לא נלמדת אלא מתרחשת ויש לו בה, לטוב או לרע, חלק פעיל. אחריות כבדה, מרירה שיבוא מן הציניים. קצת יותר משבוע אחרי שהגיע לחטיבה, נהרג אחיו, שמואליק אריב, מג"ד בנבעתי, בקרב נגד מחבלים בגיזרת הרדב. חי ישב „שיבעה" בחיק משפחה חזקה ושורשית ממגריאל, ניחם על אחיו הטוב שמת במלחמה אמיתית, וחזר אל המלחמה שחיכתה לו, קשה ולא מוכרת, בגיזרת ראמאללה.

„אני לא מרגיש שזו מלחמה מיוחדת. זאת מלחמה בסגנון אחר, ללא כללים ביניים. מלחמה קשה ומתישה, אבל גם היא מלחמת קיום. אם לא נעשה פה את המלחמה, אני חושב שתהיה לנו בעיה גם במקומות אחרים. למרות זאת אני אישית הייתי מעדיף להילחם במלחמה האחרת שבה נפל אחי".

אל"ם אריב, נשוי ואב לשתי בנות קטנות, נראה ונשמע כמו כל ילד־טוב הדר־השרון. כשהוא עובר בג'יפ המח"ט הממוגן שלו בראמאללה, מפנים לו דרך. ביום השקט יחסית, שבו הסתובבנו יחד, אפילו לא הביטו עליו בבהלה. אריב לא רוצה שיפחדו ממנו או מחייליו. הוא רק שואף שכל הצדדים יבינו היטב את כל הכללים של המשחק. פעם אחת יצאו תושבי אחד הישובים היהודים לבבישים בפעולה פרטיזנית, והם חטפו ממנו כבה, שהמסר הובן. מאז, באה אל"ם אריב לדווח, אצלו לא משתללים היהודים. „זה הדבר שהכי קשה להתמודד איתו. זה לא קרה לי הרבה, ועשינו הכל שזה ייפסק מייד כשהוא צץ. הדבר הגרוע שיכול לקרות בתחום האחריות הזה שרכב פרטי או אוטובוס יחשוף בקבוק תבערה. זה מציק לי, מזה אני מוטרד".

איך אתה מתמודד פה שמגיע לפעילות בגיזרתך?

יש פה תהליך צמוד מאוד של הדרכה וחפיפה. המפקדים עוברים שלושה ימים במתקן אימונים, ושם הם מקבלים הכנה. אחר־כך הם באים לכאן, מבצעים חפיפה ומקבלים פקודה ותדריך שלי. אז חזור הגלל למחקן האימונים.

„אז מה את אומרת – האינתיפאדה דועכת"? שואל המח"ט בשעה רגועה יחסית ברמאללה. הוא לא רוצה שיפחדו ממנו או מחייליו. רק שכל הצדדים יבינו היטב את כללי המשחק

אל"ם אריב היה הקצין הבודק בפרשת ההתפרעות של צנחנים מכות שהיה בגיזרתו, בקלנדיה. על האירוע הזה אינו מדבר. נחזר מהחשיפה. „המלחמה הזאת לא קלה. מלחמה מתישה, 24 שעות מסביב לשעון. העבודה דורשת הרבה סובלנות, לא רק שלי אלא של החייל הבודד ובעיקר, של המפקדים המתמודדים מול המצבים ומול החיילים ונקלעים אליהם. אי־פעם לא יצא לי להתמודד עם משהו כזה. זה לא תפקיד שאפשר להתכונן אליו. צריך להיות בשל מבחינה נפשית ובאמת שהורה, עם הרבה הרבה סבלנות סובלנות ורגישות. אני חושב שאנחנו יכולים לתת פתרון מצויין לבעיות פה, במושגים של מה שהגדירו לנו, כאנשי צבא, לעשות. אני חושב שאנחנו עושים את זה טוב. צריך להפעיל שכל ולא רק רגש. אני שלם עם עצמי שאנחנו עומדים במשימה. אני גם שלם עם מה שאני מגדיר לחיילים, בצורה שלמה וברורה ולא מעורפלת. משיחות איתם ושלהם אני יודע שהמסר עובר אליהם. לא יכול לבוא וחייל במרחב־בנימין ולהגיד המפקדים שלי אמרו לי". שיבוא חייל כזה ויגיד. אני לא מאמין שיימצא אחד כזה אפילו. ברור שבגלל הרגישות והבעייתיות של סוג המלחמה הזאת תמיד יהיו הסתפקויות. באלה צריך להילחם. המקרה של קלנדיה לא מלמד שהנורמות השתנו".

איך אתה מרגיש עם עמישה סביבתית, עם תרישות בתים הרבים כאלה?

לי אישית קשה. לפנות משפחה עם ילדים קטנים מבית זה קשה מאד. אבל האפקט של זה שווה. אין לי תענוג אישי מזה ואנחנו הרי רק הגוף המבצע. זה לא נותן לי תחושת כוח ואני שם מסך בין מה שאני מרגיש כפרט לבין מה שאני צריך לבצע.

המלחמה פה היא מבחן למנהיגות המפקדים?

זה מבחן אמיתי. מנהיגות זולה לא תצליח פה. היא נכשלת מהר מאוד. אם אתה לא יודע להחזיק את האנשים טוב, אתה נסתר ועושה שטויות. התמודדות פה היא באמצעות כושר הנהגה, שיחות, פיקוח ואחריות מפקדים. ואם יש אירוע חריג – יש מיצוי החקירה ועגישה. אני נגד עגישה כברה של למען יראו ויראו. יש להטיל עונש בהתאם לכמה חמירה. בכל נושא הרגיש ואחריות היא על המפקדים בשטח. אין לי טענות לחיילים. אנחנו מדברים, חוקרים, מטיפים ומנבים, אבל אין לזה סוף. האם אני מרוצה? כן, אני מרוצה, בהחלט.

אפשר להוריד את רמת האלימות?

אפשר, אבל יש לזה מחיר. בדי שיפסיקו האבנים פה, צריך את הכבא מכוחות גדולים וזה מחיר.

כתב זר / גלן פרנקל

העתונות וההתקוממות

כדי למרוח את הפרוזק שעברנו מאז החלה ההתקוממות הפלשתינית, צריך רק להתבונן ב„פיאט" שלי. רק לפני שנה היתה ללא־דבר וסטיקר חדש של „עתונות זרה" היה מודבק באופן קבוע על השמשה הקדמית. תצריתריסר שרשות אז יותר, תריסים וכתמי חלודה, שנגרמו כתוצאה מהאבנים מעברים אותה היום, והסטיקר חבוי לשלים קרוכות בתא הכפפות.

המעמד של עתונאי זר הצניע לנו פעם בישה מיוחדת לאחרי פרוזות אז לאירועים עתידי חדשות בגדה המערבית ובעזה. בימים אלה זה רק מכביד עלינו.

הפלשתינים, ערים לאפשרות שאנשי חוות הבטחון יתחזו לעתונאים, בוחנים אותנו בחשדנות או מקדמים את פנינו במטר אבנים. חיילים ישראלים אשר מודרכו על־ידי מפקדיהם והושפעו על־ידי המנהיגות הפוליטית הישראלית לראות בכל אחרים של האויב, מפנים אותנו אישומטית מכל מקום שבו עלולות להתרחש צרות. וכך אנחנו משוטטים בשטחים במכוניות שרוטות ולארמוזהות, מחפשים בין הלהבות והאפר את האמת ומרגע שאפשר לרחוח עלין.

אולי היה זה בלתי נמנע שבסכסוך שבו שני הצדדים מעורבים בקביעות שאלות היסטוריות, מוסריות, פוליטיות והיתיות למען מטרותיהם, אף אחד לא יורשה להשאר משקיף ניישראלי לזמן רב ושהעתונות בעצמה תיתפס עד־מדינה כלתחמת. זה בדיוק מה שקרה.

רשימת ההגבלות ההולכת ומתארכת, שהטילה הממשלה על העתונות, משקפת בחלקה את התפישה שבמקרים רבים התסיסו מצלמות הטלוויזיה את הצעירים משליכי האבנים. חלק מזה היה זעם רשמי על־כך שהפלשתינים מנצחים במלחמה הטלוויזיונית, על־כך שמכונת המלחמה הישראלית המתוחכמת והמתגשש־עד־לשיניה נראתה על המסך כגולית המתגרש בכתובת עזה ושכם עם בני רמתן הצעירים של רוח המרוש באבנים ובמקלעות.

חיילים רבים מאמינים שאנחנו עובדים למען אויביהם ושונאים אותנו. ההאשמה המכוערת והבלתי־מדויקת ביותר נשמעה בחדש מארס, כאשר גאולה כהן והאשימה צלמים בכך שידעו מראש על רציחתו של חייל ומילואים משה כץ בבית לחם, מכיוון שהגיעו למקום הרצח דקות ספורות לאחר הירי, שר הבטחון, יצחק רבין, הטריך אמנם את האשמה, אך חיילים רבים האמינו באשמת הצלמים.

אולם מאמרי הסכסוך בין ישראל והעתונות עומדת תמישתם השונה מנבלית של מהות ההתקוממות. במיקוד התבוננותה הבאינסטרוביות של הסיקור, העתונות סיפלה בהתקוממות כבתופעה חדשה, כברבר שלא היה קיים קודם לכן. אולם ישראלים רבים ראו בה תופעה ישנה, המשך של הסכסוך הערבי־ישראלי על אדמת ארץ ישראל, סכסוך שנמשך 100 שנים. העתונות נטתה גם לתאר את ההתקוממות כמאבק נגד הכיבוש הצבאי, בעוד שישראלים רבים האמינו שהמתפרעים מבקשים להשיג דבר אחר לגמרי: חורבנה של ישראל.

ובך הלך וירד באופן הדרגתי מסך על האירועים. בתחילה חסם הצבא את דרכנו רק לאזורים שבהם הטיל עוצר. אחר־כך הפיץ הצבא בין קציניו טפסים שבאמצעות מילוי פרטיהם יכלו הקצינים להכריז על האיזור „איזור צבאי סגור" ולגזות עלינו לעזוב. בשלב הבא הוכרזה כל הגדה המערבית „מחוץ לתחום" למשך סוף שבוע אחד בחודש מארס, ומאחר יותר הוכרז כל השטחים כחסומים למשך שלושה ימים. כיום נעשים מעשים אלה באופן שגרתי, ולא קשה לחזות את היום שבו, כמו ברזים לבנון, ממשלה חדשה תכריז על הגדה המערבית ורצועת עזה כחסומות בפני עתונאים, מלבד אלה המלווים על־ידי דוברי צה"ל.

האם זה יעבוד? במובנים רבים זה כבר עובד. רבים מאתנו מגיעים לגדה המערבית ולעזה לעתים רחוקות יותר, ולא רק בגלל המגבלות אשר מקשות על עבודתנו, אלא גם בגלל שהסיפור נעשה כבר שגרתי. אם המספרים אינם גבוהים באורח דרמאטי – הריחוח היומי על מכות, ירידת ומקרי מות אינם נושא מרכזי בחדשות. גם המצלמות עברו הלאה. ה„אינתיפאדה" האחרת בישראל, זאת שבין היהודים בישראל, על עתידה הפוליטי של המדינה, מקבלת היום תשומת־לב רבה יותר.

ואף־על־פי כן ההתקוממות נמשכת. הערדון של המצלמות שינה מעט מאוד במקומות כמו עזה ושכם. ובכפרים קטנים ומרוחקים. שם התלקח האירשקט זמן רב לפני שהגיעו המצלמות והוא ממשיך גם בשנן עובר.

למרות כוחה של המריה הכיר־לאומית, אין לנו רובים, אבנים ולא אמצעים אחרים לכפות את רצוננו על מישהו. על כן קל באופן יחסי לגרש אותנו, לכבות את האורות בגדה המערבית ובעזה. אך אין זה קל כל־כך לשכך את ההתקוממות. וכשהאינתיפאדה נמשכת הישראלים בעצמם ישלמו את המחיר על ההגבלות החדשות המוטלות על העתונות, מכיוון שהם בעצמם יידעו פחות ופחות על סכלם של הפלשתינים ושל המתנחלים ועל מה שהתבצע ובביתם עושים בשטחים.

האם זה היה כראוי? על השאלה הזאת רק הישראלים יכולים להשיב.

גלן פרנקל הוא כתבו של „וושינגטון פוסט" בישראל

מדינת החוק בעמדת התגוננות / אוריאל פרוקצ'יה

העצים והיער

מלאכת דיכוי ההתקוממות אינה מאפשרת לנו לטעום אף מקצה קצהו של חלום זכויות האדם. כל השוגה בחלומות מעין אלה אינו יכול לקיים ביעילות את מצוות ההתגוננות, את השמירה על חיי ילדינו

ההתקוממות בשטחים אילצה אותנו להפעיל את כל החוקים שברשותנו, אך מרחב חוקים אבד לנו צלמו של שלטון החוק.

בראש וראשונה אילצה אותנו ההתקוממות להתגונן. ההתגוננות נחוצה, בטווח הארוך ובראיה כוללת, כדי להנציח את הכיבוש ואת מעמדם הקולוניאלי של המתנחלים בשטחים, אך בטווח הקצר היא חיונית כדי לשמור על חייהם ובריאותם של בנינו המשרתים שם בעל כורחם, והגאלצים לפעול בלב אוכלוסיה מדוכאה, מרה ועויינת. כולנו מרגישים כי לפחות הם – הנערים הזכים הללו שבחראי הוו מעריפים למלות את עלומיהם במקום אחר – זכאים להגנה הפיסית המעולה ביותר, המתחדשה (מוצדקת) זו נפתחת כל הדעה. כדי להגן על חיילינו עלינו להפעיל במלוא חומרתם את כל החוקים שיש בהם כדי להוריע את מי שמתגבלים לשלומם. אנו בוחרים באותם חוקים שמקום ההדעה שלהם הוא המוכח, הבדוק והיעיל ביותר.

לעתים נדמה לי שזהו הקריטריון הבלעדי לבחירת התגובה הממסדית לסכנות שמפניהן אנו חפצים להתגונן. בשם עיקרון זה אנו מסילים עוצר לתקופות ארוכות (קוי: מעצרבית קולקטיבי) על יישובים שלמים, אף שידוע לנו כי מרבית תושביהם חפים מכל אשמה. אנחנו עונשים ללא משפט את מי שחשוד בעינינו כי עבר עבירה (ראה פרשת ביתונא), שהרי תגובה מהירה מרתיעה באופן אפקטיבי יותר מתגובה שנרתמה בצווארה למחלת הצב של מחצות הצדק. אנחנו הורסים בתים השייכים לאשמים ולחפים מפשע כאחד, מתוך תקוה כי אנשים אחרים, שאף הם חפים מפשע, יפעילו את השפעתם על עבריינים פוטנציאליים ויגרמו להם לשקול היטב את צעדיהם, פן יבלע לסלם גם יחד. אנחנו מגלים בני אדם מארצם, תוך איסור המפורש של הדין הבינלאומי (ולא בעלמה מעיני פסיקתו של בית המשפט העליון בדרום), כי משוכנעים אנו כי אהבתם של ערביי א"י לארצם תגבר לפחות אצל חלק מהם על לחישותם לעצמאות מדינית בכתחה של הארב.

בשם אותו עקרון אנחנו מפרידים בני משפחה, זורים אל תוך המזן אנונימי יען כי אין זה קל לבור את המרע מן התבן, זורים עשן רעיל אל תוך בתים – הממית בתאונות מצערות עוללים, נשים וזקנים – כי אין זה פשוט לאסור את מעופה של הרוח הנושאת עימה את העשן ליערים כלתי מתוכננים. אנחנו מחצצים נשים ומפלסטים דמיות שאין לזן פנים ושתישארנה – עם או בלי כדורי הפלסטיק בתוך גופן – אלמוניות ומרוחקות מאיתנו לעד.

ידוע לנו יפה כי אם נחדל מדרך זו נחסוך ביזוי, פגיעה ואפילו מוות למאות ואולי גם אלפים של קרבנות חפים מכל פשע. אך ידוע לנו גם כי אם נחדל להדתיע ישלמו חיילינו – פיזני הכיבוש התמימים – בגופם הצעיר ובדמם.

כל עוד הם שם, אין לנו ברירה אלא להמשיך ולהדתיע. ואין לנו ברירה אלא להמשיך ולשלם את המחיר הנורא.

והמחיר הוא אכן נורא. שהרי חברה יכולה לשמור בקפדנות יתירה על כל חוקיה; היא יכולה שלא לפגוע בזכויות האדם של כל הסרים למרותה אלא על פי היתריו המפורשים של הדין; ובכל זאת לחיות חברה שלא ניכר בה, ולא יכול להיות ניכר בה, חותמו של שלטון החוק. ידוע לנו מן האפל שבפרקי ההיסטוריה כי בני עמנו נרדפו על פי חוקי הגזע, ולא מתוך הפרתם. השחורים הצבעונים בדר„פ מופרדים מבני הגזע הלבן על פי עקרונות החוקה של ארצם. המהפכה הארסלאמית הפונדמנטליסטית באיראן אינה מבצעת אלא יישום פשוט של חוקי השיעה, שהם גם חוקי המדינה. וגם המהפכה החומייניסטית, הממשמשת ובאה בישראל, תישען, כך כבר ידוע לנו היטב, על חוקה של הבנסת ועל רוב פרלמנטרי אמיתי.

ובכל זאת רחוקים כל המשטרים שמניתי מלהיות משטרים של „שלטון חוק". אין הם אלא משטרים המשועבדים לחוקים, וההבדל הוא עצום ורב. כדי לתאר לעצמנו בישראל של סוף שנת 1989 מהי, בעצם, מדינת שלטון חוק, נדמה לי לפעמים כי עלינו לעצום את העיניים ולשקוע בחלומות רחוקים. בחלומנו תעלה באופ חברה המגיסטית שבה הארם הוא ערך עליון; חברה שבה איש מחמאו יומת; חברה שבה הכל מחוזקים ברים ונקיים עד שלא נמצאו אשמים בהליך משפטי הוגן, עם ייצוג נאות, וחכות שמיעה, וחירות אמיתית לבחון את ראיות הקטגוריה ולחקור את עדיה.

חברה שיש בה חוקה, ובלב החוקה חרותות זכויות היסוד של הארם המבטיחות לכל איש ואשה, ללא כל התערבות מצד השלטון, את יכולת הגשמתם העצמית בעניינים שברוח ובאמונה הדתית (או בהיפוכה הגמור; בחירות מחלטות מכל דתן, וכן חירות שבחומר וביחמה התופשית, וחירות הביטוי והיצירה, האמנותית והעתונאית, ללא אימתה של כל צנזורה שהיא, וחירות ההתארגנות והתהלוכה ההפגנה, וחירות מלאה לבסא באופן חופשי את כל המאוויים הפוליטיים והלגיטימיים.

אכן, חלום רחוק. מלאכת דיכוי ההתקוממות אינה מאפשרת לנו לטעום אף מקצה קצהו. כל השוגה בחלומות מעין אלה אינו יכול לקיים ביעילות את מצוות ההתגוננות, את השמירה על חיי ילדינו. תחת זאת מחייבת ההתגוננות את מיצויים של כל החוקים העומדים לרשותנו, חוקים שכל עוד לא נשתחרר מעמדת ההתגוננות שכפינו על עצמנו, לא תהיה לנו ברירה אלא למצותם.

• אוריאל פרוקצ'יה הוא פרופסור למשפטים באוניברסיטה העברית בירושלים

ראיון עם איתמר רבינוביץ / דן אבידן

העולם הערבי קשוב

„ראש „מרכז דיין" באוניברסיטת תל־אביב, על השיקולים שהינחו את מדינות ערב להגיב בפי שהגיבו על ההתקוממות התושבים ביהודה, שומרון ועזה

מיצר הגיבו המדינות הערביות על האינתיפאדה. מי מהן מעודדת את המשך ההתקוממות, מי אדישה כלפיה ומי מתנגדת? מדוע לא הגדירה סוריה עד היום במדינה הפלשתינית „שבדרך"?

קשה, כמהן, למקד את התגובות לגבי תהליך שנמשך שנה. תגובות מן השטח. הראשון אינן דומות לתגובות שהיו אחרי חודשיים וודאי שאינן דומות לתגובות שהתחילו להתעבש סביב התוכניות להכרזת עצמאות או הקמת ממשלה פלשתינית זמנית. כמו האינתיפאדה עצמה, גם התגובות של העולם הערבי השתנו. אפשר לדבר על כמה נקודות מרכזיות בתגובות אלו. נקודה אחת אינה נוגעת במישרין ליחסי ישראל־ערב, אלא לתגובה של המשטרים הערביים לאינתיפאדה. כאן הופיעה שניות מעניינת. חלק גדול מהמשטרים הערביים לא אהבו ואינם אוהבים את האינתיפאדה, כתנועה עממית אותנטית שבה ציבור, נטול נשק ונטול אמצעי כפייה, עומד מול שלטון או מול צבא וכוחות ביטחון ועושה את זה בהצלחה.

אני יודע שכל מיני אינטלקטואלים ומומחים ערבים שנדרשו לנושא אמרו שמה שהם רואים בטלוויזיה אינו מזיק להם את הציבורים הערביים שהם מכירים. בעיניהם עשרים שנות השלטון הישראלי המגע עם ישראל יצרו טיפוס פוליטי חדש שאינו מוכר להם. אז נאמר שכך אומר האינטלקטואל אשר מתבונן בדברים בצורה יחור מופשטת. אבל הפוליטיקאי הערבי אשר מגיב על הדברים בחושיו ומתוך התהייה להשלכות לגבי עצמו – אני מניח שהוא מודאג. אלה אינם דברים שנמצא להם הוכחה באיזה מסמך. אף פוליטיקאי סורי או ירדני לא יגיד: זה מדאיג אותי משום שלאינתיפאדה יש השלכות לגבי הבטחון של המשטר שלי. אבל אני חושב שזה היקש שמותר לעשות.

אפשר לדעתי, להסביר חלק מהשניות המאפיינת את התגובות במדינות ערב כלפי האינתיפאדה גם בסיבה הזאת. סיבה נוספת לשניות היא שכל מדינה ערבית עושה את החשבון הפרטי שלה לגבי ההשלכות של האינתיפאדה על האינטרסים שלה. וכיוון שהאינטרסים הם מגוונים ומלאי סתירות – כאלה הן גם התגובות. אני אולי אנתח כמה מהמקרים היותר מעניינים.

במקרה הסורי, התגובה הראשונית היתה גלהבת ולהוציא אותו חשש להשלכות הפנימיות), משום שהאינתיפאדה, כאינתיפאדה, בעצם שיחקה לידיה של סוריה, שיצאה כל הזמן חוצץ כנגד התהליך המדיני וטענה שהתהליך המדיני אינו מוליך לשום תחנה סוכה מבחינתם של הערבים. סוריה גם אינה יכולה להציע אלטרנטיבה צבאית ולכן כל מאבק שאינו מדיני, ואף מוכיח את יעילותו, משרת את הסיעון הסורי. מבחינה זו בידכה סוריה על האינתיפאדה. עד שקרו שני דברים. ראשית הסתבר, כי אף־על־פי שאש"ף לא תיכנן את האינתיפאדה, לא פתח בה ולא ניהל אותה בתחילתה, אש"ף היה הנהנה הפוליטי מהאינתיפאדה. ולאחר הדיכוח האישית בין אסד לערפאת ובין סוריה לאש"ף כמדינה וכארגון – בכל שהלך ונצבר הון פוליטי בקופותיו של אש"ף הלכה ההתלהבות הסורית מהאינתיפאדה ופחתה.

התפתחות שנייה שהדאיגה את סוריה התרחשה משהסתבר שהאינתיפאדה, גם אם החלה באופן מסויים, עלולה להוליך לחידושו של תהליך מדיני; קודם כל ביוזמת שולץ בפברואר 1988 ולאחר מכן בהתפתחויות של הקיץ. סוריה לא יצאה חוצץ נגד יוזמת שולץ, אם־כי שמחה שהוא בחר לעצור ברמשק ולתוכיח בכך את הרלוונטיות של סוריה לתהליך. אבל הסורים מצאו דרכים משלהם כדי להדיע שביקור לחוד ותוכן לחוד. ושהתוכן איננו מקובל עליהם. הם נעשו עוד יותר מודאגים בקיץ, כאשר החלו להופיע רעיונות של ממשלה פלשתינית זמנית או הכרזת עצמאות פלשתינית, משום שבעיניהם נועד צעד כזה, קודם כל, לחזק את אש"ף.

גולת הכותרת היתה בארהכרזה הסורית בהכרזת העצמאות, כמדינה הפלשתינית. הסורים יצרו עיוות מסויים. הם בכל זאת לא רצו להיות כמצב שבו הם מוציאים את עצמם מהכלל הערבי ומתייצבים נגד רעיון שלהלכה לפחות מקובל עליהם, רעיון של עצמאות פלשתינית, מדינה פלשתינית. מצד שני הם לא היו מוכנים לתת לאש"ף ולערפאת את התענג והפריבילגיה לזכות בהכרה סורית, והם יצאו עם מסמך שהוא מעשה אומן של עיוות. מסמך זה אמר כן ולא. ובשורה התחתונה, אם אתה רוצה, זה לא.

העמדה המצרית היא גם כן מורכבת. מצד אחד מצרים רוצה כל הזמן לקרם תהליך מדיני שבמרכזו היא רואה את אש"ף. מבחינה זו האינתיפאדה, כמי שפגעה בשליטה הישראלית ובעמדה הישראלית לגבי השטחים, שיחקה לידיו של אש"ף והגיעה שורה של תהליכים, שהם בעיקרו של דבר תהליכים מדיניים – התקבלה בברכה על ידי מצרים. מצד שני מצרים נושאת על גבה עדיין את החטוטרת של הסכם קמפ דיוויד, שלום נפרד, וכל התנגשות או הזרפה במתח בין ישראלים לפלשתינים יוצרת דילמה למצרים. אם יש התנגשויות אלימות, אנשים נהרגים בשטחים, מצרים חשה בצורך להגיב יחור מאשר אחרים, כי היא הרי חתמה על הסכם שלום עם ישראל והיא חייבת לשלם את הקנס על המעשה הזה באופן קבוע. לכן יש גם שניות בעמדה המצרית, אם כי פחות בולטת מהשניות בעמדה הסורית.

עוד מדינה שיש שניות בעמדה שלה היא ירדן. כאן שוב, הדברים עברו כמה גילגולים. היה שלב ראשון מאוד לא נוח לירדן, כי הירדנים הבינו מהר מאוד שבצד ישראל הם היעד והקודבן העיקריים של האינתיפאדה. כאשר האינתיפאדה נמשכה וכאשר אש"ף קבל את העידוד, את האימרן של העולם הערבי מחדש ביוני 1988 בועידת הפיסגה הערבית שנערכה באלג'יריה, חוסיין יצא עם הנאום המפורסם שלו ויזם את צירוף המפורסמים כלפי השטחים, שאני לא קורא להם בצדי התנתקות אלא בצדים של ריפוף הקסר. כי גם היום אני לא מאמין שחוסיין רוצה ותוסכ שהוא יכול להתנתק מהגדה המערבית. אני חושב שחוסיין מבין שהגדה המזרחית והגדה המערבית קשורות, וזו אחדות טוב פוליטית ואין הוא יוכל להרשות לעצמו להתנתק ביש קרוב ל־60 אחוז פלשתינים בגדה המזרחית. אבל, לרוחפ את הקשר הוא יכול וזה לדעתי מה שהוא עשה ביולי. היה לאחר מכן איזה שהוא שלב קצר, שנידמה היה שהוא בכל זאת חוזר לתמונה. אבל שוב כשאש"ף התקדם בארן מפריע בצדדים שראינו לקראת כינוס המועצה הפלשתינית באלג'יריה, אז ירדן הסיקה את הנסקנה ובעצם היא הלכה הלאה עם ריפוף הקסר, כשהיא לדעתי משחקת את המשחק שאומר: הנצאתם אותנו הידדנים מן התמונה, אתם הישראלים לא הולכים לקראתנו, האמריקאים לא מוכיחים את עצמם כפטרון יציל, יפה. אנחנו יושבים על הספסל וצופים על הנעדרים המשחקים לפנינו, אש"ף כל־כך מוצלח וכל־כך לגיטימי, בנקשה שישיג חזרה את השטחים מישראל, מה שאנחנו לא הצלחנו לעשות. ישיב, אנחנו ניתן את ברכתנו, לא ישיג אז יכול להיות שנחזור לתמונה. אבל לדברים יש דינמיקה. כיום שירדן משחקת את המשחק, אז היא משחקת אותו אפילו אולי מעבר למינימום הדרוש. אנחנו מוצאים את ירדן פעלתנית, באמר בלחץ על ארה"ב ובצדדים אחרים, משום שהיא משחקת את המשחק הבין־ערבי בצורה מלאה.

בהקשר למצרים, אתה הזכרת את השניות: בעמדה המצרית יזה התחדד קצת בעניין ההכרה המצרית במדינה הפלשתינית „שבדרך". בהתחלה המצרים נמנעו מהכרה במדינה הפלשתינית ואחר כך הכריזו בה. האם

להערכתך התפתחות זו היתה מקרית בלבד או פרנקציה של הצביעה?

אני חושב שאנחנו יודעים שגם האליטה המצרית איננה עשויה מעור אחד ושיש מאבקים על נפשו של מובארק בתחום הזה. נראה לי שהמצרים הודרכו על־ידי החשש שהכרה בעצמאות הפלשתינית תהיה פגיעה כואבת בקמפ דיוויד שתספק עילה חוקית לאותם חוגים בישראל, היכולים לטעון שאם המצרים פגעו בקמפ דיוויד בכך שהכירו בפתרון חד־צדדי לשאלה הפלשתינית שאינו תואם את המסגרת לשלום שנתחמה בקאמפ דיוויד, אז ישראל פתוחה מלמלא סעיפים אחרים בחוזה השלום, כמו החזרת מאבה או כמו לא לספח ולא לעשות צעדים חד־צדדיים משלה בגדה המערבית. מהצד האחר סענו שם וודאי שהכרה זאת מהלך אורגני בתוך האסטרטגיה הכוללת של מצרים, שהיא בטופו של דבר אסטרטגיה שהצליחה. מצרים, חוץ מעוד שנים־שלושה צעדים, כמעט והשלימה את חזרתה לחברות מלאה במערכת הערבית, בלי לפגוע פגיעה מהותית ביחסים עם ישראל, כפי שמצרים הגדירה אותם. ואני מניח שאותו לובי שטען שצריך להמשיך באותה דרך הוא הלובי שלאחר־מכן ניצח.

לפחות מבחינה כרונולוגית בעקבות האינתיפאדה באה איזו מעלתנות בזירה הבין־ערבית. יש ניסיון ירדני מחודש, יש אינטנסיבי, לתווך בין מצרים לסוריה וכן לתווך בין סוריה לעיראק. סגן הרמטכ"ל, האלוף אהוד ברק, צופה אפשרות להתגבשותה של חזית מזרחית חדשה. איזה מיבדיים אתה נותן להצלחת התיווך הירדני הכמעל ולהקמתה של חזית מזרחית ערבית?

נדמה לי שאם נסדר את הדברים על פי רמת הסבירות אפשר להתחיל בהתפייסות מצרית־סורית, לעבור להתפייסות סורית־עיראקית ולעבור לחזית מזרחית, במובן הצבאי של המילה. אני חושב שהדיבורים על הסרת היחסים או התפייסות בין סוריה לבין מצרים, מקדם לא רק בתיזוך הירדני אלא גם דברים שאמר (סגן הנשיא הסורי) חדאם, הבתפרשים כתמיכה לפחות עקיפה בדעיון כזה. והם נסמכים במידה רבה על ההתפתחות שלדעתי עומדת בראש מעייניה של סוריה היום ומראיגה אותה הרא – החזרה העיראקית לזירה הפעלת לחץ נגד סוריה, קודם־כל בזירה הלבנונית וגם בזירה הפלשתינית. התמיכה העיראקית באש"ף היא במידה רבה פונקציה של היריבות עם סוריה. אם סוריה וערפאת הם אויבים או תמיכה בערפאת מול הלחץ הסורי זה מהלך עיראקי שהוא גם לאומיות ערבית טובה וגם דרך להפעיל לחץ על סוריה. תיתכן פעולה בתחומים נוספים, כמו חתירה ומתן מחסה בעיראק לקבוצות אופוזיציה סוריות. אולי גם הפעלת לחץ צבאי ישיר עיראקי בגבול עם סוריה. דברים שכבר קרו בשנות השבעים הם יתבנו והם מראיגים את הסורים.

אני חושב שהתקרבות סורית־עיראקית היא פחות סבירה היום משום שהעיראקים שוחרי נקמה. זה חלק מגישה יותר רחבה, שהקודבנות הראשונים שלה היו הכורדים. מה שכבר זאת יקבע את סוזה התימרון העיראקי הוא מצב היחסים עם איראן. משום שכל עוד לא יוצב המצב עם איראן, העיראקים לא ישושו להסתבך בהרפתקאות בזירות אחרות. גם כאשר, נניח, תבוסס הפסקת האש לתקופה מסויימת, עדיין יעמוד הקונפליקט המתמשך עם איראן. אני לא מאמין שהוא הסתיים עם סיום הקרבות, אלא שני הצדדים ראוים את המצב החדש כפסק־זמן שמאפשר להם קודם־כל לעסוק בשיקום פנימי ולאחר־מכן להתכונן למאבק פוטנציאלי שיתחדש ביניהם. זה שוב לא המצב שמניח לעיראק יד חופשית לגמרי לפתוח בסכסוך מלא עם סוריה. ובמחוה אולי קצת יותר רחוק, מאפשר להניח בסיס לשיפוד יחסים. אבל אני לא רואה שמצבור האיבה שהעיראקים צברו בשנים האלו כבר מיצה את עצמו. אני חושב שהמצב יותר בטל להתקרבות סורית־מצרית מאשר להתקרבות סורית־עיראקית.

באשר לחזית מזרחית, אני אתייחס לדבריו של סגן הרמטכ"ל. אם אנחנו מדברים במובן הצבאי ודאי שכל עוד אין הסדרת יחסים סורית־עיראקית אין מקום לדבר על תשתית לחזית צבאית מזרחית שבלולת את עיראק. אבל מנקודת המבט של מתכנן צבאי, שצריך לחשוב שנתיים־שלוש קדימה, אני חושב שזה לגיטימי להניח שאנחנו לא צריכים לדבוק בסבסוסיקו מחשבתי ולחשוב שאם בעבר השנים האחרונות לא היה מקום לחזית מזרחית, זה ישאר כך גם לנצח. בחלק צריך לחשוב במונחים של יצירת קונפיגורציה חדשה באיזור, כולל חזית מזרחית, לא מיד אבל במובן הנראה לעין. דבר שני שצריך לחשוב עליו יותר ויותר הוא עויינות יהדנית, אז גישה פחות ידידותית. ידדן מקיימת איתנו יחסים נוחים לא רק משום שהיא מתנה ומדינה שמרנית ו„חובבת ציון", אלא משום שהיתה לנו מערכת יחסים משותפת בעניין הפלשתיני. אם המערכת הזאת נעלמת או כמעט תעלמת, אז האינטרס הירדני להיות מתונים כלפינו פחות. אני חושב שאנחנו כבר יכולים להבחין, מאז כינוס המועצה הלאומית הפלשתינית באלג'יריה, בטון ידדני תוקפני יותר ביחס לישראל. ניתכן בהחלט התקרבות נוספת לסוריה. ידדן אולי לא תרצה להגרר לשלום שנתחמה בקאמפ דיוויד, אבל תהיה שכן פחות נוח. כך שגם אם אנחנו לא מדברים על חזית מזרחית במובן הצבאי־שכני של המלה, אני חושב שצפויים לנו ימים פחות נוחים ממודת. בכל מקרה, אסור לנו להניח שידדן שתגות בכיסנו כשתוף קבוע לנשא הפלשתיני.

מה עשתה לנו האינתיפאדה

מאג'ד אל־חאג', אוניברסיטת חיפה

אני רוצה להבהיר שהאינתיפאדה הפלשתינית בשטחים פרצה בתקופה שבה האוכלוסיה־הערבית היתה בשיאה מבחינת המאבק לשוויון זכויות אזרחיות. זה בא לידי ביטוי בשביתת יום־השוויון, ב־24 ביוני 1987. מאבק זה, אף־על־פי שהוא אקסיבריצה של דרישות האוכלוסיה הערבית, הוא גם ביטוי לחיזוק המרכיב הישראלי בזהותם של הערבים. במשך 40 שנה עברו הערבים תהליך עמוק של הסתגלות לחברה הישראלית, כולל הרשאיות ואימוץ דפוסי תרבות מערביים בצד התרבות הערבית־המסורתית.

במקביל ל„ישראליזציה" התחזק המרכיב הלאומי־פלשתיני, שבא לידי ביטוי בגיבוש התפיסה שערבים בישראל הם חלק בלתי נפרד מהעם הפלשתיני, תומכים בזכותו להגדרה עצמית, לרבות הקמת מדינה פלשתינית עצמאית בצד מדינת ישראל.

אם תקום מדינה זו, הערבים בישראל לא יעברו להתגורר בה, כי הם רואים בישראל מולדת כאין להם מולדת אחרת. למרות הניגוד בשני המרכיבים – הלאומי המזרחי – הערבים בישראל למדו לחיות עם זה ולעשות את האיזון הדרוש ביניהם.

האינתיפאדה בצמצמה את מרחב התמרון של הערבים הישראלים והגליטה את הניגוד בין שני המרכיבים שבזהותם. אבל היא לא מחקה את הקרחידוק. גם אם בולט והבדל הקיים באוריינטציה לעתיד בין הפלשתינים בישראל והפלשתינים בשטחים ובולטת קיומה של זהות מיוחדת שפיתחו הערבים במשך שנות קיומה של המדינה, זהות שניתן להגדירה כ„זהות פלשתינית ישראלית". בעוד שהפלשתינים בשטחים נאבקים למען עצמאותם המדינית הערבים בישראל נאבקים על שוויונם האזרחי, כאשר קבוצת החשודה היא היהודים בישראל.

אני רוצה לציין ואפילו להדגיש, כי כל הצדדים שנקטו כתמיכה בהזדהות עם האינתיפאדה על־ידי המנהיגות הערבית המיוצגת בועדת המעקב הערבית העליונה היו בסטרת הזק ונשאו בתוכם מרכיב ישראלי חזק. הדבר בלט ביתר בשביתת „יום האדמה", שהיתה מערת בשטחים ובמלחמה נהרגו ששה אנשים, בעוד שעברה בשקט בתוך הקרחידוק. והמנהיגות הישראלית לקחה חלק גבבר בשמירת החזק והסדר הציבורי באותו יום. אותה תופעה נשנתה בשביתת „יום הבית".

באופן פרדוקסאלי, הדגשת המרכיב הלאומי־פלשתיני העמידה את הערבים בישראל בסטטוס של „מיעוט עויין" בעיני חלק גדול מהחברה הישראלית. וכך הם נמצאים מחוץ לקונסנסוס הלאומי־ישראלי והרחקים יותר ויותר לשוליים של החברה הישראלית.

המצב הזה של ערביי ישראל, בפריפריה כפולה, אינו יכול להחזיק מעמד זמן רב. מרוכר באוכלוסיה צעירה, משכילה וחשופה לאמצעי התקשורת ולאוכלוסיה היהודית, שעברה במשך הזמן תהליך פוליטיזציה עמוק. מכאן, למרות שהקרחידוק עדיין קיים, ניתן להגיד שהערבים בישראל עומדים כיום על הקרחידוק.

האוריינטציה של הערבים הישראלים ומידת מחייבותם למרכיב הפלשתיני או הישראלי תלויים בשני נושאים מרכזיים: זכויות אזרחיות ומתרון הבעיה הפלשתינית. קודם נושאים אלה יחזק את המרכיב הישראלי אצל הערבים. ויעדיר שוויון אזרחי בצד קיפאון מדיני יביא לטשטוש הקרחידוק, לרבות טשטוש המחיצות שהפרידו עד כה בין הפלשתינים משני עברי הקרחידוק.

ברור שככל שהפלשתינים בשטחים יצליחו לתרגם את האינתיפאדה להישגים מדיניים, הערבים בישראל יחרישו את המאבק בנושא האזרחי ויצבו להישגים מדיניים, לפתרון בעיות, ובמחה רחוק – לשוויון זכויות.

פגישה בשטוקהולם

אפשר להניח שמרבית חברי המרכז יתמכו בצעד זה, גם אם נעשה ללא ידיעתם ובלי תיאום מוקדם. בין חברי ההנהלה והועדה האקדמית גם אחרון הראל, אורה נמיר, יאיר צבן, חיים בן־שחר, מיכאל ברונו ורבים אחרים

ערב פגישתם של חברי המשלחת היהודית האמריקאית עם יאסר ערפאת בשטוקהולם, נפרצו בארץ השמועות שה"הב לשעבר, אבא אבן, נמצא בשוודיה וגם הוא אמור להשתתף בפגישה. אבן, המכהן כיו"ר העולמי של "המרכז הבינלאומי לשלום במזרח התיכון", שעם חברי הסניף האמריקאי שלו נמנים חמשת משתתפי המשלחת, אחר לבסוף בניו־יורק והתגובה על הצהרתו של ערפאת בשטוקהולם הכריז: "יש לשקול מחדש את העמדה הישנה שלא מדברים עם אש"ף. אין מנוס מכך. ערפאת יכר אחמל מציאות חדשה ואי אפשר להתעלם מדבריו. כבר לא נוכל לשאול יותר מדוע הוא לא מכיר בישראל".

וילי גפני, מיומי המנהלי "המרכז הבינלאומי לשלום במזרח התיכון", סבור שאלמלא החוק האוסר מפגשים עם נציגי ארגוני פרחו, היו נפגשים עם ערפאת גם ישראלים. "החוק הזה", אומר גפני, "בהכל את ידינו ולכן אני מברך על כל יוזמה של אחינו בגולה. אילו יכלו ישראלים להפגש עם נציגי אש"ף, אני מאמין שהיינו יכולים להגיע להבנה מוקדם יותר. כיום אנחנו נמצאים במצב מרגי, שבו הקיצונים באש"ף והקיצונים אצלנו מזינים זה את זה. פתיחת ערוצי תקשורת בין המתונים בשני המחנות, היתה גורמת להזנה חיובית. אם אחינו בגולה יכולים לקדם את נושא השלום וליצור ערוץ תקשורת עם האיב, אני מברך על כך ומקווה שזו תהיה גם דעתם של רוב החברים".

הפגישה המפתיעה בשטוקהולם, הפנתה את תשומת הלב אל גוף אלמוני יחסית, שלא זכה עד כה לחשיפה נאותה באמצעי התקשורת, למרות רשימת האישים הנכבדה המרכיבה את הדוגר המנהל והמועצה האקדמית שלו. "המרכז הבינלאומי לשלום במזרח התיכון", הוקם לפני כשבע שנים ביוזמת קבוצת אנשים שהיו קשורים ליודאן "גיר אמשלוק: דוד שחם, וילי גפני וד"ר אריה יערי. הרעיון היה להקים מרכז לשלום שיפעל במערכת הפוליטית לעשיית נפשות לפתרון של פשרה תוך הידברות עם הפלשתינים. "היות והעולם כולו, כולל הפלשתינים, רואה באש"ף את נציגו של העם הפלשתיני, זה גם הקו שלנו, אם כי אין אנו נעולים על פתרון פוליטי מסוים. מטרתנו היא להביא להידברות בין הצדדים", אומר גפני.

היו"ר העולמי של המרכז הוא כאמור אבא אבן, נפתלי בלומנטל הוא יו"ר ההנהלה וחיים צדוק הוא יו"ר חבר נאמנים. את המרכז מנהלים במשותף וילי גפני, דוד שחם, אליד צורק וד"ר אריה יערי ובין חברי ההנהלה והועדה האקדמית של המרכז ניתן למצוא את שולמית אלוני, סימון מרסין לישסט, יעקב ארבן, חייקה גרוסמן, אהרון הראל, ריטה האוזר, ארתור הרצברג, פיליפ קלצניק, אורה נמיר, יוסי שריד, עברול והאב דראושה, יאיר צבן ומרדכי וירשובסקי, יוחיאל לקס, אדיה יפה, אולריקה אולברכט, שלמה בר־עמי, גבריאל בר־דור, חיים בן־שחר, מיכאל ברונו, רות גביזון, יהושפט הרכבי, מיכאל הרטנור, יוחנן פרס, גבי שפר, מאיר פעיל, אוריאל סימון, סמי סמוחה ורבים אחרים. המרכז בישראל קשור עם סניפים עצמאיים בארה"ב, אנגליה, בלגיה, שוויץ, הולנד, אוסטרליה, צרפת, איטליה וגרמניה.

בראש הסניף האמריקאי עומדת ריטה האוזר, עורכת־דין יהודיה מניו־יורק, פעילה במפלגה הרשמליקאית וידידה קרובה של הנשיא רייגן, שהוזכרה בעבר כמועמדת לתפקיד שגרירות ארה"ב בארצ"ם. מנהלת המרכז בארה"ב היא רוזה קאם, ישראלית לשעבר, שיחד עם פרופ' סימור מרסין לישסט, ערכה מחקר מקיף על קהילת היהודים בארה"ב. סטנלי שיינבאום הוא כלכלן ומו"ל מקליפורניה, דמות מוכרת מאוד בתוך המערבי. וידיד אישי של פאטאנדריאו. פרופ' אייב יהודיץ' הוא מנהל מחלקת לימודי המזרח הקרוב באוניברסיטת פרינסטון ומנהם רוזנוואסר הוא יו"ר תנועת העבודה הציונית בארה"ב, פנן יו"ר הסניף האמריקאי של הקונגרס היהודי העולמי ומייסד ארגון "בני ניצולי השואה". כולם אנשים בולטים בקהילה היהודית האמריקאית, אף־על־פי שאינם נמנים עם ראשי המיסמד היהודי. המיסמד היהודי האמריקאי ניסה לייחס חשיבות שולית ביותר לקבוצה זו, אולם לאור התגובות האוהדות של אישים יהודים בולטים כמו פיליפ קלוצניק, פרופ' סימון מרסין לישסט, פרופ' נתן גלייזר, וליאון ויזלטיר, נראה שיהיה לפגישתם הד משמעותי בקהילה היהודית.

בימים הקרובים תתכנס הנהלת המרכז לשלום בישראל, לדיון בהשלכות הפגישה ומשמעות ההצהרה שהתקבלה בה. "כל צעד נמרץ בסופו של דבר בהצלחה או באי־הצלחה שלו", אומר גפני. לאור התגובות החיוביות של הפגישה סביר להניח שמרבית חברי המרכז יתמכו בצעדים של החזמישה, גם אם נעשה ללא ידיעתם ובלי תיאום מוקדם.

האופציה האוסטרלית

כל הסימנים מעידים שבקרוב מאוד יתרשו יהודי ארה"ב את המאבק למען יהודי ברה"מ, אולם הפעם יופנו החיצים לא אל שליחי הקרמלין, אלא אל פקידי המימשל בוואשינגטון. בשבועות האחרונים מורגשת בקרב פקידי המימשל בוושינגטון רוויה מסוימת בנושא הגירתם של יהודי ברה"מ לארה"ב. המימשל, המורע תחת גרעון תקציבי כבד, אינו שש לקחת על עצמו את הנטל התקציבי הנוסף שייגרם כתוצאה מקליטתם של יוצאי ברה"מ, שמספרם הולך וגדל. בשלב זה אין מדובר עדיין בביטול מוחלט של מעמד הפליט ליהודים היוצאים מברה"מ, אבל בניגוד לעבר שוב אין שלטונות ההגירה האמריקאים מאשרים ויזה לכל דורש והתהליך כולו לקבלת ויזה מהגר נמשך זמן רב יותר מבעבר.

מספר היוצאים מברה"מ מגיע בחודשים האחרונים לכדי 2,000 איש בחודש, מתוכם עולים לישראל פחות מעשרה אחוז והשאר ממשיכים לרומא וממתינים לקבלת הזיזות לארה"ב. ברומא "תקועים" כיום כ־200 איש ששלטונות ההגירה האמריקאים סירבו לאשר להם מעמד של פליט. בתגובה ללחץ שהפעילו אנשי "היאס", ארגון ההגירה היהודי־אמריקאי, על הסטייט־דיפרטמנט נמסר להם ממשרדו של ריצ'ארד שיפטר, שמאז הקמתה של מדינת ישראל, היהודים כבר אינם פליטים למעשה.

ג'ורג' שולץ, מזכיר המדינה האמריקאי היוצא, שב והבטיח השבוע לקבוצת מנהיגים יהודים מודאגים, כי ארה"ב תמשיך להעמיד את נושא זכויות האדם והאזרח בראש מעייניה. לא הובטח שהמימשל הפדראלי ימשיך להורים דולרים לארגונים היהודים הנבנים מכך, במיוחד "היאס" ו"המועצה למען יהודי ברה"מ". מעניינים ככל שמקילים הסוביטים בחוקי ההגירה מברה"מ, הם מאפשרים לאמריקאים להתמיד יותר ביישום תקנות ההגירה לארה"ב. האם יכול יהודי מברה"מ, ששהה בארה"ב במשך כמה חודשים באשרת תייר, לבקש אזרחות מעמד של פליט ובמישור הבינלאומי, האם יכולה ארה"ב לשפר את יחסיה עם מזרח אירופה ולהמשיך ולהעניק מעמד של פליט לכל מי שיוצא ממדינה קומוניסטית?

תתארו לעצמכם

הקרב על הקואליציה

הליכוד (מבפיה ומושב ימינה)

המפלגות הדתיות (נהנות משני השולחנות)

המערך (מבפיה ומושב שמאלה)

זה משוט לא סייד...
כי גם הליכוד וגם המערך לא מסוגלים לעמוד בהתחייבויות לדתיים אבל לליכוד זה הרבה יותר קל כי מהליכוד אף אחד לא מצפה שהוא יעמוד בהתחייבויותיו...

אחד מהצופים בקרב

עונת המתנות / דליה רפאל, וואשינגטון

דב מְסַפֵּר ומברשת שיניים שרה

-בן אשוח או לא אשוח", שואלים בעשרות ומאות אלפי משפחות ברחבי ארה"ב, בעוד נרות חנוכה דולקים השבוע וחג־המולד ממשמש ובא. מספר גדול של משפחות שבהן יש נישואים מעורבים בין יהודים לנוצרים מתלבט השנה בשאלה, האם וכיצד לחגוג את שני החגים.

יותר מרבע מליון זוגות־מעורבים חיים כיום בארה"ב, לפי נתוני הארגונים היהודיים, ובבתיהם גדלים כחצי מליון ילדים. מספר גדל והולך של משפחות מנסה להתוות דרך חדשה לציון החגים, למרות התנגדות המיסמד הדתי ובעיקר זה היהודי. מעין נתיב ביניים שיישמר את שתי המסורות בבבתיהם.

במשך 11 חודשים בשנה נראה שרוב המשפחות האלו מסתדרות לא רע. בחברה שבעשיית־מילונים, במחנה יותר, ובתה אין כבר בנושאים מעוררים בין דתות, שנות משנה. סטיגמה חברתית, כפי שהיה בעבר. אבל כשמתקרבים החגים, צפים ועולים זכרונות ילדות, רגשות חמים וציפיות נוסטלגיות.

רבים מהם מעדיפים לפסוח על שני הסעיפים, לחגוג ולא להתעמק במשמעויות עמוקות ובאחריות אישית לדורות. מדליקים נרות בחנוכיה ושרוב האמריקאים, יהודים וגויים כאחד, מכנים "מנורה" ואינם יודעים את ההבדל, מקשטים את העץ ומגלים חודש ימים באווירת חג.

גם הביסויים הציבוריים, המוסדיים והמוסדיים־למחצה של שני החגים הופכים בהדרגה לתערובת. בבתי־הספר שרים הילדים שירי חנוכה ומזמורי חג־המולד. את הקירות בכיתות מקשטים מגזרי נרות, חנוכיות וסביבונים, לצד דמויות הנוצרי, אמו וסנטה־קלאוס. אפילו ליד הבית־הלבן מוצבת חנוכיה גדולה, לצידו של "האשוח הלאומי".

המרוץ בין שני החגים בארה"ב גדל והולך, חנוכה הופך בהדרגה ל"כריסמס יהודי". הוא זוכה לציון ולמרכזיות יותר מהגים העולים עליו בהרבה בחשיבותם ביהדות, למשל סוכות ושבועות. שני החגים, כריסמס וחנוכה, מקודם במסורות ובסמלים פאגאניים, כשרים לכל: תגיגת האור, חילופי העונות ונצחון הטוב על הרע. לכך מצטרף הצורך האנושי הקבאי לקרוע עשיפותיהן של מתנות.

מתפתחת מסורת בת־כלאיים, מעין דת־חילונית אמריקאית, הכוללת את חג־ההודיה וחגים אמריקאיים "טהורים" אחרים, הניתנים להתאמה מרוזלרית, לפי הצורך והרצון. יהודים רבים, ובעיקר הילדים, רואים ב"חנוכה־כריסמס" ברכה ולא דילמה פילוסופית. "איזה יופי לי שאני חוגג את שני החגים", צהל דייוויד בן השבע. "יש לי חג כמעט כפול".

חג־המולד, חג הצעצועים. יום אחד אחרי חג־ההודיה נפתחת רשמית עונת הכריסמס שעיקרה קניות, קניות, קניות. כולם רוכשים מתנות לכולם, ובעיקר לילדים. דובי ראקספין "הנכה" הוא מהמבוקשים, זו השנה השלישית, בתחרות הפרועה על כיסם של ההורים ומבלאים אחר־חלומות־ילדיהם. עיקר בוקרה. אפר־קפרכם־וקפאין־נפת בהשמיעו סיפורי ילדים באמצעות הקסטות שבגבו. הרב הטוב, שמספר סיפורים ומשחרר מכך את הורים, הוא נציג אופייני לשושלות של צעצועים־לחיים שמכירתם לצרכנים הצעירים מיוחדת למאות מיליוני דולרים בעונת החגים.

ראקספין שלנו הוא דור שלישי בלבד. הוא מצטרף לוותיקים ממנו, כמו "בובות הכרוב" שכיכבו בפסגה לפני חמש שנים יחד עם "צאצאיהן" וספיחיהן: בגרים לבובות, חיות־בית, מכשירי התעמלות ואפילו מיני ידקות לדיאטה עבורן, וממשיכים לגרוש מרפים בחנויות הצעצועים.

השיאנית היא, ללא־ספק וללא מתחרים, "בארבי". בובה זו חוגגת השנה את יום הולדתה העשרים. לפני כמעט שלושים שנה נכנסה בסערה לשוק סמל־הנשיות המתוחנחת, לבושה בשמלות ובתחתוניות עשויות מלמלה ומחליפה אותן תכופות. עתה היא כבר אשת קריירה, לבושה בחליפות עסקים ובידה מבחר כרטיסי אשראי.

להיטים נוספים הם "חתולים מדברים" הצועדים אליך, לצלילי מחיאות כפיים. מברשות שיניים מדברות ושרות, לעידוד השימוש בהן וכמובן, הרבה כלי נשק. אלה לעולם אינם פוסקים להלהיב את דמיונם של צאצאי הקאובויים, הממשיכים להלחם באינדיאנים.

חידוש של השנים האחרונות, ברוח הזמן והקידמה, הם תקליטורי־הברכה הנשלחים לילדים בעשרות מליוני משפחות אמריקאיות ממוחשבות. תקליטורי־התוכנה, הנראים בדיוק כמו אחיהם, כרטיסי־הברכה, מכילים שירי־חג, עם התווים, ברכות מוסיקליות לחגים וציורים צבעוניים.

טווח מחירי המתנות גדול מאוד. באותה חנות בה וכיתי לפגוש דובי שמחירו 50־60 דולר, מוצעת למכירה גם מכונית לילדים. זו מכונית הצעצוע היקרה ביותר בשוק, מרצדס־88', שמחירה 2,500 דולר. סכום המספיק לרכישת מכונית אמריקאית משומשת וטובה לנהיגה. הרכב מצויד במנוע קטן, אבל אליו ולכל שאר אביזרי המותרות המכוני פלוס־הנאה, הניתנים לפעולה לנוע מצעיר ומסמך האוסר עליו לנוע בכבישים של מבוגרים.

ההתלבטות מהלקות הוא חלק בלתי נפרד מהחגים לחג. "רשימת המלוות" עוברת בכך. הילד מכין רשימה, המתחלקת בדרך־כלל בסלים "סנטה היקר", לידיעת המבוגר, שידאג שמשאלות הילד יתממשו מתחת לאשוח המשפחתי, או לצידה של המנורה. מה שלא התגשם השנה, בודאי יתגשם בשנה הבאה.

ומתנה מיוחדת מהרוסים. שי מיוחד הביא עמו גורבאצ'וב לאמריקה, האפופה כבר אווירת חג וגרימת לב. שי של שלום, שי של תקווה. הצעה ראשונה מסוגה מאות אלפי חיילים, לא מעופרת, ואלפי מנקים של ממש, שיוסר איומם מארה"ב ומהריטות מערב אירופה. שלא כמקובל בדרך־כלל בריבי מתנות הכרוך המנהיג הסובייטי על הוכחה של התבילה מראש. בשונה מהנהג האמריקאי, אי־אפשר להחזיר מתנה זאת לחנות, גם לא לתרום למישהו אחר.

עדיין יש צורך להשלים את פתיחת קישוריה והסרת עכשוותיה. בקפידה ובריקוק, להחזר שלא תישבר. שנים רבות הטפיעה ב"רשימת הלוות" של ארה"ב. ובעלות ברירה. אחרי חגים תחל התמודדות על הנשמתה.

הגלאסנוסט לא הגיע לכאן / גדעון קוץ, פראג

בחדר סגור, רחוק מן העם

המשתתפים הישראלים שהגיעו השבוע לפראג ל"עידית דגם לשלום במזרח־התיכון" באו טעונים בבוזות טובות, אך מצאו את עצמם בתוך קהל עויין מעודן ברז'ניב, עוד לפני שגורבצ'וב החל להרים את מסך הברזל

קשה לומר שמה שהתרחש השבוע בפראג עשה שירות טוב מבחינת תרמית לדיון של ועידת שלום בינלאומית. המקום, ההרכב וגישתם של המארגנים לא היו יכולים אלא לחזק את כל הסיעונים המסורתיים נגד ועידה כזאת, המתעלמת מזכויותיה של ישראל ומכלילי הדמוקרטיה. בקיצור, ועידה נוסח ברז'ניב, שאותה אפשר לגמד בחדר סגור רחוק מן העם. רוחו של ברז'ניב, כך מסתבר, מפעמת במסדרונות השלטון בפראג הרבה יותר מאשר זו של מיכאיל גורבצ'וב. אבל בסופו של דבר זה היה יותר גרוטסקי מחמיר.

בשבילי, זה התחיל כבר בשדה התעופה. קבוצת אנשים עגומי מבר ניצבה ליד מדרגות המטוס עם שלט קטן "ועידת דגם לשלום במזרח התיכון". המשתתפים שהגיעו במטוס משאירים, בינתים שר הוץ לשעבר מישל וזבר, פנו לעבר האוטובוס שחיכה בצד. "מי אתה", שאל אותי מוכיר האגודה הצ'כית ליחסים בינלאומיים. הצגתי את עצמי, ונזכרתי שכבר ריברנו כמה ימים קודם טלפונית. המזכיר החוויר משהו: "אמרתי לך", לחש בעצבנות, "שאין כל סיכוים בשביל עתונות פרט למסיבת עתונאים מסכמת ביום חמישי. למה באתה?" "שמעתי שפראג עיר יפה", הסברתי, "חוץ מזה בשגרירות שלכם בפאריס העניקו לי במאור פנים אשרה בביתוך הודעה ששמר לי חדר בבית המלון שבו תיערך הועידה". הראיתי לו את הפתק על ניר רשמי של שגרירות צ'כוסלובקיה ולא ידעתי שהפתק הזה יגרום לי צרות צרורות.

כאשר נגעלה בפני רלת האוטובוס הרשמי, פניתי בטכלנות של עתונאי לטרינסיון אל היציאה באחר הדרם, ואחר כך לקחתי מונית וביקשתי מן הנהג שיקח אותי למלון עלפי הכתובת שהיתה ברשותי. הנהג הביט בי בחשד, ושלם: זה לא מלון. אז מה זה, שאלתי. מלון של המפלגה, ענה. נסענו אל רובצי המגורים שעל הגבעה מעבר לנהר, והגענו לשפת שגראה מבחוץ כמחנה צבאי מטופח עם גדר גבוהה וסוכת משמר. באמצע התגוסס בניין ענק. השומר הביט בתרהמה בפתק, וטילפן פנימה כשהוא אומר בהתרגשות, כך הבלחתי להבין, שהכתובת רשומה כאן שחוד על גבי לבן. הביטו לנו לחיכנס עם המונית והרגשתי שהשרכתו של הנהג אלי גובות מרגע לרגע, אם כי הוא נראה די מבוהל.

הלובי רחב הידיים היא מלא באנשי בטחון מיוסים שלא ניסו להסתיר את הזמנם. בדלפק הביטו בי בתרהמה כשהודעתי על רצוני לשכור חדר, ולבסוף נשלח אלי אדם שהביא את עצמו כאחד המארגנים: "אמרו לך שהכינוס סגור לעתונות". ענתי שעתונאים, גם בכנסים סגורים, עובדים גם מחוץ לאולם הדיונים. למשל, הייתי רוצה לקבל את רשימת המשתתפים. מזר בפתיחה, ענה. ואיך אוכל לקבל אותה? נסה דרך מוכנות הידיעות הצ'כוסלובקית, המק. כשהסברתי לו בנימוס שאני מעדיף להיות מוכנות הידיעות של עצמי, ולאחר שהבטחתי הגינות שאסע משם למלון שחמן לעתונאים הנרשמים שיסקרו את ביקורו של הנשיא מישראן, נרגע האיש במעט ואפילו העלה חיוך על שפתיו. הוא רשם לי על פתק מספר פלסון. "זה של מלון פראהה", אמר. "המספר שאצלך לא נכון". ולאחר שהביט בחשש לצדדים הוסיף ולחש: "שמי פיליפ". אחר־כך התברר שכאשר ניסה נציג מפ"ם אריה יפה להעביר מברק למפלגתו בארץ עם כתובת המקום בו הוא נמצא, אסרו עליו לעשות זאת משום ש"כתובת זו לא מוסרים", וגם כאשר איפשרו לו להעביר את הכתובת, נרשם עליה – כנראה, בטעות הכתיה מקומלת – מספר טלפון לא נכון. רק למחרת כשקיבלתי טלפון בהול מרוכז מפ"ם יכולתי למסור לו את המספר הנכון. בינתיים הוא ביקש להעביר ד"ש מקרובי משפחה לנציגים שאיבדו אותם כל קשר.

לישיבת הפתיחה הורשו להיכנס נציגים של התקשורת הממלכתית המקומית, כדי להעניק לאירוע סיקור מבוקר. כמי שהסביר לי אחר־כך חבר פיליפ, "לא היו כאן עתונאים, רק מוכנות הידיעות והרדיו והטלוויזיה הצ'כוסלובקית"... עם זאת הוא מסר שאפשר לבקר אצל הנציגים בתנאי שמזמינים קודם ראיון ודרכו, כולל עם חברי המשלחת הישראלית, שאותם הייתי כבר בקשר טלפוני (על אפשרות כזאת לא חשבו כנראה המארגנים). צריך לציין שיחוסו של פיליפ השתנה מן הקצה לקצה כשהגעתי לקיים את הראיונות שביקשתי, והוא ראה שהמרואיינים, כולל סוביטים, מתייחסים אלי בחביבות – האם מותר לומר, גם בכבוד – והוא נעשה נכון לסייע כמו דובר אמיתי, ואפילו הביא בירה לשולחן.

צריך כמובן להעמיד את הדברים בפרופורציה הנכונה. שהרי לא חוויתי האישית, תהיה משעשעת ומאלפת ככל שתהיה, היא שקובעת. בניגוד לחברים אורן וואורנשטיין בשעתם, אני מניח במידה רבה של בטחון, שנציגינו עכשיו אכן יוכלו לשוב בשלום לבתיהם. הם גם נהנו למרי בכלוב ההזב: המיתקן של "המלון החדש" (כך קוראים כאן כנראה לבתי האחרוה של המפלגה) העמיד לרשותם מוסיות של שלושה חדרים ואירוח מצוין על רקע מפואר – מה שאי־אפשר לומר על הועידה עצמה.

כאן התגשמו חששותיהם של אלה, כמו אבא אבן וחיים צדוק ממפלגת העבודה, שהרכב המשתתפים המסתמן נראה להם מבשר רעות, והם לא באו. המשתתפים הישראלים שכן הגיעו, באו בכוונות טובות, אך מצאו את עצמם בתוך הפתיחה בתוך קהל עויין של פעילים אנטי־ישראלים, חלקם פאתסים למרי, שמילאו מזה שנים את כינוסי השלום למיניהם בגוש המזרחי והמוכרים היטב לנציגי רק"ח – עוד לפני שגורבצ'וב החל להרים את מסך הברזל. נראה שגם הסוביטים, שעודדו את קידום הועידה וששיגרו משלחת גדולה וצנינת של מומחים מרגע ראשון, לא מצאו כאן את הפורום שקיוו למצוא. אחר מהם אמר לי: "חבל שראשי משלנת העבודה לא באו. היה מעניין אילו נפגשו עם וינוגראדוב (שר החוץ של הצהרה הרוסית ג.ק)". הם עצמם הביעו את התנגדות הישראלית להודעה משותפת שניסו לכפות עליהם, והציעו כפתרון דיפלומטי "תשובה למזכ"ל האו"ם" שחשר וינוגראדוב לקח על עצמו לנסח.

"מה זה משנה. העיקר שפראג יפה", אמר אבישי מרגלית איש "שלום עכשיו". נכון, אפשר בהחלט להמליץ עליה בפני התייר הישראלי. יש לצ'כים עיר בירה יפה משחזורת בצורה מוצלחת, נקייה, שחנויותיה מלאות יחסית לקראת חג המולד, ואנשים מחייכים למרות הכל. יש בה גם אתרים יהודים שמורים טוב־יחסית ויש תיאטרון מצויין. אנשי ציבור ופוליטיקאים שמעוניינים לסגור או לפתוח כאן עניינים חשובים – רק בשיטת אברשה, רק עם אשרת תייר.

למרבה הצער, על אף הכוונות הטובות של המארגנים הצ'כים, שהשקיעו הרבה הכנות בכינוס וסיעוניהם לגבי עריכתו נראו כנים – ומי אני, שזכה עוד להחזיק רובה צ'כי בימי שירותו, שיטיל בכך ספק – לא הועידה של החבר פיליפ היא שתביא את השלום המיוחל למזרח־התיכון, ואם כבר ייגזר עליה להתכנס במזרחה הקר של אירופה עדיף ישר במוסקווה. הגלאסנוסט, כך נראה, לא הגיע עדיין לפראג.

עולם של תקשורת / יוני להב

מי חלם את מי

מחנות מתהווים דרך המדיה וממשלות קמות ונופלות באמצעות האמצעים. וזה מזכיר את השאלה הנצחית הנשאלת בסוף הספר "עליסה בארץ הפלאות"

שוב מוכיחה התקשורת כי איננה רק כלי־רישום אלא חלק אינטגראלי מהתרשות. הכל עובר דרך המדיה, מתחיל במדיה ונגמר במדיה. שיראהשבוע בעניין זה שייך לאלרספק לאגודת ישראל, שציינה כי הסיבה לשינוי רעותה בסעם האלף ושתים־עשרה, היא שאנשי המערך "ריבוו לא יפה בטלוויזיה" על האגודה. אפשר לומר דברים רבים על הטענה האגודאית הזו: אפשר לטעון כי התיתרוך הזה נשמע קצת פחות אידיוטי מהתיתרוך של האגודה בסיבוב הקודם, כאשר הסבירה מדע העדיפה את המערך על הליכוד. אז זה היה קשור להדלפה של דוד לוי לתקשורת בנוגע לאי־מילוי ההסכמים של הליכוד. ובכלל, האם שמתם לב שהחרדים גילו את התקשורת, מתראיינים בה, מתחרדים בה, ומסגלים לעצמם שפה תקשורתית מובהקת? וכפי שאנו מכירים את האגודאים, הם עוד ישתלטו לנו בסוף על רזי המדיה ויהיו לאשפים גם בתחום זה.

אולם התירוצים אינם מעניינו הפעם. הנקודה היא, כיצד התקשורת מאירה את עצמה, אפילו שלא מרצונה, מעצם היותה שם, מעצם עמדת המתווך שלה. בבלי דעת היא יוצרת קואליציות אד־הוק, ולו רק בגלל העובדה שהיא מפגישה באולפן "ערב חדש" או באולפן הטלוויזיה שני חכ"ים או שני שרים משני עברי המיתרס או מאותו צד עצמו. תוך כדי הזיכה הלהוט באולפן, מתברר לפתע לשני הצדדים שבעצם יש להם המון מן המשותף, והדברים מתגלגלים הלאה. ומה לגבי כל קרבות־הרחוב המתחוללים במערך? ביילין מופיע ב"ערב חדש" ומודיע שם בפסקנות כי רבין טיפרד במהלכיו את הקמת ממשלת האחדות בתנאים האופטימליים ונשאר עם מעט מאוד ביד (והוא כמובן צודק אך הבה לא נחשוף את נסיותיו הראשיות במאמר מרעי ואובייקטיבי זה). ממהר רבין, ובראיון טלוויזיוני נגדי טובע את מטבע־הלשון, אשר יהיה כנראה לנכס לארפות מרשרש מה."חתרן הבלתי־נלאה" המפרסם שלו, הוא מכנה את ביילין כשם "הפודל של פרס". אני כבר רואה בעיני־רוחי עתונים, כמו "כותרת ראשית" ו"העיר" משחקים בביטוי הזה עד צאת נשמתו, הופכים בו ויוצרים סביבו אין־סוף פאראפרזות פוסט־ניו־דרנאליסטיות שבאלו. וביילין האומלל ייאלץ לשאת עד סוף ימיו, כמלב על גבו, את ה"פודל של פרס" הזה. וכפי שפרס לעולם לא ישתחרר מה"בן ולא" שהרביק לו הברדן של הימין, כך לא ישתחרר ביילין מה"פודל" לעולמי עד.

מחנות מתהווים דרך המדיה, ממשלות קמות ונופלות דרך המדיה. הכל קורה בתקשורת. העיתון משמה את כתביו בחשבון הבנק של השר, השר תובע את העיתון ושולח שוטר לחטריבר, העיתון מצלם את השוטר המאיים על הוטריבר. וקוראי העיתון מלקקים את שפתיהם. כולם מתרגנים באותה ההזדמנות על חוק הסוביוידיזה, אך מי בכלל מתעכב על פורמליסטיקה תפלה כזו. ובעולם שבו הכל מתרחש בתקשורת ובתקשורת לבדה, נשאלת השאלה – אולי התקשורת היא העולם, ומה שקורה בחוץ, אותו עולם עליון מדוחות התקשורת, איננו אלא בריחה הלוא אין לנו כל הוכחה של ממש שטריד זי מחוץ ל"חדשות". האם לא היו מראיינים את ביילין הוא לא היה סוגר חשבון ב"ערב חדש" עם רבין, ואז רבין לא היה מתראיין בחורה וטובע את מטבע הלשון המחולל. ה"אגודה" לא היתה עובית מודעות הליכוד למערך – או שמא מודעות המערך לליכוד?

בקיצור, לא היה קודה שום דבר, כי אם לא היתה תקשורת לא היה גם עולם. אם כי, מצד שני, אם לא היתה המדיה קיימת, מישהו כבר היה דואג להמציא אותה. ענין זה מזכיר את השאלה הנצחית הנשאלת בסוף "עליסה בארץ המראה" של לואיס קרול, בה מבודנה עליסה במלך האדום הנם תחת העץ. היא רוצה להעירו אך הפרש הלבן מחדיר אותה "שלא תעיזי! הוא חולם אותנו עכשיו, והוא חולם את כל העולם עכשיו, וברגע שתעירי אותו יתנדף העולם, ואת ואני בתוכו, כמו בועה של סבון". "לא נכון", מתקוממת עליה הדרמעות וולגות על לחייה. אבל בחשבה מחדרנית מתרוצצת במוחה עד סוף הסיפור: ואולי...? והרי הספר כולו אינו אלא חלומה של עליסה. הספר אכן מסתיים בשאלה: ובכן מי חלם את מי, עליסה את המלך או המלך את עליסה?

אשר חוללו המכבים

השאלות המטאפיסיות על התקשורת זוכות לפישוט מרשים אצל ראש הממשלה שלנו. העתונים חוזרו השבוע, כי ראש הממשלה ציין בכינוס כזה או אחר בו הדליקו אנשי "מכבי" לפיד חנוכה, כי אילו היתה תקשורת בימי המכבים, היא היתה מכנה אותם "בנופיה של ימנים קיצוניים". מצד אחד זהו אמירה בנאלית. הימין עשה את שנאתו הבסיסית והלא־מתוחכמת לתקשורת לקלישאה. למעשה, כל מאבקו של פורת, למשל, נגד התקשורת העוינת היא מאבק־קלישאה, מאבק שכל המיסרת בו צפויה ולא מעניינת.

אך המעניין בפסוקו של שמיר הוא דווקא הפן הפסיכולוגי. אולי יש לשמיר בעיה עם כנופיית הימנים הקיצוניים אותם ציידף לממשלתו? אולי מצפונו מייסר אותו על הקואליציה הנרה והבלתי אפשרית אליה גרזק הויש, ועל כן, בדרך ההשלכה, הוא מוציא את זעמו האותנטי דווקא על התקשורת? ואולי מסכים מר שמיר בסתר־לבו עם התקשורת, אבל אין לו את הכיוים לחזרת בכרך שהיי המכבים, בזמנם, היו ללא ספק כנופיה של חבר לאומנים, מעין מתנחלת גוש־אמונים משיחית של זמנם. אולם מעבר לפלפולים והלוו הרי ניתנת האמת להאמר: שמיר התכוון בדיוק למה שהוא אמר, וזה מה שמפחיד אותי באמת. לדעתו המכבים היו משה־רבנו, חברה על הבישאק, ואם זה היה תלוי בו, היינו חוזרים לימים ההם, כולל הלבוש. האם הירבנו עד היום שמיר נשלם, שפרס נשף בעורפו, נקבל עכשיו שמיר נשו, או נכון יותר לומר: שמיר פלום, שמיר נטל שמיר בתוספת נאנרי לנוי. הנגשים האלו, במצבים הללו, מתכוונים בדיוק למה שהם אמרים. לא נעים.

ארמניה הקטנה ביפו / סמדר גולן

עדיין חולמים על מדינה

בבית משפחת טורוסיאן, אחת מ־50 המשפחות הארמניות שנותרו ביפו, יושבים ומתלבטים איך יוכלו לעזור ולהשפיע על גורל האחים הרחוקים: „אולי אפשר להעביר רברים דרך הצלב־האדום". מורשת

בחרך המגורים, בבית משפחת טורוסיאן ביפו, יושבים דיקראן טורוסיאן, הזקן, ובני הזוג שוטיגיאן ושאקה טרזם. שוטיגיאן טרזם, המנעד את רדיפות הארמנים במשך ההיסטוריה, היה בין מארגני הקהילה של בני קהילתו בארץ מול השגריות הפיזית והמייצגת את עניני דוסיה, לפני כמה חודשים. שתי הנשים בעיקר מאוזנות לדברי הגברים, ופה ושם תורמות גם העדות משלהן. על כורסה משקיף מהצד אביו של דיקראן, מוכיר הסמוראדך. איש שבעים, מקשיב בחיוך ללהט השיחה של הצעירים.

בית משפחת טורוסיאן, גדול ומטופח, נמצא בדרומה של יפו, באיזור שכונת עלמי. בשכונה רחובות צרים שבהם, זה לצד זה, בתים מהודרים ומבנים עזובים. פעם, אחרי מלחמת העולם הראשונה, כל האיזור הזה היה של ארמנים. היום גרות כאן, ברחובות המסוכנים, רק משפחות ספורות.

אוכלוסיית הארמנים ביפו מנתה עם קום המדינה כ־1,000 נפשות. היום מנתה הקהילה רק כ־350 נפש. רבים ירדו מהארץ או עברו למקומות אחרים. טורוסיאן אומר שרוב הארמנים החיים בארץ הם ניצולי־שואה ומאוחרים. לישראל עלו ארמנים גם בתקופות קדומות, לא מתוך מנוסה כי אם מתוך רצון לחיות בארץ־הקודש. משפחת טורוסיאן היא אחת מ־50 משפחות שמתגוררות ביפו. דיקראן טורוסיאן הוא מורה־דרך במקצועו, בגר, רזה חמישי בארץ מצד אביו. סבו היה מנהל הדואר בירושלים בשנת 1889; והיה שותף בבנק של ואליזי, שנקרא באותם ימים „שולחן". אמו עלתה מלבנון. סבתו, מצד אמו, נרדה ברגל מאסיה הקטנה ללבנון, וכל בני משפחתה נותרו ברעב לבני עיניה.

שוטיגיאן נולד בירושלים. הוא היזיר מכל שמונת אחיו שנשאר להתגורר בישראל. בן 50, בעל עסק לדוחדים ומרכבים ברחוב המסגר ועובר 25 שנה באותו מקום, בחברת שותפו היחדי. אשתו, שאקה, היא מורה לארמנית ולגרפיות, מלמדת בבית־הספר הנוצרי „טרה סנטה".

„הארמנים, לאן שלא הגיעו, תמיד היו באמצע לזוקי העיר או המדינה בה היו", אומר שוטיגיאן קרזם. „ארגון מדעי־ים בפוליטיקה הישראלית כי הם לא [illegible] ק"מ מגבול הרפובליקה הסובייטית. הם בינינו בעלי מלאכה כמו סנדלרים, מכונאים, נגרים. יש מנהל חשבונות וגם עורך־דין. בירושלים יש חמישה רופאים ארמנים". בזמן הפרעות ביפו ובמלחמת־השחרור שמרו הארמנים ביפו על בישראליות. אין לקם כיום קשרים מיוחדים עם קבוצות מיעוטים אחרות בעיר.

„כבוצרים אנחנו עלולים להיטמע בתוך קבוצות אחרות בקלות רבה. אנחנו מנסים לשמור על המסורת שלנו בכל תוקף. במערכן מלמדים את ילדינו את השפה הארמנית, אנו עושים כל שביכולתנו לשמר את התרבות המזרחית של העם הארמני". הקהילה הארמנית ביפו נעשתה עם השנים לחמולה אחת גדולה, כאשר נוצרו קשרי נישואין בין המשפחות השונות. אבל חלק מהצעירים מתחתנים עם בני ובנות זוג מקבוצות אוכלוסייה אחרות. בינינו העדים את הדת הארמנית, ויש אחרים, שמצטרפים אליהם. כמו היהודים, הדת והלאום אצל הארמנים, אחד הם.

רוב הצעירים עובדים את הארץ עם סיום לימודיהם, ולכן התמעטו עם השנים הארמנים החיים בארץ. לרוב המשפחות יש היום שלושה־ארבעה ילדים לכל היותר. לפני קום המדינה היה לארמנים בית־ספר יומי משלהם. היום לומדים הילדים בבתי־ספר נוצריים אחרים בעיר.

„מבחינה פסיכולוגית", אומר דיקראן טורוסיאן, „ארמנים החיים ביפו או בחיפה הושפעו מהישראלים. מדברים עברית מעורבת בארמנית, ואימצו חלק מהמנהגים. הארמנים שחיים בירושלים המזרחית קרובים יותר לערבים". לקהילה הארמנית ביפו יש בנסיה המשמשת גם כמועדון חברתי. הם נאספים פעם בשבועיים לתפילה, בשבת. כומר מירושלים מגיע במיוחד כדי לנהל את התפילה. טורוסיאן מסביר: „ביום ראשון אנשים עובדים, לכן העברנו את התפילה לשבת". אמנו „רשומים", הוא צוחק.

מאחוז מכירים את ההיסטוריה והמורשת של עמם על בוריה. הם מדברים על הארבריה של הארמנים בעודת ספרים, צילומים מסמכים ומשפחה. הם מראים לי כי קראבאן – שנגלה, כך הם מספרים בביפי סטאליקה [illegible] ק"מ מגבול הרפובליקה הסובייטית. הארמנים שרוצה להינתק מאזרבייג'ן. „אזרבייג'אנים והתורכים מדברים אותה שפה", הם אומרים. „באזרבייג'ן חיים מוסלמים שיעים כמו בתורכיה. אבל האזרים עוד יחזר פאנטים מתורכים".

הם מספרים על הנולה המפורסת בכל הפלם. הארמנים, לאורך כל שנות ההיסטוריה, עברו מכובש לכובש, ארצם חולקה פעמים רבות. הם, על אף כל השואות שעבר, הצלח להישרד ושומר בקנאות על תרבותו ולאומיותו. בי־שיחי מזכירים פעמים רבות את שותפות הגורל הברורה מאליה, ביניהם לבינינו. הם מרגישים כאחיהם של הארמנים הנאבקים עתה ברוסיה. הם חרדים ומדאגים. „אבל מה אנחנו יכולים לעשות? מי אנחנו בכלל וכמה אנחנו? אולי עזרה מראלית, אולי עזרה כספית, מציע מישהו מבין הנוכחים. „באמת, אולי אפשר להעביר דברים דרך הצלב האדום", הם מתלבטים בקול.

ההתעוררות הלאומית של הארמנים בברית־המועצות סוחפת אחריה התעוררות לאומית בקרב כל הארמנים, הם אומרים. לצד סיפורי הזוועה, יש גם סיפורי גבורה. טרזם מספר לי על סיפור הגבורה אותו חוגגים הארמנים הנופשים עד היום, הנס הגדול של תשעת הימים בסרדראבאר: „כאשר הלה המפכה הבולשביקית, לנין הוציא את הייליו מכמה אזורים בהם ישבו ארמנים. כשהגבא הסובייטי יצא, נשארנו ללא הגנה. המנהיגים הארמנים הצליחו להיכנע. אבל כמה גדולים מהגבא הארמני התארגנו והצליחו להילחם עד סיפת־דמם האחרונה. זה היה בסרדראבאר, שבעמק הי ארדט. בקרב הזה נלחמו גם נשים וילדים. במשך תשעה ימים התנהלו קרבות קשים, וביום התשיעי התורכים ברחו. אחרי הניצחון הגדול בסרדראבאר הקימו הארמנים הרפובליקה חופשית ארמנית. האת היום הזה, ה־28 במאי 1918, כל הארמנים חוגגים".

„הארמנים אינם רוצים להיפרד מהממשלה הסובייטית", אומר טרזם. „להפגנות עכשיו יצאו עם תמונות של גורבצ'וב. כי הארמנים יודעים טוב מאוד. אם יפרדו – מי יעזור להם? אין לנו אף אחד שמגן עלינו. אנחנו אי קטן מוקף אויבים". טורוסיאן מזכיר בהקשר זה מאמר שהופיע ב„ניו־יורק טיימס" ובו משווים את מצבו של ארמניה לישראל. „ישראל מלאת שם כלומה למרינה מוקפת אויבים שהצליחה לעמוד מול האיום. טרזם נאנח: „ברוך השם, כשיש גב אמריקאי".

מורוסיאן סיפר כי לפני כמה שנים הוכן סרט טלוויזיה על הקהילה הארמנית בירושלים. הסרט עוסק גם בפרעות הנוראיות שעשו התורכים בבני העם הארמני. עד היום הוא מוקפא בטלוויזיה מאחר שהממשלה הודתה לא להקרינו. „בומנו, בעקבות ביטול הקרנת הסרט, הנה זמר כתבה מאמר רציני. היא טענה שחייבים להראות את הסרט על הארמנים דווקא משום שההיסטוריה של העם הארמני קרובה כל־כך להיסטוריה של העם היהודי. אני מבקש שתודי לה", אומר מורוסיאן, ומוסיף: „אני מתפלא על־כך שממשלת ישראל מעוניינת לשמור על יחסים טובים עם תורכיה. במלחמת העולם השניה התורכים היו עם הנאצים, ואילו במחנות הריכוז היו גם יהודים וגם ארמנים".

עם כל האהדה לישראל אומר שוטיגיאן קרזם: „ביום שתקום מדינה ארמנית חופשית, עם שלמון ארמני אמיתי, אני קם ונוסע. אנחנו עדיין חולמים, עדיין מקווים שתהיה לנו מדינה משלנו. אבל היום, לעזוב את הארץ ולנסוע לארמניה, זה לצאת מבוץ אחד ולהיכנס לבוץ אחר".

מימין לשמאל: דיקראן טורוסיאן וטרזם שוטיגיאן (צלם: דרי מאר)

ארמניה הקטנה בירושלים / יורם לוי

ליבם בצפון־מזרח

בני העדה הארמנית הקטנה עוקבים בחרדה אחרי הפוגרומים והטרנספר של בני עמם בברה"מ. שלשום נחתה עליהם מכה נוספת כשנודע על רעידת האדמה בארמניה, בה נספו רבבות ארמנים

בקהילה הארמנית הקטנה בירושלים האווירה קשה. אנשיה לא מסתירים את זעמם וחששם לגורל המתרחש במולדתם. רגשותיהם מהולים בראגה, בתסכול ובחוסר־אונים, כיוון שאין ביכולתם להשפיע ולו במעט. הידיעות על המתרחש בין ארמניה לאזרבייג'ן מעוררות בליבם זכרונות קשים משואת העם הארמני בראשית המאה.

אף־על־פי שלרוב הארמנים בישראל אין קרובי משפחה בארמניה, ניכרת הסולידריות שלהם עם בני־עמם. בשיחות עימם, הם חיים את האירועים בטבעיות, מדברים בגוף ראשון, כאילו זה עתה שבו מהמנגה. „אנחנו עם אחד", פוסק ג'ורג' הינטליאן, מזכיר העדה. „הם פוגעים בארץ שלי, אנחנו המומים שדבר כזה יכול לקרות היום". סבו של אהן גיזוריאן נרצח בשואת ארמניה. גיזוריאן, מנהל־חשבונות במפעל לתכשיטים בבעלות ארמנית, אומר: „מזעזע אותי שגם אחרי 70 שנה עדיין קורים שם אותם דברים, ואני מתפלא איך העולם שותק. אני חדם, אבל מה יש בידי לעשות?"

לארמנים אין קשר טלפוני עם ארמניה והביקורים לשם הם נדירים. בראשית נובמבר יצא הפסריארך יגישה דרדריאן לאיצ'מיאדזין, עיירה ליד הבירה ירוואן הנחשבת ל„חזיקאן הארמני", כדי להשתתף בטקס הכתרת ב„שופים". הוא סיפר על אווירה של מתח וחשש בקרב הארמנים. הם שואבים את מידע המידע מרדיו־חוד כלי התקשורת. במודרון־הנוער „הרצ'מן" פזורים עשרות עתונים בכמה שפות, הכללים דיווחים מארמניה. מנהל המודרון, הגוף ליבריך, מספר כי הוא מקבל 25 עתונים מן הקהילות הארמניות בארה"ב, באוסטרליה ובאירופה, וגם עתונים אחרים מארמניה ומתר"ל. כאן בירושלים הם מוציאים לאור רבעון, המופץ לכל קהילות הארמנים בעולם. בגיליון האחרון, פורסם מאמר מקיף על פרשת נאגורני־קראבאך. הלהיטות אחר הדיווחים מסבירה אולי גם את הבקיאות שגילו כל בני שיחי במצב בארמניה. ג'ורג' הינטליאן מלקט ושומר את כל הידיעות והמאמרים המתפרסמים בעתונות העולמית המגיעה לידיו בנושא. „אנחנו עוקבים אחרי העתונות ושידורי הרדיו הם מעודכנים למדי. אמנם נאסר על עתונאים לשהות באזרבייג'ן וארמניה, שהוכרזו כשטחים סגורים, אבל במוסקווה יושבים עתונאים מנוסים ויש להם קשר טלפוני עם באקו וירוואן". הוא סוען כי הנתונים שמפרסמים שלשונות בהר"ם על מספר הנפגעים במהומות בין האזרים לארמנים אינם נכונים. „המספרים שהרוסים מוסרים הם תמיד מאופקים. הם הושמים להצטייר כמי שלא שולטים במצב". הוא כועס על־כי הרוסים מגדירים את המתרחש כ„התנגשויות עדתיות", מבלי להאשים שום צד.

הידיעות, שמגיעות לארמנים בירושלים, מדוחות על מעשי רצח ואונס שעושים האזרים במיעוט הארמני המפורז בכמה ערים באזרבייג'ן, כמו נחיצ'ואן וקידובואר. האזרים נוקטים שיטות־הפחדה אלימות, כדי לגרום לארמנים לארוז את מסלטליהם ולברוח כפליטים לכיוון ארמניה. על־פי המידע המגיע לירושלים, מספרם של הנפגעים והפליטים גדול מן המספרים הרשמיים. משום־כך, ואולי גם בשל העובדה שהם במדינת־היהודים, מרבים כיום הארמנים להשתמש בביטויים כמו „השמדה". „הפתרון הסופי של התורכים", אומרים: „הארמנים רואים באזרים תורכים לכל־דבר, הפותרים את בעיית הכחיות של המיעוט הארמני על־ידי השמדתו. כך אין מי שיבקש זכויות".

הינטליאן מספר על האכזבה בקרב הארמנים מן הטיפול המשפטי־חזקי של הרוסים במתפרעים האזרים. לדברו, דווח על 70 אזרים שנעצרו במהומות בעיר סומגיט, אך רק אחד מהם הועמד לדין על רצח. הטיפול הכושל של הסלטונות במצב הוציא את הארמנים משלוחתם, להפגנות עקב ברחובות הבירה ירוואן. „הרוסים אישרו את משיר הפרעה שלהם, הצבא הרוסי נכשל הפעם". הוא סוען כי אי־פלי־פי שהאזרים

אין להם קשר טלפוני והביקורים במולדת הם נדירים. 2,500 התושבים המתגוררים ברובע הארמני להוטים אחר כל פירור של מידע וצמודים לכל מהדורות חדשות או ידיעה בעתונות הזרה והמקומית. „יש לנו מחוייבות מוסרית", הם אומרים

הם מוסלמים והארמנים נוצרים, אין זה מאבק דתי. אלא לאומני, בגלל התורכים כלפי העם הארמני. ארמניה מפריעה להגשמת רעיון הפאן־תורכיות. ולכן, הוא מרגיש, יש הבדל בין ההתפרצות הלאומית באיזור זה של ברה"מ לבין מה שמתרחש בארצות הבאלטיות.

העדה הארמנית בישראל מונה כ־4,000 נפש. 2,500 גרים בגרובע הארמני במזרח ירושלים. הקהילה מאוד מגוונת ומנהלת די תרבות ודתיות כמעט עצמאיים. לא כל אחד מורשה להכנס לסימטאות הרובע הארמני שבו ממוקמים הפטריארכיה, מוסדות החינוך, המועדונים, המרפאה והמוזאון לתולדות העם הארמני, לצד בתי המגורים הצפופים של בני העדה. מספרם הקטן של הארמנים מכתיב גם את אפשרויות המאבק שלהם למען אחיהם בארמניה. הם אמנם שלחו מברקי מחאה לשלטונות ברה"מ, אבל רואים את תפקידם ביצירת „לובי", יחד עם הקהילות הארמניות הגדולות בארה"ב ובאירופה, למען הנושא הארמני, בנסיון ליצור לחץ על גורבצ'וב. „יש לנו מחוייבות מוסרית כלפי המיקה מיליון הארמנים בברה"מ. אנחנו צריכים לתת להם גיבוי בתקשורת. זו העזרה היחידה שבאפשרותנו להעניק להם". הוא שמח שהתקשורת הציבור בישראל מגלים אחדה ופתיחות לנושא. לדעתו, לא מעט בשל הטראומות הקשות שעברו שני העמים במאה הנוכחית ובשל ההבנה ההדדית למצוקתו של עם נרדף.

עדה קטנה זו מפוצלת לשני דרמים־מחכרים. האחד תומך בסטאטוסיקו הקיים והשני שואף לארמניה הקפיטליסטית. לבו־אולי, מסתגב־גוף ליבריך מהעיתוני שבו בחרו הארמנים להעלות את דרישותיהם הלאומיות בכל הקשור לחבל נאגורני־קראבאך: „אנו בגלות לא יכולים לקבוע את העיתוי הנתנים רק גיבוי. הם יודעים את המצב כי הם חיים שם. צריכים להבין שאנו עם קטן בברה"מ, שנמצא בין אויבים, לכן צריכים להיות זהירים ולא לבקש יותר ממה שהאינטרס הלאומי מחייב". ג'ורג' הינטליאן טוען, כי „העיתוי אינו נכון כי כולם היום תומכים בגורבצ'וב. טוענים שזה הכל עניין פנימי, שזה מבחן שלו, ומצפים לראות כיצד יטפל בכך, ולכן יש שתיקה ואדישות גמורה". אהן גיזוריאן סבור, כי ההפגנות הנוכחיות הן „שחרור לחץ שהצטבר במשך 40 שנה בקרב הדור השני שלאחר השואה הארמנית, הרוצה כיום תכל"ס". הוא מסביר, כי חבל נאגורני־קראבאך הוא שטח משטחה של ארמניה. „משם יצאו גיבורינו הלאומיים ושם נולדו סיפורי גבורה שעובדים מאב לבן. השורשים שלנו מגיעים לשם". המחלוקות הפנים־עדתיות נעלמות כאשר יש סכנה חיצונית. וכלפי חוץ מפגינים הארמנים בירושלים אחדות. „כשיש סכנה לארמניה, אז אין ביניהם חשבונות", אומר גיזוריאן.

בין הארמנים לאזרים

הסכסוך האתני, דתי, תרבותי וטריטוריאלי בין הארמנים לאזרים באיזור קווקז הוא בעל שורשים עתיקים ואחד הקשים ביותר בתחומי ברה"מ. הוא ניטש עוד בתחילתה של ברית הרפובליקות הסובייטית, אחר־כך האפיל עליו הדיכוי הכללי עד שהפרסטרויקה ה„גלאסנוסט" פתחו פתח לדלקות הנוכחית.

הארמנים, שקיבלו את הנצרות עוד לפני קונסטנטין בתחילת המאה הרביעית לספירה, הם אחד העמים עתיקי הדתיות שבתקופה המודרנית, לא הצליחו לכונן מדינה משלהם. בסוף המאה שעברה, אחרי פרעות ורציחות המוניות, איבדו יותר ממיליון נפש (לגבי האומדן המדויק יש חילוקי דעות) עקב מדיניות הגידוש והחיסול של שליטי האימפריה העות'מנית בתחילת מלחמת העולם הראשונה. הרפובליקה הארמנית העצמאית שהוקמה בתום אותה מלחמה, תוך צירוף שטחים של תורכיה ורוסיה, לא החזיקה מעמד. מדיבת הששה נכבש בידי הצבא התורכי ובלית־ברירה הצטרפו הארמנים, שבאורח מסורתי נהגו מחסותה של רוסיה הנוצרית, להשתלב בשאריית שטחם כחלק בברה"מ – תחילה במסגרת הפדרציה הטרנסקוקזית, עד שזו פורקה ב־1936 לשלוש רפובליקות סובייטיות „שוות זכויות ומעמד": גרוזיה, אזרבייג'ן וארמניה.

תוך הזיעות עם האזרים, הנמנים עם משפחת העמים התורכיים, רצחו לאומנים ארמנים ב־1918 כ־15,000 אזרים, וגם אלה לא שכחו זאת, כשם שהארמנים לא שכחו את רצח עמם על־ידי התורכים. ב־1920, כאשר חבל נאכ'יטשאוואן, המאוכלס אף הוא ארמנים רבים, צורף במסגרת הקלגרות הסובייטית־תורכית כחבל אוטונומי לאזרבייג'ן, הבקיע שר־הפנים הבולשביי דאז סטיפאן משאל'ם שקיבע את גזלו של נאגורני־קראבאך, וכך נשאר הרבר עד היום (כיום יש שם 180,000 תושבים).

העובדה שנוסף על הארמנים בארמניה, שם הם מהווים 90 אחוז מהאוכלוסיה, חיים קרוב לחצי מיליון מהם באזרבייג'ן הסמוכה – רוב שמונה מיליון תושביה הם אזרים שיעים – הקלה על הפרעות בארמנים בתחילת השנה בסומגיט ועכשיו בקידובואר.

התפוצה הארמנית במערב המקיימת קשרים תרבותיים ודתיים עם הרפובליקה הסובייטית מחזה לה עוקץ חשוב – כמיליון ארמנים חיים בארה"ב, 300,000 בצרפת, 150,000 באמריקה הלטינית, 100,000 בתורכיה ורבים בארצות המזרח־התיכון. האזרים לעומתם, הם חלק מהאוכלוסייה המוסלמית הגדולה ההלכת בברה"מ וגם 70 שנה אחרי המהפכה היא מהווה עדיין נקודת־תורפה למשטר ולמעצמת־העל.

ש. שלמה

מרירות תופחת בשדמות דבורה / שמעון וייס

„בסוף יהיה מי שייקח נשק ויירה"

בשבוע שעבר באו המעקלים בפעם השלישית. בפעם הבאה יגיעו בלווי שוטרים. הילדים מתבננים לפנצ'ר להם את הגלגלים. החברים במושב שבגליל התחתון כבר לא מאמינים שלמישהו איכפת ממה שקורה בחצרות־החקלאים

השבוע ניסו לארגן חגיגת חנוכה במושב שדמות־דבורה שבגליל התחתון. ניסו, ולא כל־כך הצליחו. באו רק מעט מאוד חברים, רחמם צעירים. החזיקים נשארו בבית ואפילו רוב הילדים לא באו. היה זה ביקור־דרך עצוב למושב שנחשב בעבר למוקד המסיבות ואירועי הערבות והחברה בגליל התחתון. אין מצברות ואין ראש למסיבות כאשר החברים חיים בהמתנה למעקלים מחברה זו או אחרת. המוטיבציה לעבוד ירדה לשפל. פעם, מספרים בשדמות־דבורה, לא היה חג בלי שכל הגליל התחתון יתאסף בבית־העם של שדמות וירקוד וישתולל שם. השבוע, התקשו לארגן מסיבה אפילו לאנשי המושב. התסכול הלך וגבר במושב החותיק, כבר יש שאומרים שאפילו חגיגות ה־50, בקיץ הקרוב, מוטלות בספק. חיים מהיום למחר ומקווים לטוב.

בשבוע שעבר שוב פקדו את המושב מעקלים מחברת „שירותי אשראי". הם באו מצוידים בצו בית־משפט, וביקשו להחרים ציוד משרדי בשווי של 10,000 ש"ח בלבד, למרות שאנשי שדמות־דבורה חייבים לחברת „שירותי אשראי" כ־100,000 אלף ש"ח. זו היתה הפעם השלישית בשבועות האחרונים שהמעקלים פוקדים את המושב שליד כפר־תבור. כאשר באו לפני־כן, פתח נפתלי שוהם, הירל' החדש של האגודה השיתופית המסורתית במושב, את דלתות המזכירות ואפילו סייע להם להעמיס את הציוד המשרדי המועט שעיקלו. הוא „קיבל על הראש" מחבריו. הם כעסו שלא התנגד ולא גירש אותם. בשבוע שעבר זה היה כבר סיפור אחר. תוך דקות ספורות מרגע שהגיעו המעקלים ותייצבו עשרות מחברי המושב על מדרגות המזכירות ולא איפשרו להם להיכנס למשרדים ולעקל ציוד משרדי נוסף, מקץ שעה קלה ויתרו נציגי החברה ואמרו כי בפעם הבאה יגיעו עם שוטרים.

„הבנקים", אומר עמיר בן־דרור, דור שלישי בעמק, „יביאו את החקלאים לכך שיגיבו באלימות. יהיה בסוף מי שיקח נשק ויירה – לא באויר, אלא במעקלים. הבנקים חושבים שאפשר לפתור את בעיות החקלאות בארץ בעזרת מעקלים. הם לא מבינים לאן הם מובילים את כולם. יש לי נטיון בדברים האלה". עמיר בן־דרור, בן 38, יליד כפר יחזקאל, הגיע לשדמות־דבורה בראשית שנות ה־80, לאחר פיטרו פתוח רפיח. הוא היה מראשוני מושב אגודה, ואחרי שקיבל פיצויים בא לשדמות־דבורה, כדי להמשיך לעסוק בחקלאות בעמק שבו נולד. הוא סבור שהחברה הישראלית בשדמות־דבורה הוא בלתי־הפיך. החברים שישארו יצטרכו לבטל את הערבויות ההדדיות, את המסגרות השיתופיות והחסדים הכלכליים. כל חקלאי לעצמו ובעצמו.

נפתלי שוהם, בן־עיר שבא להיות חקלאי בגליל, אינו שותף להערכת שכנו. „בפני המושבניקים כיום", הוא אומר, „עומדת האפשרות לחזור לתלם הארגוני, חזה בעצם מה שאומרים לנו הבנקים ומינהלת־החכרה. כשאנחנו באים לנהל איתם מו"מ, אין ויכוח, הם אומרים, נעשה כל מה שאתם רוצים לכיסוי החובות, בתנאי שתחזרו לתלם ולשיטה. מי שאמר להגיג אותנו – תנועת המושבים עם אריק נחמקין, גדליה גל וכל השאר, שותפים בעצם לקבוניה שרוצה להחזיר אותנו לתלם, כביכול". לא רק שוהם בועס על תנועת המושבים, במעט כל החברים במושב חושבים כי האגודה החקלאית, שהתפרקה לפני כחצי שנה, רימתה אותם. עד הרגע האחרון, הם אומרים, האמינו לראשי האגודה, והתעוררו רק כהשריפה הגיעה לפתח ביתם. יש להם טענות רבות כלפי הנהגת תנועת־המושבים, שחזיחה אותם ולא עמדה לצדם במאבקם ובמצוקתם. „עכשיו אנחנו דפוקים כמו המושבים בתענך", אומר שוהם.

בביתו של נפתלי שוהם מתנהל ויכוח בין כמה שכניו: האם שדמות דבורה מחזיקה בשיא הארצי או האזורי של חובות־נטו הרובצים על האגודה. הערכה היא, שחובות האגודה מסתכמים ביותר מ־10 מיליון ש"ח, לאחר ניכוי נכסי המושב. המשבר גרם לחיסול חלק ניכר מגידולי השדה של החקלאים במושב ולקיצוץ ניכר במספר ראשי־הבקר והצאן של החברים. עכשיו רק הרפת עוד שווה משהו, אבל לכמי יש חשק לקום בבוקר מוקדם וקר כדי לחלוב את הפרות, כשהוא יודע שבלא־הכי יוריד הכל לסמיון. „כבר שלוש שנים אנחנו הרים תחת אימם גובר של חיסול המשקים החקלאיים, אומר שוהם. „בקרוב, וזה עניין של ימים ואולי שבועות, איאלץ להפסיק להפעיל את המשק שלי. הרי בחר שאם רוצים לדבר על הסדר חובות, זה הייב להיות מתנה בהמשך הפעלת המשק. ביום שאחסל את המשק – יצטרפו עוד כמה אלפי ש"ח לחובות המושב והאגודה. אשתי ושני הילדים עובדים את זה לא פחות קשה ממני. הוריכוח שיש לי עם השכנים, על העבר והעתיד הזיכוח בשאלה מי אשם, גרוע יותר כשהוא מתנהל עם אשתי. המשפחה מאבדת את שפיות הדעת. יש חיקים שסגרו את הבית והלכו. אחר מהמייסדים קם והלך לא מזמן".

יעקב שלמה, בן 50, הגיע עם בני משפחתו מתל־אביב באמצע שנות ה־70 בפרוייקט איכלוס הגליל התחתון. רק ציזנות, הוא אומר, לא בסף, הביאו אותו לכאן. כסף היה לו. „היום הכל התהפך. פעם תגנו ושמחנו. עכשיו לא אומרים שלום אחד לשני. אני לא מאמין אף בעל מסך. השיטה פטולה. בתור עירוני לא ידעתי מה זו הנהלת חשבונות במושב. חשבתי שאני בא למקום שהוא משפחה ומסגרת הבריתית, ככל אחד תומך בשני ולארדוקא כספית. התברר לי שטלך – שלי ושלי – שלי. היתה תקופה שהתקשיתי לפרנס את משפחתי מפני שהאנשים החזקים במושב, אלה ששלטו באגודה ובניהול החשבונות, תבעו ממני לקחת הלוואות בעל־כורחי. סירבתי בכל תוקף, למרות הדרם שהטילו עלי. תבעו אותי למשפט בגלל הסירוב והדיר העבירו לי מרי חודש 200־300 ש"ח מדמי הקיצבה שלהם, כדי שנוכל לקנות מצרכי מזון. היום אני כבר מחוסל. לא בריך יותר את האגודה. אין לי כבר הרגשה שנובים ממני".

„יעקב שלמה הוא נציג מובהק של קבוצת הברים גדולה המערערת על מהימנות החשבונות שהוצאו על־ידי הנהלת־החשבונות של האגודה בשדמות", אומר נפתלי שוהם. „הנהלת־החשבונות לא שיקפה בכלל את הכצב הכספי של האגודה ושל החברים והיתה רחוקה, לדעתי, גם מטוהר־המידות". היום מקיימת האגודה המפורקת פעילות מינימלית והכרחית וכל בעל משק עומד לבד מול הגורמים החיצוניים. האגודה מופעלת רק מפני שלא ניתן לסגור אותה באופן מקף. אולי יש גם איזו תקוה עמומה, שכיום מן הימים תקום מחדש, נקיה ומטהרת יותר.

הזכרת המצב בשדמות־דבורה משתקפת גם אצל ילדי המושב. הילדים ומורות בית־הספר האיזור מתקבצים מדי בוקר בתחנת ההסעה. אף אחד לא מברך „בוקר־טוב" או „מה־נשמע". זה חלק מהנוף האנושי המתכער במושב. משפחות מסרבות לתת מרמס לילדים של משפחות יריבות.

בשבוע שעבר התברר כי חדי הילדים מראה על מעורבות גבוהה בעניינים הכלכליים במושב. יעקב שלמה ראה בביתו חבילת ברורי פלסטלינה שבתוכם מסמרים מחודדים. „הבהר לי, מאשתי, שהבן הקטן שלנו, טוביה, הכין את הכדורים נגד המעקלים. כשהם יכנסו לבית, אני אשים אותם מתחת לגלגלים, ויהיה להם פנצ'ר".

לעמירם בן־דרור למורה־הנסיון יש רעיון איך לצאת מהסבך הכמעט־בלתי־אפשרי: „ההתחשבנות הפנימית צריכה להעשות באמצעים משפטיים. יש לגלות בעורת בדק מקצועי ובלתי־תלוי, טיבוא מבחוץ, אם יש חריגות, אפילו אם אינן פליליות. בעזרת התוצאות יש לערוך את החשבונות מחדש, כדי לרפא את החשדנות בין החברים במושב. בשלב השני נזדקק להתערבות המדינה, למרות שאני, באופן עקרוני, מתנגד להתערבות מואת. יהיה עליה לכסות את החוב, כי זהו בעיה לאומית של מגזר, שאני מקווה שלמדינה יש עניין אינטרס בקיומו".

בשדמות־דבורה כבר לא מאמינים שלמישהו איכפת מהמתרחש בחצרות־החקלאים. כל אחד נשאר עם מלחמת הקיום של עצמו. נפתלי שוהם נשאר, כבר שנתיים, עם תוספת בלתי־נמוחה של כניסה חוזר לבית שבקצה המושב. הוא כבר לא מאמין שיוכל להשלים את הבנייה. יותר ממחצית המשקים בשדמות דבורה – 70 במספר – לא פועלים. אז למי יש ראש לחשוב על תוספת של חדר וכניסה חדשים לביתו?

هكذا من الأصل

שינויים בערבון מוגבל / אשר ססר

השיבה המסתורית / מרים פוקס, ניויורק

מן האינתיפאדה לאלג'יר מתנות חג המולד של מיכאיל

לא יהיה זה נבון מצדה של ישראל להתייחס אל השינויים בעמדות אש"ף בביטול, גם אם טרם הגיבו את ההשלמה ההיסטורית עם ישראל. עלינו להכיר בפוטנציאל הטמון בהחלטות באותה מידה שבה עלינו להבהיר כי החלטות אלה רחוקות מתביעות מינימום ישראליות

לאחר שנה של אינתיפאדה דומה כי אין חולקים על כך, כי היא יצרה מצב מדיני חדש. אם לאחר מלחמת לבנון היה אש"ף נתון במיצר שהתבטא בשקיעת מעמדו האיזורי, בדור היום כי התהפכו היוצרות. אף שאש"ף לא יום את האינתיפאדה ואף שאין הוא שולט בה שליטה מלאה, הפכה זו במהרה לגבם הפוליטי העיקרי של הארגון ולמעין תחליף לאובדן המאחז הלבנוני. בשל מעמדו המיצג של אש"ף, כל מפגן כוח של התנועה הלאומית הפלשתינית מיתרגם כמעט באופן אוטומטי להישג מדיני של הארגון, בהיותו היום התגלמותו הארגונית היחידה של תנועה זו.

עם זאת, האינתיפאדה משנה את יחסי הכוחות בתוך הזירה הפלשתינית משום שהיא מעלה את משקלם היחסי של תושבי השטחים. לראשונה הם אלה המובילים את המאבק הלאומי הפלשתיני ובדרך שהוכיחה עצמה אפקטיבית יותר מ„המאבק המזויין" שניהל אש"ף במשך 20 שנה. אין פירושה של תמורה זו התנערות באש"ף. נהפוך הוא: תושבי השטחים (להוציא הזרם האיסלאמי) ראוים עצמם כמי שפועלים מטעם אש"ף, אפילו הזרם האיסלאמי המתנהר באש"ף טרם קרא תיגר על מעמדו המיצג של הארגון. כתוצאה מהשינוי שחל ביחסי הכוחות בזירה הפלשתינית שומא על אש"ף להתחשב היום יותר מבעבר במאוויהם של תושבי השטחים ובצורך הדחוק שלהם בהסדר שיביא לנסיגה ישראלית.

ברקע להחלטות המועצה הלאומית הפלשתינית (מל"פ) באלג'יר עומדים כמה גורמים שהאיצו באש"ף לנקוט יזמה מדינית חדשה. בראשם תומכי אש"ף בשטחים אשר דחקו בארגון לנקוט יזמה שתאפשר לקטוף את פירות מאבקם הממושך. ללחץ מן השטחים יש להוסיף את מהלכי חוסין אשר הציבו אתגר לאש"ף להוכיח את כשרו המדיני כנושא ונתון לגיטימי יחיד בשם העם הפלשתיני וכן את התחושה הרווחת במנהיגות אש"ף, כי האינתיפאדה יוצרת הזדמנות שאין להחמיצה כדי לקדם את העניין הפלשתיני.

הצורך להכריע הוביל את הנילמה המלוחה את אש"ף מאז 1974, עת קיבל הארגון החלטות שחייבו לראשונה מאבק מדיני לצד המאבק המזויין. המאבק המדיני מחייב מעצם טבעו גמישות וויתורים. הדילמה של אש"ף היתה ונשארה כיצד לנהוג בגמישות הדרושה כדי לסלול את הדרכו לתוך התהליך המדיני, בלי לסתום את הגולל על היעדים ההיסטוריים של הארגון. כתוצאה מכך, הנסיון לממש את הישגי האינתיפאדה בהכרות העצמאות ובהודעה המדינית שיצאו מאלג'יר הוא מלאכת מחשבת של מורכבות ואמביוולנטיות שהן פרי של אותה דילמה בסיסית.

בהודעה המדינית שפורסמה באלג'יר קורא אש"ף להסדר מדיני כולל, על יסוד גבולות 1967, שיבטיח את הבטחון והשלום לכל המדינות באיזור. בדור כי היער הראלי שאש"ף מציב לעצמו היום הוא הקמת מדינה פלשתינית עצמאית בגדה המערבית וברצועת עזה, שבירתה ירושלים הערבית. יש כאן צעד קדימה בעמדות אש"ף אך חשוב לנתחו בהקשר הרחב של מסמכי אלג'יר. המסמכים הם תולדה של מיקח וממכר פנימי שבו ניתן משקל לכל חג וחג, ומכאן הצורך בניתוח מפורט.

בהודעה המדינית נאמר, כי ההסדר צריך להתבסס על הנוסחה המשולשת המקובלת מזה זמן באש"ף הקוראת למימוש הזכויות של העם הפלשתיני לשיבה, להגדרה עצמית ולהקמת מדינה עצמאית. נוסחה זו היא לב לבה של התפיסה הגורסת הקמת מדינה פלשתינית בחלק מפלשתין, כשלב לקראת „שחרורה" המלא. מוד ביסא אפשר לגרוס כי יש כאן ויתור על התפישה השלבית תוך הכפפתה להסדר המדיני שיושתת על גבולות 1967. מאידך ביסא אפשר למעון את הדיבר, דהיינו, ההסדר על פי גבולות 1967 כפוף לתפישה השלבית ומהווה חלק ממנה.

מחלקים אחרים של ההודעה המדינית, הכרות העצמאות והתבטאויות של אנשי הזרם המרכזי סביב המל"ם, עולה כי דווקא הפרשנות השניה היא הסבירה יותר, וזאת בעיקר בשל העובדה שהתוכנית המדינית של אש"ף איננה מתייחסת להסדר על יסוד גבולות 1967 כהסדר של קבע. תחיבה הסדר „צודק וברקיימא", שהפכה לחלק בלתי נפרד מן הלשון הדיפלומטית השגורה בכל הנוגע לסכסוך באיזורנו והעומדת ביסוד ההסדר הישראלי־מצרי, חסרה בהודעה המדינית. אין לשער כי זו השמטה מקרית. קבלת החלטה 242 יחד עם החלטות או"ם אחרות הנוגעות לעניין פלשתין, היא בבחינת תרתי דסתרי. שהרי החלטות האו"ם האחרות הרלוונטיות אינן עולות בקנה אחד עם 242. מדובר בהן בין השאר על זכות השיבה של הפליטים לבתיהם; על זכות הפלשתינים להגדרה עצמית בפלשתין (ללא כל סייג מדיניאלי וללא כל אזכור של ישראל); ובהחלטה המדברת על זכות קיומה של ישראל על־ידי השוואת הניתנות לגזענות.

לצד ההכרה המשתמעת בישראל (בהתייחסות להסדר על יסוד גבולות 1967) כוללת ההודעה המדינית גם כפירה בזכות קיומה. נאמר בה כי האינתיפאדה קעקעה את התעמולה הישראלית, אשר הליכה את העולם שולל במשך 40 שנה, בטיעונים בזמנת אופיה הדמוקרטי כביטול של מדינת ישראל, בזמן שהיא למעשה „מדינה פאשיסטית, גזענית וקולוניאליסטית המבוססת על גזילת הארמה הפלשתינית ועל חיסול העם הפלשתיני". הודעה זו, לא זו בלבד שהיא שוללת את הכיבוש הישראלי בגדה המערבית וברצועת עזה, וברצועת עזה בלבד, אלא שהיא שוללת את הקיום הישראלי מאז 1948. ישראל, לפי ההודעה המדינית, אינה לגיטימית מסבע בריאתה.

זאת ועוד: ההודעה המדינית מרכזת גם בזכותו של העם הפלשתיני להוסיף ולהיאבק, בהתאם להחלטות האו"ם, בכיבוש זה ובהפלייה גזעית. כך היא מדגישה את המשך המאבק אף בישראל שבגבולות 1967, בשל טבעה „הגזעני" של זו.

איזכור החלטת החלוקה בהכרות העצמאות הפלשתינית איננו בבחינת קבלת עקרון החלוקה כפשוטו. החלטת החלוקה מוזכרת בהקשר של העולל ההיסטורי שנגרם לפלשתינים בעטיה של החלטה זו. למרות זאת, נאמר בהכרזה, החלטת החלוקה עדיין משמשת בסיס ללגיטימיות הבינלאומית המכסיחה את זכות הפלשתינים לריבונות ולעצמאות מדינית. החלטת החלוקה היא בסיס בינלאומי מקובל שעל פיו ניתן להצדיק את הקמת המדינה הפלשתינית, אך אין החלוקה נתפשת כבדק היסטורי או כיסודו של הסדר „צודק וברקיימא".

עם זאת יש לזכור כי האמנה הפלשתינית פוסלת את החלוקה מכל וכל. לפיכך ראיית זיבה, ולו מגבל ומסויג, בחלוקה היא אכן סטיה מן האמנה. אך גם התפישה השלבית שבוטאה ב־1974 גרסה בעצם חלוקה, פרברה בזכות מדינה על חלק מפלשתין כשלב לקראת „שחרורה" המלא. אף תפישה זו איננה מתבטאת באמנה שאין בה התייחסות למאבק שלבי. הסטיות מן האמנה אינן בבחינת נטישה של יעדיה ההיסטוריים של האמנה כל עוד לא מדובר במפורש על הסדר של קבע עם ישראל, וכל עוד אש"ף מוסיף לפעול למען דה־לגיטימציה של הציונות ושל מדינת ישראל.

חשובה במיוחד בהקשר זה התייחסות של אש"ף לסוגיית הגדרה־העצמית הפלשתינית. בהכרות העצמאות הלאומית החלוקה משמשת כלגיטימיות הבינלאומית לעצמאות ולריבונות פלשתינית, אך לא להגדרה עצמית. זכות ההגדרה העצמית איננה מתבססת על החלטת החלוקה והיא נשארת ללא תיחום טריטוריאלי ברור. הדבר עולה בקנה אחד עם הודעת המיעד הפועל של אש"ף מרץ 1986, אשר הסבירה כי הארגון איננו יכול לקבל את החלטה 242 בלי שתצורף אליה זכות ההגדרה העצמית, וזאת משום שאילו עשה כן, היה בבחינת מי שהסכים להפיכת המשא ומתן לדיון בשאלת הגבולות בלבד. בראיית אש"ף, יחסה סתירה בין זכות הפלשתינים להגדרה עצמית לבין ראיית הסכסוך עם ישראל כסכסוך גבולות בלבד. בשנים האחרונות הביב עדאת בעקביות לא את העצמאות המדינית ולא את הריבונות אלא את זכות ההגדרה העצמית, כתמורה הכרחית לקבלת 242 על־ידי אש"ף.

בעוד שניתן למצוא עצמאות וריבונות בגדה המערבית וברצועת עזה, הרי אין הדבר כך בשאלת ההגדרה העצמית. המתייחסת לפלשתינים באשר הם שם, גם על פי הנוסחה המשולשת המקובלת באש"ף – זכות השיבה, הגדרה עצמית ומדינה עצמאית – סיור כי הגדרה עצמית ומדינה עצמאית אינם מושגים זהים או חופפים, אלא אם כן היה מדובר בהגדרה עצמית בתוך מדינה עצמאית, ולא כפי שנאמר, גם מדינה עצמאית. וגם הגדרה עצמית. האמנה הפלשתינית מסלה את החלוקה בין השאר משום שהיא נוגדת את זכות הפלשתינים להגדרה עצמית. ואמנם גם הכרות העצמאות נבנעת מלהסמיך זכות זו על החלטת החלוקה, וכבר היא רוזקא תוחמת את האמנה ולא סותרת אותה.

בראיה הנוכחית של אש"ף הגדרה עצמית וזכות השיבה מהוות מכניזם לאידיוסנכרוניזציה פלשתינית ומכשירים לעיצוב הסדר המבוסס על שתי מדינות לפי גבולות 1967. עבדי ישראל הם בעיני אש"ף חלק בלתי נפרד מן העם הפלשתיני ומסמכים של ועידות שפעלו במל"ם האחרון באלג'יר יש התייחסויות מפורשות לתפקידם הלאומי ולטשטוש הפן הייחוד בין השטחים לבין הריכוזים הערביים בתוך ישראל בגליל, במשולש ובנגב.

מאז מלחמת יום הכיפורים גובר תהליך הפלשתיניזציה בקרב ערביי ישראל. במקביל חדל יחסו של אש"ף לערביי ישראל להיות שלילי, מכיוון רואה הארגון בערביי ישראל שותפים למאבק הלאומי הפלשתיני. בהחלטת תובעת החלוקה משנת 1947 על־ידי אש"ף אין כיום לגבולות שנקבעו שם סיטר אופרטיבי. אך בעתיד עלול הדבר להשתנות לנוכח העובדה שבאיזורים של הגליל המשולש הטיכים, על פי תוכנית החלוקה, למדינה הערבית, יש כבר היום רוב ערבי. לאחרונה צויין במקום אחר, בצדק, כי בקרב ערביי ישראל קיים תהליך של התארגנות „שיעדו, בנוסף יחור ויחור, הא הישרדות מהמערכת הישראלית הממלכתית" (ראובן פדהצור, „הארץ", 24 בנובמבר 1988). כאן ראוי לציין, כי ההודעה המדינית באלג'יר לא התמקה באישור מעמדו של אש"ף כנציג הלגיטימי היחיד של העם הפלשתיני. היא הדגישה ביתר שאת את מעמד אש"ף כמייצגם היחיד של כל הפלשתינים באשר הם שם בתוך המולדת ומחוצה לה.

התבטאויות מן הזמן האחרון של מנהיגי אש"ף מן הזרם המרכזי מאשרות את ההערכה שקיים מרחב מתפישה אידיאנטיסטית. צירוף הגדרה עצמית וזכות השיבה להחלטה 242 נועד לגנוב את התהליך המדיני לאפיק היסטורי חדש, שבו יוסט הדגש בתהליך המדיני מתביעותיה של ישראל להבטחת הסדר לאחר ימים לעבר תביעה למימוש הזכויות הלאומיות הבלתי מעורערות של העם הפלשתיני, ובכך לזעזע בפני ישראל בעתיד אתגר מדיני שיהיה אולי קשה מנשוא.

לשם הבהרת החלטות שהתקבלו באלג'יר ראוי להשוותן לעמדה פלשתינית אחרת, שקבעה לאחרונה על־ידי וליד האלדי, לשעבר חבר המל"ם וכיום עמית מחקר באוניברסיטת הארווארד. במאמר ב„פוריין אפיירס" מדבר האלדי בזכות הסדר של „צדק ברגמאטי" שיתבסס על גבולות 1967 ואשר יקבע מפורשות, עם עדכות של מסגה ערבית ומסגה אוניברסלית, שהסדר זה הוא סוף פסוק (FINAL POINT). אין הצדק שבהסדר איננו דבר מיסמלי בלבד, אלא ביטוי של רצון לקיים את ההסדר, ומכאן חשיבותו המהותית. קשה לצפות מן הפלשתינים לראות בהסדר עם ישראל הצעדות צדק ויצמודי, אך זכותנו וחובתנו להדיש מאש"ף להבהיר לציבורו שלו וזן לציבור הישראלי כי יש בהסדר ולו רק „צדק פרגמאטי", כפי שהאלדי מכנה זאת, וכי בכוחות אש"ף לקיים את ההסדר כהסדר של קבע (FINAL POINT).

אף שהשינויים בעמדות אש"ף מעוגנים עדיין בפאראמטרים ההיסטוריים, אין הם בלתי חשובים. לא יהיה זה נבון מצדה של ישראל, לא מהותית ולא טקטית, להתייחס אליהם בביטול, גם אם טרם הגיבו את ההשלמה ההיסטורית עם ישראל. בעצם ההתמודדות באש"ף בין צרכי השעה והחזון ההיסטורי טמון הפוטנציאל לתרומה מן הפאראמטרים ההיסטוריים. על ישראל להבין בפוטנציאל זה בדיוק באותה מידה שבה עלינו להבהיר כי החלטות אלג'יר רחוקות מלענות על תביעות מינימום ישראליות, משום שאין בכך התמודדה ההיסטורית המיוחלת.

על ישראל ליטול את היוזמה לידיה כדי שלא להרשות לאש"ף להשיג את מבוקשו ללא תשלום התמורה המלאה לישראל. עלינו להבהיר לאש"ף כי אין ולא יכול להיות לו מונופול על הנרטיב ההיסטורי, וכי אי אפשר לדבר שלום תוך כדי דה־לגיטימציה שיטתית של ישראל וטיפוח אידיאולוגיה פלשתינית. כדי להטיל את הלחץ הבינלאומי מישראל לאש"ף על ישראל לנקוט ביוזמה מדינית שתתקבל על רעת מדינות המערב. עלינו לקבל בעצמנו ללא כחל ושרק את החלטה 242 ואת העקרון של שטחים תמורת שלום. כן עלינו לחזור על אשר קיבלנו עוד מהסכמי קמפ דיוויד, דהיינו, ההכרה בזכויות הלגיטימיות של העם הפלשתיני ובדרישותיו הנודעות. כמו כן עלינו לקבל את עקרון הקונפדרציה הירדנית־פלשתינית בקסגרת ההסדר בחזית המזרחית. רעיון הקונפדרציה מקובל על ירדן ואש"ף והוא יכול לשמש גם בסיס למעורבות ירדנית, החשובה לישראל כגורם ממתן, בהסדר.

מאידך גיסא, על ישראל לתבוע ללא פשרות הכרה כלתי משתמעת לשתי פנים של אש"ף בזכויות הלגיטימיות של העם היהודי ובדרישותיו הנודעות, בבסיס ואף כתנאי מוקדם לכל משא ומתן על הסדר צודק וברקיימא בין ישראל לבין הפלשתינים, וזאת לא משום שאנחנו זקוקים ל„אישור" של הפלשתינים לזכויותינו הלאומיות, אלא משום שיש לראות בהנהרה מעין זו, לצד מעשים המתבקשים ממנה, מכתר בחנות.

באותה עת על ישראל להיערך נגד אידיאנטיזם פלשתיני בתוך הקו הירוק. עלינו לשעול במרץ לשילובם המלא של ערביי ישראל במדינה כאזרחים שווים לכל דבר תוך שמירה על אופיה היהודי של מדינת ישראל ועל הזהב היהודי בכל הלקיח. מאמץ התיישבותי מעבר לקו הירוק הוא מאמץ שהוא ובזבוז משאבי עתק לריק. אין כל סיכוי מביר לשנות את המאזן הדמוגרפי באופן משמעותי לא בגדה המערבית ובוודאי שלא בעזה. מאמץ התיישבותי באיזורים אלה הוא בבחינת בכיה לדורות. ואף פגיעה בבסיס קיומה של ישראל לטווח הרחוק. בדורשנו מן הפלשתינים לנהוג בריאליזם ובתבונה רק יועיל אם נרדוש זאת גם מעצמנו.

* דיר אשר ספר וחוא חוקר בכיר במרכז דיין לחקר המזרח התיכון האמריקה, באוניברסיטת תל־אביב

הפרשנים התחרו בהתלהבות מהבטחות גורבצ'וב לצמצום כוחות חד־צדדי, אך היו גם קולות פכחון ואזהרה. בין כה וכה, המנהיג הסוביטי, השאיר גם הפעם רושם אדיר על האמריקאים

„היינו עדים היום להיסטוריה, נשיא ארה"ב וסגנו פוגשים את נשיא ברה"מ בבלו של פסל החרות", אמר הנשיא ריגן בשובו לוואשינגטון בתום פגישתם המשולשת של הנשיא ריגן, סגן הנשיא ג'ורג' בוש והנשיא הסוביטי מיכאיל גורבצ'וב ביום רביעי בניו יורק. אבל ההיסטוריה לא התבטאה רק במפגש ובמיקומו הטאוגראפי: „על פסל הבלו החרות־צדדי של הסוביטים אומר רק, שאם יבצע במהירות ובמלואו, יחזור בהיסטוריה כהיאה רב־משמעות וחשיבות", אמר ריגן לקהל אוהדים גדול בעת שנאם בפני חברי מכון אנטרפרייז השמרני, בערב לאחר המפגש המשולש. בכך ביטא הנשיא את רגשותיו ודעתו על יום הרביעי מלא האירועים בו נפגר מהנשיא הסוביטי והעביר את הלפיד לנשיא הבא בתור בוש.

יום מרגש היה בניו יורק ביום רביעי. מזג האויר היה בהיר וצלול, ושמש תוקפת נמוכה הטילה צללים ארוכים, כאילו התגנדרה העיר לכבוד האירוע והאורחים המכובדים שפקדו אותה. האירוע היה הפגישה החמישית בין מנהיגי שתי המעצמות. הפעם, חשבו המומחים, תהיה לה רק משמעות סמלית. הפעם ייפרד הנשיא היוצא מעמיתו הסוביטי שבאותה הזדמנות יכיר טוב יותר את הנשיא הנבחר בוש. אך לא לכך התכוון מיכאיל גורבצ'וב, ואמנם אנשיו הודיעו מראש שיביא באמתחתו מתנות חג מולד לא רק לארה"ב אלא לעולם כולו. גורבצ'וב לא איכזב. בשעה אחת־עשרה לפני הצהרים נשא את נאומו בפני העצרת הכללית של האו"ם והסיל את הפצצה: צמצום כוחות חד־צדדי אשר יבוצע במהלך השנתיים הקרובות, הפרשים כבר יודעים ופיזרשם מתנות יפות למודה אירופה ולמערבה, לכל חברות נאט"ו וגם לסין, חמישים אלף חיילים הממוקמים בגרמניה המזרחית, צ'כוסלובקיה והונגריה, לכל הדעות מתנה יפה. ובנוסף לצמצום הכוחות גם שיתפוך את צבאות ברית וארשה לצבא הגנה במקום צבא הערוך להתקפה, ויהפוך מפעלים ליצור נשק למפעלי תעשיה. לארצות המתפתחות הבטיח גורבצ'וב מסובסדים על חובות מצטברים, ובמקרים מסוימים גם ויתור עליהם. לארה"ב הבטיח להעביר מק"ם המהווה סלע מחלוקת בין המעצמות לפיקח של האו"ם. וליהודים הבטיח לחסל את „בעיית הסרובניקים" על־ידי חקיקת חוקים כרחיים ומפדשים אשר יבטיחו מראש את הגרדש מאלו החשופים למירע של סודות מדינה. לעולם כולו פנה גורבצ'וב בבקשה לפתור בעיות פוליטיות באמצעים פוליטיים, ובעיות אנוש באמצעים אנושיים. והעולם שמע ותתפעל. „הנאום הטוב ביותר שנשא גורבצ'וב אי פעם", הכריז כתב רשת הטלויזיה בכבלים סי.אן.אן. „ההצהרה תבבוש כותרות בעיתות אירופה", אמר פרשן אחר. „אמצעם מסוג זה יכול למנוע את סכנת הבליץ קריג באירופה", הודיע פרשן אחר. „אם בעקבות צמצום כוחות זה תצמצם ארה"ב את תקציב ההגנה שלה במאה מיליארד דולאר, נוכל לחסל תוך שנה וחצי את הגרעון בתקציב", הסביר פרשן אופטימי נוסף. ואפילו הנשיא ריגן נדחם לרגע, ואמר עם תחילת ארוחת הצהרים המשותפת „אני מאמין שאם נהיה בעדיפות כוחות כתוצאה מצמצום כוחות סובייטי זה, נתאים את עצמנו. אין אנו שואפים להיות בעדיפות כוחות". אלו היו האופטימיסטים. המתלהבים אך בעקבותיהם באים הזהרורים השניים. ולמרות שהנשיא ריגן מגדיר עצמו כאופטימיסט, לאור שהסכים לעכל את הצהרתו של גורבצ'וב הוא פנה למאזיניו בנאומו בוואשינגטון וביקש „אבא אתם הקונגרסיבים, למען ארצנו ולמען הנשיא הנבחר ג'ורג' בוש, המשיכו להטיל ספק". ומזכיר המדינה ג'ורג' שולץ אמר „לברה"מ עדיפות בכוחות קונבנציונליים, ולכן לא תהיה מיסטריה גם לאחר הצמצום הד־צדדי של הכוחות אשר ללא ספק הוא מהלך טוב ואנו מברכים עליו". חברי קיסינג'ר ספקני עוד יותר „יתכן ויצמצמו רק את המנקים בני שלושים ושנה, ולא תהיה לכך כל משמעות", הוא אומר. ופרופסור מרטין מקולי מאוניברסיטת לונדון חושד שמהלך זה יתכן רק כדי לגרום לפיצול בין אה"ב לבין בנות בריתה במערב איחודה.

וכמספר הדעות על השיבות הצעתו של גורבצ'וב, כן גם דעות רבות על מה הביא אותו למהלך זה. „בשלון השיטה הקומוניסטית", אומר אוקאדי שאוצינקו אשר ערק לארה"ב בעת היותו שגריר ברה"ם לאו"ם. „בעיות קשות מבית", לדעת ארתור הארטמן בעבר שגריר ארה"ב לברה"ם. „אין הוא מפסיד דבר", מפי פרשן אחר. „או אולי כדי לשחרר צעירים רבים ומוכשרים מעול השרות הצבאי על מנת שיתפנו לפעילות אזרחית, כפי שמסביר דוד שיפלר, מומחה לנושאי ברה"ם. אך מבול הפרשנויות והדעות לא גרעו כהוא זה מהרושם האדיר שהשאיר גורבצ'וב על האמריקאים. כשרונו הרב לפרוץ לחלל שנוצר בעת חילופי נשיאים כאן, ולקחת את היוזמות המדיניות בידיו, להכתיב את סדר היום בין שתי המעצמות, ולהכתיב את קצב ההתקדמות, לא על־ידי הסכמים, אלא בשיטה הישנה של דוגמה אישית, זיכה אותו בכתראות בתואר של „המנהיג האמיתי הראשון בברה"מ". אם כי נאום גורבצ'וב באו"ם ערך קצת למעלה משעה, הוא העסיק את הפרשנים עשורות רבות של שעות וימשיך להעסיק מומחים למיניהם זמן רב.

גורבצ'וב עצמו לא בזבז זמן. לאחר שהטיל את הפצצה הדיפלומאטית יצא בשיירתו בת ארבעים המכוניות לכיוון הרובה אשר בה הפליג במפגש נהר ההדסון והאוקיאנוס האטלנטי, לעבר הנברנור איילנד שם המתינו לו הנשיא ריגן וסגן הנשיא בוש. וכאן נוצר מצב מביך, בעוד הנשיא יורד ממסוקו רק רקעות ספורות לאחר שסיים גורבצ'וב את נאומו, וכבר צועקים לעבר המסוק „מה רעתך מה תאמרו ביבה תגיב האם תצמצם כוחות?" הנשיא עומד בלא מביך על מה הם מדברים. הוא ואיר חושב, ובמיוך מקסים ונפנוף יד קל ובחמתם לא ברור הוא מפלס את דרכו לעבר הבניין, רק כדי להיקלע למצב דומה, והפעם בנוכחותם של בוש וגורבצ'וב. סעדרת הנהרים של השלושה נמשכה כשעתיים, החלה לא לפני שגורבצ'וב השמיע ארבע פעמים את הניים הרוסי המפורסם. לשאלת כתבים האם יש לו התנגדות מבית עבה בעקשנות „ניים, ניים, ניים וניים". נראה שבכך ניסה לשכנע גם את הגבול אחרומיב תת שר ההגנה אשר הודיע דווקא באותו היום על פרישתו. לדברי הנשיא השיחות היו חיוביות ומעודדות. השלשה דנו בנושא זכויות האדם, הקרוב מאד ללבו של ריגן, בנושאי מיקוח נשק, בנושאים הנוגעים ליחסים בין שתי המעצמות ובפתרון סכסוכים אזוריים. במסגרת זו דנו גם על הסכסוך באזורינו. וגורבצ'וב הביע דעתו שעל המעצמות לשתף פעולה כדי להביא לפתרון הסכסוך במזה"ת, ולא נמנע מלבקר את מזכיר המדינה ג'ורג' שולץ על החלטתו למנוע מעורשות אשרת כניסה לארה"ב וממילא לאו"ם. ביקורת דומה מתה גורבצ'וב בפומבי בבאמתו באו"ם. חילוקי הדעות בנושא זה לא נפתרו גם אחרי ששולץ הסביר לו את רקע להחלטה זו. סגן הנשיא בוש, אשר הקפיד ביותר לשמור על פרופיל נמוך, ולא לגנוב לריגן את ההצגה, העלה את נושא איסור נשק כימי. מיד לאחר הסעודה יצאו השלושה להשקיף על פסל החרות, ולאחר שהבטלמו לכל כלי התקשורת שבעולם, ריגן ובוש חזרו לוואשינגטון ואילו גורבצ'וב יצא לפגוש את ראיסה רעייתו בנורד השחקים הגבוה ביותר בניו יורק, המוולד מרייד סנטר, ממנו השקיף על ניו יורק והתחכך בהמון הקפיטליסטי. לאחר שעבר ליד בניין הבורסה שבהל סערים, נסע לאורך ברודוואי עד לסיים סעור ומשם חזר להתבונן לקבלת הפנים שערך לכבודו מוכ"ל האו"ם.

דווקא שם היתה הפתעה לישראל. כאשר הגיע נציג ישראל באו"ם השגריר יוחנן ביין ללוות את ידי גורבצ'וב, פסר לו את ברכת ישראל. על כך הגיב גורבצ'וב: „אני מודה לכם שוב על שיתוף הפעולה היעיל בענין תקרית המטוס, ומסור לממשלת ישראל ולעם בולו שבברה"ם יש הרבה רצון טוב וידידות כלפי ישראל".

למרות האחדה שהפגינו הניו יורקים כלפי גורבצ'וב, לא נחסכו ממנו ההפגנות: היו לימואנים, ארמנים, פולנים, אפגאנים, לצד אוקראינים ויהודים. כל אחד הפנין למען מטרתיו וכולם ביום הכיבוד לנו שלא לפני זמן רב כינה הנשיא ריגן את ברה"ם „בחות השחור". ואי־אפשר שלא להתפלא מהכוחן הקר של הבריות, או אולי מהאישיות המרתקת של גורבצ'וב, אשר עשויה לשנות את מהלך ההיסטוריה אם לא יזכלו אותו בארצו.

וכל נתעלם מהחרדה לקראת המפגש בין בנסי ריגן האלגנטית לרעייתו המרשימה של גורבצ'וב, ראיסה, שתי נשים שהאחבה אינה שורדת ביניהן. מפגש קצר לסעודת צהרים בביתה של אשת מוכ"ל האו"ם לא הספיק לחדש את היריבות, ובכך נמנעה תקרית דיפלומטית בדגל של רעיות. ביקור זה תוכנן להמשך על הצד הקל, סיור במוזיאון המטרופוליטן, ביקור בסנטרל בארק, רק דברים נעימים. אך לא כל סיפור סתיים בהפי אנד. בחצות, כמו בסיפור סינדרלה, הודיע שר החוץ אדוארד שוורנאדזה שגורבצ'וב עומד לקצר את ביקורו ויחזור לברה"ם ביום חמישי. את בגלל אסון מבע שפקד את אלמאטה, כעבלת אדמה קטלנית, שגבתה 6,8 בסולם ריכטר, שגרמה לאלפי הרוגים. באותו הזמן בדיוק ברשת טלוויזיה אחרת, נפלט מפיו של ניקולאי שישלין ראש הועד המרכזי של המפלגה הקומוניסטית: „בשיבאנו מברה"ם המצב היה שונה, עתה אנחנו חוזרים לחזור, יש לנו דרכים משלנו לפתור את הבעיות הפנימיות שלנו". אנו לעולם לא נדע מה היתה הסיבה האמיתית לקיצור המסע, דק נשאר לנו לתהות על כמה עליונו להאמין לכל הבטחותיו של גורבצ'וב באו"ם, אם אי־אפשר להאמין אפילו לגייס הנרבע שלו.

מה עשתה לנו האינתיפאדה

ג'וליו גוטליב ויעקב מלמן, גבעת עוז:

גוליו גוטליב: האינתיפאדה היא ממש מעבר לגדר המשק, ואין ספק שהשנה האחרונה שינתה הרבה משמים, אצל רבים מאד. אני מדבר בשם רבים מחברי הקיבוץ, אבל לא בשם כולם. אין אצלנו „קולקטיביות רעיונית". משך שנים טיפחנו יחסי שכנות טובה עם הכפרים הערביים שמעבר לגדר המשק, ולא רק מטעמים אידאולוגיים. ראינו ביחסים אלה את הערובה הטובה ביותר לבטחוננו. תמיד אמרנו, שאם נסתכסך איתם, נצטרך לבנות סביב הקיבוץ חומת־ברזל, וגם זה לא יספיק. בינתיים, זה מחזיק מעמד. בשנה האחרונה, מאז תחילת האינתיפאדה, אנחנו מבחינים שם בתנועה לאומנית מסויימת, כעיקר בקרב הדור הצעיר. זה מראיב, אבל לא מהווה עדיין סיכון. למה שנעשה מעבר לקו הירוק, יש השפעה על ערביי הארץ, הרי יש ביניהם קשרי משפחה רבים. מבצעי החבלות שהיו אצלנו בסמוך האבוקרז והשקרים, באו מעבר לקו הירוק, אבל המחבלים עברו דרך הכפרים השכנים לנו, ואיש לא הזהיר אותנו, כביכול למה שהיה נוהג בעבר.

יעקב מלמן: את ההשפעה של שנת האינתיפאדה אני מרגיש בתחומים רבים במשק. קבלני־משנה לא עומדים בלוח הזמנים, בגלל העדרותם התכופה של פועלים ערבים מהשטחים. כך בבניין וכך בתחומים אחרים. היתה בשנה האחרונה עליה משמעותית במספר מקרי החבלה: פגיעה בסמים, במערכות השקיה, במיכלי דשן. זה לא חשוב שהחשודים היו נערים בני 10 ו־12, הרקע הוא לאמצי, ללא ספק. המודעות אצלנו רבה, ואנחנו נערכים בהתאם: לא יוצאים לעייל, מעבר לגדר, ללא נשק. שיפצנו את הגדר, הקמנו שער השמלי. סוללים דרך בסחון, מסביב לקיבוץ. יוצאים לעבודה בחוץ או בלילה עם מכשיר קשר, ולא לבד. מאז שגיבו לחסוף קצין שלנו, רון צור, אנחנו מציבים, יחד עם קיבוץ מגידו, רכב בטחון מגידו, להסיע את החברים בשעות הערב הביתה. אין לי ספק שמה שקורה בוואדי־ערה משפיע על תחושת החברים שלנו.

אני רוצה להדגיש דבר אחד, זאת זה אני חוזר ומבהיר לכל ידידי הערבים: אנו אחת שנזרקת על רכב יהודי שחולף על כביש וואדי־ערה, ולא חשוב אם הזורק הוא נער שהגיע לשם מעבר לקו הירוק, הנרשם, כשניה אחת, את מה שאנחנו מנסים לבנות משך עשר שנים, בתוהם הבנה בין יהודים וערבים וביחסי שכנות טובים.

הביא לדפוס: יצחק מרידור

הדבר

18

יום שישי, א' בטבת תשמ"ט, 9 בדצמבר 1988

לספרות, אמנות ועיון

בשדה עיון

מאת רב ברניר

ב.ג. והאינטלקטואלים

מיכאל קרן, „בן־גוריון והאינטלקטואלים" תרגם מאנגלית: שמשון עבאל, אוניברסיטת בן־גוריון בנגב, קריית שדה־בוקר, 1988; 197 עמ'.

מחקרו של ד"ר מיכאל קרן ניתן למעשה לחלק לשני חלקים המשתברים זה בזה: פרשת היחסים היומיומית של חוד בן־גוריון עם האינטלקטואלים, בשדות מדעי הרוח, מדעי הטבע, חקר המקרא, הספרות והאמנות – ובעבותיה, תוך כלים שלובים עמהם, היחסים הכלליים בין מה שזוהה קודם, כמסורת־משנה, „העצמה" והרציונה". מחברו הוא חוכר מחשבת מצויין בכל השטחים הללו. אין נימצא מעדיפים. אפי חלקים פחות־פחות על הנחת המחבר ועל מסקנותיו – וזאת לא משום שנרצה להיראות „בהיר יותר", אלא משום שנישאנו אחרת, ויותר מהזא „מסקרין" בסוגיות הבדונות, היא מעין דרישה עם המחבר, בדרך עתונאית־פוליטיסטית.

על יחסי היומיום אישיים הנתיים של ב.ג. עם האינטלקטואלים, לא בכל מסלול חייו, אלא בתקופת עמידתו בראש ממשלת ישראל, דרך „הפרשה" הידועה ועד לדחיה מן השלטון, נותן מיכאל קרן ריחוח היסטורי כן. לצד פרשנות המומיה פרדשם הנשות אחרות. בפרק מחלק המחבר יחסים אלה לשתי תקופות: תקופת־הראשית, של מעין עמידה במעמד־הר סיני של כינון מרינת היהודים המחודשת, כאשר בעת התפעמות לאמיתת הנבואה שהביאנו עד הלום, הין, כרגיל, „האינטלקטואלים שהופכים פעילים בתהליך בין האומה שבראשו עמד בן־גוריון". לאחריה באה תקופה שניה, כאשר, בהסתבכו בקודי „הפרשה", „נתפס ב.ג. לראשונה בקוראיה הפוליטיים שלו, כמי שממלא תפקיד מפלגתי רגיל, לא כריסמטי... מעל ומעבר לפרשה הבן־גוריונית היומיומית, הכוונה היא לזה שב.ג. כינה „הגיונות מדיניות", כלומר, יחסי פוליטיקה ומנהל, וכן הגות ומנהל. אומר על כל אלה המחבר: „שלוש עמדות אנוכיות יש בנושא היחס שבין המדיניה לחוכרה. העמדה הראשונה מוחה את האחיקה החברתית עם אינטרס המדיניה. השניה חורשת ליישם אותה באורח בלתי מוכחן בביחוד המדיניה. השלישית מכירה בסתח בין השניים וכן בצורך למצוא איזון בין צחוי המשלי, הנקבעים בחברה, לבין הצמיאות הפוליטית". מלת הסמתה היא כאן „איזון", ובשום פנים לא שיעבוד המוסר לתכלית פוליטית לחוצה. בהתאם לכך נתן פעם איינשטיין את ידו ליצירת פצצת האטום כאשר הוכרח לחלוטין כי אחרת תקדים גרמניה הנאצית את העולם וקודי באוד. כאן נראה כי לא ניתן כלל להעביר מפשנית קו ודאה בין אינטלקטואלים, ו„עסוקותיהם" על ראשיהם", לבין מדינאים המקבלים עליהם את כל עול האחריות לנעשה. בעיית פוליטיקה ומוסר היא גם בעיית האינטלקטואלים, ואיש אינו יכול לחזור כאן בנקיון כפיים.

★

כללית, אומר המחבר, „הנחה שעליה מתבסס המוקד הנוכחי" היא כי „היחסים הנחשפים כאן משפיעים קיצוניקט מקרוני בין הדעת לבין הפעולה". המחבר חוצב ממשנ „דעת" גם את הפוליטי, וכאן נמסך בהחלט את ידנו על אמיתו כי „יצירות ספרות, בניגוד להצהרות אידיאולוגיות, משקפות הנרשמויות יחיד, שונות ומגוונות". הסופר צורף מן האדם, קודם־כל שוב אל האדם, ולאחר מכן, בלקיפין, ולעתים במישרין, אל החברה.

קראתי באחד הפתונים שעמדו עה, חתן פרס „פמינה" בפאריס, כאשר נשאל על מעורבותו החברתית, השיב „כאשר אני מתוכחת עם הזולת, אני כותב מאמר. אך כאשר אני מתוכחת עם עצמי, אני כותב רומאן". ואמנם, כאשר המשיחיות הבן־גוריונית פרנה את מקומה, בשנות השישים, למלכלכות דו־ביתוקראטית, המתיג מעמה ס. יחיד מן הזוגות שכין רשות הרבים ורשות הפרט, ואמר: „הפרוזאי הוא מי שמכריע בזכ אראו. אחד הוא מחוק, וממילא מתבטל הוא השני הנשך מבריחה להכריעה. ואילו הפילוסוף מי בחתת הוא הוא הוא האחר. במקום שרעתו של הפרוזאי נחוג, ושקט יורד עליו, נמצר השאינטלקטואל. עד כאן הנחה, שלדעת ברנרד־הנרי לוי, היחיד־הנרפתי, בספרו „בשבח האינטלקטואלים", מגדיר כך את „שכח השיפוט" של עצמו, אפילו מתגיים הוא, מפעם לפעם, לשירות חברה: יש וראוי לאמנים „חובות" כלפי החברה, אך החברה יש לה חובה אחת ויחידה כלפינו, האמנים: רדי מאתנו! שכן, מוסיף הוא, „בכל סופר, הראוי לשם זה, יש גישה אחת ויחידה: נמצא הוא לבדו, לנפרד לבדו, בשעה שהוא כותב... יש מי אראמון הרישי נגד לחץ הקהילה... אפיו הוא, ללא תקנה, מרדני, אנטיאלי, בכתיבתו". אולי הפריז לוי, אך עובדה נוראית היא שהסופר, המשורר הוא כולו אוטפקלריה של הארם, של היחיד, על בעיותיו הנפשיות, אף המיטאפיסיות, ובכך כל עשרו ויופיו.

אך מחברנו עוסק גם באנשי המדע, ואילו עמד כאן על נהירותם הדקרקנית לרציונאליות, וכן נאמנותם לסתבאות שהרטמיליה הנרעית כפה ממש עליהם, אם אריח הפצם להיות ולהישאר אנשי מדע, היינו חותמים על כל מלה בהרצאתו. אך למקרא מחקרו הנרשמנו אחרת. הנה אומר הוא: „המנהיג בעל החזון מגמה בדרך כלל לעבור את קו הגבול של המציאות, כדי להשיג לבני עמו עתיד טוב יותר... המדע, המוקד את אוצרי הפעולה הנוכחים, הפילוסוף המגדיר את הסמלולים הנורמטיביים הראויים, ואפילו הסופר המזון להם לגיטימציה, עשויים, כמהו של רבר לפסק מערכת אפשרויות הזוקה למרי". ועוד: „את כל הזיכרונות שהתנהלו בין בן־גוריון לבין האינטלקטואלים ציינה עמידתם של אלה המתנגדים על הנתיב להכיר בגבולות הדעת. בעיני האינטלקטואלים היתה הכרה זאת משום סיג שלעולם אין לעברו. וכל כך למה ומדוע? משום קיומם של שלושה סייגים לדעת: „הדעת והא תמיד דשמתנאית... תמיד הלקה... ותוכל לשנשג רק אם תיעשר בתרומין (ונאני אחרון זה טהן מאלה).

כאן שואל אני: מדוע ראוה המחבר את המיגבלות הללו כ„חזקות למרי"? גאליליי הכיח הרשויה על כדור הארץ, העונה הלקת על בעיות הקוסמוס – אך מה היה כאן „חזק למרי"? מה הָיָה חזק בתחת ניחוח, מה היה חזק בתחת אריגשטין, מה היה חזק בתחת דאוחין, ומה היה חזק בגילוי פאסטר, או של מאראם קורי, או בתגליות הביולוגיה הרפואה המודרניות? הרציונאליות אינה מוגבלת. כבר אמרו כל הרציונאליסטים הקדומים, החלק רב מן המאמרים, כי, רציונאליות, אבי משתעבדים לחוקי הטבע פרי לשלום עליהם מרבות. כל תגלית חרשה בסודי הטבע, ואף בסודי החברה הסודי הנפש, באה להוכיח כי מדיפתיחה להיפתיחה ומחלקיות לחלקיות מרוחבים אנו לא רק את הדעת, אלא גם את שטח שליטתנו, ואינו כלל „הוקים למרי".

בכל אלה לא נעשינו שותפים לנאיביות האופטימית, כאילו על כנפי נשרים, של חוד בן־גוריון, כאשר קשר כריזמה אישית בחזון משיחי ובנסיון לחתום את האינטלקטואלים, את המדע ואת הספרות לתנופתו האישית ולהגמונית הפוליטית שלו, של ממשלתו ומפלגתו. מגמתיה זאת נוכל לחתום מאמר זה באחרית המחבר, האומר: „אם יש לקח בפרשה הזאת, מבחינת האינטלקטואל המודרני, הוא הוא מסתכם בכך שתרומתו לחברה תלויה בכושרו להתגבר על הקסם המרתק המזלזלות לכריזמה, ולהגן, מתוך בטחון, על הדעת כשהיא משתלבת עם העצמה, על מנת לשרת יעדים „לאומיים". אמן סלה.

שפתתה „פתח לשליטה פסבנית על הקהילה האינטלקטואלית" לא הביעה את בן־גוריון לעסוק „בביצולם של פתחים אלה. אי בפגיעה בחירות האקדמית". עם זאת, אין ספק שהא עסק, כדברי המחבר, ב„פוליטיזציה של הנאמלה", הקרויה משיחית. עוד הערה אחת, כמים ניגע במסקנות הכלליות של המחבר בסוגיות דעת ועצמה, מעל ומעבר לפרשה הבן־גוריונית היומיומית. הכוונה היא לזה שב.ג. כינה „הגיונות מדיניות", כלומר, יחסי פוליטיקה ומנהל, וכן הגות ומנהל. אומר על כל אלה המחבר: „שלוש עמדות אנוכיות יש בנושא היחס שבין המדיניה לחוכרה. העמדה הראשונה מוחה את האחיקה החברתית עם אינטרס המדיניה. השניה חורשת ליישם אותה באורח בלתי מוכחן בביחוד המדיניה. השלישית מכירה בסתח בין השניים וכן בצורך למצוא איזון בין צחוי המשלי, הנקבעים בחברה, לבין המצאות הפוליטית". מלת הסמתה היא כאן „איזון", ובשום פנים לא שיעבוד המוסר לתכלית פוליטית לחוצה. בהתאם לכך נתן פעם איינשטיין את ידו ליצירת פצצת האטום כאשר הוכרח לחלוטין כי אחרת תקדים גרמניה הנאצית את העולם וקודי באוד. כאן נראה כי לא ניתן כלל להעביר מפשנית קו ודאה בין אינטלקטואלים, ו„עסוקותיהם" על ראשיהם", לבין מדינאים המקבלים עליהם את כל עול האחריות לנעשה. בעיית פוליטיקה ומוסר היא גם בעיית האינטלקטואלים, ואיש אינו יכול לחזור כאן בנקיון כפיים.

★

כללית, אומר המחבר, „הנחה שעליה מתבסס המוקד הנוכחי" היא כי „היחסים הנחשפים כאן משפיעים קיצוניקט מקרוני בין הדעת לבין הפעולה". המחבר חוצב ממשנ „דעת" גם את הפוליטי, וכאן נמסך בהחלט את ידנו על אמיתו כי „יצירות ספרות, בניגוד להצהרות אידיאולוגיות, משקפות הנרשמויות יחיד, שונות ומגוונות". הסופר צורף מן האדם, קודם־כל שוב אל האדם, ולאחר מכן, בלקיפין, ולעתים במישרין, אל החברה.

קראתי באחד הפתונים שעמדו עה, חתן פרס „פמינה" בפאריס, כאשר נשאל על מעורבותו החברתית, השיב „כאשר אני מתוכחת עם הזולת, אני כותב מאמר. אך כאשר אני מתוכחת עם עצמי, אני כותב רומאן". ואמנם, כאשר המשיחיות הבן־גוריונית פרנה את מקומה, בשנות השישים, למלכלכות דו־ביתוקראטית, המתיג מעמה ס. יחיד מן הזוגות שכין רשות הרבים ורשות הפרט, ואמר: „הפרוזאי הוא מי שמכריע בזכ אראו. אחד הוא מחוק, וממילא מתבטל הוא השני הנשך מבריחה להכריעה. ואילו הפילוסוף מי בחתת הוא הוא הוא האחר. במקום שרעתו של הפרוזאי נחוג, ושקט יורד עליו, נמצר השאינטלקטואל. עד כאן הנחה, שלדעת ברנרד־הנרי לוי, היחיד־הנרפתי, בספרו „בשבח האינטלקטואלים", מגדיר כך את „שכח השיפוט" של עצמו, אפילו מתגיים הוא, מפעם לפעם, לשירות חברה: יש וראוי לאמנים „חובות" כלפי החברה, אך החברה יש לה חובה אחת ויחידה כלפינו, האמנים: רדי מאתנו! שכן, מוסיף הוא, „בכל סופר, הראוי לשם זה, יש גישה אחת ויחידה: נמצא הוא לבדו, לנפרד לבדו, בשעה שהוא כותב... יש מי אראמון הרישי נגד לחץ הקהילה... אפיו הוא, ללא תקנה, מרדני, אנטיאלי, בכתיבתו". אולי הפריז לוי, אך עובדה נוראית היא שהסופר, המשורר הוא כולו אוטפקלריה של הארם, של היחיד, על בעיותיו הנפשיות, אף המיטאפיסיות, ובכך כל עשרו ויופיו.

אך מחברנו עוסק גם באנשי המדע, ואילו עמד כאן על נהירותם הדקרקנית לרציונאליות, וכן נאמנותם לסתבאות שהרטמיליה הנרעית כפה ממש עליהם, אם אריח הפצם להיות ולהישאר אנשי מדע, היינו חותמים על כל מלה בהרצאתו. אך למקרא מחקרו הנרשמנו אחרת. הנה אומר הוא: „המנהיג בעל החזון מגמה בדרך כלל לעבור את קו הגבול של המציאות, כדי להשיג לבני עמו עתיד טוב יותר... המדע, המוקד את אוצרי הפעולה הנוכחים, הפילוסוף המגדיר את הסמלולים הנורמטיביים הראויים, ואפילו הסופר המזון להם לגיטימציה, עשויים, כמהו של רבר לפסק מערכת אפשרויות הזוקה למרי". ועוד: „את כל הזיכרונות שהתנהלו בין בן־גוריון לבין האינטלקטואלים ציינה עמידתם של אלה המתנגדים על הנתיב להכיר בגבולות הדעת. בעיני האינטלקטואלים היתה הכרה זאת משום סיג שלעולם אין לעברו. וכל כך למה ומדוע? משום קיומם של שלושה סייגים לדעת: „הדעת והא תמיד דשמתנאית... תמיד הלקה... ותוכל לשנשג רק אם תיעשר בתרומין (ונאני אחרון זה טהן מאלה).

כאן שואל אני: מדוע ראוה המחבר את המיגבלות הללו כ„חזקות למרי"? גאליליי הכיח הרשויה על כדור הארץ, העונה הלקת על בעיות הקוסמוס – אך מה היה כאן „חזק למרי"? מה הָיָה חזק בתחת ניחוח, מה היה חזק בתחת אריגשטין, מה היה חזק בתחת דאוחין, ומה היה חזק בגילוי פאסטר, או של מאראם קורי, או בתגליות הביולוגיה הרפואה המודרניות? הרציונאליות אינה מוגבלת. כבר אמרו כל הרציונאליסטים הקדומים, החלק רב מן המאמרים, כי, רציונאליות, אבי משתעבדים לחוקי הטבע פרי לשלום עליהם מרבות. כל תגלית חרשה בסודי הטבע, ואף בסודי החברה הסודי הנפש, באה להוכיח כי מדיפתיחה להיפתיחה ומחלקיות לחלקיות מרוחבים אנו לא רק את הדעת, אלא גם את שטח שליטתנו, ואינו כלל „הוקים למרי".

בכל אלה לא נעשינו שותפים לנאיביות האופטימית, כאילו על כנפי נשרים, של חוד בן־גוריון, כאשר קשר כריזמה אישית בחזון משיחי ובנסיון לחתום את האינטלקטואלים, את המדע ואת הספרות לתנופתו האישית ולהגמונית הפוליטית שלו, של ממשלתו ומפלגתו. מגמתיה זאת נוכל לחתום מאמר זה באחרית המחבר, האומר: „אם יש לקח בפרשה הזאת, מבחינת האינטלקטואל המודרני, הוא הוא מסתכם בכך שתרומתו לחברה תלויה בכושרו להתגבר על הקסם המרתק המזלזלות לכריזמה, ולהגן, מתוך בטחון, על הדעת כשהיא משתלבת עם העצמה, על מנת לשרת יעדים „לאומיים". אמן סלה.

„דקונסטרוקציה" מהי?

מאת זאב לוי

בריטמוואר גורים, „דקונסטרוקציה להלכה ולמעשה", מאנגלית: צבי מרמלשטיין, „מגרית פרעלים", תשמיה/1988; 137 עמ'.

דרמים ואסכולות, המסעירים את חיי הרוח באירופה ובאמריקה, מגיעים לתודעת הקוראים האינטלקטואלים אצלנו בדרך־כלל באיחור של כמה שנים. זה מה שאירע גם לזרם ה„דקונסטרוקציה" (Deconstruction). (כפי שיתברר להלן, ספק אם מותר בכלל להשתמש לגביו בשם „זרם" או „אסכולה"). מגמה פילוסופית־פרשנית קונטרוברסיאלית זו, שהחלה את ראשית צעדיה לפני למעלה מעשרים שנה, בסוף שנות השישים, בפרשת, אבנה כעבור זמן קצר לתנועה עזה בין חלק ממבקרי הספרות באמריקה ובעיקר באוניברסיטת ייל; אך היא כמעט איבה מוכרת עדיין אצלנו, מלבד בחוגים מצומצמים של פילוסופים ומבקרי ספרות. אמנם אביה הרוחני של הדקונסטרוקציה – הפילוסוף הצרפתי־יהודי ז'אק דרידה – כבר ביקר והידרה מספר פעמים בארץ עכן כמה אישים בולטים של קבוצה זו מארצות־הברית, כגון ג'פרי־הארטמן, הדולר בלום ויהנתן קאלר, אך, כאמור, רישומה אינו מדגש עדיין אלא מעט בהגות הפילוסופית ובחיי הספרות בארץ. על דרידה והדקונסטרוקציה הפיעו עד כה 3 מאמרים קצרים בכתב־עת לחקר הספרות, פרי־עטם של אורי אלטר, אשר עדין ומשה רוך; ועדין הופיעה יחידה בעברית עד כה הינו הפרק האחרון – „מסטרוקטורליזם לדקונסטרוקציה" – בספר הרטוריקה (תל־אביב: „ספרית פועלים" הקיבוץ המאוחד 1987, עמ' 254–282). זה לעומת עשרות של ספרים ומאות של מאמרים בלועזית. לכן יש לברך על כך, כי ראה אור עכשיו בלבש עברי ספרו של בריסטמר גורים, שהיה אחד המחקרים הראשונים על הדקונסטרוקציה. זהו הספר הראשון מבין שלושה, שכתב גורים על דרידה הדקונסטרוקציה.

הן בפילוסופיה הן בביקורת הספרות והאמנות קיימת גמיה – בלתי־מוצדקת, לדעתי – להתייחס בביטול ובלעגל מסויים לדברים, שעמדו בשרומי זמי הדת אך זה לא כבר. בפילוסופיה בלטה ובולטת מגמה זאת בעיקר בגוגים השונים של הניאו־פוזיטיוזים, אך לא כאן המקום להתעכב על כך. הגישה הזאת גורמת בדיעבד לכך, כי נוטים לראות בכל זרם חדש משהו אופנתי וחולף, ולא מקדישים את תשומת־הלב הנדרשת לבירור תרומתו היסודית והמהותית יותר (אם ישנה כזו) לחיי הדת המחשבה בכלל. בגוגת הספרות של צדשה – עדש הדקונסטרוקציה – בולטת התופעה הזאת מאז תום מלחמת העולם השניה, כאשר שלט בכיפה האקזיסטנציאליזם, בעיקר מיסודו של מארשל. בסוף שנות החמישים וראשית שנות השישים הומר זה ע"י הסטרוקטורליזם, שהסביר או את חתומו החוק על מרבית הענפים של „מדע־האדם", ואילו כעת אנו שרויים, כביכול, כבר בעידן „בתר־סטרוקטורליסטי", שהדקונסטרוקציה מהווה את צידו המרכזי בשדה הפילוסופיה וביקורת הספרות. יתרה־מזו, יש עכשיו בצרפת בן הוגים, כמו למשל לאן־פראנסואה ליוטאר (J.-F. Lyotard) ואחרים, המדברים אפילו כבר על „עידן בתר־מודרני". המונח Post-modernity הפך אף הוא לסמל־דגל מן השפה. הקריטי הזאת „בתר" (post) שעונה משקל דומה לדברי הדגש רב, ובאו, כביכול, לרמוז על כך, כי כל מה שהיה לפני כן, אבר עליו כלה. תופעה דומה קיימת גם בביקורת הספרות באמריקה. אם בגמנו התמדה אסכולת (New Criticism) נגד מגמות שמרניות בתוך הספרות של שנות השלושים, הארבעים והחמישים (של חוקרים כמו ליוניס, חלק, וימסט, שלא לדבר על אליוט), הרי בארם כעת ה„דקונסטרוקטורים" האמריקאים ומבריזים על „הקריטיציזם החדש" בתור ישן ומושן...

מל „אשמנה" כמעט־ביהילוסטית זו נראית לי עדיפה הרבה יותר הגמגמה, שבאה בשעתה לביקורה המתבהל בתוכנה ההגליאני המפורסם Aufhebung (מבלי לאמץ, כמובן, את עצם הפילוסופיה הספקולאטיווית של הגל), והייתו חתנות, שכך בכך פם שלילת הבנים של מחשבת העבר, שלא עמדו כמבנן הביקורת העיונית החדשה, שמה לשכר את הישגיה וגרעיני האמת שלה, שלא גם

ז'ק דרידה

ליתן, והעיקר להעלותם, ע"י תרומה מקורית של החוגה, אל רמה גבוהה יותר. ואילו הדקונסטרוקציה, המתוקרת בראש ובראשונה בטקסטים מנבים, כפי ששמה מעיד עליה, „לפרק" (deconstruct) ולדרוק אותם טקסטים מכל משמעות קדומה או מוגדרת. דרידה – אביהסולידה של מתודולוגיה זו – מפעיל אותה בראש ובראשונה על פילוסופים, הזל באפלטון, דרך ריקארט, רוסו, הגל, הוסרל, ניטשה והיידגר, ועד עמנואל לוינס, הפילוסוף הצרפתי־יהודי החשוב בן ומנו, המבקר הבהפת בארץ. באמצעות ספרים או מסות מקיפות על הטקסטים של פילוסופים אלה, או של פ. דה מנסיי וק. לוי־שטראוס הסטרוקטורליסטים, הוא משתדל להמחיש ולהדגים את המתודה הדקונסטרוקציוניסטית. אמנם ראויים לציון גם עיונו המקסימים על המשורר היהודי־צרפתי שרמונד דאבס (Edmond Jabes) או על דאן דנה. ואילו תלמידיו האמריקאים של דרידה בדשים באמצעות המתודה הזאת קורסכל ליצירתם של מחברים אנגלים כמו שלי, בלייק, הרדסורת, סמיוגנס ואחרים. לפנינו תמונה מורחת מיסד הדקונסטרוקציה – דרידה – הוא פילוסוף, ואילו מאמצי שיטתו (כאה"ב) אינם פילוסופים אלא מבקרי ספרות. אבל תופעה זאת אינה כל כך פאראדוקסלית, כפי שהיא נראית למבט ראשון, מכיון שאליבא דדרידה מתפרקת ממילא כל אותה קפאון וכחולן אחר, של מורעות, ממלכת סבתא את בנה מאימת הזרמים. ייצא לחוץ – ולו גם רגעה פרוח יהיה, שייצבל בזכות חזונו השייגיות. נסיון. ההתמודדות עם הנושא ראויה להערכה. לא אבא קבנר. לא רבקה מרים. גם יאיר הורביץ ניסה. גם אביבן. עליהו לשוב ולהתמודד עם הנושא. לא לוותרות. הויכוח הזה בנפשנו הוא. שירה, מסבע בריטנה, משמרת היא. ולאה שניר מודעת לתפקיד הויכוח. אך לא הכול בשלים להתמודדות עם נושא השואה, למשל. לאחר שנשביבו ל„עיון ערך „אהבה" של ברוסמן לא נוח היה לנו ב„הומן הבחור" שלו. ולאה, כמו מבקשת את שני הנושאים לבדוק בספרון שירה אחר. תיזהר נא אפוא. יבשילו הדברים. לאט לאט. הן יודעת הבטחרה להתבונן בתמונה, להתעמק בכל תג ופרט ולקלוע אל אפיון מוחתה. הנושאים הגדולים מחייבים יותר. מאשר להקדיש לזה רף. מוטב להישאר חייב מאשר לצאת ידי חובה, אמר המשורר.

לאה שניר

ולעומת זאת, אהבה עצמית אינה חדין יוצא דופן בשירה. ולאה שניר, פה ושם, מתבטרת לאהבת נוטה. עד כדי המלאכתו. לשון בלאכים. בבשר – לזהן קלילה. יביבשן לאוהבת. תחלל בחלילים. תקיף בהילה את הוויתה. תרים בפני המציאות המנוכסת. אך לא כל שירבירים צריך לחזור ולכנס בתכיפות. הן הכיר כלי שכיר הוא. כספל הרסינה יפאני. רי בתערוכה אחת בלתי יחידה הנחוש הדור־המנאר הופך לראש פגום מוטל לאשפה.

אין פירוש הדבר, שאפשר, בימינו, ליהנות משינה בשר

חלומו של שלום

מאת יוסף פרוינד

זאב עבר (עורך), „סיפורי בתים", הוצאת אריכב בע"מ ומשרד הבטחון – ההוצאה לאור, 1988; 256 עמ'.

אמר האיש: „יש לי חלום להוציא פעם לאור ספר שיתאר בתים בתולדות התיישבות הציונית ויאיר את האנשים שפעלו בהם". חלומות כידוע יש רבים והם מוחדים אחריהם תחושה של נעם, של זכרון נעים וגם של מועקה עקב חלום בלהות. ויש יקיצה. ומי מהמתעוררים שוכר את סיפורי חלומו אינו יכול לראות בהם תחזיה רוחקה ממשות, משום „סיפורי בתים".

לא כן כאשר החלום הוא „במקרה" מנהל הוצאת ספרים שלרשותו תקציבים וקהל קוראים הרחוש אמון לפועלה. ובמקרה דנן מתגלה שוב יחודו של חלום ציוני: כמיהתו של החולם, שלום סר, לא נותרה בגדר חלום בבחינת אחד מ„סיפורי בתים".

„סיפורי בתים" הם ביטוי יפה לכמיהה שלא נשארה בגדר חלום, כיאה לסגולתו הייחודית של חלום ציוני. זאב ענר החזון לערוך ספר על בתים כאלה, הוכנה רשימת „מוקמדים" ארוכה אשר גובשה למבחר של שבעים אתרים במושבות, בערים, בעמק החוף, בגליל, בעמקים ועד למרחבי הנגב בדרום. בתים וחצרות מתיישבים הזל במקוה ישראל, דרך חוות סג'רה, רגביה, חצר כנרת, מרחביה ועד רוחמה, בית־שאל וחבריהם. מידות שימור המראה ההיסטורי ואפשרות הגישה לאתרים אינן שוות. יש שהבתים משמשים מקום מגורים עד היום וזאת בתוספת שיפוצים והרחבות, כפי בחיזתם של הדיירים. או לא ניתן אלא להתפרק במראה החיצוני, ויש אחרים מוזנחים שלא לדבר על „בתים" אשר נמחקו מעל פני האדמה תוך תנופת פיתוח נמולת רגישות לגבי ערכם לדורנו, ולא כל שכן לחוזות הבאים. בין גימנסיה „הרצליה" בתל־אביב הוא למרבה הצער, לא היחיד שבו המחיר הכריע את הערך.

על בעייתיות שימור האתרים בצורתם המקורית עד כמה שאפשר ניתן ללמוד מדפי הספר ומהסילוב המעולה המתכים של יאן חורש בצילומים המלווים אותו, כאן השיג הספר שלפנינו את אחד מהישגיו החשובים: הוא מסב תשומת לב למקום, לייעודו המקורי ולתפקיד אשר מילא האתר בתולדות היישוב. בלעדי זאת ספק אם האלפים הנוהרים דרך המושבה הצפונית אל „הגרד הסובה" היו נותנים את דעתם להתעכב ליד מערתן וריצ'ו המקומי, שחיותו ביום כולה חלונות רחבים וקירותיו סוייחו בסיד התזה אופנתי. מסתבר שהאדריכלות המודרנית, הנאה כשלעצמה, והיתה הזה מכסים על קירות האבן של „בית המורים במטולה" – מולדת המבטא הגליל אשר סיפורו מובא על־ידי מיכה לבנה באחד מפרקי הספר. בצד התמונה הצבעונית של מראה המקום כיום, מקרב עורך הספר את הקורא למציאות הימים ההם, בהביאו את תצלום מראה המושבה בסוף המאה שעברה, זמן קצר אחרי שנבנו הבתים הראשונים, וכן את התמונה של שבעת ילדי גן הילדים אשר בשנות העשרים אולפו על־ידי מתנדבים לדבר במבטא טבעי זה. הילדים מצולמים כקרבת דת שבדל ביתנים, ליד חומת חצר אחד המשקים, וחומה אשר שימשה כחלק מחומת מגן רצופה של המושבה.

חבל שחומרה עקביות בהוספת הערות המשוות בין „אז לעתה". בהערות מחביטות בגון אלה היתה ללא ספק תרומה חשובה למודעות הציבור ואין „קול קורא" לדיון בסמוך. ביחוד נאה היה הכותל המערבי עם החלון הכלבני בקומה הראשונה והגדר העגול בין חיפוי הגג הנרחבת. עוד היה שהבר גבוה, לול אבן ומעצה לשמן. הבית, וכמעט כל אשר היה בחצר, ניצבים עד עצם היום הזה... כיום נתפס איחוד זה והחדוד רחוקה ומערבה עליידי קיר בלוקים וגג אסבסט, שבנו עליו בעליו הנוכחיים, בעלי „יקבי אפרתי" (ע' 12).

ב־1898 היה שמואל בין מקבלי פניו של הרצל אשר עלה לירושלים בתקוה להתקבל שם בראיון אצל וילהלם קיסר גרמניה. אך גם אורחים אחרים ביקשו לעורר ביקור שכנים „ולהתארח" בביתו של האיכר בעל כרמים, יקבים ובית בר. היה זה בתרפ"ט. ירחה אחת מאקרחו של שמואל הגיסה את עשרות הפורעים מקלוניה השכנה והם הישבו את מלוא ולהט שלהם לבית משפחת מקלף וטבחו את שמונת הישובים בו. רק הנער מוטקה הצליח להימלט ולהגיע לבית ברוחה, ובדבות הימים לדרגת רב אלוף כרמטכ"ל הסלילי של צה"ל.

משק ברוחה שגשג עד שלחי תקפת המנדט. אך מות שני הבנים הזיורים עורר ריזנים על חלוקת הירושה ולבסוף: „יהודי חרדי תושב ניו־יורק קנה את אשר לא מושכן בבית ברוחה".

„סיפורי בתים" מחזירים את הקורא לתחנות חשובות במסכת ההתיישבות הציונית, כגון „חבורת העמק", „הקואופרציה של אשנה־מר", או „הכנסיה הראשונה לבני ישראל בא־ר" אשר התבנסה ב־1903 בבית הפקידות הטרוחה של יוכרן־עקב. הבית שימש עד 1982, היא שנת המאה ליישוב המושבה, אכסניה למועצה המקומית. משרדי המועצה עברו למבנה חדש ממול „בית הפקידות" והועלתה הצעה להקדיש את הבית, השחור על החוות המקורית של חיזתו, ל„מוזאון העליה הראשונה". לא רחוק משם נמצא בית אהרונסון. על שני נושאים אלה כתב יעקב שורר.

לשילוב היפה של עבר וחדש בחצר ביח"ר „שכן" בספרך חיפה מסיפום חן ומדע ושאב דברי מרדכי רוך על בית הרחבה „עתיד". בבנין בית הרחבה והחצר שליחו מוחמשות קרחת תעשיית השמן בארץ, מימי קדם ועד לימינו אלה, תוך מתן אפשרות למבקרים להפעיל בעצם ידיהם את הסָמֶל, לרסק זיתים וכך להתענות בשמץ ממלאכה קדומה זו אשר באות הארץ עליה.

ירושלים מיוצגת בספר בסיפורם של תשעה בתים, פרי עטו של יהואש ביבר. העתיקים שבהם הם ביכ"ס „תפארת ישראל" ו„משכנות שאננים". שני אלה הם בבחינת סמל לטפעל הזיים של זוחמה: חידוש הישוב היהודי. „תפארת ישראל" קשור במשפחת ב"ק האב ישראל ובנו ניסן. ר' ישראל ב"ק עלה מפולין ב־1832 וכבר בשנה שבה נולד בהדשש מיאה בצפת בית דפוס מודרני ראשון בארץ. ב־1834 הרסוה פלחים מודרים. ר' ישראל שיקמו והפעילו עד שנתרמה עליו ועל צפת כולה מכת טבע מחרידה: הרעש של 1837. אז התמסר ר' ישראל לטיפוח כפר יהודי במרחבי הגלדסק ואף העלה לשם משפחות אחרות. הכפר הצעיר החרב בהתפרעות דחויים תנודע מאז כחרבת אל־אחוד. ר' ישראל ב"ק עבר לירושלים, חידש שם את בית הדפוס שלו וברבות הימים יסד את כתב־הדפוס „החבצלת", ובין יתר מעשיו רכש מגרש בחלבת היהודי, לא בלי סיבוכים ולא בלי קשיים קסת הבינים יוצרה לתעשיית שימורי פירות ואחסנם. מעליה השתרעה קומת המגורים. רחבת המקרים, שהבילה כעשרה חודרים ומרפסת רחבת מקרים. מגרה את קו הרקיע עליית גג, מתבן, כתותת רעפים. ויא מגרה למעשה רק את מחצית שכה הגג, המחצית השניה היתה שטוחה ומחולקת, למנוחה או לשינה בסופר של יום קיץ, כמו בכל בית עדני בזה. בחצר נבנתה אחת מהרשתות היפות בארץ. ביחוד נאה היה הכותל המערבי עם החלון הכלבני בקומה הראשונה והגדר העגול בין חיפוי הגג הנרחבת. עוד היה שהבר גבוה, לול אבן ומעצה לשמן. הבית, וכמעט כל אשר היה בחצר, ניצבים עד עצם היום הזה... כיום נתפס איחוד זה והחדוד רחוקה ומערבה עליידי קיר בלוקים וגג אסבסט, שבנו עליו בעליו הנוכחיים, בעלי „יקבי אפרתי" (ע' 12).

ב־1898 היה שמואל בין מקבלי פניו של הרצל אשר עלה לירושלים בתקוה להתקבל שם בראיון אצל וילהלם קיסר גרמניה. אך גם אורחים אחרים ביקשו לעורר ביקור שכנים „ולהתארח" בביתו של האיכר בעל כרמים, יקבים ובית בר. היה זה בתרפ"ט. ירחה אחת מאקרחו של שמואל הגיסה את עשרות הפורעים מקלוניה השכנה והם הישבו את מלוא ולהט שלהם לבית משפחת מקלף וטבחו את שמונת הישובים בו. רק הנער מוטקה הצליח להימלט ולהגיע לבית ברוחה, ובדבות הימים לדרגת רב אלוף כרמטכ"ל הסלילי של צה"ל.

משק ברוחה שגשג עד שלחי תקפת המנדט. אך מות שני הבנים הזיורים עורר ריזנים על חלוקת הירושה ולבסוף: „יהודי חרדי תושב ניו־יורק קנה את אשר לא מושכן בבית ברוחה".

„סיפורי בתים" מחזירים את הקורא לתחנות חשובות במסכת ההתיישבות הציונית, כגון „חבורת העמק", „הקואופרציה של אשנה־מר", או „הכנסיה הראשונה לבני ישראל בא־ר" אשר התבנסה ב־1903 בבית הפקידות הטרוחה של יוכרן־עקב. הבית שימש עד 1982, היא שנת המאה ליישוב המושבה, אכסניה למועצה המקומית. משרדי המועצה עברו למבנה חדש ממול „בית הפקידות" והועלתה הצעה להקדיש את הבית, השחור על החוות המקורית של חיזתו, ל„מוזאון העליה הראשונה". לא רחוק משם נמצא בית אהרונסון. על שני נושאים אלה כתב יעקב שורר.

לשילוב היפה של עבר וחדש בחצר ביח"ר „שכן" בספרך חיפה מסיפום חן ומדע ושאב דברי מרדכי רוך על בית הרחבה „עתיד". בבנין בית הרחבה והחצר שליחו מוחמשות קרחת תעשיית השמן בארץ, מימי קדם ועד לימינו אלה, תוך מתן אפשרות למבקרים להפעיל בעצם ידיהם את הסָמֶל, לרסק זיתים וכך להתענות בשמץ ממלאכה קדומה זו אשר באות הארץ עליה.

ירושלים מיוצגת בספר בסיפורם של תשעה בתים, פרי עטו של יהואש ביבר. העתיקים שבהם הם ביכ"ס „תפארת ישראל" ו„משכנות שאננים". שני אלה הם בבחינת סמל לטפעל הזיים של זוחמה: חידוש הישוב היהודי. „תפארת ישראל" קשור במשפחת ב"ק האב ישראל ובנו ניסן. ר' ישראל ב"ק עלה מפולין ב־1832 וכבר בשנה שבה נולד בהדשש מיאה בצפת בית דפוס מודרני ראשון בארץ. ב־1834 הרסוה פלחים מודרים. ר' ישראל שיקמו והפעילו עד שנתרמה עליו ועל צפת כולה מכת טבע מחרידה: הרעש של 1837. אז התמסר ר' ישראל לטיפוח כפר יהודי במרחבי הגלדסק ואף העלה לשם משפחות אחרות. הכפר הצעיר החרב בהתפרעות דחויים תנודע מאז כחרבת אל־אחוד. ר' ישראל ב"ק עבר לירושלים, חידש שם את בית הדפוס שלו וברבות הימים יסד את כתב־הדפוס „החבצלת", ובין יתר מעשיו רכש מגרש בחלבת היהודי, לא בלי סיבוכים ולא בלי קשיים שעשו בעלי החוקר. על המגרש הזה החל ב־1857 בבנין בית הכנסת „תפארת ישראל". הבניה נמשכה ע"ד שנים. גביר יהודי מניו־אורליאנס, יהודה מורא, ציווה 60 אלף דולאר לעניי ירושלים. כאחד האפוטרופוס על העזבון יעד משה מונטיפיורי את הכסף לבנין „משכנות שאננים" (1860) וחן צעד ראשון ליציאת היהודים מהחומות, ראשית בנינה של ירושלים החדשה.

רשימתיו של מוקי צור על אחרי הגליל התחתון ובקעת כנרות מפגישים את הקורא עם נסיונות חברתיים משמעותיים בחיפושי דרך להתיישבות כפרית הבנויה על צורות שיתוף שונות: „חבורת העמק", „הקואופרציה של אשנה־מר", „חצר כנרת" ו„חצר דגניה".

הפרקים מאת רחל גיסין על ראשון־לציון וישראל קומפמן מציגים בתים שנבנו בימים שבהם היו ערים אלה מושבות של הלהצים, מרכז לגידול הדגים ומאחר יחוד ערישתם של קיצובים מתגבשים, בטרם זכו אלה למשבצת קרקע משלהם: רביבים שבנה בעבורי ראשון לציון קבוצת צופים א' (מיסדי מעגרמיכאל) „על גבעת הקיבוצים ליד רחובות ומשם שלחה את חבריה לפלמ"ח ולפלי"ם, בעוד שבתוך „המחנה" הזעיר עצמו, מתחת לאפם של האנגלים, פעל מפעל תעסוקה לחברות הקיבוץ: ייצור כדורים של 9 מ"מ, תחמושת עבור הסטנס TMT – ר"ת אשר פורשו „תת־מקלע תוצרת הארץ". ליד בתי הארחים נבנה בית חיים ויצמן ובקצה הדרומי של המושבה ביכ"ס של עולי הידאן, סמל ומזכרת לעליה הגיטמית שבנתה את שערים, וכו ספר תורה עתיק שהעולים הביאוהו מתימן. וגם מקומם של „בתים" בתל־אביב, חיפה וישובי מישור החוף לא נפקד מספר זה.

„סיפורי בתים" מחזירים את הקורא לתחנות חשובות במסכת ההתיישבות הציונית, כגון „חבורת העמק", „הקואופרציה של אשנה־מר", או „הכנסיה הראשונה לבני ישראל בא־ר" אשר התבנסה ב־1903 בבית הפקידות הטרוחה של יוכרן־עקב. הבית שימש עד 1982, היא שנת המאה ליישוב המושבה, אכסניה למועצה המקומית. משרדי המועצה עברו למבנה חדש ממול „בית הפקידות" והועלתה הצעה להקדיש את הבית, השחור על החוות המקורית של חיזתו, ל„מוזאון העליה הראשונה". לא רחוק משם נמצא בית אהרונסון. על שני נושאים אלה כתב יעקב שורר.

לשילוב היפה של עבר וחדש בחצר ביח"ר „שכן" בספרך חיפה מסיפום חן ומדע ושאב דברי מרדכי רוך על בית הרחבה „עתיד". בבנין בית הרחבה והחצר שליחו מוחמשות קרחת תעשיית השמן בארץ, מימי קדם ועד לימינו אלה, תוך מתן אפשרות למבקרים להפעיל בעצם ידיהם את הסָמֶל, לרסק זיתים וכך להתענות בשמץ ממלאכה קדומה זו אשר באות הארץ עליה.

ירושלים מיוצגת בספר בסיפורם של תשעה בתים, פרי עטו של יהואש ביבר. העתיקים שבהם הם ביכ"ס „תפארת ישראל" ו„משכנות שאננים". שני אלה הם בבחינת סמל לטפעל הזיים של זוחמה: חידוש הישוב היהודי. „תפארת ישראל" קשור במשפחת ב"ק האב ישראל ובנו ניסן. ר' ישראל ב"ק עלה מפולין ב־1832 וכבר בשנה שבה נולד בהדשש מיאה בצפת בית דפוס מודרני ראשון בארץ. ב־1834 הרסוה פלחים מודרים. ר' ישראל שיקמו והפעילו עד שנתרמה עליו ועל צפת כולה מכת טבע מחרידה: הרעש של 1837. אז התמסר ר' ישראל לטיפוח כפר יהודי במרחבי הגלדסק ואף העלה לשם משפחות אחרות. הכפר הצעיר החרב בהתפרעות דחויים תנודע מאז כחרבת אל־אחוד. ר' ישראל ב"ק עבר לירושלים, חידש שם את בית הדפוס שלו וברבות הימים יסד את כתב־הדפוס „החבצלת", ובין יתר מעשיו רכש מגרש בחלבת היהודי, לא בלי סיבוכים ולא בלי קשיים

מקבץ

„קשר" 4

נושאים מגוונים, עיצוב נאה וצילומים נדירים מאפיינים גם את החוברת החדשה של „קשר", כתב־עת של המחלקה לליימודי עתונאות באוניברסיטת תל־אביב, בעריכתו של ד"ר מרדכי נאור.

החוברת פותחת בדרשתו של שלום רוזנפלד, ראש־ התכנית ללימודי עתונאות, על „בגוזרה – סיפור מתמשך".

על חרשות חרץ ו„הרסטוריה בת־זמננו" כתעתן „המגיד". כותב יעקב שביט: על עתונים בקושטא ובסלוניקי בשירות הציונות – ד"ר אסתר בבסה: על התרמית השלילית של אמריקה בעתונות היהודית הרוסית בשנים 1881–1910 – יהודית זברנקו: על מגמות תוכנים בעתונות העברית־האמריקאית (1871–1914) – שי בחשתה: כיתות חיילים באה לעבר הוצאת „על המשמר" – שלום רוזנפלד: נשים בעתונות הישראלית – עדית ויסמן: מלחמת העתונות של „בן אדם". ו„בן חזה" – רות בקי: סיפורה של „פלקור" – אלישבע איילון: לבסינסקי כעתונאי רוסי – שמעון מרקש: העתונות היהודית במצרים – עמי איילון: עתונות יהודית ביוגוסלביה – צבי לוקר: מאבק העתונות העברית: הנהגת הישוב בעתונות בשפה הגרמנית – יואב גלבר: על הפוגון ל„עזרת העם" – חנה דיקר: משה דיין כבוב צעיר – מוטיה ליפמן: „עולם החזנים" – עקיבא צימרמן.

את הוחברת ואתוחים המרוו „מעת לעת" ותמצית המאמרים באנגלית.

עלי שיח

בסרכזו של גלין הצי הזכל של „עלי שיח" – עיונים ביצירתו של עגנון במלאות מאה שנה להולדתו. במדור זה משתתפים: אשר ריבלין, ראובן שרים, אסתר פוקס, גדעון קלוחר, ניצה בדדב, עדנה אפק, רות בצר, משה ידעיה.

ב„בשיח על 25 קבצים של „עלי שיח" משתתפים: ש. אביר, א. אדרת, ת. ברזל, ש. יניב, י. יצחקי, י. גרינבלט.

במדור „עיונים בשירה" מטות (מאת שלום לוריא, מרים דרור) על יצירתם של אבא קובנר ושמעון הלקין ומסה של שלמה יניב על חוני המעגל בשירה העברית החדשה.

בשאר מדורי החוברת מאמרים, רשימות, שירים וסיפורים מאת: אורה לוטן, הלל ברזל, מוקי צור, עלי קדם, יפה ברלוביץ, יצחק בן־יוסף, בן־ציון אפשטיין, טוביה ריבנר, נתן יונתן, זרבבל גלעד, יעקב בסר, אנדר אלדן, אלי נצר, יאיר גנוסר, יהודית כפרי, עדה ורמוני, חנן שרמי, דורית הפן, עודד סברלק, אביבה ליפסקר, יהודה פלס, מרדכי היסל, אליהא קידר, אבל. ניסר, רמי דיצני, אימיר, וסיקנר ברמל, אלישע פורת, מירי דרן, עמלה פינה.

„תמורות בספרות ילדים"

מחקרו של פרופ' אריה כהן „תמורות בספרות לילדים" ראה אור בהוצאת „אח".

ששת החלקים של הספר מבוססים על עבודת מחקר בתחום ספרות הילדים, שהוצג ע"י המחבר בכמות ביבליאומיות וישראליות. ודגש מיוחד הושם על הבנה נרחבת של ספרות הילדים, ערכן של היצירות הנדונות ופריסה רחבה של הביבליוגרפיה. פרקים מיוחדים מוקדשים לבחינת השפעתיה של הטלוויזיה על ספרות־הילדים, להצבעה על הבדלים בין המדיום הספרותי והמדיום הטלוויזיוני ולניתוח תרומתה הייחודית של ספרות־הילדים בעידן התקשורת האלקטרונית.

פרופ' אריה כהן מכהן כראש חוג לחינוך וכראש המרכז לספרות־ילדים באוניברסיטת חיפה, עורך כתב־העת „מעגלי קריאה" ו„עיונים בחינוך" ומחברם של ספרי הלימוד „מפגשים".

שמונים שנה לוועידת הלשון בצ'רנוביץ

מרכז ולמן שו"ד לתולדות ישראל עורך כינוס מיוחד לרגל מלאת שמונים שנה לוועידת הלשון בצ'רנוביץ. הכינוס יעסוק בוועידת הלשון שהיתה בצ'רנוביץ ב־1908 שם התקיים דיון מהי השפה הלאומית של העם היהודי. בכינוס שיתקיים ביום ראשון, ג' בטבת (11 בדצמבר) בבית הקונפרדציה הציונית בירושלים, ישתתפו חוקרים העוסקים בספרות עברית וידיש. יפתח את הכינוס פרופ' משה מישקינסקי שיעסוק בקשר ההיסטורי והתרבותי של השפה פרופ' יונתן פרנקל ישא דברים על וועידת צ'רנוביץ ומקומה בהתעוררות הלאומית היהודית; ד"ר ישראל ברטל על „מדע־לשונית לאומית" ד"ר יחיאל שיינטוך דבר על וועידת צ'רנוביץ והרבות וידיש.

בחלק השני של הכינוס ידון הקשר הציבורי והפוליטי בהשתתפות פרופ' עזרא מנדלסון, פרופ' מתתיהו מינץ ופרופ' שמואל ורסס, שידבר על הדי וועידת צ'רנוביץ בעתונות העברית.

דיון על „רומן רוסי"

דיון בספרו של מאיר שלו „רומן רוסי" יפתח את שנת הפעילות הרביעית של „ספרות כאן ועכשיו – פגישות עם סופרים וספרים", סדרת המפגשים הנערכת מטעם החוג לספרות עברית ומשרד דיקן הסטודנטים של האוניברסיטה העברית בירושלים. הדיון יתקיים ביום שני, ד' בטבת (12.12) בשעה 20.00 בבניין הסנאט ע"ש ליטוינסקי, קרית האוניברסיטה העברית הר הצופים. ישתתפו: פרופ' אניטה שפירא, ד"ר גבריאל מוקי, פרופ' גרשון שקד ומאיר שלו. ינחה יגאל שורץ.

בין הרס לצמיחה

מאת טליה רפפורט

יאנוש צ'רניאקוב, גלריה בולי מ., רח' גליקסון 7, תל־אביב.

יאנוש צ'רניאקוב, גלריה בולי מ. ציורים, תבליטים ופסל קיר גדול מן השנה־שמונים האחרונות. כולם עוסקים באותו עניין בדרכים שונות, שכן, דרכיהם לתלת־מימד.

עליו הוצאות אי אפשר להחת מהו מקור ההשראה לסידרת העבודות הזו, והדרשם הראשון שהן יוצרו בו הוה של כאוס וקטסטרופה, מעין ביטוי בציורי מופשט לתהליכי תגובה צנטריפוגאלית, הנפשטת מרחביה, היוצרות הבריאה. העובדה שבמרכז כמה מן העבודות מצוי מלבן שחור, המתמשך כמעין חור שחור או ריק (פיסי או פילוסופי) שמעביל את כל ההתרחשויות הדינאמיות שמסביבו, תרמה אף היא לאמביגואיות הקוסמית הזו.

העבודות בעיות כביבוב של משמדים. בעבודות על נייר הזו ביבוב של רפים מצויירים הבסל זהר הרכבה (שוחזלאיות, לא מקובעת, וביחנת לשינוי) של תיבות עץ מצויירות בגולים וצורות מרובעות שונות, חלקן חלולות, וחלקן אטומות.

יאנוש צ'רניאקוב מרבה על ביטוי מחוויות של תהליכי הרס המיוחס מתיש הן, אולי, הסיבה שבלב אחת. מהעבודות התבליטיות מצויים שני גזרי עץ שנחתכו מתוך טבעות עץ שנגרע. החוור הפנימי שלהן עם שכבות בעלות עוצי הגוונים משתנים, שכל אחת מהן מציינת כיבוע פרק זמן בחייו של העץ. יחוד בהכרת הצומח אסתיאטיה של צמיחה, חיים והמשכיות, שתואמת את הציוריות הדינאמית והמתפשטת שמסביב. לאחר זאת, מפתיע לשמוע שהמקור לכל קבוצת העבודות הזו קשור דוקא למוות.

יאנוש צ'רניאקוב (גלריה בולי מ.)

מקור ההשראה (שמתשמש עד שאינו ניתן לזיהוי) הוא צילום אחיין של שנה אחת בהירושימה. שבו נצרבה מעין אליפסה עגולה, של עפר שהפך לזכוכית כתוצאה מחום העצום של הפצצה. מקפת בשרות, חלקם חרוטי תלמים. את הצילום הזה מצא צ'רניאקוב בעתון כלשהו ובעקבותיו בנה מודל מוקטן של הפסל, שאף הוא מוצג בגלריה. המודל מורכב מקוביות וגליון קטנים מתחילים ומקור, שעבדו מסמרפתה לכתמיות הנרמשפטת, שהם אפשר עדיין לראות את צורות הנוף הראשי, אך בעבודות שעל הקיר הבסל אלו הן כבר ראיאציות הפשטיות על הנושא.

הציורים פחות מעניינים, לדעתי, מן העבודות התבליטיות. הבסל אפשר לקנות מן המחבר הרתמי, מבשוקי האוכל הזהלל, הפנות הסגור, הבולל הנבטת (מקטעים צורניים יפים. שעל פני תיבות הנץ. התוצאה נעה בין ציור לפיסל ויש לה נוכחות אסתטית מרשימה למדי.

מתת מסוגנן

רחל נבר, פיסול, גלריה „מימדי", רח' פרישקר 27, תל־אביב.

תבליטי הקיר של רחל נבר מורכבים מלוחות דיקט שחורים וקרשים בגוים המגובבים אלה על אלה ברחיפות ובכיוונים שונים, כשהרכיבים השונים מחוברים באמצעות לוחות ברזל ולחלו ובדים עבים.

המוסטרוקציות האינגוסיביות, האלו פועלות בעמגות בן פיסולי מוסר המשתמש בחומרי בניה וחומרים תעשייתיים, כדי ליצור מתח כבד ואקספרסיבי. אפשר להיזכר, לדגם, ביחיאל שמי באב מיטום לוגג הפיסול הזה בארץ ואולי גם בתבליטי המתכת של הרוצקין. אך בעבודות של רחל נבר חסרה העומה התמציתית המרתשת הזו. לא הרוחניות והמכמסיות הפיסיות של השני. אמנם יש בהן מתח ודינמיות עצובה, אך הכל מסתיר המתארגן בקיפוח מתוכנן המגלה לכל, החיוור על עצמו, כל אף הנוזנה. המשתנה. אין בהן פריצה אל מעבר, בסגל אחד לסמוך. רחל נבר לפרוץ את המיבור האלבטני שנוצר בעבודות הקיר, הפסל כאילו שולה ברוע ארוכה ומעקלת אל תוך הדשא. בהילה זה נראה לי יותר מעניין מהעבודות האחרות, אך במחשבה שניה גם הכחה הזה קצת מאיריסטי מדי.

במרחב הפתוח

אברהם קורזני, רישומים, „מימד קטן", חצות, „פרוזה", לב דיזנגוף, תשמ"ח.

אברהם קורזני מגדיר את תערוכתו ב„מימד קטן" כ„סדרת תהליכי רישומי יסוד במרחב הלא־קיומי". עבודותיו מתאפיינות בשפה ציורית עשירה, שכוללת קווים המבטאים מיגוון של מוני הכבה, ריצודי עפרון קופצניים, גוני אדמה (חומים, שחורים, אדומים, צהובים) צורות מלבניות וקשת רחבה של שחורות ותפרשה לאורך כל שורת העבודות.

הציורים האלה יוצרים אטמוספירה של נוף או של התבוננות מעל מרחב פתוח ותרגום הכבע למערכת כמעט מופשטת, עשויה ברגישות ובחיוטנות.

מבחר שירים חדש של יבגשוסקו בעברית

לרגל ביקורו של יבגני יבגשוסקו בישראל יצא לאור, בהוצאת הקיבוץ המאוחד, הספר „בל עשב", שהוא מבחר משירי של המשורר שכבר ראו אור בעברית ותרגומי שירים חדשים.

את השירים החדשים תירגם מרחסות שלמה אבן־שושן, שאף תירגם את שני קבצי השירה הקודמים, שראו אור בהוצאת הקיבוץ המאוחד „בכיש הגלחים" (1962) ו„שירי שנים שתוקר" (1966).

בית לחומי הגיטאות ע"ש יצחק קצנלסון
למורשת השואה והמרד
בשיתוף עם הוצאת הקיבוץ המאוחד

ספרים חדשים

אביגדור שחן / בבאר הלוחם – ביוגראפיה פרטנסיטסרית.
תיאור רחב ומקיף על המאורעות בפרטנסיטסריה זו, לראשונה בהיסטוריוגרפיה של השואה, שלא עסקה עד כה בנושא הגירוש לטרבלינקה. הביא לדפוס שמליק בראור. 480 עמ'.

יחיקים מכבבי / חימוש לקום ולחתי – יחידת גרמניה 41–1933.
הספר מתאר את פרחמה של חי הרבות והזה אוטונומים בעבר יחודי גרמניה בשנים הראשונות למשבר הנאצי. נסיון לעמוד על החמרה בהחתם הבחנית של יחודי גרמניה בריקת מבני השלטון. בשיתוף עם מכון ליאו בק. 205 עמ'.

ישראל קוליזנר / וילנה – ירושלים ולישא – דורות הראשונים, 1495–1881.
עוד שמואל בנבזוק והביא לדפוס שמליק בראור. הספר מתאר את תולדות הישוב היהודי בירושלים ולישא, מאז הווסדם של יהודים ראשונים מולנה ועד היותה עיר־ואם בישראל, תוך מאבקים בלתי פוסקים עם הסביבה הנוצרית הזרה ובין הומים הרבים ביהודה. 412 עמ'. הספר הזה כולל להשלים את שני הכרכים הקודמים „וילנה – ירושלים ולישא 1881–1939", 694 עמודים, שהוציא בשנת 1985.

יוסף ליטבק / מלחמים יהודים מפולין בברית המרעצות 1939–1946.
מחקר המקיף והמצמה היחיד על חי הפליטה של יהדות פולין בברית המרעצות בשנים הנוראות של מלחמת העולם השניה. בשיתוף עם הפנים־סיטה העברית בירושלים, הכסן ליהדות ומנה. 461 עמ'.

מכירה ומהמנה:
בית לחומי הגיטאות, אלנבוזבה 102, תל־אביב, 63097, טל' 03/3236496.
בית לחומי הגיטאות, רב. אשרת 25220, טל' 04/920512.

יד רשם
רשות הזכרון לשואה ולגבורה
ירושלים

הוציא
בוקס קהילות יוגוסלביה

המתאר את תולדות הקהילה מראשיתה, בתקופה שבין שני מלחמות העולם, תקופת השואה, והשיקום לאחר מכן.

עורך: ד"ר צבי לוקר

ניתן להשיגו דרך חנות הספרים יד רשם
טל: 02-531202 שלוחה 54
המחיר: 80 ש"ח

לקט

מאת י. קורא

הביוגרפיה הטובה דורשת שתי תכונות שהן כמעט מנוגדות זו לזו – מסירות „כימית" עם נושא הספר מצד אחד, ומרחק האובייקטיביות מצד שני. הביוגרף חייב לחקור מסמכים בכתב ובדפוס, עדי ראייה – אם הם עדיין בחיים השנתו – וכל חומר אחר הנוגע לדיון. „ללא כעס וללא פניות" כפי שתיאר פעם היסטוריון רוסי גדול את עמדתו האידיאלית של ההיסטוריון. מצד שני, אין הוא יכול לבסס את ספרו סתם על מחקר אובייקטיבי, ודיוה המחקר מצויין וממצה ככל שיהיה. עליו לכתוב מתוך סימפטיה מסוימת לאותו אדם שאת חייו הוא מעז לתאר – אך סימפטיה שאינה „מקלקלת את השורה". הביוגרף הטוב הוא כמו חבר טוב – עוד תופעה נדירה בחיי אנוש: אדם האהב אותך, מסתר לך, אך דוקא משום כך, הוא מוכן לראות דברים מרחוק מסויים, לשפוט ולבקר.

אם נכונים דברים אלו, הרי הביוגרפיה המוחות מוסמכת הפחות נאמנה מכולן היא אוטוביוגרפיה. כך „קדש מעונה" כמו אוגוסטינוס, הכותב את ספרו, לא כדי לאשר את שמו, אלא כדי להתוודות על מעדנו ויצ'ו אלוהיו, מסוגל לכתוב על עצמו ללא פיאור עצמי, ללא כחל ושרק. דוקא משום כך, ביוגרפיות כמו „הוויתיים" של אוגוסטינוס הן מן הנדירות ביותר.

קהל הקוראים הממוצע אינו חושב על דברים אלה לעתים קרובות מדי. בשבילו, ככל שמחבר הביוגרפיה קרוב יותר אל נושאו, הוא יודע יותר. „מודות מן החדר", „ולכן הוא גם „מוסמך" יותר. הביוגרפיה „הכתובה על ידי מן המשפחה מקובלת על קהל הקוראים ודוחב, ומן משפחה המוכן לגלות „מודות מן החדר" על קרובו המפורסם שהלך לעולמו אין לו צורך לחזר אחרי פתחי המו"לים – בדרך כלל, עוד לפני שהעלה בדעתו הרעיון שיש ביכולתו לכתוב ביוגרפיה, כבר מתחילים המו"לים והעתונאים של עתוני סוף השבוע והשבועונות והידידנים המצוינים לחזר על פתח ולהציע לו הצעות מפתות.

כך קרה שבשנים האחרונות יצאו לאור באנגליה שתי „ביוגרפיות משפחתיות" מעין אלו. אחת מהן היא הכרך הראשון של ביוגרפיה של רוברט גריבס: „רוברט גריבס, מתקפת הנבורה, 1895–1926", מאת בן אדיר ריצ'ארד פרסיבל גריבס. השניה היא: „קיטלין, מאת קיטלין תומאס, אלמנתו של המשורר דילן תומאס, ועתונאי בשם ג'רג' טרמלם, שריאיין את הגב' תומאס ו„שיכנב" את העמר.

ריצ'ארד פרסיבל גריבס, אדם בעל השכלה רחבה (בוגר אוניברסיטת אוקספורד ביחזנית ולאטינית ומומחה לספרות אנגלית של מאתים השנים האחרונות), הוא ביוגרף מקצועי, שעבר את משרתו כמורה לשפות וספרויות בבית־ספר ותיכון יוקרתי כדי להקדיש את זמנו למחיה. כבן אחיו של רוברט גריבס, הוא מכיר במה וכמה מסגרות המשפחה. מסבו בן, למעשה, באותה תקופה שאותה תיאר גריבס עצמו בספר „הדור הרוסי", הוא עלה, „שלום לכל הרוסים האלה", שהמבה זה שנים לאחת האוטוביוגרפיות הקלאסיות בספרות ימינו (אחרת אור בתרגום עברי בהוצאת אמודה/ביתן). גריבס מתאר שוב את משפחתו המעניינת המשמונה של „הדור הרוסי". האב, קצין צבא אנגלי ממוצא אירי, שהתיישב ביוילס ועסק בספרות, ואמילה בכתיבת שירה, כאמנו הפכה אדם מוהרהר ולא מעשי ביותר, שהיה זקוק ליד החזקה של אשתו כדי לנהל את ענייני המשפחה. האם, ילידת גרמניה ובנתה של אחד מגדולי הדיפלומטים של הדת החדשה, רגשה ושמו השני של רוברט גריבס היה רגשה גריבס: אשה גרמנית מיסטית, דתית, מסודרת, מסודרת לילדיה ולקודמים בדים ומנהלת את משק הבית בדרכה המחודרה והמיסתית. כל זה יודע לקרא כבר מספרו של גריבס עצמו והביוגרף רק מוסיף עובדות מודי המשפחה שאינן משנות את התמונה הכללית.

חלק גדול מן הספר מוקדש לשנות לימודיו של רוברט בפנימיה התיכונית היוקרתית צ'רטהאוס בלונדון, ולפרשת אהבים בינו לבין תלמיד אחר באותו בית ספר בשם גונסון. פרשיות אהבים בין תלמידים ב„גיל העשרה" היו שכיחות למרי בבתי־הספר הזר־מיניים מסוג זה. המורים נהגו להתייחס אליהן בסלחנות כל עוד „לא עברו את הגבול", אך לנוכח בכל חומרת וריון בסקרה ש„עברו את הגבול". רוב הלמידים עברו תקופה זאת, הגבעו

(סוף מעמוד 11)

חשמל ואלקטרוניקה

עובדי הלולים

נגרים

מוכרים/ות

עובדי מחשב

נהגים

מחסנאים

שרטוט וגרפיקה

מוד"ים ואגנות

עובדי רכש

עזרות ומטפלות

מכונאים

מחסנים

אלומות

חניות

משרדים

מכונאי מכונות

מכונאי רכב

מוסכים

מלצרים

מלצרות

מלון

מלונות

מלונות

מלונות

הלוח הכללי | ידיעות אחרונות | הלוח הנפוץ ביותר | דבר ראשון בבוקר

וידאו-טקס

מערכות-קו

מכונות-כתיבה

חיות בית

מכונות כביסה

מקרר-גזות ושינוע

ביטוי והרוויה

דלתא

וולבו

לנציה

מיני-מינור

מסחריות

וקסהול

טלבוט

טורים

טנדרים

דייהטסו

G.M.C

אלפא רומיאו

אמריקאיות

אוסטין

מכוניות

אאוד

אופל

מרצדס

שרות

בן זוג

בת זוג

הכרויות

דירות

מחיה

אוטוביאנקי

דירות

אילת

דירות

הלוואות

אסטרולוגיה

שטיחים

מחשבים

בחינוך

חקלאות

שטיחים

תנורי אפיה

ציוד תקשורת

פולש ונקיון

קיט ונופש

אסטרולוגיה

טיולים

מחשבים

בחינוך

חקלאות

שטיחים

תנורי אפיה

ציוד תקשורת

פולש ונקיון

קיט ונופש

מכונות-כתיבה

סירות

מכונות-כתיבה

לחברת עמילות מכס מתפתחת

דרוש

מנהל מסחרי שיווקי

בעל יכולת ניהול מסחרית
וכושר פיתוח שיווק בתחומי
עמילות המכס והשילוח הבינלאומי.
קורס לבעלי אחד מהכישורים הבאים:
★ רשיון סוכן מכס
★ רשיון משלח בינלאומי
★ רשיון סוכן ביטוח

נא לפנות בכתב-יד בצירוף קורות חיים
לת.ד. 20519 ת"א, עבור „מנהל מסחרי"
– סודיות מובטחת –

דרוש

הנדסאי ייצור מנוסה

לתפקיד מנהל־משמרת מעניין
★ הכרחי רקע העבודה אדמיניסטרטיבית
מקום עבודה: גוש דן
לפנות טלפונית: 03-7764061 לדבורה

לחברה ממוחרת העוסקת
במכירות לתיירים
דרוש

מנהל סניף אילת

דרישות המשרה:
★ יכולת לפקח על אנשים
★ אחריות בכל הקשור לניהול הסניף
★ ידיעת אנגלית – הכרחית. רצויה שפה נוספת

תנאים טובים למעשי המתאים

למפרסמים – נא לפנות בכתב יד, בצרוף קורות חיים,
לת.ד. 53749 ת"א 61337.

– סודיות מובטחת –

לפרוייקטים שווקיים יחודיים

דרושים/ות
אנשי שווק לעבודה מיידית
רצוי מתחום הפרסום/פינוסים

• נסיון מוכח של 2 שנים במכירות.
• מעל גיל 25.
• חומת נשת וטוטר ניהול מטא ומתן ברמת גבוהה.
• בעלי רכב.
■ תנאים טובים למתאימים ■
נא לפנות בכתב יד בצרוף קורות חיים
לת.ד. 32471, מיקוד 61322 ת"א.

למגן מעליות בע"מ
דרוש/ה

איש/ת מכירות מעולה

בעל/ת נסיון עצמאי/ת ואחראי/ת, יזמנה וכושר ביצוע מעולה לניהול טרם עם קבלנים, מנהלים באתר המרכז יתרון.
נסיון בענף הבניה יתרון.
הזדמנות לעבודה מעניינת בעלת אופק.
תנאים טובים ורכב צמוד למתאים/ה
לפנות בכתב יד לת.ד. 3250 קריית־אריה
מתרתיקות עבור שמואל

לעבודה בצפון
דרושים

1. מהנדסי תעשיה וניהול

עם נסיון של לפחות 4 שנים בתכנון וחקמת מערכות עלא בתעשיה.
יועדפו בעלי סיווג בטחוני

2. מתכנת

בעל נסיון מוכח בחקמת מערכות עלא להתעשיה על IBM – 36
יש לחעביר קורות חיים בכתב לא מאוחר 20.12.88 לת.ד. 3794 חיפה מיקוד 31037

למוסד ציבורי
דרוש

מנתח מערכות / מתכנת בכיר

חכישורים הנדרשים:
א. תואר ראשון במדעי המחשב או במתמטיקה.
ב. נסיון של 3 שנים לפחות בתכנות על מיני מחשבים.
ג. שליטה ונסיון בשפת „C".
ד. ידע בשיטות ותכנות ותחזוקות תכניות.
ה. ידיעת השפה האנגלית חובה.
עדיפות תינתן לבעלי:
א. נסיון במערכות זמן אמת.
ב. נסיון במחשבי D.G. ומערכת חפעלה AOS/VS.
ג. נסיון בתכנון מערכות.
ד. חבנה בסיסית במערכות חפעלה.

מקום העבודה בתל־אביב.
המועמד המתאים ידרש לעבור השתלמות בת כ־6 חודשים בארה"ב.
חדרגה ותיקבע בחתאם לכישורי המועמד.

על המעוניינים לפנות בכתב־יד עד לתאריך 16.12.88,
לת.ד. 7019 ת"א 61070 עבור „מתכנת בכיר".

מאזאב

סובארו

סיטרואן

פורד

פולקסוואגן

סוזוקי

סוסיתא

סיאט

פיאט

ניסן

מזדה

אופנועים וקטנועים

ביקוש רכב

בח"ס לנהיגה

חליפי רכב משומשים

רנו

ניידים

אוכלוסין

מודעות מגוונות

אנטנה / שלמה גינוסר

לראות לשמוע ולהשתגע

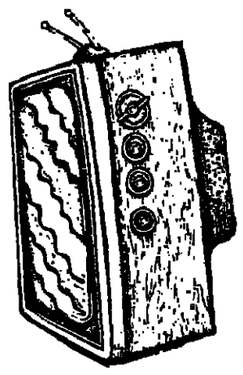

רדיו חזק. יעברו עוד שנים, כנראה, עד שהטלוויזיה שלנו בגלגוליה העתידיים תוכל לנטות להתחרות ברדיו בתחום החדשות. על תחרות עכשווית אין מה לדבר בכלל. כנתון אובייקטיבי, הרדיו תמיד נייד יותר, זריז יותר, זמין יותר. גם פיסית וגם מנטלית. הרדיו תמיד ערוך ל„פריצה" מיבזקית, תמיד על קרדינוק סביר להצמיד ולהצמית אותנו אל זמן־האמת בשטח. הטלוויזיה, מעצם טיבה, קצת יותר מסורבלת. עד כאן – נתונים אובייקטיביים. מכאן ואילך, הכל עניין של תושיה וכשרון. אילו היו לטלוויזיה מספר מהרורות חדשות ביום, אילו היו כמה רשתות טלוויזיה, אילו היתה יותר תחרות ופחות מונופוליזציה, ייתכן שלמרום הטלוויזיוני היו קצת יותר סיכויים להתחרות ברדיו, במסגרת האילוצים המאפיינים את עצם התחרות הזאת. אלא, שבנתונים הקיימים, זהזי מלחמה אבודה. בשבועות אלה, כאשר כאב־הלב מתחדה בכאב העיניים ובכאב הבטן למראה התגרות המסורפות של מלאכת הרכבת הממשלה, אנשי מחלקת־החדשות של הרדיו קורעים את עמיתיהם בטלוויזיה. יומני החדשות של „קול ישראל" – בוקר, צהריים וערב – משאירים את „מבט" הרחק מאחור. הם זריזים, ערים, רווי־מידע, שוטפים ומרתקים. ועל־כך צריך לשבח לא רק את התנאים האובייקטיביים, הנוסים חסר לרדיו ומקפחים את הטלוויזיה, אלא גם את מגישי ה„יומנים" ואת כתבי הרדיו המעולים בתחום הפוליטי (מטפלגתי, ליתר דיוק) ובראש וראשונה, את רדי ברקאי ועודד בן־עמי.

אין ספק שמחלקת החדשות של הרדיו היא הבוכב התקשורתי של השבועות המעצבנים האלה.

האזניים של המדינה. מיקי גורדוס, ששום גיחוק או שיחוק בקסמוס ובסביבתו אינם אטימים בפני ציוד החושה שלו, שוב עשה לנו את השבת. הליווי הצמוד שלו להתרחשות הכמו־סוריאליסטית בפרשת המטוס הרוסי החזוק השכיח מאיתנו לשעות ספורות את הרפש־שהגיע־עד־נפש, כהגדרתה של גאולה כהן, בהתרוצצות המביכה סביב הרכבת הממשלה. גם זה משהו.

דמוקרטיה וצדק. אף אחד עוד לא המציא שיטת שלטון צודקת יותר מדמוקרטיה. על פי רצון הדוב יישק דבר. הפרלמנט הוא המכשיר שבאמצעותו שולט הדוב. אבל, האם הדוב הוא גם צודק? חיים כהן, מרתק כתמיד גם בחלשתו הפיסית, מסכים ב„זה הזמן" שהמחוקק הוא הריסון „והא יכול לחבריו גם על כל גבר כאשה ועל אשה כגבר", אלא, שאת המנרס שניתן לו צריך לפרש כאילו זהו מנרס לחקיקת חוקים טובים, צודקים, נאורים. כאשר המחוקק משתמש בזכות לחוקק, ומחוקק חוקים בלתי נאורים, בלתי צודקים, חוקים שערוריתיים – אזי הוא מעל באימון. חיים כהן מתייחס בדבריו להצעת החוק שהונחה השבוע על שולחן הכנסת והמבקשת לחוק (ועוד רטרואקטיבית) את מי שרצח מתוך מצוקה בטחונית ותוך פולה בדרה גם לעבר ששטי המחתרת היהודית.

קשה להניח שהצעת־חוק זאת תזכה ברוב בכנסת. אבל נניח שכן. מה, אז איך מתירים אז את המסך הנוראי בין עקרון שלטון הדוב לבין עקרונות הצדק, שאחד הבולטים בהם הוא השוויון בפני החוק? למרבה המזל, זהזי עדיין שאלה פילוסופית. וכל אחד יכול לנטות את הניתוח הפרטי שלו כמה זמן השאלה הזאת תשאר בתחום הפילוסופי־אקדמי בחברה הישראלית, בהתחשב במגמות המוזרות והמביכות המתרחשות בתוכה כאחדונה.

חיים כהן רחוק מאד מלהיות תמים. נסיונו כיועץ־המשפטי למשלה בימי־הבראשית של המדינה אינו מתיר לו להתעלם מן העובדה שזכויות הפרט נרחות, למשל, מפני זכויות הכלל לבטחון. אבל, נראה שגם הוא אינו יכול להציע לנו עדובה מפני עריצות המחוקק, כאשר הנגיון ותנושת הצדק נסוגים מפני מה שהוא מכנה „הפוליטיקאיות".

מהו „מידה יהודית"? באמת: מהו ויכוח תיאולוגי ודאי שלא. הויכוח הזה, המטלטל את המערכת הפוליטית עכשו יותר מארפעם, הוא ויוגמא טובה מאיד־כמה לאמיתו של חיים כהן: „הפוליטיקאיות התגברה על הנוש הבריא של המחוקק". לדידו של כהן, תיקון חוק־השבות הוא לוארדוקא פגיעה בזכויות הפרט ובחופש הדת והמצפון. זה, הדי, ברור מאליו. לדידו, זהזי פגיעה ביהדותו של אדם. „ואינני יודע מה גדוע מכובדים (מודיס אבדם, יד"ר ועידת הנשיאים של האירגונים היהודיים בארצות־הברית והרב האודוקסי מניו־יורק יצחק גרינברג) ושוענים כגבר פרופ' אבנר שאקי שהצעת התיקון לחוק ממה" הוא אומר. צריך היה לראות את „מוקר" הנוסבע לא כדי להחליש מה גדוע ממה, אלא כדי להבין את משמעות המושג „פגיעה ביהדותו של אדם". ישבים להם שני יהודים „מי יהודי" כבר יצרה סערה נוראה ביהדות האמריקנית (שתשעים אחוזים ממנה אינם אורתודוכסים). ואילו שאקי אומם את אחדיה. לזכותו של שאקי יש לזקוף שתי עובדות: האחת – שהוא עקבי בהביעתו לשיבוי הוזק, השנית – שעקביותו זאת הוליכה גם להתפטרותו מתפקיד מנן שר הדינוך בממשלת גולדה מאיר ב־1972 בעקבות המהלוקת באחון נושא. מעבר לזה, את שאקי לא תזיד מלהיטותו לשנות את הזוק כיון שהוא ניצב על אדמה קרקע ובתולה, לפי שעה, שהחוקה הישראלי אינו מסוגל לסתור את ההלכה. לשאקי אין הגישיות ולוואנטיות למצוקה הנפשית הארידה שמאבקו גורם למליוני יהודים במערב. נקודה, הוא אינו יכול להבין מדוע הסערה הגדולה כאשר מדובר במכסימום קרוסר מגיירים, שלא־כהלכה המגיעים כל שנה ארצה. מדיים אבדם, מצידו, אינו מבין, מה ההלהיות של הממסד הפוליטי והרבני בישראל לפגוע פגיעה נפשית קשה כזאת ביהדות ארצות־הברית כאשר מדובר רק בתריסר מקרים בשנה. שניהם מתנים את הדיון לביתון הפוליטי־מעשי. קשה להתעלם, כמובן, מהאיום הארכלכי־מטומה של אבדם שהתיקון לחוק השבות עלול לפגוע פוליטית בישראל משום שיהודי ארצות־הברית עשויים להחליש את תמיכתם ה פ ו ל י ט י ת בישראל. לא נעים לשמוע, אם כי אסור להתעלם. מקובלת עלי דוקא גישתו של הרב האורתודוכסי יצחק גרינברג, המבקש להציע רדכים למציאת הקרע. הוא מעדיף לדבר על הפצע הסימלי שהויכוח הזה גורם. אבל שאקי הוא לא איש שיאזין לו. הוא יודע אחדה במחירות אל הדיקון בוזק. כל מה שהוא צריך זה רק מערכת פוליטית בטוחה, שבאילוצים שאחרי הבחירות האחרונות תהיה מוכנה לכך ש„הפוליקאיות תגבר על הדוש הבריא של המחוקק", כדברי של חיים כהן.

לא מצלמים, אבל מקצרים. ועוד איך מקצרים עצוב לראות את אנשי הקולנוע המוכשרים האלה (כך הם מעידים על עצמם, לפחות) ישבים ומגרדים את הפצעים. הממד הברור היוצא מתכניתו של דן וולמן ב„מבט שני" הוא: יש כשרון אבל אין כסף. לכן, פחות או יותר, אין קולנוע ישראלי. מתחשק לי לומר: בולשיט! אבל מחמת האחדה העמוקה שאני רוחש לחבר"ה האלה ולקולנוע בכלל לא אומר זאת, שמא יתפרש הדבר שאינני מדע למצוקה האובייקטיבית של הקולנוע הישראלי. אני רק ירצה לשאול: מדוע באצות רשות מבחינה מלכלית כמו תורכיה, פולין, יוגוסלוויה וכיוצא באלה יצרו קולנוע משובח אולי זה לא רק

אהבת אלימות בקולנוע. שמשי

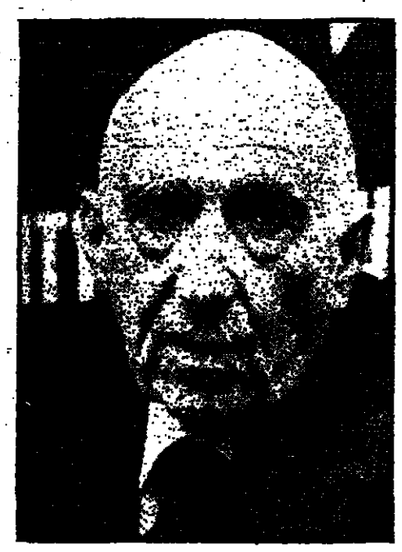

רחוק מלהיות תמים. השופט כהן

אולי לא עניין של כסף. וולמן

משאירים את „מבט" מאחור. בן עמי

עניין של כסף? אולי זה גם עניין של עודף כשרון? אכשהו, זה לא לגמרי משכבע שבתשם הקולנוע יש בארץ יותר כשרון מכסף. יותר מקובלת עלי הנחה שרוב היוצרים העכשוויים בקולנוע הישראלי הוא למרבה הצער, דור המדבר. הוכות הגדולה שלהם, כוכתו של דור המדבר, היא שנגוד עליהם, כנראה, לצעוד ולחיות על מן בלבד, כדי שאלה שיבואו בעקבותיהם יפילו סוף־סוף את חומות יריחו.

כמתנו שמזכיות הסטודיות כאלה לא קל להתפרנס. אבל, לא ייחבו להאשים את כל העולם בכשלונו של הקולנוע הישראלי ולהתעלם מהעובדה שקולנועים תוכרים ופולנים והונגרים ויוגוסלבים התגברו על מיגבלות דומות, לא מעט (ואולי בעיקר) בזכות הכשרון. מותר לחשוד בהם שהם יותר מוכשרים, או שהחי סתם הגה פראיה?

שאו ציונה דם וכבל. הגברת ציונה שמשי אוהבת לפסל ואוהבת לבשל ואוהבת עוד כל מיני דברים, אבל הכי־הכי היא אוהבת קולנוע. והכי־הכי היא אוהבת קטעי אלימות בקולנוע. ועוד יותר היא אוהבת להעניש את בעלי „מסך אישי" באוכבתה. האלימות, לדידה היא לא שם באיזשהו מקום, אלא כאן. ובזכותו של הקולנוע. וזה טוב, היא אומרת, כי זה עושה את האנשים לרגישים יותר ולספקנים יותר. בקולנוע אנחנו מקבלים את האלימות, שופרא דשופרא, רוצים עוד כמה פכנים מהפילוסופיה המופרעת הזאתי בבקשה. „הדבר הנפלא ביותר הוא שאנחנו מתאוכים בזוג פושעים", היא אומרת על „בוני וקלייד" אז: „אין צדק ואין משפט. יש רק יופי אריר", והיא אומרת על סרט אחר. ובמהלך הסטפסות שבין קטע אימים אחד לשני, היא מאבדת אפילו את הרגיזי הנגיזי שעליו היא מבקשת לבסס את הליגיטימיות של הסגם הפרוטרי. היא פותחת בכך שהיא מרעבת שקטעי האלימות הקולנועיים המפוגים בקשטש, שהיא כל כך אוהבת, מפרדים את רגישותם של בני אדם. דקות ספורות לאחר מכן היא שולטת משפט בעל משמעות הפוכה לחלוטין. מרטי הוזיה, עם השבים, הועלו את קי הכבל שלנו. אנחנו היום מוכנים לראות דברים שלא היינו מוכנים לראות לפני כמה שנים. וזה עוד כלום?

ועוד לא שמענו איך ציונה שמשי מתפעלת, לפי עדותו של אחד מגור, מקטעי האלימות האלה בסליה. „איזה יופי איזה יופי".

היופי שבאכזריות הוא לא נושא לביקורת, טלוויזיה מזה מתפרנסים פסיכיאטרים.

מסוקו: „באשר למאמרים ראשיים המתפרסמים בעתונים – אני אינני מייחס להם חשיבות כלשהי" (השופט חיים כהן ב„זה הזמן"). ולא מבחה מירושלים.

חשיפתה / ורדה צימרמן

„כשאני עומד על הבמה"

רק שנה וחצי אחרי „ניסן נתיב" וכבר שבעה תפקידים ב„הבימה". מחפש תפקיד טוב ואנושי. דמות רעה או טובה, לא משנה. פוזות ופלקאטים לא מעניינים אותו. ממחר ב„גן הדובדבנים"

ראינו אותו ב„מעגל הגיר הקווקזי", „הדיבוק" („הידה), „השקיעה" ו„הנפש הטובה מסצ'ואן". ממחר, ישחק יובל זמיר בהצגה החדשה של „הבימה" – „גן הדובדבנים". שנה חצי לאחר סיום בית־הספר למשחק של ניסן נתיב וכבר שבע הצגות בתיאטרון הלאומי. זמיר גדל־המידות משתנה מהצגה להצגה. „קל להפוך אותי לשמרמצחיקן. הצורה שלי גדולה וברורה, אבל קשת התפקידים שגילמתי מגוונת. קיבלתי ודרגה הצעות להופיע בסרטני פרסומת, בתיאטרון המסחרי, הצעות די מפתות, אך סירבתי", הוא אומר. פרסום וגם ראיונות עיתונאיים עלולים להדביק לו תווית שממנה הוא מבקש לברוח. „הכל עניין של בחירה. פרסום לא מעניין אותי, גם כסף לא. רק עבודה מעניינת אחתי".

מן הסמודרי הלא־מסמוסר של ניסן נתיב קפצת הישר ללב המיסמר, „הבימה"

„אין בכך סתירה, לדעתי. ניסן הוא אנטי־מיסמדי. הוא מלמד אותך להגשים את האמת האמנותית שלך. בתור שחקן צעיר אני חושב שהדבר הכי חשוב זה תפקידים. ב„הבימה" עבדתי עם לוביטש, עם ויידה ועם עומרי ניצן. מבחינה אמנותית אני שבערצון. מטפחים אותי ונותנים בי אמון".

כבר מזמן לא שמענו את הביטוי „הבימה הוא הבית שלי". יובל זמיר מרגיש כך, כי שם הוא נמצא רוב שעות היום, אבל הוא מרגיש גם שנקלט. השחקנים הוותיקים עוזרים. „התייחסו אלי יפה", הוא אומר, ומזכיר את ששון גבאי, ליה קוגיג, מכרם חדי ונסים עזיקרי. „אנשים נדיבים. מעידים הערות עניינית, מתוך אהבה, ולא מנסים להכשיל".

אפשר לדבר על התפתחות מקצועית ללא מבלי?

„אולי זה נראה כך, אולי נראה שהכל הולך לי בקלות, אבל זה קשה. כבל שאתה מופיע יותר זה נעשה יותר ויותר מפחיד. כשאני על הבמה הגדולה של „הבימה" ואני יודע שכולם מסתכלים עלי, זה מפחיד. צריך להיות טוב בכל פעם מחדש".

והוא בעצם נמצא כבר שנים רבות על הבמה. כבר בגיל 11 הופיע בהצגות ילדים. „עשיתי תיאטרון לפני שראיתי תיאטרון", הוא אומר. „גדלתי בבית של אנשים תרבותיים, קוראים המון, אבל לא עוסקים באמנות. התחלתי בתיאטרון־בובות לילדים. בשעות הפנאי היתי מרבה לצאת לטיולים בשדות, כלי לדעת לאן. גם המשפחה לא ידעה, כמובן, לאן נעלמתי. הייתי מדבר אל עצמי או מצייר. לא הייתי קומוניקטיבי בכלל. רק כשהתחלתי להופיע היו לי חברים, ילדים כמוני שהשתתפו בהצגות, ואני עדיין מאמין שהיסוד קשור בילד הזה, שמדבר אל עצמו". אחר־כך למד בבית־הספר לאמנויות ע"ש תלמה ילין ומשם הלך ללהקה צבאית, שם היה מפקד וטולן הלהקה. כשהשתחרר, התקבל לבית־הספר של ניסן נתיב ובאותו זמן למד אופרה במשך שלוש שנים אצל נתניה רבת ופיתוח־קול אצל עדי עציון. „נתניה דבות חשבה שאני מאוד מוכשר, אבל ראיתי שאי־אפשר להיות גם שחקן וגם זמר אופרה. לא חשבתי לרגע לעזוב את התיאטרון".

ואחרי שעות החזרות והמשחק זמיר מוצא זמן גם כדי לרכז את חוג ה„הבימה" לנוער ולביים מופע הדרמטי של תלמידי עירוני ה', חוץ מזה הוא מלמד גם פיתוח־קול בלהקות צבאיות. נוסף על כל אלה יש ליובל זמיר תוכנית להעלות מופע משותף עם עדי עציון דודי פרנס. „מופע תיאטרלי־מוסיקלי של יצירות בנושא גבר־אשה". והאמר למופע הוא משל פלובר, תומאס מאן, תנוך לוין ויהודה עמיחי.

ומתי יש לך זמן לעצמך: להקשיב למוסיקה, לקרוא ספרים?

„באמת אין לי זמן לציור או לכתיבה". עכשיו הוא נתון רובו־ככולו ברמותו של יפיחדוב הלבלר, ב„גן הדובדבנים". לבלר שלא עובר כבר זמן רב ונעשה למשורר ואיש רוח. מרפדף בספרים, שואל את עצמו שאלות קיומיות, וכל הזמן קורים לו אסונות ונשברים לו דברים. ויש לו גם אהבה. הם עברו על המחזה במשך חמישה חודשים ורק לפני שבועיים, הוא אומר, מצאו סוף־סוף את הדרך. „ניסינו כל מיני דברים ועברנו דרך ארוכה. עכשיו יש לנו כיוון חדש. בתפקיד הזה קשה שלא להתפתות וללכת עם הכובד של הדמות. הכל נורא קשה ללבלר ולכן קשה להציג את האופטימיות שלו. לא, זה לא תפקיד ראשי. „אני לא יודע אם אני רוצה תפקיד ראשי, להעמיד עכשיו הצגה שלמה על הגב שלי".

ובעוד חמש או עשר שנים, תיכנס לדמותה של שחקן ב„הבימה"?

„אני הרפתקן ולכן אני גם אוהב את תהליך החזרות. האתגר מעניין אותי. אני מקווה שלא אתקע ואהיה מסמיק כן עם עצמי כדי לקום ולעזוב. מה שאני מחפש הוא תפקיד טוב, אנושי, שיש בו בדאדם אמיתי מאחורי הדברים. דמות רעה או טובה, לא משנה. פוזות ופלקאטים לא מעניינים אותי".

יובל זמיר (משמאל) עם רפקה גור

על מנדלרים יהמים / דליה שרון, לונדון

פסיכואנליזה על כפת התיאטרון

כאשר בנה של פסיכואנליטיקאית מתאבד יכול הדבר להיחשב כ„תאונת עבודה" של אמו. כמה מאכזב לשמוע שמת בתאונה. הצצה על נושא פסיכואנליטי מעל בימת תיאטרון לונדוני

ההיסטוריה של הדרמה מכירה כבר מחזות שנושאים לקוחים מהחומר הפסיכואנליטי. אך מעטים המחזות על הדרמה בחיי הפסיכואנליטיקנים עצמם. מחזהו החדש של ניקולאס ריית, „גב' קליין" (אשר עובר בימים אלה מן התיאטרון הקטן „קוטסלו" של התיאטרון הלאומי ל„אפולו" בחסם אנר של לונדון), מתרחש במשך יום ולילה, שנת 1934, בחדר העבודה של מלאני קליין בלונדון, אחרי שנודע לה שבנה האנס נהרג בתאונת טיפוס בהרים. ב־1934 היתה מלאני קליין, מייסדת האסכולה הקליניסטית של הפסיכואנליזה של ילדים ובעיקר תינוקות, בשיא הצלחתה, אף־על־פי שלא היה לה כל תואר מוכר.

לקליין, שנולדה בוינה ב־1882 לחסא יהודי ממוצא פולני, היו כמה חוויות ילדות קשות, כאשר אחותה מתה בהיותה בת ארבע ואחיה האהוב מת כשהיתה בת 20. בילדותה חלמה להיות רופאה ואולי להתמחות בפסיכיאטריה. בגיל 21 נישאה לחבר של אחיה, וגולדו לה שני ילדים – מליסה (מלאני הקטנה) והאנס. מ־1911 חיה המשפחה בבודפסט, שם שכבה קליין על ספתו של הפסיכואנליטיקן שנדור פרנצי, חבר קרוב של פרויד ופסיכולוג מבריק, אשר השפיע עליה להתמחות בפסיכואנליזה של ילדים קטנים. ב־1914 נולד בנה השלישי והיא קראה את ספרו של פרויד „על הלומות". ב־1919 הופיע הפרסום הראשון שלה. בשנת 1921 עברה, ללא בעלה אשר עבד בשוודיה (הם התגרשו ב־1926), לברלין בהזמנת פרויד־סס אחר, קרל אברהם. ב־1926 השתקעה קליין בלונדון.

התאוריה שלה ונישאתה הרפואית זכו בהכרה בקרב אנליטיקנים, אך גם בלא מעט התנגדות. כולל זו של פרויד, שהגיע ללונדון עם בתו הפסיכואנליטיקנית אנה. מלאני קליין האמינה, כי משחקי ילדים והצעצועים הם דרך סימבולית לפיקוח הילד על ודרחתיו, להתמכלות פנימית לתוך דמיונותיו ולהתגוננות מפני רגשות תקיפת התינוקות. התבוננותה הביאה לפיתוח תורתה, עליפיה הרדות ותשוקות הילדות המוקדמת משפיעות על התפתחות האגו, הסופר־אגו, המיניות ואספקטים אחרים של התפתחות נורמלית והתפתחות אי־ציבות רגשית. התינוק, עליפי נסיונותיה וראייתה של קליין, הוא מלא שנאה ואהבה, חרד בשל תסכולים ואיומים חיצוניים, אך גם בשל האימפולסים הדרסניים שלו. התינוק הוא קנאי, סדיסט, ומצפה תמיד לגמול על רגשותיו אלה. היא תיארה את המכניזמים, שבעזרתם מתמודד התינוק עם הוודה והתפרצויות הזעם שלו ופיתוח סכניות לטיפול בו.

קליין האמינה, כי תסכיך אדיפוס, המתייחס להתפתחות המצפון וליחסי יל־הורים, אינו מתחיל להתפתח בגיל 4־3, כפי שטען פרויד, אלא הרבה יותר מוקדם. בגיל פחות משנה עובר התינוק ל„מצב דכאוני", נעשה מודע לאמו בפעם הראשונה כאל אישיות, אליה יש לו רגשות אמביוולנטיים. קליין ייחסה חשיבות רבה יותר מאשר פרויד לתפקיד שהאכזריות והתוקפנות כלפי האם משחקים בחיי הילד וחשבה, כי הדרך בה מתגבר הילד על רגשות אלו היא בורם מכריע להתפתחות אדם נורמלי או מופרע.

בתה של מלני קליין, מליסה, גם היא פסיכואנליטיקאית (בעלת תואר דוקטור), היתה בין המתנגדים לתיאוריות של אמה. חבתה של הבת, פאולה, מליסה יהודיה מברלין, היתה במשך שנים רבות מתומכתיה הנלהבות של התיאוריה הקליניסטית.

מלאני קליין מתה בלונדון ב־1960.

במשך שעתיים מצליח המחזה – באמצעים מתיים צנועים, אך בעזרת שלוש שחקניות מצוינות, וטקסט שנון, עדין ומבדר כאחד – להעמיד בפנינו שלוש דמויות מלאות ומשכנעות ואת מערכת יחסים המסוכה ביניהן. הוא מעלה נושאים אחדים, לרוב ללא נקיטת עמדה, כמו הנושא הערני והמסוך של יחסי אם ובת, המסתבך עוד יותר, כאשר שתי נשים חכמות ומקצועיות בנושא זה מדגישות את הניגוד בין בגרות מקצועית ובין תשוקות ילדות, אשר לא באו על טיפוקן, את השפעת העיסוק הכלתי פוסק של הפסיכואנליטיקן בסמלים ובפירושם על חייו הפרטיים, את הקרבי של החוקר להפריד בין עיסוק בחקר חיי הנפש של ילדים כמקצוע ובין גידול ילדיו שלו, את המחיר האישי של הדישנים המדעיים, ואת האספקט הטרגי וכשלונה האישי של מלאני קליין, הנשקת הדשנית, כאם.

הסצינה הראשונה מכניסה אותנו לאווירה. שנת 1934, מלאני קליין מתכוננת לנסוע לבודפשט להלוויית בנה האנס. היא משאירה בביתה את פאולה היימן, וברתה של מליסה, להניה מאמר שלה. מגיעה בתה, מליסה, המנסה לגלות אם אמה קראה את מכתבה, האומר כי הנס התאבד. באופן בלתי צפוי חדרת מלאני הביתה ואז מתפתח עימות בין שתי הנשים על רקע תגובתן למות.

האם לא קראה עדין את המכתב ששלחה לה בתה. היא היתה מבודה, כי יש בו פולמוס עם תורתה. מליסה טענה, כי האנס התאבד בגלל התנהגות אמו. הבת מאשימה את האם בגזק המתמשך שגרמה לילדיה שלה, כאשר התייחסה אליהם כאל שפני נסיונות כדי להוכיח את התיאוריות שלה. היא טוענת, כי יש אמהות, דוגמת אמה, שילדיהם אינם אמביוולנטיים אליהן – הם רק שונאים אותן, אך מהתנגדותה בולם הפער בין הדברים אתם היא אומרת לבין הדברים שהיא עושה, כאשר היא חוזרת שוב ושוב אל אמה על אף המשברים. הבת מוכיחה בהתנגדותה עד כמה מסוכנים יחסי האם והבת, כי קיים ניגוד בין בגרותה המקצועית לבין מרכים רגשיים מימי ילדותה, אשר לא באו על סיפוקם, וכי הפצעים העמוקים שגרמים ביחסי הורים־ילדים יכולים להעמיק ולרבות יותר, כאשר שתיהן פסיכואנליטיקניות פרדיגמאיות.

מליסה מצליחה לשכנע את אמה, כי האנס אכן התאבד. זו, כפסיכואנליטיקאית ראויה לשמה, מפתחת הסבר המחזק את התאוריה שלה בדבר הקשר בין חלומות ורגשות: העובדה שהתאבדות הנרחשה ליד בוק ששמו רחבגיג (הדר הוורוד) רחמות למסר שרצה הבן להעביר לה, – כנראה שלא במודע, על יחסיו האמביוולנטיים לשר האם (הדר הוורוד). כאשר פאולה מברדת עם קרובי המשפחה בבודפשט ומגלה, כי המות היה תוצאה של תאונה, נראית הפסיכואנליטיקאית מאוכזבת.

במאבק הכוח בין הנשים מתחדרות שתי הצעירות, מליסה ופאולה, על אהבתה של מלאני קליין, המוצגת כמיפוס בעל קסם רב, חוק וחריכון במידה רבה בעצמו. כאשר מליסה נוטשת בעשיה פאולה תוזליף לבת. אף שהמחזה אינו מציג עמדה חיובית או שלילית, הריאלוג רומז למשמעות המוגזמת המיוחסת עליידי הפסיכואנליטיקניות לסמלים ופירושם, ולאינטרפרטציה שזן חייבות לייחס לכל מלה. שאלת המימה, למשל, מקשר למוניה תה „בבן, מי תהיה עכשיו אמא", מעודדת אסוציאציות, וכאשר מישהו שואל בעניינותו „לא כעסיסה (NO HARD FEELINGS)",

ותשובתה היא „לא ברמת המודע". האם

ותכוון בכל זאת המחזה לרמוז לסכנות ולסיכונים בפסיכואנליזה או האם רצה לחזור ולומר, כי הכורלו הלך יותר

פרויד. על אף התנגדותו